

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 2^{ον}.— ΦΥΛ. 13^{ον}

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1876

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 74

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1.	Εἰκόνες Φυλακῶν ἐν Ἀμερικῇ	σελ. 3
2.	Ἠθικοποίησις τῶν Καταδίκων. (Αἱ διὰ τὴν ἐν τῇ φυλακῇ καλὴν διαγωγὴν διδόμεναι ἀμοιβαὶ) ὑπὸ τοῦ κ. Α. Γ. ΣΚΟΥΖΕ, διδάκτορος τῶν νομικῶν	» 5
3.	Κακουργιοδικεῖον Λευκάδος, ὑπὸ τοῦ κ. Μ. ΚΥΡΓΟΥ-ΣΙΟΥ, Εἰσαγγελέως παρὰ τοῖς ἐν Χαλκίδι Πλημμελειοδίκαις	» 41
4.	Πρωσσικὴ Φυλακὴ (Μετάφρασις ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Α. Ο.)	» 43

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Πρὸς τὸν ἐν καταδίκου

Ἡ ἐπιστολὴ σου ἦτο μακρὰ καὶ πλήρης πικρίας κατὰ τῆς κοινωνίας. Βεβαίως αὕτη φέρει μέρος τῆς εὐθύνης διὰ τὰ ἐν τοῖς κόλποις τῆς πραττόμενα ἐγκλήματα. Αἱ ἀφορμαὶ καὶ τὰ ἐλατήρια αὐτῶν εἶναι πολλάκις πορίσματα τῶν καθόλου κοινωνικῶν ὄρων. Καὶ ὅμως ὁ ἐγκληματίας κατασκευάζει πάντοτε αὐτὸς ἑαυτὸν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τῆς ἐλευθέρως θελησέως. Ἐνῶ κείνται δύο ἐνώπιόν του ὁδοί, ἡ τῆς ἀρετῆς καὶ ἡ τῆς κακίας, — τίνος ἕνεκα προτιμᾷ τὴν δευτέραν;

Κατηγορεῖς τὴν κοινωνίαν, ὅτι ἔχει δύο μέτρα· ἐν διὰ τοὺς μεγάλους καὶ ἕτερον διὰ τοὺς μικροὺς. Πῶς! Δὲν σοὶ προξενεῖ ἐντύπωσιν ὅτι ἔχεις ὁμοτύχους δύο πρώην ὑπουργούς; Ἀπέναντι τίνος ἡ καταδικάουσα τὰ ἐγκλήματα Ἀρχὴ ἐδίστασεν; Ἀλλὰ σὲ πτοεῖ ὁ θόρυβος τῶν παρασίτων εἰς τὰ ὑψηλὰ δένδρα φυλλωμάτων. Ὅταν πέσῃ ὁ κορμὸς, αὐτὰ διασκορπίζονται εἰς τὸν ἄνεμον. Λέγεις ὅτι τὸ μεγάλο ψάρι σχίζει τὸ δίκτυον. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἄγνοεῖς, πῶς οἱ βόρειοι λαοὶ ἀλιεύουσι τὰς φαλαίνας.

Ἄκουσόν με. Φέρε τὴν εἰρήνην ἐν τῇ ψυχῇ σου. Ἄφες τὰ ἐκτὸς εἰς τὴν τύχην των καὶ ἐπισκέφθητι τὸν ἐντὸς σεαυτοῦ ἄνθρωπον μετ' ἐπιμονῆς. Εἶναι ἀνδρεία καὶ τὸ ὑποφέρειν. Ἀφοῦ δὲ συνετρίβῃ τὸ σκάφος σου ἐν τῇ τρικυμιάτῳ παθῶν, εἰς τὴν ἐξουσίαν σου ἤδη κεῖται νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὸν λιμένα τῆς μετανοίας. Ἐντὸς αὐτοῦ θὰ εὕρῃς τὸν νέον ἄνθρωπον, τὴν ὁποῖον δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἡ συνειδήσις σου ποθεῖ.

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5. — Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ γρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΥΛΑΚΩΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ.

Ἐχω ὑπ' ὄφιν δύο τελευταίας εἰκόνας τῆς ἐν ταῖς Ἀμερικανικαῖς φυλακαῖς ζωῆς. Ἐν τῇ μὲν οἱ φυλακισμένοι, ἐπιστρέφοντες ἐκ τοῦ περιπάτου τῶν ἐν τῇ φυλακῇ ὑπαίθρων, βαδίζουσιν ἀνά δύο καὶ κατ' οὐλαμούς. Τέσσαρες ἐπιστάται καὶ δύο ἑνοπλοὶ ἐπιτηροῦσι τὸ κινούμενον πλῆθος, ἐν τῷ ὁποίῳ διακρίνονται εἰς χυλὸς καὶ εἰς φέρων ἀλύττους· οἱ πλείονες λευκοὶ καὶ ἀλγίστοι μαῦροι. Ἐπὶ τοῦ ὄλου εἰδεχθεὶς φυσιογνωμίαν θέμα εἰς τὸ ὁποῖον βεβαίως ἡ γραφὴ ἐχρωματίσθη οὐσιωδῶς ἐκ τῆς ὑπὸ συζήτησιν παρομιᾶς αἰσία ἢ μορφὴ τοιαύτη καὶ ἡ ψυχὴ». Μία θύρα ὑποδέχεται διαδοχικῶς ὄλους ἐντὸς τοῦ εἰς τὸ βάθος τῆς εἰκόνης σοβαροῦ οἰκοδομήματος τῆς φυλακῆς ἀποτελουμένου ἐκ πέντε ὀροφῶν καὶ διαιρουμένου εἰς τμήματα διαφόρων σχημάτων, ἀναλόγως πρὸς τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ σκοπούς.

Ἡ ἑτέρα εἰκὼν παριστᾷ τὸ ἐστιατόριον τῆς φυλακῆς. Ὁ ἐπιστάτης ἵσταται ἐπὶ μικροῦ τετραγώνου ὑψώματος. Πρὸς ἀριστερὰν αὐτοῦ ἵστανται περίλυποι κατάδικοι, διατελοῦντες διὰ παραπτώματα τῆς φυλακῆς ὑπὸ τὴν ποινὴν τῆς νηστείας. Ἀπέναντι αὐτῶν κάθονται ἐπὶ θρανίων, ἑμοίων τοῖς τοῦ σχολείου, οἱ τρώγοντες κατάδικοι. Εἶναι ἡ στιγμὴ καθ' ἣν δίδεται εἰς αὐτοὺς τὸ ρόφημα, ὅπερ ἐντὸς ἰδιαιτέρου δι' ἕκαστον δοχείου χύνεται ἐξ ἀγγείου σωλη-

νοειθεύει, τὸ ὁποῖον περιφέρουσιν οἱ εἰς αὐτὴν εἶναι ἀνατεθει-
 μένη ἢ ἐργασία αὐτὴ κατὰδικοί. Μεταξὺ τῶν τρωγόντων
 ὑπάρχουσι καὶ τινες ἀναγινώσκοντες ἐφημερίδας. Ἄλλοτε
 τρεῖς τὸ ἀγγεῖόν του, ἄλλοτε μεταχειρίζονται τὰ κοχλι-
 ριά των· καὶ ἐπὶ τοῦ ὄλου ἢ τᾶξις ἐπιβάλλει καὶ ὁ ὀφθαλ-
 μὸς τοῦ ἐπιστάτου λειτουργεῖ.

Ῥίπτων τις καὶ δεύτερον βλέμμα ἐπὶ τῶν εἰκόνων τούτων,
 εὐλόγως ἀποτεινεί εἰς ἑαυτὸν τὸ ἐξῆς ἐρώτημα. Πῶς ἐκόντες
 τόσσοι ἄνθρωποι μένουσιν ὑπὸ τὴν ποινὴν; Τόσον εὐλίγη εἶναι
 ἢ ἐμφάνισις τῆς ὀλικῆς ἰσχύος, τὴν ὁποῖαν ἀπ' ἐτέρου ἐν-
 ταῖς φυλακαῖς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς φιλοτιμεῖται τρό-
 πον τινὰ ἢ πολιτείαν ἵνα ἐπιδεικνύη ἐκαστοτὸς εἰς τὴν ψυ-
 χὴν τῶν τιμωρουμένων; Ἴε νὰ εἰδύνατο ποτὲ ἢ ὀλικὴ βία
 νὰ διορθώσῃ τινὰ! Ἀνατὸν νὰ πόν καθιστᾷ ὑποκριτὴν,
 εὐθέποτε ὅμως τὸν ἐξαγγίζει. Ἄπ' ἐναντίας ἐξεγείρει ἐν
 τῇ καρδίᾳ αἰσθημάτων, τὰ ὅποια, πρὸ πτόντα εἰς τὴν συνεί-
 δησιν τὰς εἰκαῖας πληγὰς, μεταβάλλουσι τὴν ἠθικὴν νόσον
 εἰς γάγγραιναν καὶ τὴν περικαλύπτουσι διὰ τοῦ ἐνδύμα-
 τος τοῦ μαρτυρίου.

Ἡ φυλακὴ, τὴν ὁποῖαν παριστᾷ ἡ πρώτη εἰκὼν, κεῖται
 ἐπὶ τῆς γῆσου Blackwell. Ἐν τῇ φυλακῇ ταύτῃ εὐρίσκονται
 συνήθως ὅσοι κατὰδικοὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν. Οἱ ἄνδρες
 ἐργάζονται εἰς τὰ λατομεῖα, κτίζουσι προκυμαῖας, κατα-
 σκευάζουσιν ὀδοὺς, καλλιεργοῦσι τὴν γῆν· ὑπάρχουσι δὲ
 καὶ ἀσχολούμενοι εἰς τὰ προηγούμενα ἐπαγγέλματα των,
 καθόσον ἐπιτρέπουσι τοῦτο αἱ περιστάσεις τῆς φυλακῆς.
 Μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρχε τελευταῖον ὁ περιώνυμος William
 Tread, ὅστις, ὢν εἰκονομικῶς διαχειριστῆς τῶν δημοσίων
 χρημάτων τῆς πόλεως New York, εἶχεν ὑπεξαίρεσει πρὸ
 τινῶν ἐτῶν ἱκανὰ ἑκατομμύρια δολλαρίων.

Ἐν μόνῃ τῇ πόλει (αὐχί τῇ πολιτείᾳ) τῆς Νέας Ὑόρ-
 κης ὑπάρχουσι πέντε ποινικαὶ φυλακαὶ ἐκτὸς τῶν ἀστυ-
 νομικῶν καὶ τῶν διὰ τὰ πλημμελήματα. Ἐν ταῖς φυλακαῖς

ταύταις φυλακίζονται 50000 ἄνθρωποι κατ' ἔτος, ἐκ τῶν ὁποίων ὑπελογίζοντο τελευταῖον 17000 ἰθαγενεῖς Ἀμερικανοί, 22000 Ἴρλανδοὶ καὶ 6000 Γερμανοί.

Ἐν γένει ἢ ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ φυλακῇ διαίτα διαφέρει κατὰ τὰς διαφοροὺς Πολιτείας τῆς Δημοκρατίας. Ποῦ μὲν εἶναι αὐστηροτέρα, ποῦ δὲ ἡπιωτέρα. Ἐπικρατεῖ ἢ μεγαλειτέρα ποικιλία εἰς τὰς ἰδιαιτέρας τῶν μελῶν τῆς Ὁμοσπονδίας νομοθεσίας. Ἐν τούτοις τὸ θέμα τῶν ἐν τῇ φυλακῇ κοινωνικῶν σκοπῶν ἐνασχολεῖ εἰς βαθμὸν ἔξοχον τὸ κοινὸν τῆς Ἀμερικῆς πνεῦμα. Ἀφ' ἐνὸς οἱ κοινωνικοὶ μεταρρυθμισταὶ καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ ἀλλεπάλληλα περὶ Φυλακῶν Συνέδρια διατηροῦσι τὸ ζήτημα εἰς τὴν πρώτην θέσιν τῶν κοινωνικῶν μελετῶν. Ἡ κίνησις αὕτη τῶν περὶ φυλακῶν ἰδεῶν παρατήρεται μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς ἐν σταθερᾷ τινι ἀλληλεγγύῃ. Ἀπανταχοῦ αἱ φυλακαὶ ἀποτελοῦσι τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἡ Λυδία λίθος τοῦ πρακτικοῦ τῶν ἐθνῶν πολιτισμοῦ, ὅλοι οἱ προχωροῦντες ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ λαοὶ αἰσθάνονται τὴν φιλοτιμίαν τῆς περαιτέρω βελτιώσεως.

ΗΘΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ.

Δ'. Αἱ διὰ τὴν ἐν τῇ φυλακῇ καλὴν διαγωγὴν διδόμεναι ἀμοιβαί.

Ἀφ' οὗ ἐξητάσαμεν τὰ τρία κυριώτερα μέσα τὰ εἰς τὴν ἠθικοποίησιν τῶν καταδικῶν συντείνοντα, μένει νὰ ἴδωμεν καὶ τὰ κατὰ τὸ μερικώτερον τοῦτο, ὅπερ ὀσημέραι ἐξαπλοῦται.

Πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν φυλακισμένων, εἰς τὸ νὰ φέρωνται καλῶς καὶ ἐπιμελῶς ἐργάζωνται, οὐ μόνον διαφοροὶ μικραὶ ἀμοιβαί, αἵτινες ἀποβλέπουσιν εἰς ἐλάφρυνσιν τῆς καθείρξεώς των, ἀλλὰ καὶ ἐλάττωσις τῆς ποινῆς δίδεται αὐτοῖς, ὅπως ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ διὰ νόμου ὀρίζεται.

Γινώσκομεν τί ἀντιτείνουσιν εἰς τὸ σύστημα τοῦτο οἱ, κατ' ἀρχὴν, αὐτὸ πολεμοῦντες. Τῷ ὄντι ἀφ' ἐνὸς ἴσως ἔχουσι δίκαιον λέγοντες ὅτι ἠθικοποίησις, ἧς τὸ κύριον ἐλα-

τῆριον εἶναι ἢ ἐπίτευξις πλεονεκτημάτων τινῶν ἐν ὄσῳ διαρκεῖ ἢ ποινῇ, ἢ, ἢ ἐπὶ τοῦ συμφεροντος βασιζομένη ἐπιθυμία τοῦ καταδικικοῦ ἢ αἰωνίως αὐτὸν ἀπασχολοῦσα, τοῦ νὰ ἴδῃ φθάνον τὸ τέρμα τῆς καθείρξεώς του, δὲν παρέχει πολλά ἐχέγγυα εὐλικρινείας καὶ πραγματικότητος. Τὸ μέγιστον συμφέρον ὃ ἔχει ὁ καταδικος τοῦ νὰ φέρηται καλῶς ἵνα ἐπιτύχῃ οὕτως ἐλαφρύνσεις τινὰς τῆς ποινῆς εἰς ἣν κατεδικάσθη, ἢ καὶ ἐλάττωσιν αὐτῆς ἀκόμη, δὲν εἶναι λέγον ἢ ἐγωϊσμός, ὅστις ἀπόλλυσι μέγα μέρος τῆς δυνάμεώς του, ἀμα ὡς ὁ σκοπὸς πρὸς ὃν ἀπέβλεπεν, ἐπιτευχθῆ. Ἡ ἀληθὴς ἠθικὴ ἀναμόρφωσις τοῦ ἀνθρώπου, ἣτις μόνη δίδει αὐτῷ τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἀνθίστασθαι εἰς τὸ κακὸν ὡς τειοῦτον, ἀνεξαρτήτως τῶν δυσαρέστων αὐτοῦ συνεπειῶν, συνίσταται εἰς τὴν μεταβολὴν τῆς καρδίας, ἣτις τῷ ὑπαγορεύει τὴν πρὸς τὸ κακὸν ἀποστροφὴν, καὶ τὴν κλίσιν πρὸς τὸ καλόν, ὅπερ εἶναι ἀληθὲς καὶ ὠραῖον.

Ἐορθότατα θεωρητικῶς τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα· ἀλλὰ μὴ λησιμονῶμεν ποίου εἴδους ἀνθρώπους ἔχομεν ἐν ταῖς φυλακαῖς· ἢ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος, ὅπως ἀνωτέρω ὀρίζεται, ὑποθέτει αὐστηροτάτας ἀρχὰς ἠθικῆς, τῶν ὁποίων δὲν ἔδωκαν βεβαίως δείγματα οἱ ἐν τῇ φυλακῇ καταντήσαντες. Ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀφηρημένην ταύτην μορφήν παρουσιαζόμενον τὸ καθήκον εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες οὐδέποτε ὑπετάγησαν αὐτῷ, θέλει τοῖς φανῆ αὐστηρότατον καὶ ἥκιστα ἐνθαρρυντικόν· ἢ ἠθικὴ αὐτῶν ἀναμόρφωσις πρέπει νὰ ζητηθῆ βαθμηδόν, δι' ἀνατροφῆς προοδευτικῶς τεινούσης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀποκτήσωσιν οὗτος τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν νὰ ὑπερνικήσωσι τὸ κακὸν διὰ τοῦ καλοῦ. Ἐὰν ἀπὸ τῆς ἀνατροφῆς ταύτης ἐλλείψῃ, ὡς μαρτυροῦν ἐγωϊσμόν, πᾶν μέσον, ἐπὶ τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συμφεροντος, δηλ. τῆς πρὸς ἑαυτὸν ἀγάπης βασιζόμενον, τότε καλλίτερον θὰ ἦτο τῇ ἀληθείᾳ

νά παραιτηθῆ τις τοιούτου κόπου, τοῦ πράγματος ἀποβαίνοντος σχεδὸν ἀδυνάτου. Δὲν ὑπάρχει μέθοδος, ἣτις νά δύναται νά ἐπιτύχῃ τι ἀνευ τοῦ μέσου τούτου, καθ' ὅτι ἡ πρὸς ἑαυτὸν ἀγάπη εἶναι αἰσθημα ἐμφυτον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ πρέπει νά ὑπάρχῃ ἐν αὐτῷ, οὐδὲ δύναμεθα νά τὸ μεταβάλλωμεν. Πρέπει λοιπὸν νά διεγείρῃ τις ἐν τῷ φυλακισμένῳ τὸ περὶ τῆς τύχης του ἐνδιαφέρον, καὶ νά τῷ καταστήσῃ καταληπτὸν, ὅτι πᾶσα προσπάθεια, ἣν ἤθελε καταβάλλει πρὸς βελτίωσίν του, ἤθελεν ἀποβῆ πρὸς ὄφελος, κυρίως καὶ ἀμέσως, αὐτοῦ τοῦ ἰδίου.

Ἐπὶ τῆς ὀρθοτάτης καὶ πρακτικώτατης ταύτης ἀρχῆς στηρίζονται αἱ διάφοροι ἠθικαὶ καὶ ὑλικαὶ ἀμοιβαί, ἃς βλέπομεν παρεχομένας ἐν ταῖς διαφόροις Εὐρωπαϊκαῖς φυλακαῖς πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν καταδίκων· ἡ διὰ τὴν ἐργασίαν διδομένη χρηματικὴ ἀμοιβὴ εἶναι δικαιοτάτη, κα θεωρουμένη εἴτε ὡς δῶρον ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ὅπως γίνσται ἐν Ἀγγλίᾳ, εἴτε ὡς ἡμερομίσθιον, ἐφ' οὗ ἀναγνωρίζεται αὐτοῖς δικαίωμα ὡς εἰς τὰ πλεῖστα ἄλλα Κράτη παντοῦ ὁμως κανονίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου, καὶ, ἂν καὶ εἰς τινα μέρη ὀρίζεται εἰς ἐλάχιστον ποσὸν, οὐδαμοῦ ὁμως ἀρνεῖται τις τὴν χρηματικὴν ἀμοιβὴν παντελῶς.

Παρεκτὸς αὐτῆς, ἐνεκα τῆς καλῆς των διαγωγῆς, δίδεται τοῖς φυλακισμένοις ἡ ἄδεια τοῦ νά διαθέτωσι μέρος τῶν κερδῶν των ὅπως προμηθεύονται τροφὴν πρόσθετον ἢ καλλιτέραν, νά ἀγοράζωσιν ἐνδύματα ἢ ἐργαλεῖα, ἅτινα θέλουσι τοῖς χρησιμεύσει κατὰ τὴν ἐλευθέρωσίν των, καὶ νά βοηθῶσι τοὺς οἰκείους των.—δίδονται αὐτοῖς θέσεις ἐμπιστοσύνης ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ καταστήματος, καθὼς παραδ. χάριν ἐργοδηγοῦ, πρωτοσχόλου, ἐπιθεωρητοῦ τῶν κοιτώνων, νοσοκόμου, γραφέως καὶ ἄλλαι τοιαῦται, ἡ ἐξαιρετικὴ ἐργασία ἀποφέρουσα περισσοτέραν ὠφέλειαν, ἡ τοιαύτη ἣν ἤθελον προτιμᾶ.—ἐπιτρέπεται αὐτοῖς συχνότερα ἀλληλογραφία καὶ ἐπισκέψεις ὡς καὶ ἡ

ἐκλογή βιβλίων ἐκ τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς φυλακῆς, —νά ἔχωσιν ἐν τοῖς κελίοις αὐτῶν εἰκόνας ἢ φυτά, —ἢ χρῆσις τοῦ ταμβάκου ὡς καὶ τὸ καπνίζειν ἐνίοτε, καθὼς καὶ τὸ διαμένειν πλείονα χρόνον ἢ καὶ τὸ ἐργάζεσθαι ἐν ὑπαίθρῳ, πρὸς δὲ καὶ τὸ συνομιλεῖν μετὰ τῶν συμφυλακισμένων των.—προβιβάζονται εἰς κλάσιν ἀνωτέραν, τοῦθ' ὅπερ συνεπάγει τὴν ἀπόκτησιν πλεονεκτημάτων ἠθικῶν καὶ ὕλικῶν ἐκ τῶν προεκτεθέντων.

Τοιαῦται εἶναι περίπου αἱ διὰ τὴν καλῆν των διαγωγὴν, πρὸς ἐμφύχωσιν τῶν καταδίκων, διδόμεναι αὐτοῖς ἀμοιβαί, ἐν Αὐστρίᾳ, Γαλλίᾳ, Ἰταλίᾳ, Βελγίῳ, Νορβηγίᾳ, Σουηδίᾳ καὶ Ὀλλανδίᾳ, ὅπου βεβαίως ἢ διὰ βασιλικῆς χάριτος μετρίασις ἢ ἀφαισις τῆς ποινῆς εἶναι ἢ ὑψίστη ἀμοιβή, ἣν δύναται ὁ φυλακισμένος νὰ ἐπιτύχῃ.

Ἐν ἄλλοις Κράτεσιν ὅμως, ὅηλ. ἐν τῇ Γερμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ, ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ, ἐν Ἀμερικῇ καὶ τισι Πολιτεῖαις τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπονδίας, παρεκτός τῶν ἐκτεθεισῶν ἠθικῶν καὶ ὕλικῶν ἀμοιβῶν, καὶ ἄλλη ἐνθάρρυνσις σπουδαιοτάτη εἰς τὰ ὄρματα τῶν καταδίκων εἶναι ἐν χρήσει. Εἰς τὰ Κράτη αὐτὰ ὁ φυλακισμένος διὰ τῆς καλῆς διαγωγῆς καὶ ἐπιμελοῦς ἐργασίας δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ἐλάττωσιν τῆς ποινῆς ἢ τὴν ὑπὸ ὄρον ἀπελευθέρωσίν του.

Πρώτη νομίζομεν ἡ Πολιτεία τοῦ Tennessee τῆς Βορείου Ἀμερικῆς καθιέρωσε τὴν ἀρχὴν αὐτὴν τῷ 1836 διὰ νόμου καθ' ὃν «χρέος τοῦ διοικητοῦ εἶναι δι' ἕκαστον μῆνα, κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ὁποίου (ὡς ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ θέλει μαρτυρεῖται) φυλακισμένος τις δείξει ἐξαιρετικὴν διαγωγὴν, νὰ παρέχῃ αὐτῷ ἐλάττωσιν τῆς ποινῆς του δύο ἡμερῶν». Ἡ μεταβολὴ αὕτη τῆς ποινῆς, ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρίζομένη, οὐδὲν ἔχει τὸ αὐθαίρετον, εἶναι διαρκῆς πρόκλησις εἰς τὸ καλῶς φέρεσθαι, καὶ θέτει τὴν τύχην τοῦ φυλακισμένου εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ τοῦ ἰδίου.

Τὸ 1865 ἐγγέα Κράτη τῆς Ὀμοσπονδίας εἶχον παραδει-

χθῆ τὴν ὑγιειᾶ αὐτὴν ἀρχὴν, καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἦσαν τόσον εὐχάριστα, ὥστε τὸ 1868 ἦτον ἤδη ἐν χρήσει ἐν 18 Πολιτείαις.

Σημειωτέον ὅτι ἐν Ἀμερικῇ ἰσχύει συγχρόνως καὶ τὸ δικαίωμα τῆς χάριτος, ὅπερ ἐξασκεῖται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ ἐκάστου Κράτους ὑπὸ τὸ ὄνομα pardons, τὴν ὁποίαν ὁμως ὀλίγιστοι ἐκ τῶν φυλακισμένων ἐπιτυγχάνουσι. Λαμβάνοντες ὡς παράδειγμα τὸ Κράτος τοῦ Wisconsin, κατὰ τὸ ἔτος 1868 βλέπομεν ὅτι ἐπὶ 88 καταδίκων ἐξελομένων τῆς φυλακῆς ἠλευθερώθησαν

διὰ χάριτος	16
δι' ἐλαττώσεως τῆς ποινῆς	74
ἐνεκα λήξεως τῆς ποινῆς	4
	88

ἦτοι

Ἡ παρεχομένη ἐλάττωσις διαφέρει κατὰ Κράτη, καὶ κατὰ μέσον ὄρον ἀνέρχεται εἰς 5 ἡμέρας κατὰ μῆνα, ὅταν ὁ φυλακισμένος δεῖξῃ κατ' ἐξακολούθησιν ἀνεπίληπτον διαγωγὴν, καθ' ὅτι, ἐνεκα κακῆς, ἀπόλλυσι μέρος τῶν ἤδη ἐπιτευχθέντων πλεονεκτημάτων. Εἰς τὸ Κράτος τοῦ Maine μόνον, δὲν στερεῖται τῶν ἤδη κεκτημένων. Εἰς τὸ Κράτος τοῦ New-York ὁ καταδικασθεὶς εἰς 5—40 ἔτη δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ἐλάττωσιν $7\frac{1}{2}$ ἡμερῶν κατὰ μῆνα, ὥς ἐπὶ δεκαετοῦς φυλακίσεως κερδίζει 2 ἔτη καὶ 1 μῆνα.

Εἰς τὰ Κράτη τοῦ Illinois καὶ Wisconsin, ὁ ρηθεὶς νόμος, ὅστις ὀνομάζεται commutation law ἢ act, περιέχει διάταξιν μνείας ἀξίαν. Ἐν τῷ πρώτῳ τούτων ὀρίζεται ὅτι, πᾶς κατάδικος, ὅστις διανύσει τὸν χρόνον τῆς ποινῆς του χωρὶς νὰ τιμωρηθῇ, λαμβάνει παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς φυλακῆς πιστοποιητικὸν, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ ὁποίου δίδεται αὐτῷ παρὰ τοῦ διοικητοῦ πρᾶξις ἀποκαταστάσεως, δι' ἧς ἀνακτᾶ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, ἃ ἐνεκα τῆς καταδίκης του ἀπώλεσεν. Ἐν τῷ δευτέρῳ (δηλ. τῷ Wisconsin) ἡ ἀποκατάστασις δίδεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ.

Ουδόλως απαντῶμεν ἐνταῦθα τὴν ὑπὸ ὄρον ἀπελευθέρωσιν, ἣτις εἶναι ἐν τῶν διακριτικῶν τοῦ Ἰρλανδικοῦ συστήματος, ἂν καὶ ἐν ταῖς Ἀμερικαναῖς Φυλακαῖς τῶν ἀνηλίκων ὁ νόμος περὶ ἐλαττώσεως τῆς ποινῆς ἐφαρμόζεται εἰς τρόπον, τὰ μάλιστα πλησιάζοντα τῷ συστήματι τῶν ἐνσήμων (parques) καὶ κλάσεων τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἰρλανδίας. Ὅταν τὸ παιδίον ἀπολαύσῃ ὠρισμένον ἀριθμὸν καλῶν βαθμῶν ἢ ἐνσήμων, προβιβάζεται ἀπὸ κλάσεως εἰς κλάσιν καὶ ἐπιτυγχάνει οὕτω τὴν ἀπελευθέρωσιν του πρὸ τοῦ ὠρισμένου χρόνου. Ἐὰν ὅμως καταχρασθῇ ταύτης, ἡ διευθύνουσα ἐπιτροπὴ δύναται πάντοτε νὰ τὸ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸ σωφρονιστήριον.

Παρόμοιον σύστημα βλέπομεν καὶ ἐν τισι Πολιτείαις τῆς Ἑλβετίας, ὅπου ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία διὰ ψηφίσματος ἀνέθηκεν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἢ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἢ τῆς ἀστυνομίας Γραμματεῖαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ χαρίζῃ εἰς τοὺς δεικνύοντας καλὴν διαγωγὴν φυλακισμένους μικρὸν μέρος τῆς ποινῆς των, π. χ. ἐν δωδέκατον. Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα, εἰς τὰς Πολιτείας ὅπου τὸ ζήτημα περὶ βελτιώσεως τῶν φυλακῶν ἔκαμε προόδους, φαίνεται μεγάλη τάσις εἰς τὸ νὰ εἰσαχθῇ, ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρω, τὸ σύστημα τῆς ὑπὸ ὄρον ἀπελευθερώσεως, ἀνατιθεμένου τῇ γενικῇ τῶν φυλακῶν διευθύνσει, ἣτις δύναται κάλλιον παντὸς ἄλλου νὰ κρίνῃ ἂν ἢ εἰς τὴν κοινωνίαν ἐπάνοδος φυλακισμένου τινος εἶναι ἤδη σύμφωρος ἢ ὄχι, καὶ νὰ ἀπονέμῃ αὐτῷ, ἔνεκα καλῆς διαγωγῆς, τὴν ἀμοιβὴν ταύτην.

Τοιαῦτα τὰ κατὰ τὸ μέσον τοῦτο τῆς τῶν φυλακισμένων ἠθικοποιήσεως, οὐτινος ἢ ὠφελιμότης δὲν ἀμφισβητεῖται πλέον, καὶ ὅπερ ὁσημέραι ἐξαπλοῦται, γενόμενον παραδεκτὸν εἰς τὰ διάφορα σωφρονιστήρια.—Περὶ τῆς ὑπὸ ὄρον ἀπελευθερώσεως, πῶς εἰσήχθη, πῶς ἐφαρμόζεται, ἰδίως ἐν Ἰρλανδίᾳ, ποῖα τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰ ἐπιτε-

χθέντα ἀποτελέσματα, θέλομεν πραγματευθῆ ἐν ἰδιαιτέρᾳ μελέτῃ.

* Ἄς ἐλπίσωμεν δὲ ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν, ἅμα ὡς ληφθῆ πρακτικὴ τις πρόνοια περὶ βελτιώσεως τῶν φυλακῶν ἢ μᾶλλον περὶ ἰδρύσεως τοιούτων, ἀξίων τῶν σημερινῶν περὶ σωφρονιστηρίων ἰδεῶν, θέλομεν ὠφελῆθῆ ἐκ τῶν διδαγμάτων, ἅτινα ἀπὸ τῆς πείρας τῶν ἄλλων πολιτισμένων ἐθνῶν δυνάμεθα καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου νὰ πορῖσθῶμεν.

Ἐν Βιέννῃ

Α. Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΛΕΥΚΑΔΟΣ.

Περίεπεσεν ἐσχάτως εἰς χεῖρας μου, Κ. Εἰσαγγελεῦ, σύγγραμμά τι τοῦ γνωστοῦ εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον Σουηδοῦ Λιναίου, προωρισμένον διὰ μόνον τὸν μονογενῆ αὐτοῦ υἱὸν εἰς ὃν τὸ ἀφῆκεν ὡς τὸ πολυτιμώτερον κληροδότημα ὑπὸ τὸν τίτλον ἢ «Θεῖα Δίκη» Nemesi Divina. Διὰ τῆς συγγραφῆς ταύτης, γεγραμμένης ἰδιοχειρῶς ὑπὸ τοῦ συγγραφέως (καὶ ἤτις ἀνευρεθεῖσα ὡς ἐκ θαύματος μόλις κατὰ τὸ 1840, ἐδωρήθη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὑψάλης), ὁ σοφὸς φυσιοδίφης πειράται νὰ πείσῃ τὸν υἱὸν του ὅτι ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐγκλημάτων, ὧν ἡ ἐπανόρθωσις ἐπέρχεται τελεία διὰ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς ὡς λ. χ. εἰς τὴν κλοπὴν καὶ τὴν ἀπάτην, δι' ἅπαντα τὰ λοιπὰ κατέρχεται μοιραίως ἡ θεῖα δίκη τιμωρὸς ἀνηλεῆς κατὰ τῶν ἐνόχων μέχρι δευτέρας καὶ τρίτης γενεᾶς· πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς ἰδέας του ταύτης προσέφυγεν εἰς τὴν ἐξῆς περίεργον ἐργασίαν.

Κατεσκεύασε κατάστιχον, ἐν ᾧ κατέστρωσε καὶ κατέγραψεν ἀδιακρίτως πάντα τὰ ὀνόματα τῶν κατοίκων τῆς μικρᾶς γενετῆρας αὐτοῦ πόλεως Ὑψάλης (Ypsal) ἐν ἣ ἔζησε καὶ ἀπέθανεν, ἐν εἰδῇ διπλογραφικοῦ ἐμπορικοῦ βι-

ελλίου πιστοχρεώσεων· ἐπὶ ὀλόκληρον δὲ δεκαετίαν ἔσχε τὴν ὑπομονὴν νὰ σημειοῖ καθ' ἡμέραν τὰ εἰς ἕκαστον πολίτην συμβαίνοντα, πιστώνων ἢ χρεώνων αὐτὸν, εἰ μὲν ὡς ἐγκληματοῦντα εἰς τὴν στήλην τοῦ *Loungai*, εἰ δὲ ὡς παθόντα εἰς τὴν στήλην τοῦ *Laubein*. «Ἐὰν υἱέ μου, τῷ λέγῃ, διστάζῃς νὰ πιστεύσῃς εἰς τοὺς λόγους τοῦ πατρός σου, ρίψον τὸ βλέμμα σου ἐπὶ τοῦ βιβλίου τούτου καὶ θέλεις ἀναμφισβητήτως πιστεύσει. *Felix quem faciunt aliena pericula cautum*. Διατήρησον τὰ γεγονότα μυστικά, ἵνα μὴ προσβληθῶσιν ἡ τιμὴ καὶ τὸ ὄνομα οἰκογενειῶν γνωστῶν σοι καὶ τέως τιμωμένων, διότι τὰς κατέγραφα μόνον διὰ σέ, ὡς ὑλικὴν ἀπόδειξιν τοῦ παρόντος κληροδοτήματος, τὸ ὁποῖον σοὶ ἀφίνω μετὰ τῶν εὐχῶν μου· ἂν μὲ παρακούσῃς, πρόσεξον· διότι σὺ πρῶτος θὰ αἰσθανθῇς τὴν ὑπαρξίν τοῦ νόμου τῆς ἀνταποδόσεως».

Διὰ τοῦ τρόπου λοιπὸν τούτου ἀποδεικνύει τὸν νόμον τῆς αὐτοπαθείας, ὡς τὴν ἀποκαλεῖ, ἐπὶ τῆς γῆς. Χωρὶς νὰ ἐξετάσω δὲ, Κ. Εἰσαγγελεῦ, κατὰ πόσον ἡ ἀνωτέρω θεωρία συμβιδιάζεται πρὸς τὰς βάσεις τῆς Μεταφυσικῆς καὶ τὰς τοῦ Εὐαγγελίου ἀρχάς, ἠκολούθησα ἐκ περιρρηγείας αὐτὴν, ἀπευθύνων σχετικὰς ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς παθόντας, κατὰ τὴν λήξασαν σύνοδον τοῦ ἐνταῦθα Κακουργιοδικείου, ἀρξαμένην τὴν 10 Ἀπριλίου καὶ λήξασαν τὴν 28 Μαΐου ἑ. ἑ. Κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην εἰσῆχθησαν πρὸς ἐκδίκασιν 32 ὑποθέσεις, ἐξ ὧν ἐξεδικάσθησαν 25 καὶ ἀνεβλήθησαν 7. Εἶναι ἀξιοσημείωτος ἡ πρακτικὴ ἀπὸ τῶν ἐκδικασθεισῶν ὑποθέσεων κύρωσις τῆς Λιγναίας θεωρίας. Μεταξὺ τῶν παθόντων, τοὺς ὁποίους ἡ ὀρκωτὴ δικαιοσύνη ἐπισκέφθη, 7 εὐρέθησαν ὀφειλέται ἐπὶ ἐγκλήμασι, τὰ ὁποῖα εἶχον διαπράξει πρὸς ἐτέρους. Ἡ ὀφειλὴ αὕτη ἦτο κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς ὑποτροπῆς τῶν ὑπὸ τοῦ Κακουργιοδικείου δικασθέντων, διότι ἐπὶ 36 τοιούτων, 3 μόνον διετέλου ἐν ὑποτροπῇ.

Ἐκ τῶν 36 τούτων προσώπων 20 ἐκηρύχθησαν ἔνοχα, 14 ἀθῶα καὶ 2 ἀπελύθησαν. Ἐκ τῶν κηρυχθέντων ἐνόχων 3 κατεδικάσθησαν εἰς 6 ἐτῶν εἰρκτὴν, 3 εἰς 5 ἐτ. 1 εἰς 10 ἐτ. 1 εἰς 10 ἐτ. πρόσκαιρα δεσμὰ, 1 εἰς θάνατον, 1 εἰς φυλάκισιν 3 $\frac{1}{2}$ ἐτῶν, 1 εἰς 3 ἐτ. 5 εἰς 1 μηνός, 1 εἰς 2 μηνῶν, 1 εἰς 4 $\frac{1}{2}$ μην. Ἐκ τῶν 20 τούτων καταδίκων 15 εἰσὶ γεωργοί, 1 σανδαλοποιός, 1 ἀγωγεύς, 1 κρεοπώλης, 1 ποιμὴν καὶ 1 ναύτης· ἑγγαμοὶ δὲ 8 καὶ ἄγαμοὶ 12. Καθ' ἡλικίαν διαμοιράζονται ὡς ἀκολούθως: 3 μεταξὺ 14—20 ἐτῶν, 14 μεταξὺ 21—30 ἐτ. 2 μεταξὺ 31—40 ἐτ. καὶ 1 μέχρι 50 ἐτῶν.

ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων, τὸ Κακουργιοδικεῖον Λευκάδος ἐνησχολήθη εἰς 3 ἀποπέρας φόνου (7 κατηγορούμενοι, 5 κατάδικοι), 4 ἀναιρέσεις (4 κατηγορούμενοι, 2 κατάδικοι), 9 ἀποπέρας ἀναιρέσεως (15 κατηγορούμενοι, 9 κατάδ.), 1 ἀπιστίαν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν (1 κατηγ. ἀθῶος), 1 ἐλευθέρωσιν φυλακισμένου (2 κατηγορούμενοι, ἀθῶοι), 1 ζωοκλοπὴν (1 κατηγ. ἀθῶος), 1 κλοπὴν διὰ ρήξεως (1 κατηγ. κατάδ.), 1 ληστείαν (1 κατηγ. ἀθῶος), 2 τραύματα (2 κατ. κατάδ.), 1 παράβασιν ὑγειονομικῶν διατάξεων (1 κατηγ. ἀθῶος), 1 φαρμακείαν (1 κατηγ. κατάδικ.).

Ἐν γένει κατὰ τὴν προκειμένην σύνοδον τοῦ Κακουργιοδικεῖου Λευκάδος ἐνεφανίσθησαν 26 τακτικοὶ ἑνορχοὶ, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ τρίτον μόνον ὑπῆρξαν εἴορχοι.

M. ΚΥΡΓΟΥΣΙΟΣ.

ΠΡΩΣΣΙΚΗ ΦΥΛΑΚΗ.

Πλησίον τοῦ Βερολίνου ὑπάρχει φυλακὴ, ἐν ἣ περὶ ὅκειται νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μονωτικὸν τῶν κελλίων σύστημα. Τὸ κέντρον τῆς οἰκοδομῆς σύγκειται ἐκ πέντε κτιρίων, ἐξ ὧν τὰ μὲν δύο εἶναι προωρισμένα διὰ τοὺς ἐν κοινῷ κρατούμενους, τὰ δὲ λοιπὰ σχηματίζοντα τὰς πτέρυγας διὰ τοὺς κατὰ μόνους φυλακισμένους. Τρία ἄλλα κτίρια εἶναι ἐν τῷ οἰκοδομῆσθαι, ἐξ ὧν τὸ ἐν διὰ τοὺς νέους καὶ τὰ ἄλλα δύο διὰ τοὺς ἀνδρας, ἐπὶ τῶν ὁποίων θελεῖ ἐφαρμοσθῇ τὸ μονωτικὸν σύστημα.

Ἡ φυλακὴ Πλόετζενς (ὀνομαζομένη οὕτως ἐκ τῆς γειτο-
νικῆς λίμνης) δύναται νὰ περιλάβῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος 1200
ἄτομα· εἶναι δὲ πιθανὸν νὰ ἀναπτυχθῇ ἔτι μᾶλλον ἡ χω-
ριτηκότης αὐτῆς. Οἱ κρατούμενοι ὑποβάλλονται εἰς ἀναγ-
καστικὰς ἐργασίας, ἀλλ' ἡ ἀπαιτουμένη παρ' ἐκάστου τῶν
φυλακισμένων ἐργασία δὲν εἶναι ὑπερβολικὴ, ἱκανὸς δὲ ἐρ-
γάτης δύναται εὐκόλως νὰ ὑπερβῇ τὴν κεκανονισμένην πο-
σότητα. Ἡ πλειοτέρα ταύτης ἐργασία εἶναι πρὸς ὄφελος
τοῦ καταβάλλοντος αὐτήν· μέρος τῶ πληρόνεται ἀμέσως,
διὰ τοῦ κέρδους δὲ τούτου δύναται νὰ προμηθεύηται ἰδιαι-
τέρως τροφὰς ἀρεστάς αὐτῶ, ὡς χοιρομοίριον, ἄλαντας,
τυρόν, βούτυρον, ζύθον κτλ. (ἄλλη χρῆσις τῶ ἀπαγορεύε-
ται)· τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ κέρδους κρατεῖται εἰς λογαριασμόν
του, ὅπως τῶ ἀποδοθῇ κατὰ τὴν ἐκ φυλακῆς ἐξοδὸν του.
Τὸ μέρος τοῦτο δύναται νὰ φθάσῃ εἰς ποσότητα ἱκανῶς
σπουδαίαν· ὑπῆρξαν δὲ φυλακισμένοι, οἵτινες μετὰ δύο ἢ
τριῶν ἐτῶν διαμονὴν ἐντὸς τῆς φυλακῆς Πλόετζενς ἔ-
λαβον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποφυλακίσεως αὐτῶν 450
ἕως 600 μάρκ (630—840 δρ.). Τὰ ἐργοστάσια εἶναι εὐ-
άερα καὶ καθαρὰ μέχρις αὐτῶν τῶν σιδηρουργείων καὶ
τῶν ἐργαζομένων ἐν γένει τὰ μέταλλα, χάρις εἰς τὸν ἀ-
ριθμὸν τῶν διαθέσιμων χειρῶν, ὅστις ἐπιτρέπει τὴν δια-
τήρησιν διαρκοῦς καθαριότητος καὶ κατὰ τὴν πλήρη ἔτι τῶν
ἐργοστασίων ἐνέργειαν.

Κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως οἱ φυλακισμένοι δύ-
νανται νὰ περιπατῶσιν ἐν ταῖς ἀύλαις ἢ νὰ ἀναγινώσκωσιν
ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ καταστήματος. Ἡ ἡμερησία τροφὴ
τῆς φυλακῆς συνίσταται εἰς τρεῖς λίτρας ροφήματος μετ'
ἄρκειτης ποσότητος ἄρτου· τρεῖς δὲ τῆς ἐβδομάδος δίδεται
καὶ κρέας ἐντὸς τοῦ ροφήματος.

Τὰ ἐργοστάσια, ἐντὸς τῶν ὁποίων οἱ φυλακισμένοι ἐρ-
γάζονται ἐν κοινῶ εἰς ἔργα, οἷα ἡ κοινὴ τιμαλφοποιία,
ἡ βιβλιοδετεία, ἡ κατασκευὴ πραγμάτων ἐκ ζυμωτοῦ χάρ-
του, ἀνθῶν τεχνητῶν κπλ. δὲν δύναται βεβαίως νὰ ᾔηται
σχολεῖον ἠθικῆς. Οἱ ἐργαζόμενοι ἐν αὐτοῖς συνομιλοῦσι,
διηγοῦνται τὰ κατορθώματά των, καὶ παρακινοῦνται καὶ
εἰς ἄλλα, ὥστε δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ἐν τοῖς ἐρ-
γοστασίοις τῆς φυλακῆς Πλόετζενς δὲν ἀπαιτεῖται αὐστη-

ρῶς ἢ σιωπῇ, ὅπως ἀπεναντίας ἐπικρατεῖ συνήθεια, πάνυ εὐλόγως, καθ' ὅλα σχεδὸν τὰ καταστήματα τῶν φυλακῶν. Τοιοῦτοτρόπως παρατηρεῖται, ὅτι ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις οἱ κρατούμενοι εἶναι εὐθυμοί, ζῶηροί καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον αἰσθάνονται τὴν ποινὴν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι καταδεδικασμένοι.

Ἐπομένως ἐν τοῖς οἰκοδομουμένοις νέοις κτιρίοις θέλει ἐπικρατήσῃ τὸ σύστημα τῆς ἀπομονώσεως. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τίθενται ἐντὸς κελλίων μόνοι οἱ ἀνωτέρας, οὕτως εἰπεῖν, τάξεως φυλακισμένοι, τοῦτέστιν ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἢ σὺνάφεια μετὰ τῶν φυλακισμένων τῆς κατωτάτης τάξεως ἤθελεν εἶσθαι ἀνυπόφορος. Σημειωτέον, ὅτι ἐν Πλοέτζενς οἱ πολιτικοὶ κατάδικοι καθὼς καὶ οἱ ἐπὶ ἐγκλήμασι τοῦ τύπου ζῶσιν ἀναμειγμένοι μετὰ τῶν κοινῶν ἐγκληματιῶν, Ἐπίσης ἐντὸς κελλίων τίθενται οἱ ἐγκληματῖαι ἐκεῖνοι, ἐκ τῆς ἀναμίξεως τῶν ὁποίων μετὰ τῶν λοιπῶν ὑπάρχει κίνδυνος μεταδόσεως τοῦ ἐγκληματος. Περιορίζονται τέλος ἐντὸς κελλίων ὅσοι προσεπάθησαν νὰ ἀποδράσωσιν, ἐν ἐνὶ δὲ λόγῳ ὅσοι ἔπραξαν ἐγκλημα ἀπαιτοῦν περισσοτέραν ἐπαγρύπνησιν.

Ἐν τῷ μέλλοντι θέλουσιν ὑποβληθῆ εἰς τὸ σύστημα τῆς ἀπομονώσεως οἱ νεαρᾶς ἡλικίας φυλακισμένοι. Ἐν Γερμανίᾳ ὑπάρχει ἡ ἰδέα, ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς εἰρκτῆς ἀρμόζει μᾶλλον εἰς τοὺς νέους, ὡς ὄντας μᾶλλον δεκτικῶς μετανοίας. Κτίριον κατάλληλον εἶναι ἤδη ἔτοιμον πρὸς ὑποδοχὴν τῶν νέων φυλακισμένων. Ἐν αὐτῷ ἕκαστος θὰ ἐργάζεται μόνος ἐν τῷ κελλίῳ του, θὰ μένη ἐντὸς αὐτοῦ νύκτα καὶ ἡμέραν, θέλει διέρχεσθαι ἐντὸς μεμονωμένης αὐλῆς τὸν χρόνον, ὅστις ἡμερησίως τῷ παραχωρεῖται πρὸς περίπατον. Αἱ αὐλαὶ εἶναι διατεθειμέναι εἰς σχῆμα ἡμικυκλίου· τὸ κέντρον τοῦ ἡμικυκλίου τούτου ἀποτελεῖ πυργίσκος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἴσταται εἰς δεσμοφύλαξ. Ἀπὸ τὸ κεντρικὸν τοῦτο σημεῖον ἐκτείνονται διάφοροι ἀκτῖνες, τῶν ὁποίων οἱ τοῖχοι ἀρκετὰ ὑψωμένοι καθιστῶσιν ἰσαριθμούς αὐλάς, σχηματιζούσας ἐπὶ τοῦ πυργίσκου γωνίαν ὀξείαν, καὶ ἐνουμένας διὰ τοῦ πλατέος αὐτῶν ἄκρου μετὰ τῆς περιφερείας τοῦ ἡμικυκλίου. Ἀπὸ τοῦ τελευταίου τού-

του μέρους ὁ φυλακισμένος, περιπατῶν ἐν τῇ αὐλῇ του, ἀπολαμβάνει τὴν θεάν φυτειῶν καὶ κήπων.

Ἐν ἐκάστη αὐλῇ εὐρίσκονται κατασκευάσματα διὰ σωματικὰς ἀσκήσεις. Ἀπὸ τοῦ πυργίσκου του ὁ δεσμοφύλαξ δύναται νὰ ἐπιβλέπῃ πᾶν ὅ,τι γίνεται καθ' ὄλας τὰς αὐλάς. Οἱ περιπατοῦντες ἐν ταῖς αὐλαῖς φυλακισμένοι τὸν βλέπουσιν ἐπίσης· δὲν δύνανται ὁμως νὰ ἴδωσι καὶ τοὺς γείτονάς των, δεξιόθεν ἢ ἀριστερόθεν, ἕνεκα τοῦ ὕψους ἐκάστης αὐλῆς.

Ἡ κατάταξις αὕτη δὲν εἶναι ποσῶς νέα διὰ τοὺς γνωρίζοντας τὸ σύστημα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῶν μονωτικῶν φυλακῶν. Φαίνεται ὁμως ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο δὲν ἐφηρμόσθη ἀκόμη εἰς μεγάλην ἔκτασιν ἐν Γερμανίᾳ. Ἐν τῷ σχολείῳ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ δὲν συγχοινωνεῖ ὁ φυλακισμένος μετὰ τῶν ὁμοτύχων του, ἀγνοεῖ τίνες εἶναι οἱ γείτονές του. Ἡ ἔδρα, ἀφ' ἧς ὁμιλεῖ ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ διδάσκαλος, εἶναι τεθειμένη εἰς ἀρκετὸν ὕψος· ἔμπροσθεν ὑψοῦνται ἀμφιθεατρικῶς καθίσματα, τῶν ὁποίων ἕκαστον φέρει ἴδιον ἀριθμὸν καὶ ἔχει ἰδιαιτέραν εἴσοδον. Εἰσερχόμενος ἐν αὐτῷ ὁ νέος φυλακισμένος, ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του μικρὸν θρανίον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ καθίσῃ, καὶ ἐνώπιον τούτου πινακίδα ἐπὶ τῆς ὁποίας θέτει τὰ βιβλία του. Εἶναι ἐλεύθερος, ἂν θέλῃ, νὰ ἴσταται ὄρθιος. Ὅποιανδὴποτε ὁμως θέσιν καὶ ἂν λάβῃ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἴδῃ τὸν γείτονά του δεξιόθεν ἢ ἀριστερόθεν, ὀπίσω ἢ ἔμπρός. Βλέπει ὁμως τὸν ἱερέα ἢ τὸν διδάσκαλον, καὶ ἐφορᾶται ὑπὸ τούτων, διότι ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς ἔδρας φαίνονται πάντες οἱ παρευρισκόμενοι.

Νομίζουσιν ἐν Γερμανίᾳ, ὅτι μόνον διὰ τῆς αὐστηρᾶς τηρήσεως τῶν σωτηριωδῶν τούτων διατάξεων ὁ νέος φυλακισμένος θέλει συνίδει τὸ σφάλμα του, καὶ θέλει ἐκτιμήσει τὴν ποινὴν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἐξέθεσε τοῦτο. Ὑποθέτουσι δὲ, ὅτι κατὰ τινὰς περιστάσεις ὀλίγαι ἐβδομάδες τοιαύτης μεμονωμένης ζωῆς ἔχουσιν ἀγαθοτέραν κατὰ σκοπὸν ἐπιρροὴν τῆς ἐν τῇ κοινῇ φυλακῇ, ἐπὶ τοῦ εὐπλάστου πνεύματος τῶν νεαρᾶς ἡλικίας φυλακισμένων.

(Κ. Α. Ο.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 2^{ον}. — ΦΥΛ. 14^{ον}.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1876

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 74

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1.	Προφυλακίσεις καὶ ἐγκλήματα	σελ.	19
2.	Σουηδικαὶ φυλακαὶ ὑπὸ τῆς κ. Ε. Κ.	»	21
3.	Τροφουσιολόγιον Ἀθηναϊκῶν Φυλακῶν	»	25
4.	Κατάδικοι ἐν Ἑλλάδι	»	27
5.	Ποινικὴ Δικαιοσύνη ἐν Λαμία	»	29
6.	Προφυλάξεις ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων	»	31

ΜΕΤΑΞΥ ΑΠΟΜΟΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥ.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Αὐγούστου τὸ Κακούργιοδικεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης κατεδίκασεν εἰς θάνατον τὸν ἐπὶ δολοφονία κατηγορούμενον Θωμᾶν Μόνλεϋ. Πλέον τῶν δύο μηνῶν διετέλει οὗτος ἐν τῇ εἰρκτῇ. Τὸ σύστημα τῆς ἀπομονώσεως φαίνεται ὅτι παρήγαγεν βαθυτάτην ἐντύπωσιν ἐπ' αὐτοῦ, διατελοῦντος εἰς προφανῆ κατάπτωσιν.

Ὅταν ὁ Πρόεδρος τὸν ἤρώτησε, κατὰ τὸν καθιερωμένον τύπον, «Τί ἔχεις νὰ εἴπῃς ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως, ἣτις σὲ καταδικάζει εἰς θάνατον;» ὁ Μόνλεϋ ἠγέρθη ὀρμητικῶς καὶ μετὰ φωνῆς χαμηλῆς εἶπεν «Ἄς μοὶ γείνη ἡ χάρις νὰ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις ὑποφέρω εἰς ὑπερβολήν. Παρακαλῶ νὰ ὑπογραφῇ ἀμέσως ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἡ διαταγὴ τοῦ θανάτου καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ἄνευ ἀναβολῆς. Δὲν δύναμαι πλέον νὰ ὑποφέρω τὴν ζωὴν ἐκάστη ἡμέρα φυλακῆς εἶναι δι' ἐμὲ ἀληθῆς βάσανος καὶ νέα εἰς ἀμαρτίαν εὐκαιρία».

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν ὑπῆρξε κατάδικος ὀλιγότερον κατεπτοημένος ὑπὸ τοῦ θανάτου καὶ πλειότερον ὑπὸ τῆς ἀπομονώσεως.

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5. — Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ γρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ.

Ἐν ταῖς ἐξεταστικαῖς φυλακαῖς τῆς περιφερείας τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἐκρατοῦντο περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου 1875, ἐπὶ ὑπονοίαις ἐγκληματικῆς ἐνοχῆς, 148 πρόσωπα. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀνέβη κατὰ τὸν Ὀκτώβριον 1875 εἰς 204, ἵνα καταβῆ πάλιν κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Μαρτίου 1876 εἰς 165 ὑποδίκους, διανεμομένους ὡς ἐξῆς: 77 ἐν Ἀθήναις, 23 ἐν Ἐρμουπόλει, 22 ἐν Λαμῖα, 16 ἐν Χαλκίδι καὶ 7 ἐν Ἀμφίσση.

Ἡ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω τριῶν χρονολογιῶν διακύμανσις τῶν ἀριθμοῦ τῶν προφυλακισμένων δύναται νὰ ἐξηγηθῆ κατὰ διαφόρους τρόπους, Δυνατὸν ἢ ἐξόγκωσις τοῦ μέσου κατὰ Ὀκτώβριον ἀριθμοῦ νὰ ᾔηαι σύμπτωμα κοινωνικὸν κατὰ συνέπειαν πλειόνων συγχρόνων ποινικῶν παραβάσεων, καθὼς καὶ τὰνάπαλιν ἢ ἐλάττωσις κατὰ Ἰούλιον καὶ Μάρτιον. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνακριτικὴ δραστηριότης δὲν εἶναι ἀλλοτρία πρὸς τὸ ἀνά χειρας φαινόμενον, καθὼς καὶ ἡ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταλμάτων τῆς διοικητικῆς ἐπὶ τοῦ ὅλου πρόνοια.

Ἐν τούτοις ἡ προκειμένη μελέτη σκοπεῖ μᾶλλον τὴν ἔρευναν τῆς ἀναλογίας τῶν προφυλακίσεων πρὸς τὴν καταστατικὴν ἔποψιν τῆς συνηθεστέρας ἐν τῷ τόπῳ ἐμφανίσεως τοῦ ἐγκλήματος. Πρὸ τῆς ἀπαιτουμένης δὲ διακρίσεως μεταξὺ τῶν διαφόρων εἰδῶν τούτου, ἀξιοπαρατήρητος εἶναι ἡ μεγάλη ἔντασις τῆς προφυλακίσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν. Ἐνῶ ἀφ' ἐνός ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας ταύτης συμποσοῦται κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1870 εἰς 136804,

ἀφ' ἑτέρου ὁ πληθυσμὸς τῶν λοιπῶν περιφερειῶν ἀναβιβάζεται ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀπογραφῆς εἰς 314261. Ἐν τούτοις κατὰ Μάρτιον ἐ. ἔ. εἶδομεν 97 προφυλαχίσεις ἐν Ἀθήναις ἀντὶ 68 ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσι. Βεβαίως ἢ μετὰ τῶν ἐπαγομένων συνεπειῶν μείζων συγχέντρωσις τοῦ Ἀθηναϊκοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἡ ἀπλοϊκὴ διανομὴ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰς ἐξοχικὰς καὶ νησιωτικὰς κοινότητας τῶν λοιπῶν ἀνακριτικῶν περιφερειῶν ἐξασκοῦσι μεγάλην ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπιρροήν, χωρὶς νὰ λησμονηθῶσι καὶ ἄλλοι ἔτι λόγοι ἀποτελεσματικώτερας καὶ προχειροτέρας καταδιώξεως τοῦ ἐγκλήματος ἐν τῷ κέντρῳ τῶν δημοσίων τοῦ κράτους ἐξουσιῶν.

Ἐν γένει τὰ ἐγκλήματα, περὶ τὰ ὁποῖα καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τῆς εἰσαγγελίας τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν στρέφεται συνηθέστερον ἢ προφυλάχισις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκτεθέντων τοῦ Μαρτίου ἐ. ἔ. ἀριθμῶν αὐτῆς εἶναι ἡ ἀναίρεσις (30 ὑπόδικοι), ἡ κλοπὴ (30 ἐπίσης ὑπόδικοι), ὁ φόνος (21 ὑπόδ.), ἡ ἀπόπειρα ἀναιρέσεως (17 ὑπόδ.), ἡ πλαστογραφία (12 ὑπόδ.), ἡ ζωοκλοπὴ (10 ὑπόδ.) Ἀκολουθῶς ἔρχεται ἡ ληστεία (9 ὑπόδικοι), ἡ ἀπαγωγὴ (7 ὑπόδ.), τὸ θανατηφόρον τραῦμα (6 ὑπόδ.), ἡ ἀντίστασις (3 ὑπόδ.), ὁ βιασμός (3 ὑπόδ.), ὁ ἐμπρησμός (3 ὑπόδ.), ἡ ἀπάτη (2 ὑπόδ.), ἡ παραβίασις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου (2 ὑπόδ.), ἡ ψευδορκία (2 ὑπόδ.), ἡ ἀποπλάνησις εἰς ἀσελγείαν, ἡ ἐκβίασις, ἡ ὑπεξαίρεσις, ἡ ἀπόπειρα φόνου, καὶ ἡ χρεωκοπία (ἀνὰ 1 ὑπόδ.)

Δύναται τις ὑπὸ νομοθετικὴν ἐποψιν νὰ μελετήσῃ ἐπὶ ποίων ἐγκλημάτων ἀσκεῖται πλειότερον ἢ προφυλάχισις καὶ ἐπὶ ποίων σκοπιμώτερον. Ἄρα γε συμφέρει εἰς τὴν περαιτέρω κοινωνικὴν τοῦ τόπου ἀποκατάστασιν ὁ περιορισμὸς τῆς σφαίρας τῶν συνεπαγόντων τὴν προφυλάχισιν ἐγκλημάτων; Καὶ ἂν συμφέρῃ, ποῖα ἐγκλήματα παριστῶσι μείζονα ἐπιμονὴν περὶ τὴν ἐπανάληψιν, ἐπὶ ποίων συντρέχουσι προσωπικαὶ καὶ τοπικαὶ περιστάσεις, δικαιο

λογεῖσθαι τὸν διὰ τῆς προφυλακίσεως πρόσκαιρον περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας τῶν, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, θεωρουμένων ὡς ὑπόπτων.

Τοιοῦτοτρόπως ἐγκλήματα στηριζόμενα εἰς τὴν χρῆσιν τῆς βίας, καὶ συνήθως προκαλοῦντα ἀλληλεπιθέσεις, δὲν εἶναι ἀδιάφορα εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς προφυλακίσεως. Ἐγκλήματα τῶν ὁποίων τὰ ἔχνη εὐχερῶς ἐξαλείφονται, θὰ ἦτο τῆς τελευταίας ἀπρονοησίας ἐὰν ἀφίνοντο εἰς τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν καὶ τὰς ραδιουργίας τοῦ ἐγκληματίου. Ὁ περιορισμὸς αὐτοῦ εἶναι ἔργον σωτηρίας τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐξασφαλίσεως τῶν ἐρευνῶν αὐτῆς. Ἐγκλήματα τέλος διακινδυνεύοντα ἐξόχως τὴν δημοσίαν καὶ ἰδιωτικὴν ἀσφάλειαν ἀνήκουσιν εἰς τὴν στενωτέραν τῆς προφυλακίσεως ἔννοιαν.

ΣΟΥΗΔΙΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ.

Μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα προπορεύονται εἰς τὸ ζήτημα τῶν φυλακῶν, δύναται κατὰ πάντα λόγον σπουδαιοτάτην νὰ καθέξῃ θέσιν τὸ Σκανδιναυικόν. Ἰδιαιτέρως τὸ ὑπὸ τῆς Σουηδίας ἀποτελούμενον τμήμα τοῦ ἔθνους τούτου ἐποίησατο κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν βήματα ἄξια πολλῆς μελέτης.

Α'.—Ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ διδασκαλία τῶν φυλακισμένων ἀποτελεῖ ἐν Σουηδίᾳ κυριώτατον τῆ διοικήσει μέλημα. Ἐκάστη φυλακὴ ἔχει ἴδιον ἑφημέριον, ἀφοσιῶντα ὅλον τὸν χρόνον αὐτοῦ εἰς τὸ ἔργον τῆς θρησκευτικῆς ἀναμορφώσεως. Οἱ ἑφημέριοι οὗτοι διορίζονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ πολλῆς προσοχῆς· ὄντες δὲ χρηστοὶ καὶ ἀνεπτυγμένοι, ἀπολαύουσιν ἀπεριορίστου σεβασμοῦ καὶ ἐμπιστοσύνης ἐκ μέρους τῶν φυλακισμένων, εἰς τρόπον ὥστε δὲν βραδύνουσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀγαθῆς ἐπιρροῆς των νὰ ἐμψυχώσωσι

καὶ ἀμείψωσιν αὐτοὺς ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς φιλανθρωπικῆς τῶν ἐνεργείας.

Ἄξιοπαρατήρητος εἶναι ὁ θρησκευτικὸς χαρακτήρ τοῦ Σουηδικοῦ περὶ τὰς φυλακὰς συστήματος. Ἀληθές εἶναι ὅτι τὸ ἔργον τῶν ἱερέων ἐν Σουηδίᾳ δὲν ἀπαντᾷ τὰς αὐτὰς δυσχερείας, αἵτινες ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς λοιποῖς Κράτεσι, διότι ἡ ἀθρησκεία, ὑπὸ τὴν κυρίαν τῆς λέξεως ἔνοϊαν, δὲν ἔχει ἐπηρρεάσει τὸν λαὸν ἐν ταῖς βορείοις ταύταις χώραις, αἱ δὲ ἠθικαὶ ἀταξίαι αἱ ὀδηγοῦσαι τοὺς ἐκεῖ ἀνθρώπους εἰς τὰς φυλακὰς, μᾶλλον κλονίζουσιν ἢ καταστρέφουσι τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα, ὅπερ ἐν τῇ μονῶσει τῆς φυλακῆς ἀναλαμβάνει οὐσιωδῶς τὸ κράτος αὐτοῦ καὶ ἐπαναφέρει τὸ λογικὸν ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς θρησκείας. Ἡ διοίκησις οὕτω, βασιζομένη ἐπὶ τῆς ἀγαθῆς ἐνεργείας τοῦ ἐφημερίου, παρέχει εἰς αὐτὸν πάντα τὰ μέσα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του. Κατὰ πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἡ φυλακὴ εἶναι ἀνοικτὴ δι' αὐτόν· ἐπιβάλλεται δ' αὐτῷ ὡς καθήκον ἡ συνεχὴς ἐπίσκεψις τῶν φυλακισμένων, ὅπως νουθετῇ καὶ διδάσκη αὐτοὺς, καὶ ἐν γένει μεταχειρίζηται πάντα τρόπον εἰς ἐμπνέη αὐτοῖς τὴν μετάνοϊαν καὶ τὸν πρὸς τὴν ἀρετὴν πόθον. Πρὸς τοῦτο ἡ διοίκησις ἐτύτωσε βιβλία προσευχῶν καὶ θρησκευτικῶν μελετῶν ἰδίᾳ διὰ φυλακισμένους, προσέτι δὲ ἐκδίδει περιοδικὸν, ἐν ᾧ ἀφηγοῦνται μεθ' ἀρμοδιῶν σχολίων τὰ κυριώτερα συμβεβηκότα τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἀρέσκει πολὺ εἰς τοὺς φυλακισμένους, διανέμεται δὲ εἰς ἐκείνους, οἵτινες διακρίνονται ἐπὶ καλῇ διαγωγῇ καὶ προθυμίᾳ νὰ ὠφελθῶσιν ἐκ τῶν μαθημάτων αὐτοῦ. Καθιστάμενον λοιπὸν τοῦτο βραβεῖον ἀτομικῆς ἀξίας παροτρύνει ἔτι μᾶλλον εἰς περαιτέρω βελτίωσιν.

Β'.—Τῆς θρησκείας ἔπεται ἡ διδασκαλία, περὶ ἧς ἐπίσης μεγάλη καταβάλλεται φροντίς ἐν Σουηδίᾳ, καὶ τοι αὐτόθι ὑπάρχει ὀλιγωτέρα χρεία ἢ παρ' ἄλλοις λαοῖς,

ἔπειδὴ ἡ ἐκπαίδευσις ἐγένετο ὑποχρεωτικὴ ἀπὸ τοῦ 1842, ἀπὸ Ὀσκάρ τοῦ πρώτου, ὡς μέσον ἐλαττώσεως τῶν ἐγκλημάτων, ἐνήργησε δὲ τοσοῦτον ἀποτελεσματικῶς, ὥστε, κατὰ τὸν Κ. Ἄνδρους, δυσκόλως εὐρίσκεται νέος ἐν Σουηδίᾳ μὴ γνωρίζων τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν γραφὴν. Ὁ νόμος οὗτος ἀσφαλίζεται διὰ περιέργων καὶ ἀποτελεσματικῶν μέσων. Π. χ. οὐδεὶς μὴ γνωρίζων ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν, καὶ μὴ τυχὼν θρησκευτικῆς τινος παιδείας, λαμβάνει ἄδειαν γάμου. Πρὸς τοῦτοις καθ' ἕκαστον δημοτικὸν σχολεῖον εἶναι διωρισμένος ὑπ' ἀλλήλους εἰδικὸς (Παιδονόμος), καθῆκον ἔχων νὰ ζητῇ τοὺς πλάνητας καὶ ἀμελεῖς παῖδας, ἵνα τοὺς πείθῃ νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ σχολεῖον· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁσάκις ἀπαντᾷ ἀντίστασιν, τὰ μέσα αὐτοῦ εἶναι λίαν συνοπτικὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ. Ἐντὸς τῶν ἀραιότερον κατωκημένων δήμων ὑπάρχουσι κινητὰ σχολεῖα, ἧτοι ὁ διδάσκαλος κρατεῖ τὸ σχολεῖον ἐπὶ τινος ἐβδομάδας εἰς ἓν μέρος τοῦ δήμου, μετὰ δὲ ταῦτα ἐπ' ἴσον χρόνον εἰς ἕτερον, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἀποτέλεσμα τούτου ὑπῆρξεν ἡ γενικὴ τοῦ λαοῦ ἐκπαίδευσις καὶ ἀξιόλογος ἐλάττωσις τῶν ἐγκλημάτων. Ἐν τούτοις παρέχεται σχολικὴ διδασκαλία καὶ ἐντὸς ὄλων τῶν φυλακῶν, πλὴν τῶν ἀνακριτικῶν ἐν αἷς κρατοῦνται οἱ ὑπόδικοι· ἐν μὲν ταῖς συμβιωτικαῖς εἰς κοινὰ σχολεῖα, ἐν δὲ ταῖς μονωτικαῖς εἰς τὰ κελλία κατ' ἰδίαν. Διδάσκονται δὲ ἀνάγνωσις, γραφὴ, ἀριθμητικὴ, γεωγραφία, ἱστορία, φυσικὴ ἱστορία καὶ θρησκευτικὰ, ἐκτάκτως δὲ δι' ἀμοιβὴν ἰχνογραφία καὶ ἀνώτερα τινὰ μαθήματα. Ἡ πρόοδος εἶναι ἡ αὐτὴ ἐν γένει ὡς καὶ ἐν ταῖς δημοτικοῖς σχολείοις. Ἐκάστη φυλακὴ ἔχει βιβλιοθήκην, ἐν ἐκάστῳ δὲ κελλίῳ ὑπάρχουσι βιβλία τινὰ, ἐν οἷς καὶ ἡ Βίβλος, οἱ Ψαλμοὶ τοῦ Δαυὶδ, καὶ Ὑμνολόγιον. Οἱ φυλακισμένοι εὐχαρίστως καταγίνονται ἐν ὥρᾳ σχολῆς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν· ὑπάρχουσι δὲ μεταξὺ αὐτῶν τινὲς, ἀναγνώσαντες ὅλα τὰ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς φυλακῆς βιβλία.

Γ'.—Ἡ ἐν ταῖς μονωτικαῖς φυλακαῖς ἐργασία δὲν εἶναι εἰσέτι καλῶς ὀργανισμένη. Ἐν ταῖς συμβιωτικαῖς ὁμως ἀσχολοῦνται εἰς γραφικὴν ἐργασίαν, εἰς τὴν κατασκευὴν δοχείων (κουτίων) διὰ πυρία πρὸς ἐξαγωγήν, καὶ εἰς διάφορα βιομηχανικὰ ἔργα. Ποῦ μὲν κατασκευάζονται χονδρὰ μάλλινα σκεπάσματα δι' ὅλας τὰς φυλακὰς τοῦ κράτους, ποῦ δὲ ὑποδήματα, ἐνδύματα, λινοστολαὶ τῶν φυλακισμένων κλπ. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐν ταῖς συμβιωτικαῖς τῶν ἀνδρῶν φυλακαῖς, οἱ πλεῖστοι καταγίνονται εἰς τὴν λιθοτομίαν δι' οἰκίας καὶ λιθόστρωτα, τὸ πλεῖστον πρὸς ἐξαγωγήν. Ἐν ταῖς γυναικείαις φυλακαῖς, αἱ φυλακισμέναι ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ραπτικὴν, κατασκευάζουσαι λινοστολὰς, ὑποδήματα καὶ χειρόκτια, προσέτι δὲ καὶ πλέκουσαι διάφορα χειροτεχνήματα.

Δ'.—Τὸ σπουδαιότερον καὶ εὐεργετικώτερον μέρος τοῦ ὅλου περὶ τὰς φυλακὰς ἔργου εἶναι ἡ δι' ἰδιωτικῶν συνεισφορῶν προσεχῆς ἐν Σουηδία ὀργάνωσις Σωφρονιστηρίων, ἐν οἷς λαμβάνονται ἀποτελεσματικὰ μέσα πρὸς πρόληψιν τῶν ἐγκλημάτων. Ἡ Βασιλομήτωρ Ἰωσηφίνα τοσοῦτον συνεκινήθη ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν Σουηδῶν ἐπιτετραμμένων εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ Σύνοδον, ὥστε ἀμέσως ὑπεκίνησε τὸ σχέδιον Σωφρονιστηρίου κατὰ τὸ ἐν Methay τῆς Γαλλίας λειτουργοῦν σύστημα, προσενεγκοῦσα πρώτη αὐτῇ 35000 τάλληρα. Τὸ παράδειγμά της ἠκολούθησαν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, γενναίως συνδραμόντα, καὶ πολλοὶ ἄλλοι πολῖται πάσης τάξεως. Τὸ συναθροισθὲν ποσὸν ὑπερέβη τὸ 4 $\frac{1}{5}$ ἑκατομ. δραχμῶν, διὰ τοῦ ὁποίου δύο ἀντὶ ἐνὸς θέλουσιν ἰδρυθῆ Σωφρονιστήρια, ἐφ' ᾧ ἐγένοντο ἤδη αἱ κυριώτεραι προετοιμασίαι. Ἐνταῦθα ἀρμόζει νὰ σημειωθῆ, ὅτι ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν πρότασις, ἵνα οἱ ἐλάσσονος ἡλικίας τῶν 18 ἐτῶν εἰσάγονται οὐχὶ ἐν ταῖς μονωτικαῖς φυλακαῖς ἀλλ' ἐν τοῖς Σωφρονιστηρίοις.

Δ'.—Ἀπὸ τῆς ἐν Λονδίῳ Συγόδου μεγάλως ἐπεδόθη

σαν ἐν Σουηδία εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἀποφυλαχιζομένων. Πρὸ τῆς συνόδου ταύτης δύο μόνον προστατευτικαὶ ἐταιρίαι ὑπῆρχον καθ' ὅλην τὴν Σουηδίαν, ἀλλ' ἔκτοτε ἡ Βουλὴ ἐψήφισε περὶ τὰς 35,700 τάλληρα, ὅπως δαπανῶνται ὑπὲρ τοῦ ἔργου τούτου. Ἐπομένως συνεστήθησαν τρεῖς νέαι ἐταιρίαι, μέλλει δὲ νὰ συστηθῇ ἀνὰ μία εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν τοῦ κράτους. Οὕτως ἀνεγνωρίσθη ἐν Σουηδίᾳ ἡ μεγάλη τοῦ συνεταιρισμοῦ χρησιμότης καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐξόχως κοινωνικοῦ θέματος, διὰ τὸ τέλος ἵνα ἐκ τῶν φιλανθρωπικῶν μέσων τῆς ἀγαθοτέρας μερίδος τῆς ἀνθρωπότητος παρέχωνται εἰς τοὺς ἀπολυομένους ἐκ τῶν φυλακῶν τὰ ἀναγκαῖα οἰκονομικὰ καὶ ἠθικὰ ἐφόδια πρὸς τὴν ἐντιμον συντήρησιν αὐτῶν. Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ γίνῃ μνεῖα περὶ τῆς ἠθικῆς ὑποστηρίξεως πρὸς ὑπεράσπισίν των κατὰ τῆς δυσπιστίας, τὴν ὁποίαν ἡ προτέρα τῆς φυλακῆς ζωὴ πάντας προκαλεῖ. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ἀπανταχοῦ διὰ τῶν μέσων τούτων μέλλει βαθμηδὸν νὰ γείνη ἡ κοινὴ γνώμη καλλιτέρα καὶ δικαιότερα, ὥστε ἀντὶ νὰ ἀποκρούη, ἀπ' ἐναντίας θὰ προσπαθῇ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ἀρετὴν τὸν τεταπεινωμένον ἐγκληματίαν, ὅστις πολλάκις ἀπομακρύνεται τῆς εὐθείας ὁδοῦ μᾶλλον ἔνεκα στιγμιαίου πειρασμοῦ καὶ τῆς ἐπιρροῆς κακῶν συναναστρουφῶν ἢ καθ' ἑξῆς καὶ σταθερὰν πρὸς τὸ ἐγκλημα ροπὴν.

E. K.

ΤΡΟΦΟΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΚΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Ὡς γνωστὸν, ἡ τροφή ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς φυλακαῖς δὲν χορηγεῖται ἀπὸ κοινοῦ τινος ὀργανισμοῦ. Πρέπει ἑκα-

στος φυλακισμένος νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς τροφῆς ἑαυτοῦ. Ἐνῶ δὲ εἰς τοὺς ἀπόρους δίδεται πενιχρά τις χρηματικὴ χορηγία ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, περὶ τῆς ὅλης εἰς τροφὰς προμηθείας καταβάλλεται ἀσθενῆς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον διοικητικὴ πρόνοια, τῆς ὁποίας ὡς δεῖγμα δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἢ κατὰ τὸν παρελθόντα Αὐγουστον ἐπομένῃ διατίμησις τῶν προχειροτέρων τροφίμων, τὰ ὁποῖα ὠρισμένος ὑπὸ τῆς ἀρχῆς παντοπώλης χορηγεῖ εἰς τοὺς ἐν ταῖς Ἀθηναϊκαῖς φυλακαῖς κρατούμενους.

Εἶδος	δρ. λ.	Εἶδος	δρ. λ.
Κρέας τράγου καὶ βοῦς ἡ ὀκτ.	4,60	Ἐλαῖαι	ἡ ὀκτ. 1,00
Ἐλαιον	» 1,50	Πάσται	» 80
Ζάχαρι	» 1,60	Βούτυρον	» 4,50
Ὄρυζιον	» 80	Πατάται	» 30
Κάρβουνα	» 15	Κρομμύδια	» 20
Τυρὶ φέτα	» 2,00	Σαπούνιον	» 1,40
Τυρὶ κεφάλι	» 2,40	Καπνὸς ἀ. ποιότητος	» 5,40
Φασόλια	» 60	Καπνὸς β'. »	» 3,20
ῤεβίθια	» 60	Σταφυλαὶ ροδίτης	» 30
Φάβα	» 80	» σαβατιανὰ	» 20
Φακῆ	» 1,00	Μπάμια αἰ ἑκατὸν	40
Ἄλας	» 20	Μελιτζάναι ἡ μία.	5
Χαβιάρι κόκκινον	» 2,80	Φασόλια νωπὰ	ἡ ὀκτ. 40
Ταραμάς	» 1,60	Σῦκα	» 30
Σαρδέλαι ἡ μία	» 5	Πεπόνια	» 20

Βεβαίως ὅταν παραδίδῃ τις δεσμίους τοὺς καταναλωτὰς εἰς χεῖρας τῶν πωλητῶν, ἢ ἀνάγκη τῆς διατιμῆσεως τῶν πωλουμένων ἀντικειμένων εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ. Ἐν τούτοις θὰ ἦτο συνεπέστερον πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς φυλακῆς, ἐὰν ἡ Πολιτεία ὠργάνιζε τὰ τῆς τροφῆς τῶν φυλακισμένων φιλανθρωπότερον, ἀπὸ κοινοῦ τινος μαγειρείου καὶ ἐστιατορίου, καλοῦσα τοὺς δυναμένους ἐργάζεσθαι εἰς ἄμεσον ἐπὶ τῶν ἐξόδων μετοχὴν, διὰ τοῦ εἰσοδήματος τῆς ἐργασίας αὐτῶν.

ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον 1876 ἐγένετο ἀπογραφὴ τῶν ἐν Ἑλλάδι καταδίκων, ἰδίως ἐκείνων οἵτινες εἶχον διέλθει διὰ τῆς θύρας τοῦ Κακουργιοδικείου. Ἀνέρχονται εἰς 2905 ἄτομα. Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν ὁμῶς τοῦτον, κατ' ἀναγκαίαν ἐξαίρεσιν, ὡς ἐκ τῆς ἀναμίξεως ἐν ταῖς ποινικαῖς φυλακαῖς, περιελήφθησαν καὶ 83 ἐξ ἄλλων δικαιοδοσιῶν κατάδικοι, εἰς βαρείας, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ποινὰς ὑποβεβλημένοι, ἦτοι 5 τῶν Ἐφετείων, 27 τῶν Πλημμελειοδικείων, 50 τῶν Στρατοδικείων καὶ 1 τοῦ Ναυτοδικείου. Δὲν πρέπει τις ἐντεῦθεν νὰ ὑπολάβῃ ὅτι ἡ κοινὴ ὑπηρεσία τῶν Πλημμελειοδικείων περιορίζεται εἰς μόνον 27 κατάδικους, διότι οἱ εἰς ἐλαφρὰς ποινὰς καταδικαζόμενοι ὑπὸ τῆς ἐπανορθωτικῆς δικαιοσύνης, ἀναγόμενοι εἰς σπουδαῖον, κατὰ πάντα λόγον, ποσὸν, δὲν περιελήφθησαν εἰς τὸ προκείμενον ἀπογραφικὸν θέμα. Ἐπίσης ἐπὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Στρατοδικείων δὲν ἀπεγράφησαν ὅλοι οἱ ἐξ αὐτῆς κατάδικοι.

Οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος 2905 κατάδικοι διανέμονται κατὰ φυλακὰς ὡς ἐξῆς:

Φυλακαὶ Ναυπλίου	547	Φυλακαὶ Μεσολογγίου	45
» Πατρῶν	348	» Σπάρτης	39
» Πύλου	331	» Λαμίας	32
» Ζακύνθου	288	» Ἀμφίσσης	31
» Ἀθηνῶν	250	» Κυπαρισσίας	30
» Κερκύρας	194	» Σύρου	24
» Χαλκίδος	191	» Πύργου	23
» Καλαμῶν	162	» Λευκάδος	11
» Κεφαλληνίας	150		
» Τριπόλεως	106		
» Ἰθάκης	93		
		Ὅλον	2905

Ἐὰν ἐπιθεωρήσωμεν τὴν κατὰ φυλακὰς διανομὴν ταύτην τῶν καταδίκων ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν μεγάλων δικαστικῶν τμημάτων τῆς Ἑλλάδος, παρατηροῦμεν τῆς ἐξῆς κλίμακα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρ' ἐκάστῳ Ἐφετείῳ ἐπιτηρητικὴν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ποινῶν Ἀρχήν.

Ἐφετεῖον Ναυπλίου	1215	Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν	538
» Πατρῶν	715	» Κερκύρας	437

Τὸ φαινόμενον τοῦτο σχετίζεται πρὸς τὴν μείζονα χορηγικὴν σπουδαιότητα τῶν ἐν Πελοποννήσῳ φυλακῶν (Βουλευτικόν, Παλαμίδιον, Πύλος, Ρίον), ὡς ἐκ τῆς ὁποίας αἱ περὶ τὰς φυλακὰς τῶν περιφερειῶν Ναυπλίου καὶ Πατρῶν ἐτέρωθεν μετακινήσεις τῶν καταδίκων ἀποτελοῦσι μίαν τῶν κυριωτέρων ἐργασιῶν τοῦ σχετικοῦ τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἔποψις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἡ ποσότης τῶν ἐργασιῶν τῆς κατὰ χώραν ποινικῆς δικαιοσύνης δὲν πρέπει βεβαίως νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀσχετοὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ἡ ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς φυλακαῖς ἀπανθρωποτάτη συσῶρευσις ἀποτελεῖ μέγα τῆς ἐποχῆς στίγμα. Δὲν ὑπάρχει ἀλλ' οὐδὲν διὰ τὴν ἀναπνοὴν καὶ τόπος διὰ τὴν σωματικὴν οἰκονομίαν. Ἐννοῶ τὴν θανατικὴν ποινὴν διὰ τοὺς νομοθέτας ἐκείνους, οἵτινες ἔχουσι τὴν τόλμην νὰ τὴν ἐπιβάλλωσιν ὡς Θεοί. Δὲν ἐννοῶ ὅμως τὴν λανθάνουσαν ἐκείνην θανατικὴν ποινὴν, τὴν ὁποίαν οἱ διοικηταὶ ἐπιβάλλουσιν εἰς τὰ θύματα τῆς ἐθνικῆς ἀπρονοησίας, χύνοντες ἐν τῷ μεταξὺ δάκρυα κροκοδείλου. Φεῦ! Ἐπὶ μόνων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐφετείου 538 καταδίκων, περὶ τοὺς 70 ἔπασχον τελευταῖον, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ἀνιάτως. Ἡ φθίσις, πρὸ πάντων, θερίζει ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς φυλακαῖς. Εἶναι αἰμοβορωτέρα καὶ αὐτῆς τῆς λαιμητόμου.

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΝ ΛΑΜΙΑ.

Ἐχω ὑπ' ὄψιν τὰς παρὰ τὰ μεθόρια ἐργασίας τῆς ὀρωτῆς δικαιοσύνης τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐπανορθωτικῆς τοῦ Πλημμελειοδικείου. Ἡ πρώτη ἀναφέρεται εἰς τὸ κατὰ τὴν Β'. (π.ἔ.) Σύνοδον συγκροτηθὲν ἐν Λαμίᾳ Κακουργιοδικεῖον, καὶ ἡ δευτέρα εἰς ὁλόκληρον τὴν Β'. τριμηνίαν τοῦ 1875.

Κακουργιοδικεῖον Λαμίας. — Ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσῆχθησαν 29 ὑποθέσεις, ὑποδιαιρούμεναι κατὰ τὸν χαρακτῆρα τῆς πράξεως ὡς ἑξῆς: 5 ἐπὶ ἀναιρέσει, 6 ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἀναιρέσεως, 7 ἐπὶ τραύματι, 1 ἐπὶ φόνῳ, 3 ἐπὶ βιασμῷ, 1 ἐπὶ ἐπιθέσει, 1 ἐπὶ ἀντιστάσει, 1 ἐπὶ ζωοκλοπῇ, 1 ἐπὶ κλοπῇ, 1 ἐπὶ ψευδορκίᾳ, 1 ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, 1 ἐπὶ συνεργείᾳ πλαστογραφίας. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν 29 τούτων ὑποθέσεων αἱ 10 ἀπέβησαν ἀθωωτικαὶ καὶ αἱ 19 καταδικαστικαί. Ἐκ τῶν εἰς τὰς τελευταίας ἀναγομένων πράξεων, 1 ἐνηργήθη τῷ 1872, 1 τῷ 1873, 6 τῷ 1874 καὶ 11 τῷ 1875, διανεμόμεναι κατὰ νομοὺς ὡς ἑξῆς: 11 ἐν τῷ νομῷ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, 7 ἐν τῷ τῆς Εὐβοίας καὶ ἐν τῷ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Οἱ κατὰ τὴν ἐν λόγῳ Σύνοδον ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Λαμίας κατηγορηθέντες ἀνεβιάσθησαν εἰς 43 πρόσωπα, ἐκ τῶν ὁποίων 19 ἠθώθησαν καὶ 24 κατεδικάσθησαν εἰς τὰς ἐπομένας ποινάς: 1 εἰς θάνατον, 14 εἰς εἰρκτὴν καὶ 9 εἰς φυλάκισιν. Ἴδου πῶς διανεμόνται οἱ κατάδικοι οὗτοι καθ' ἡλικίαν· ὁ εἰς θάνατον καταδικασθεὶς 25 ἐτῶν· ἐκ τῶν εἰς εἰρκτὴν 2 ἔλαττον τῶν 21 ἐτῶν, 60 ἔλαττον τῶν 30, 3 ἔλαττον τῶν 40, 2 ἔλαττον τῶν

50 καὶ 1 ἐξήκοντούτης· ἐκ τῶν εἰς φυλάκισιν, 7 ἔλαττον τῶν 30 ἐτῶν καὶ 2 ἔλαττον τῶν 40. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν κατάστασιν, 1 ἔμπορος, 1 κτηματίας, 5 ἐργάται, 12 γεωργοὶ καὶ 5 ποιμένες. Οἱ ἡμίσεις ἔγγαμοι καὶ 14 ἀγράμματοι.

Πλημμελειοδικεῖον Λαμίας. — Ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσήχθησαν 231 ὑποθέσεις, ἐξ ὧν 108 ἀνεβλήθησαν ἢ ἐδικάσθησαν ἐρήμην, 58 ἀπέβησαν ἀθωωτικαί καὶ 65 καταδικαστικαί. Παρ' ὀλίγον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναβληθεισῶν καὶ ἐρήμην δικασθεισῶν νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὸν τῆς ἀπονεμηθείσης ὀριστικῆς δικαιοσύνης. Μεγάλῃ ἐκ τῆς ἐπόψεως ταύτης κοινωνικῇ πληγῇ, ἀξία τῆς ἰδιαιτέρας μερίμνης τοῦ νομοθέτου.

Ἐκ τῶν 65 καταδικαστικῶν ἀποράσεων τοῦ Πλημμελειοδικείου Λαμίας, 1 ἀπέβλεπε φόνον ἐξ ἀμελείας, 46 τραύματα, 2 ἐπίθεσιν, 2 αὐτοδικίαν, 1 ἀπαγωγὴν, 3 μοιχείαν, 2 ἐξύβρισιν, 4 παράβασιν καθήκοντος, 10 λειπομαρτυρίαν, 2 συνέργειαν ληστείας, 4 κλοπὴν καὶ 7 ζωκλοπὴν. Τὰ καταδικασθέντα ἐπὶ ταῖς ἀνωτέρω πράξεσι πρόσωπα συμποσοῦνται εἰς 84, ἐκ τῶν ὁποίων 53 καταδικάσθησαν εἰς φυλάκισιν, 14 εἰς κράτησιν καὶ 17 εἰς πρόστιμον. Ἐγγαμοὶ 54 ἀπέναντι 30 ἀγάμων, καὶ εἰδότες γράμματα 45 ἀπέναντι 39 ἀγραμμάτων.

Ἐπὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν κατὰ τοῦ ἀδικήματος ἐγγυήσεων τοῦ γάμου καὶ τῆς γραμματικῆς ἀναπτύξεως συγκρίνωμεν τοὺς ἀριθμοὺς τῶν καταδίκων τοῦ Κακουργιοδικείου καὶ τοῦ Πλημμελειοδικείου, πρέπει βεβαίως νὰ σημειωθῇ ὅτι σχετικῶς ὀλιγώτεροι ἔγγαμοι καὶ ἀγράμματοι ὑπέκυψαν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ κακουργήματος, καὶ ὅτι ὁ πειρασμὸς τοῦ πλημμελήματος ἐσκανδάλισεν ἀναλόγως πλείονας οἰκογενειάρχας καὶ πλείονας γραμματισμένους.

ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΙΣ ΕΠΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ.

Ἀριθ. 4328.

*Πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθηναῖς Ἐφετῶν
παρὰ Πλημμελειοδικαῖς Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς.*

Ἡ κατὰ τὸ 1864 συντάξασα τὴν ἡμετέραν Πολιτείαν Ἐθνικὴ Συνέλευσις εἰσήγαγεν ἐν τῇ ποινικῇ νομοθεσίᾳ σημαντικωτάτην ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων μεταρρύθμισιν, ἡ δικαιολογικὴ τῆς ὁποίας βάσις ἀνήκει εἰς τὴν ἰδιαιτέραν τῶν ἐγκλημάτων τούτων φύσιν. Ἀκριβῶς εἰπεῖν, ἡ ἐνεργὸς κατ'αὐτὰ αἰτία ὀφείλεται μᾶλλον εἰς τὰς κινούσας τὸν ἀνθρώπινον κόσμον γενικὰς ἰδέας, αἵτινες πάντως γεννῶνται εἰς σφαῖραν ὑψηλοτέραν ἐκείνης, ἐν ἣ μορφοῦνται τῶν κοινῶν ἐγκλημάτων αἱ ὀρμαί. Ἡ συνέπεια εἶναι ὅτι οἱ ἐπὶ ἐγκλήματι, τρόπον τινα, τῆς διανοίας κατηγορούμενοι ἐτέθησαν ὑπὸ τὰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπέτρεψε τὴν δι' ἐγγυήσεως ἀπόλυσιν αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ (ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τοιαύτη δὲν ζητηθῆ, ἡ δὲ ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ Συμβουλίου) περιώρισε τὸν χρόνον τῆς προφυλακίσεώς των. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ὀρίζει, ὅτι «οὐδέποτε ἡ προφυλάκισις δύναται νὰ παραταθῆ πέραν τῶν δύο μηνῶν ἄνευ δικαστικοῦ βουλευμάτος, οὐδὲ μετὰ τὸ βούλευμα πέραν τῶν τριῶν μηνῶν». Ἐκ τῆς φράσεως ταύτης ἡ γέρθη ἐσχάτως ἐν

τῇ πρακτικῇ ἢ ἀμφιβολίᾳ, ἂν ἐν τῷ τριμῆνῳ διαστήματι περιλαμβάνηται καὶ τὸ δίμηνον, ἢ πρόκειται περὶ δύο διακεκριμένων χρονικῶν περιόδων. Πρὸς τὴν πρώτην λύσιν ἠδύνατο νὰ ὀδηγήσῃ γραμματικὴ τις τοῦ κειμένου ἀνάλυσις, διότι τὸ κύριον εἶναι νὰ μὴ παραταθῇ ἢ προφυλακίσις πέραν τῶν δύο μηνῶν ἄνευ βουλευματος καὶ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν μετὰ βούλευμα.

Ἐν τούτοις ἐναντίαν λύσιν ἐπιβάλλουσιν αἱ κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προκειμένου ἄρθρου ἀποφάσεις τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ὡς προκύπτει ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς 301 συνεδριάσεως αὐτῆς, πρότασις μὲν ἐπρόκειτο ἢ ἐξῆς: « μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ βουλευματος παραπομπῆς οὐδέποτε ἢ προφυλακίσις δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν », ἐξήγησις δὲ τοῦ Προέδρου ἢ ἐξῆς « ἢ πρότασις ἐννοεῖ, ὅτι ἂν ἐκεῖνος κατὰ τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται βούλευμα παραπομπῆς δὲν δικασθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλευματος, νὰ ἀποφυλακίζηται ». Συνεπείᾳ δὲ τούτων ἐψηφίσθη τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω αἶρεται πᾶς δισταγμὸς ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ Συντάγματος περὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς τριμῆνου προφυλακίσεως ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ παραπομπῆς βουλευματος. Ἐπομένως παρακαλῶ τοὺς Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς, ἵνα σταθερῶς πρὸς ταύτην συμμορφωθῶσιν, ἐπιφυλαττομένου τοῖς ἐπὶ πολιτικοῖς ἐγκλήμασι κατηγορημένοις, ἵνα, εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὑποστηρίζουσι τὴν ἐναντίαν λύσιν, ὑποβάλλωσι τὰς προτάσεις των ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1875.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς

Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 2^{ον}. — ΦΥΛ. 15^{ον}.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1876.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 74

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1.	Ἐγκέλιον Φυλακισμένου	σελ.	35
2.	Φυλακαὶ Παίδων	»	37
3.	Τόπος Φυλακίσεων	»	42
4.	Χαρακτήρ τῆς κακῆς φυλακῆς. ¹	»	44
5.	Προσωρινὴ ἐκ τῆς ἀποφυλακίσεως ἀπόλυσις	»	47

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Πρὸς τὸν ἐν κατὰδικον — Λέγεις «Δὲν ἔκλεψα, δὲν ἐψευδομαρτύρησα, δὲν παρέδην καμμίαν τῶν δέκα ἐντολῶν». Ἐνθυμήθητι τὸν Τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον. Ἐπειτα μικρὸν εὐρίσκεις ὅτι κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 187 . . ἐνόθευσας τὴν θέλησιν τοῦ Λαοῦ;

Πρὸς τὸν ἐν κατὰδικον — Ἔχε θάρρος. Δὲν σὲ ἔθεσεν ἡ Πολιτεία ἐντὸς τοῦ δεσμωτηρίου, ἵνα δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς πονηροὺς νὰ ἀσπάζωσι τὴν περιουσίαν σου. Εἶναι ἐν Ἑλλάδι νόμοι καὶ ἀρχαὶ εἰς προστασίαν τῶν ἀδικουμένων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥ.

Ἐνῶ διαβαίνει ὁ χρόνος καὶ προσεγγίζει ἡ ἡμέρα τῆς ἀποφυλακίσεώς σου, ἡ ψυχὴ σου ἀναπτεροῦται εἰς τὴν θεάν τῆς Ἐλευθερίας, ἣτις σοὶ μειδιᾶ ἐκ τῆς θύρας τῆς φυλακῆς. Πρὶν ἀνοιχθῆ αὕτη εἰς τὸ πρόσταγμα τῆς κραταιᾶς τοῦ νόμου φωνῆς, ἔχω μίαν τελευταίαν διὰ σέ ὁμιλίαν.

Ἐὰν μετ' ὀλίγον ἀποπληρώνης τὸ χρέος σου πρὸς τὴν Πολιτείαν διὰ τῆς ἀποτίσεως τῆς ποινῆς, τὴν ὁποίαν αὕτη σοὶ ἐπέβαλε, μὴ νομίσεις ὅτι θὰ ἀπαλλαγῆς καὶ τῆς ἄλλης, τῆς ἐνδομύχου ποινῆς, τὴν ὁποίαν σοὶ ἐπιβάλλει ἡ συνειδήσις. Ὅταν παύσωσι τὰ δεινὰ τῆς φυλακῆς, θὰ αἰσθανθῆς πλειότερον ἔλεγχον τοῦ συνειδότος. Θὰ σέ παρακολουθῆ ἀπανταχοῦ ἡ θλιβερὰ εἰκὼν τῆς ἀνανδρίας, τὴν ὁποίαν ἔδειξας, ὑποχωρῶν εἰς τοὺς πειρασμοὺς τοῦ πονηροῦ. Ἄρά γε πρέπει ἡ ζωὴ σου νὰ μεταβληθῆ εἰς διηνεκὴ βάσανον ;

Ὅχι ! Ὑπάρχει ἐν θαυματουργικὸν ἐγκόλπιον, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ὁποίου αἱ Ἐρινῦες τῆς συνειδήσεως, αἱ κύφεις αὐτῆς, καθίστανται μαλακώτεραι μέχρις οὔ ἐπὶ τέλους ἐπέρχεται ὁ ἐπιθυμητὸς ἐξαγνισμὸς τῆς ψυχῆς. Τὸ ἐγκόλπιον τοῦτο ἐδόθη εἰς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Λάβε το, ἀνθρωπε δυστυχῆ μᾶλλον παρὰ κακέ :

«Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθήσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ.

«Καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη.

«Καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὡςπερ ὁ ποιμὴν
»ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐριφίων.

«Καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ
»ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων.

«Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. — Δεῦτε
»οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου· κληρονομήσατε τὴν ἡ-
»τοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

«Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ
»ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνός,
»καὶ περιεβάλετέ με· ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν
»φυλακῇ ἦμην, καὶ ἦλθετε πρὸς με. —

«Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες, — Κύ-
»ριε, πότε σὲ εἶδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶν-
»τα, καὶ ἐποτίσαμεν; Πότε σὲ εἶδομεν ξένον, καὶ συνη-
»γάγομεν; ἢ γυμνόν, καὶ περιεβάλομεν; Πότε δὲ σὲ εἶ-
»δομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἦλθομεν πρὸς σέ; —

«Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς — Ἄμην λέγω
»ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου
»τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. —

«Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων. — Πορεύεσθε ἀπ' ἐ-
»μοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμα-
»σμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.

«Ἐπείνασα γὰρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψη-
»σα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγά-
»γετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενής καὶ ἐν
»φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. —

«Τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες. — Κύριε,
»πότε σὲ εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν,
»ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι; —

«Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων. — Ἄμην λέγω ὑ-
»μῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων,
»οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. —

«Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον».
(Ματθαῖος 25.)

Φιλανθρωπία, Φιλανθρωπία, ἔσο εὐλογημένη, διότι ἀνοίγεις τὰς πύλας τῆς ἀγιότητος. Εἶσαι τὸ αἰώνιον βάλσαμον τῶν ἠθικῶν πληγῶν. Θέλεις, φυλακισμένη, καλλίτερον ἐγχόλπιον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐξόδου σου ; Ζῆθι μετ' αὐτοῦ ἐν ἐλευθερίᾳ, ἐργασία καὶ εἰρήνῃ.

ΦΥΛΑΚΑΙ ΠΑΙΔΩΝ.

Πρὸ ὀλίγου χρόνου ὑπεβλήθη ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν δραματικὴ τις ὑπόθεσις. Παῖς δωδεκαετῆς εἰς ἱκανοποίησιν τῆς τιμῆς τῆς ἀδελφῆς του καιροφυλακτεῖ καὶ διὰ πυροβόλου ὄπλου ἐκ προμελέτης ἀποκτείνει τὸν προσβολέα. Ἐνῶ ἔδιδον τὴν ψῆφόν μου, ἐσκεπτόμην «ποῦ θὰ ἐκτελέσῃ τὴν ποινὴν τοῦ ὀ μικρὸς ἐγκληματίας ; » Τότε παρέστη εἰς τὸν νοῦν μου ὅλη ἡ βαρβαρότης τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν. Ἐὰν ἐν Γενούῃ ἀναγινώσκηται εἰσέτι ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν φυλακῶν ἡ λέξις Ἐλευθερία, εἰς συμβολικὴν παράστασιν ὅτι, ὄντων τῶν κακούργων ἐν φυλακῇ, ὁ λοιπὸς κόσμος εἶναι πράγματι ἐλεύθερος, ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν δύναται νὰ γραφῇ ἡ λέξις Ἀπανθρωπία, χωρὶς νὰ ᾔηται ἀνάγκη περαιτέρω συμβολικῶν ἐξηγήσεων. Ὅταν ρίπτωσι τοὺς ἀνθρώπους κατὰ σωροὺς ἐντὸς στενῶν, δυσωδῶν καὶ ἀνηλίων δωματίων, δὲν εἶναι σπουδαία δικαιολόγησις ἡ ἰσχνότης τοῦ θησαυροῦ τῆς Πολιτείας, διότι οὗτος φέρει εὐπειθῶς ἄλλα βάρη, περὶ τῶν ὁποίων πολλάκις οὐ μόνον δὲν συνηγορεῖ ἀλλὰ κατακραυγάζει ἡ ἀθωότερα ἀπλότης. Ὅταν δὲ βλέπωμεν, ὅτι ἐν ταῖς ὑπαρχούσαις καθ' ἡμᾶς φυλακαῖς ὑπολείπεται εἰσέτι τόπος καὶ διάστημα, ὅπως μὴ ἀ-

ποπνιγῶσιν οἱ δυστυχεῖς ἐξ ἀσφυξίας, καθὼς συνέβη ἐν τῇ ἱστορικῇ τῶν Ἰθαγενῶν τῆς Ἰνδίας φυλακῇ (ἴδ. *L. Figuier, les Merveilles de la Science* ἔκδ. 1869 τόμ. 4 σελ. 352), παρηγορούμεθα, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ δεινότεροι ἐτι κοινωνικοὶ ὄροι.

Ἐν τούτοις ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία δὲν εἶναι σκληρὰ, οὐδ' ἐγωϊστικὴ Ἀπανταχόθεν ἡ πρόοδος καὶ ἡ συμπάθεια τῶν μελῶν τῆς ἀναφαίνεται. Πῶς ἐξηγεῖται, ὅτι ἐγκαταλείπει τοὺς ποινικοὺς ἀσθενεῖς τῆς εἰς φθορὰν σώματος ἅμα καὶ ψυχῆς; Διότι, ἐὰν τὸ σῶμα δὲν ἀποθνήσκη ἀμέσως ἐντὸς τῶν ἡμετέρων φυλακῶν, ἔτοιμος εἶναι ὁ ἐν αὐταῖς οἰκῶν ἐκ μαρασμοῦ θάνατος. Μέχρις ὅτου δ' ἐπέληθη οὗτος, εἴτε ἐν τῷ μεταξὺ προληφθῆ διὰ τινος κανονικῆς ἢ τυχηρᾶς ἐξόδου, τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ καθειργμένου ὑποβάλλεται εἰς δεινὴν δοκιμασίαν. Εἰσῆλθε μετὰ τῶν ἰδιαιτέρων περὶ κακοῦ γνώσεων καὶ ἀδυναμιῶν τῆς, ἵνα τὰς ἑκατονταπλασιάσῃ διὰ τῆς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἀλληλοδιδασκαλίας. Πόση ἀτεχνία! Μόλις εἶναι πιστευτὸν, ὅτι σπουδαῖος λαὸς, ὁ Ἑλληνικὸς, ἤθελε φυλακίζει ἀνθρώπους μόνον καὶ μόνον ἵνα τοὺς ὑποδεχθῆ κατόπιν ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ χειροτέρους.

Ἡ ἀναχολουθία αὕτη ἐξηγεῖται ἐκ τῶν ἐν ταῖς μεγάλαις οἰκίαις συμβαινόντων. Ἡ οἰκογένεια πονεῖ καὶ διὰ τὰ τέχνα καὶ διὰ τοὺς ὑπυρέτας αὐτῆς, καὶ διὰ τὰ κτίρια καὶ διὰ τὰ κτήνη τῆς, καὶ διὰ τοὺς εὐτυχεῖς καὶ τοὺς δυστυχεῖς τῆς· ἔχει ἐν τούτοις ἐν ἀμάρτημα. Νομίζει ὅτι, διορίσασα ἅπαξ ἐπιστάτην, ἐξησφάλισε διὰ παντὸς τὰ συμφέροντα αὐτῆς. Φεῦ! λησμονεῖ ὅτι «ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ κυρίου παχύνει τὸν ἵππον». Εἴτε περὶ μερικῆς οἰκογενείας πρόκειται, εἴτε περὶ ἐθνικῆς (λαὸς), ἡ φύσις τῶν πραγμάτων εἶναι πάντοτε ἡ αὕτη. Τριάκοντα ἕξ ἑκατομ. δραχμῶν φανερά, καὶ ἰσάριθμα ἀφανῆ, κατ' ἔτος, εἰσοδήματα τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας ἠδύναντο νὰ μεταβάλωσιν αὐτὴν εἰς ἀκαταγώνιστον ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἐκπο-

λιτιστικὸν ἐν τῇ Ἀνατολῇ μοχλόν. Μένουσιν ὅμως ἐν σκωρία καὶ ἡδυνάμην νὰ σημειώσω πολλὰς ἀνάγκας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τῶν ὁποίων ἡ θεραπεία σταθερῶς ἀναβάλλεται, μόνον καὶ μόνον διότι καὶ αὐτὸς λησμονεῖ, ὅτι «ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ κυρίου παχύνει τὸν ἵππον...» Μήπως μεταξὺ τῶν ἀναγκῶν τούτων ἡ περὶ τὴν θεραπείαν τῆς ποινικῆς ἀνηθικότητος εἶναι ἡ ἐλαχίστη; Ἐὰν ἡ Πολιτεία ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ τιμωρεῖν διὰ τῶν φυλακῶν τῆς, ἀλλοίμονον εἰς τὰς κοινωνίας ἐκείνας, αἵτινες τιμωροῦσιν ἵνα διαφθείρωσιν. Ἴσως ὅμως εἶπη τις: ἐκ τῶν φυλακῶν λοιπόν ἡ σωτηρία; Τῇ ἀληθείᾳ δὲν λέγω τοῦτο. Προτιμῶ τὴν ἐνέργειαν τῆς πολιτείας ἐκείνην, ἣτις προλαμβάνει τὴν ἀνάγκην τῆς τιμωρίας. Ἐν τούτοις τὰ ἀνθρώπινα ἔχουσι τοὺς φυσικοὺς αὐτῶν νόμους καὶ ἰσχυρίζομαι, ὅτι καλὸν σύστημα φυλακῶν εἶναι ἀσφαλέστατον γνῶρισμα πραγματικῆς τῶν κοινωνιῶν προόδου.

Μεταξὺ τῶν ἀτόμων, τῶν ὁποίων ἡ Πολιτεία ἀναλαμβάνει τὴν διόρθωσιν διὰ τοῦ ποινικοῦ καταναγκασμοῦ, δύναται νὰ γίνῃ κεφαλαιωδεδεστέρα διάκρισις, ἢ ἐξῆς. Ἀφ' ἑνὸς οἱ διαβάντες τὸ ὄριον τῆς πρώτης νεότητος καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ μέχρι τοῦ 18 ἔτους τῆς ἡλικίας. Ἡ φωνή μου αὐτὴν τὴν στιγμὴν θὰ ἐγερθῇ ὑπὲρ τῶν τελευταίων, τοὺς ὁποίους ἐν ἀξιοκατακρίτῳ ἀσυνειδησίᾳ ἢ ἐν ἐγκληματικῇ συνειδήσει διαφθείρει ἡ πολιτεία διὰ τοῦ ἐν ταῖς παντὸς εἶδους ἐξεταστικαῖς ἢ ποινικαῖς αὐτῆς φυλακαῖς σύγχρωτισμοῦ αὐτῶν μετὰ στοιχείων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον φαύλων. Ὑποθέτω δὲ ὅτι δύναται νὰ εὑρεθῇ καὶ πολιτικὸς, διὰ τὸν ὁποῖον ὥρατος θὰ φανῇ καρπὸς φιλοδοξίας, ἵνα, ἀπὸ τῶν λαμπρῶν καὶ μεγάλων εἰς ὕψους, καταβῆ εἰς τὰ βαθέα τῆς κοινωνίας θεμέλια, τὰς μικρὰς ἤτοι ἡλικίας, ὅπως σῶσῃ αὐτὰς ἀπὸ τὴν καταστροφὴν, ὅσάκις κρημνίζονται. Ἡ τοιαύτη ἀρχὴ τῆς διορθώσεως τῶν παρ' ἡμῖν φυλακῶν παρέχει καὶ ἑτέραν ὄψιν οὐχ' ἥττον ἀξίαν λόγου, διότι συνδυάζεται πρὸς ὄρους, ὅσον ἐνεστιν, οἰκο-

νομικῶς εὐκόλους, παρὰ τοῖς ὁποίοις βαθμηδὸν δύναται νὰ οἰκοδομηθῇ τὸ ὅλον τῆς νεωτέρας ποινῆς σύστημα.

Πρώτη βᾶσις· ἡ ἐν ἀνοικτῷ ἀέρι διάνυσις τῆς ἐξεταστικῆς καὶ ποινικῆς φυλακίσεως τῶν ἀτόμων τῆς πρώτης νεότητος. Ἐὰν ὁ κεκλεισμένος ἀτμὴ ᾖ ἡνελίος εἰς τὰ νῆα φυτὰ, ἀποβαίνει ἐπίσης δηλητηριώδης διὰ τοὺς νέους ἀνθρώπους. Πόσῃν δυνάμειν ἀναλαμβάνει ἡ ψυχὴ ἐντὸς τοῦ ἀνοικτοῦ ὀρίζοντος! Θέλετε νὰ διορθώσητε ψυχὰς καὶ ἀποκλείετε αὐτὰς ἐκ τῆς φαιδρᾶς τῶν οὐρανίων καὶ ἐπιγείων κοινωνίας! Ἐπρεπε λοιπὸν ἐν ἐκάστῳ νομῷ νὰ ὑπάρχη εὐρὺ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀγροκήπιον, ἐνῶ ἡ ἠθικὸς νοσοῦσα πρώτη ἡλικία νὰ ἀναλαμβάνῃ ψυχικὰς δυνάμεις, καλλιεργοῦσα τὴν γῆν, καὶ ἐμπνεομένη ἐκ τῆς φυσικῆς τῶν ὑπαίθρων πραότητος.

Δευτέρα βᾶσις· ἡ διαίρεσις τῶν παρεκτραπέντων κατὰ τάξεις. Οἱ παραβάτες π. γ. τὴν ἐντολὴν «μὴ κλέψις» ἔχουσι ἀνάγκην ἰδιαίτερας θεραπείας καὶ εἶναι ἐπικίνδυνοι διδάσκαλοι εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐν τῷ ἀδικήματι αὐτῶν ὑπεχώρησαν εἰς τὴν φωνὴν πάθους ἥττον κερδοσκοπικοῦ. Εἰς τὴν ἀρχὴν δὲ τῆς διαιρέσεως ταύτης δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ἡ μικροτέρα ἢ μεγαλειτέρα τῶν ἀτόμων ἡλικία, καθὼς καὶ τὸ στάδιον, καθ' ὃ ἡ ἀνακριτικὴ ἐξουσία ἐν τῇ ἀγνοίᾳ αὐτῆς ἀνοίγει εἰς ἀθῶα πολλάκις ἄτομα τὰς πύλας τῶν ἐξεταστικῶν φυλακῶν τῆς.

Τρίτη βᾶσις· ἀπὸ κοινοῦ ὀρησκευτικῆ, ἠθικῆ, διανοητικῆ καὶ βιομηχανικῆ ἐκπαίδευσις. Ἐκαστὸν οὕτω ποινικὸν καθιδρυμα θέλει μεταβληθῇ εἰς εὐρὺ πρακτικῆς διδασκαλίας ἄσυλον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ ποινὴ, ἀποβάλλουσα τὸν χαρακτηριστῆρα τῆς κοινωνικῆς ἐκδικήσεως, ἐνδύεται τὸν τῆς μητρικῆς στοργῆς ἱερώτατον μανδύαν. Ὅσον ἀφορᾷ ἰδίως εἰς τὴν βιομηχανικὴν τοῦ ποινικοῦ ἀσύλου ἀποστολήν, ἀπὸ τῶν καθαρῶς γεωργικῶν ἔργων θέλει αὐτὴ τραπῆ καὶ πρὸς τὰ πλησιέστερα χειροτεχνικὰ, ἵνα τοιοῦτο-

τρόπως εξασφαλίζεται ἡ οικονομικὴ τῶν ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξερχομένων ἀποκατάστασις ἐν τῇ ὅλῃ κατὰ τὰ ἐνόντα ποικιλίᾳ τῆς βιωτικῆς, πρὸς τὸ ὅποσον θέλει συμβάλλει τὰ μέγιστα ἢ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐξασφάλισις τοῦ προϊόντος τῆς ἐν τῷ ποινικῷ ἀσύλῳ ἐργασίας ἐκάστου, ὑπὸ τὴν μορφήν χρηματικοῦ ἢ εἰς τεχνικὰ ὄργανα κεφαλαίου, πολυτιμωτάτου ὄντως ἐφοδίου ἐν τῷ μέλλοντι σταδίῳ, ὑπὸ ἠθικὴν ἅμα καὶ οικονομικὴν ἔποψιν.

Τετάρτη βᾶσις· στενὸς σύνδεσμος τῆς διευθύνσεως ἐκάστου ποινικοῦ ἀσύλου μετὰ τῶν ἀτόμων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐξασκοῦσι τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ νεαροῦ αὐτοῦ πληθυσμοῦ, τόσον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φυλακίσεως ὅσον καὶ ἐν ἀναλόγῳ τινὶ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς διαστήματι. Τοιοῦτοτρόπως θέλει ἐξακολουθήσει ἡ καλλιέργεια τῆς ιδέας καὶ πέραν τῶν ποινικῶν ὁρίων διὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὅποσον βαθμηδὸν θέλουσι λάβει αἱ μᾶλλον προκεχωρημένα τάξεις τῆς κοινωνίας ὑπὲρ τῶν ἀτυχέστερον τοποθετημένων. Ὑποτίθεται λοιπὸν, ὅτι ἡ διέυθυνσις τῶν ποινικῶν τῆς πρώτης ἡλικίας καθιδρυμάτων θὰ λειτουργήσῃ ἐπὶ τοιαύτης τινὸς κοινωνικῆς βάσεως, καὶ ὅτι ἀντὶ νέας προσθήκης εἰς τὸν γραφειοκρατικὸν τῶν νεωτέρων χρόνων μηχανισμόν, θὰ ὑποκαυθῇ διὰ τοῦ πνεύματος τῆς πολιτείας τὸ ζωηρὸν διαφέρον ἰδιαιτέρων συνεταιρισμῶν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ὁποίων δύναται ἀσφαλεστέρους καὶ πρακτικωτέρους ἢ ἡ ἰδέα νὰ παρέξῃ καρπούς.

Εὐτυχῶς δὲν πρόκειται κατ' αὐτὴν περὶ νέας ἀνακαλύψεως. Ἔργάζεται ἤδη πρὸ ἱκανῶν ἐτῶν ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ, εἴτε ἀμέσως ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως συντηρουμένων τῶν ποινικῶν καθιδρυμάτων τῆς πρώτης ἡλικίας, εἴτε ἐμμέσως, βοιωθῶντος τοῦτέστι καὶ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ διὰ χρηματικῆς χορηγίας. Ἡ ἰδέα αὕτη ἔλαβε τὴν ὀριστικὴν αὐτῆς διατύπωσιν ὑπὸ τοῦ πρὸ ὀλίγου ἀποβιώσαντος Demetz, ὅστις ὑπῆρξε θεμελιωτῆς τῆς περιφήμου

ποινικῆς ἀγροτικῆς ἐν *Meltray* ἀποικίας, τῆς ὁποίας ἡ μέθοδος διεδόθη ἀπὸ τῶν περιχώρων τοῦ *Tours* τῆς Γαλλίας εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἐν Ὀλλανδία μὲν τοιαῦτα καθιδρύματα καλοῦνται ἀπλῶς *Meltray*, ἐν τῷ Ἀγγλικῷ δὲ κοινοβουλίῳ ὁ λόρδος *Brougham* ἔλεγεν, ὅτι μόνον τὸ *Meltray* θὰ ἤρκει εἰς ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν. Τοιαῦτα καθιδρύματα ὑπολογίζονται νῦν ἐν Γαλλία μὲν εἰς 47, ἐν Ἀγγλία δὲ εἰς 42.

Ἰνα ἐννοήσῃ ἕκαστος τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν *Meltray* κοινωνικῆς ἐργασίας, ἀρκεῖ νὰ συνδυασθῶσιν οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐκτὸς αὐτῶν καὶ ἐντὸς αὐτῶν ὑποτροπῶν. Ἐνῶ ἐν τῷ κοινῷ τῶν φυλακῶν συστήματι αἱ ὑποτροπαὶ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας ἀναβιβάζονται εἰς τὰ $\frac{3}{4}$ τῶν φυλακίζομένων, οἱ ἐξερχόμενοι ἐκ τοῦ *Meltray* μόλις κατὰ $\frac{1}{2}$ ἀκούουσι τοῦ λοιποῦ τὴν πονηρὰν τοῦ πειρασμοῦ γλῶσσαν. Τοιοῦτοτρόπως μεταξὺ τῶν ἀπὸ τοῦ 1840—1872 ἐξελθόντων ἐκ τοῦ ἐν *Meltray* προτύπου ποινικοῦ ἀσύλου, 1449 ἐγένοντο ἀξιόλογοι γεωργοί, 674 ἐργάται καὶ 760 στρατιῶται, μεταξὺ τῶν ὁποίων 5 ἀξιωματικοὶ καὶ 4 μέλη τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς.

Πότε θὰ εἰσέλθῃ ἡ ἀγία αὕτη ἰδέα καὶ ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς φυλακαῖς; Ἡ μήπως ἡ λοιμώδης αὐτῶν ἀποφορὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ σβύνη τὴν δαῖδα τῆς ἐπιστήμης;

Ἐκ τῆς ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ (1873 φουλ. 12).

ΤΟΠΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΝ.

Ἡ Ἑλληνικὴ νομοθεσία διακρίνει τρία στάδια, ὅσον ἀφορᾷ τὸν τόπον τῆς φυλακίσεως. Τὸ πρῶτον ἀφορᾷ τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐντάλματος τῆς συλλήψεως μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἐντάλματος προφυ-

λακίσεως· ὁ χρόνος οὗτος δύναται νὰ φθάσῃ κατ' ἀνώτατον ὄρον τὰς τρεῖς ἡμέρας (ἄρθρον 5 τοῦ Συντάγματος). Ἐκτελεῖται δὲ ἢ κατ' αὐτὸν φυλάκισις εἴτε ἐν τῇ φυλακῇ τῶν ὑποδίκων, εἴτε κατὰ τὰς περιστάσεις ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ τοῦ συλληφθέντος δι' ἐξόδων αὐτοῦ, τιθεμένης τῆς ἀναγκαίας φρουρᾶς (ἄρθ. 227 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας).

Τὸ δεύτερον στάδιον ἀφορᾷ τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντάλματος τῆς φυλακίσεως ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ μέχρι τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου· ὁ χρόνος οὗτος εἶναι ἀόριστος, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων, ὅτε ἡ φυλάκισις δὲν ἐπεκτείνεται πέραν τῶν δύο μηνῶν ἂν δὲν ἐκδοθῇ βούλευμα, καὶ πέραν τριῶν μηνῶν μετὰ τὸ βούλευμα ἂν τοῦτο εἶναι παραπεμπτικὸν (ἄρθ. 6 τοῦ Συντάγματος). Ἡ κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο φυλάκισις τῶν ὑποδίκων ἐκτελεῖται ἐντὸς ἰδιαιτέρων, ἀνακριτικῶν λεγομένων, φυλακῶν.

Τὸ τρίτον στάδιον ἀφορᾷ τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀφ' ἧς γίνῃ αὕτη ἀμετάκλητος, μέχρι τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς, ὁ ὑπολογισμὸς τῆς ὁποίας ἐνεργεῖται ἐπὶ τῶν ἐξῆς βάσεων: ἡ ἡμέρα θεωρεῖται ἰσοδύναμος πρὸς 24 ὥρας, ὁ μὴν πρὸς 30 ἡμέρας καὶ τὸ ἔτος κατὰ τὸ ἐν χρήσει χρονολόγιον (ἄρθ. 16 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου). Ἡ κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο φυλάκισις ἐνεργεῖται ἐντὸς ἰδιαιτέρων, ποινικῶν λεγομένων, φυλακῶν (ἄρθ. 522 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας), αἵτινες ἀναλόγως τοῦ μείζονος χρόνου, ἐφ' ὃν καταδικάζεται τις εἰς στέρησιν τῆς ἐλευθερίας, καθίστανται βαρύτεραι, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἔννοια τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τῆς ἀπλῆς φυλακῆς εἰς τὴν εἰρκτήν. Ἐν γένει οἱ εἰς τὴν ποινὴν τῆς φυλακίσεως καταδικαζόμενοι ἀπολαμβάνουσι δίαιταν καὶ περίθαλψιν καλλιτέραν τῶν εἰς βαρυτέρας ποινὰς καταδίκων (ἄρθ. 12 τοῦ Ποιν. Νόμου).

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς μικροχρονίους φυλακίσεις, ἡ ἀπὸ

29 Νοεμβρίου 1837 ἐγκύκλιος τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου τίθησιν ὡς πρὸς τὸν τόπον τῆς ποινῆς τὰς ἐξῆς βάσεις : « Διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ δημοσίου ταμείου ἐλήφθη τὸ μέτρον καὶ ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ νὰ φυλακίζωνται οἱ εἰς ἔλαττον τῶν δύο μηνῶν φυλάξις καταδικαζόμενοι παρὰ τοῦ πταισματοδικείου εἰς τοὺς στρατῶνας τῆς χωροφυλακῆς, ἢ εἰς οἰκῆμά τι ἐν τὸς τῶν δημοτικῶν καταστημάτων, ἐξεδόθησαν δὲ πρὸ καιροῦ περὶ τούτου αἱ ἀνήκουσαι διαταγαὶ εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχάς ».

Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη στηρίζεται εἰς τὸν νόμον ; Ὅταν ὁ νόμος ὀρίζῃ ἰδιαιτέρας ποινικὰς φυλακὰς, ἢ ὑπουργικὴ διαταγὴ εὐχαριστεῖται εἰς τοὺς στρατῶνας τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὰ δημοτικὰ καταστήματα. Ἐκ πρώτης ὄψεως ὁ ὑπουργὸς ἀντιτίθεται πρὸς τὸν νομοθέτην παραλείπων τὴν ὀχύρωσιν τοῦ πρώτου ὀπισθεν τῆς βασιλικῆς ἐγκρίσεως, ἣτις καὶ αὐτὴ μετὰ τὰ Συντάγματα τοῦ 1844 καὶ 1864 δὲν ἀρκεῖ. Τὸ ἀκριβὲς εἶναι ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τόπου τῆς φυλακῆς εἶναι ἐξόχως διοικητικὸν μέτρον, καὶ ὅτι ὅπως ἢ ὑπουργικὴ ὑπηρεσία δύναται νὰ μισθώσῃ ἰδιωτικὰ οἰκῆματα εἰς χρῆσιν φυλακῶν, τοιοῦτοτρόπως δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς τοιαύτας καὶ τὰ δημοτικὰ ἐν ἀνάγκῃ καταστήματα.

ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΗΣ ΚΑΚΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ.

Μεταξὺ ὄλων τῶν ποινῶν, δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι ἡ φυλάξις ἀρμόζει πλείοτερον πρὸς τοὺς νεωτέρους ὄρους τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ συνέχεια τοῦ κατ' αὐτὴν χρόνου εἶναι ἀντίστοιχος πρὸς τὸ ὕφασμα, ὅπερ ὁ ράπτης διαθέτει ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ φορέματος. Διάφορα εἶδη ἐργασιῶν, στερήσεων καὶ ἀπολαύσεων διαποικίλουσι τὴν φυ-

λάκισιν κατὰ τὴν θεμελιώδη ἔννοιαν τῆς ποινῆς. Πόσον διαφέρουσιν αἱ ἀρχαῖαι τῆς βαρβαρότητος ποιναί, τὰς ὁποίας συνοδεύει τὸ αἷμα τοῦ θανάτου καὶ τῆς βασάνου, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἢ τυραννία! Ἐν τούτοις ὅλη ἡ ἀξία τῆς συγκρίσεως ταύτης ἀνήκει εἰς τὰς καλῶς ὀργανισμένας φυλακάς. Διὰ τὰς κακὰς ὑπάρχει ἕτερος χαρακτήρ, τὸν ὁποῖον ἰδοὺ πῶς περιγράφει ὁ Βένθαμ.

—Ἐν αὐταῖς περιλαμβάνεται πᾶν ὅ,τι δύναται τις νὰ φαντασθῇ ἐπιτήδειον πρὸς μόλυνσιν τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς· ἔνεκα τῆς ἀχρηστίας των αἱ δυνάμεις τῶν φυλακισμένων χαυνοῦνται καὶ παραλύουσι, τὰ ὄργανα αὐτῶν ἀποβάλλουσι τὴν ἐλαστικότητα καὶ εὐκινισίαν αὐτῶν. Ἀπογυμνωθέντες οἱ φυλακισμένοι συγχρόνως καὶ τῆς τιμῆς των καὶ τῶν ἐργατικῶν συνηθειῶν αὐτῶν, ἐξέρχονται τῆς φυλακῆς ἵνα κρημνισθῶσιν ἐκ νέου εἰς τὸ ἐγκλήμα ὑπὸ τῶν πειρασμῶν τῆς ἀθλιότητος. Ὑποταγμένοι εἰς τὸν ὑποδεέστερον δεσποτισμὸν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διαφθείρει ἡ θεὰ τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἡ ἀσκησις τῆς τυραννίας, παραδίδονται οἱ δυστυχεῖς εἰς μυρίας ἀγνώστους παθήσεις, αἵτινες ἐξαγριοῦσιν αὐτοὺς κατὰ τῆς κοινωνίας καὶ τοὺς ἀποσκληρύνουσιν ἐντὸς τῶν ποινῶν.

Ὑπὸ ἠθικὴν ἐποψιν τοιαύτη φυλακὴ μεταβάλλεται εἰς σχολεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ διδάσκεται ἡ ἐγκληματικότης διὰ μέσων ἀσφαλεστέρων τῶν ὄσων ποτὲ μετεχειρίσθη ἡ κοινωνία πρὸς διδασκαλίαν τῆς ἀρετῆς. Ἡ ἀνία, ἡ ἐκδίκησις καὶ ἡ ἀνάγκη προεδρεύουσιν εἰς τὴν διάδοσιν ταύτην τῆς κακουργίας. Ἡ ἄμιλλα μεταβάλλεται εἰς ἐγκληματικὸν ἐλατήριον. Ὅλα ἀναβιβάζονται εἰς τὸ ὑψηλότερον σημεῖον τῆς πονηρίας· ὁ ἀγριώτερος ἐμπνέει εἰς τοὺς ἄλλους τὴν θηριωδίαν του, ὁ δολιώτερος τὴν πανουργίαν του, ὁ μᾶλλον διεσθαρμένος τὴν αἰσχρουργίαν του. Πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ μολύνῃ τὴν καρδίαν καὶ τὴν φαντασίαν, καθίσταται ἐφόδιον τῆς ἀπελπισίας αὐτῶν.

Συνδεδεμένοι ὑπὸ κοινοῦ συμφέροντος, ἀλληλοβοηθοῦν-

ται ὅπως ἀποσεισῶσι τὸν ζυγὸν τῆς αἰδοῦς. Ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς κοινωνικῆς τιμῆς, ὑψοῦται τιμὴ τις νέα, τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ ἡ ἀπάτη, ἡ πρὸς τὸ ὄνειδος ἀταραξία, ἡ λήθη παντὸς μέλλοντος, ἡ ἐχθρότης κατὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Οὕτω δὲ δυστυχεῖς, οἵτινες ἔπρεπε νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν, καταλήγουσιν εἰς τὸν ἡρωϊσμὸν τοῦ ἐγκλήματος, εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς μοχθηρίας.

Ἰπὸ τοιούτους ὄρους εἰς τὸν ἐγκληματίαν δὲν πρέπει μετὰ τὴν ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξοδὸν του νὰ ἀνοίγη ἡ κοινωνία τὰ σπλάγχνα της ἄνευ προφυλάξεων καὶ ἄνευ δοκιμασιῶν. Ἡ αἰφνιδία μετάβασίς του ἀπὸ τῆς ἐπιτηρήσεως καὶ τῆς δουλείας εἰς τὴν ἀπεριόριστον ἐλευθερίαν, ἡ ἐγκατάλειψίς του εἰς ὄλους τοὺς πειρασμοὺς τῆς μονήρους ζωῆς, τῆς ἀθλιότητος, καὶ τῆς ἀπὸ τῶν μακρῶν στερήσεων ἐξηρηθισμένης ἐπιθυμίας, εἶναι περιπτώσεις ἀφροντισίας καὶ ἀπανθρωπίας, αἵτινες ἔπρεπεν ἐπὶ τέλους νὰ ἐλκύνωσι τὴν προσοχὴν τῶν νομοθετῶν. Τί συμβαίνει ἐν Λονδίῳ, ὅταν ἀνοίγωσιν αἱ εἰρκταὶ τοῦ Ταμέσιος; Οἱ κακοῦργοι ὀρμῶσιν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς μεγάλης ταύτης πόλεως ὡς λύκοι, οἵτινες μετὰ νηστείαν μακρὰν εὕρισκονται ἐξαίφνης ἐντὸς ποιμνιοστασίου. Μέχρις οὗ ὅλοι οἱ λησταὶ οὗτοι κορεσθῶσιν ἀπὸ νέων ἐγκλημάτων, οὐδεμίᾳ ὑπάρχει ἀσφάλεια εἰς τὰ περίχωρα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς μητροπόλεως.—

Ἐάν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὅτε ἐμελέτα ὁ Βενθὰμ τοὺς χαρακτῆρας τούτους τῆς κακῆς φυλακῆς, μεταβῶμεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς περίοδον, ἀρκεῖ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐπίσκεψις τῶν φυλακῶν της, ἵνα πείσῃ ἕκαστον πόσον ὁ χρόνος εἶναι, ὑπὸ τινὰς ἐπόψεις, συνάμα καὶ τὸ ταχύτερον καὶ τὸ βραδύτερον τοῦ κόσμου στοιχεῖον.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΦΥΛΑ- ΚΙΣΕΩΣ ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ἄριθ. 4078.

*Πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν
παρὰ Πλημμελειοδικαίς Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς.*

Ἠγέρθη τελευταῖον ἐν τῇ πρακτικῇ τῆς Εἰσαγγελικῆς ὑπηρεσίας τὸ ἐπόμενον ζήτημα, ὅσον ἀφορᾷ τῶν ἐν προφυλακίσει διατελούντων τὴν προσωρινὴν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσιν, καθ' ἧς περιπτώσεις ἐπιτρέπει αὐτήν ὁ νόμος: Τὸ ἄρθρον 237 τῆς Ποιν. Δικονομίας ὀρίζει, ὅτι ἐν ὁποιαδήποτε καταστάσει τῆς προδικασίας δύναται τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν νὰ διατάξῃ τὴν δι' ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως προσωρινὴν ἀπόλυσιν τοῦ προφυλακισθέντος κατ' αἰτήσιν αὐτοῦ. Πότε ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποπερατωμένη ἡ προδικασία; Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 75 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἡ προδικασία ἀποπερατοῦται ἢ διὰ κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον ἢ διὰ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου, ἄραγε, ἐὰν ἐκδοθῇ βούλευμα παραπεμπτικόν, ἀτονεῖ κατὰ τὴν προσωρινὴν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσιν ἢ ἑτέρα μέχρι τῆς κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον σχετικὴ πρόνοια τοῦ νομοθέτου;

Ἡ τοιαύτη δι' ἐγγυήσεως ἀποφυλάκισις ἀνήκει εἰς εὐρυτέραν τῆς πολιτείας ἔννοιαν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν σκληρὰν ἀνάγκην τῆς στερήσεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ κατηγορούμενος δὲν ἀνήκει ἀκόμη εἰς τὴν τάξιν τῶν δικαστικῶς ἐνόχων. Ἐπομένως ἢ κατὰ τὸ προκείμενον θέμα ἑρμηνεῖα πρέπει νὰ εἶναι, ὅσον ἐπιτρέπουσι τὰ

ὄρια τῆς νομοθεσίας, εὐρεῖα. Ὅταν κατὰ τὸ ἄρθρον 237 τῆς Ποιν. Δικονομίας κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς προδικασίας δύναται ἐπὶ ἐγγυήσει νὰ ἀποφυλακισθῇ ὁ κατηγορούμενος, τοιαύτη τις στάσις εἶναι καὶ μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐξεδόθη τὸ βούλευμα, καὶ μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν κοινοποιηθῇ ἡ κλήσις. Διὰ τὸν ἐνδιαφερόμενον περὶ τῆς ἑαυτοῦ ἐλευθερίας ἑκατέρα τῶν δύο τούτων καταστάσεων ἀρκεῖ. Ἐὰν ἀπόλλυσι τὴν εὐκαιρίαν τῆς μὲν, προστατεύεται ὑπὸ τῶν χρονικῶν ὁρίων τῆς δέ. Ἐναντία ἐρμηνεῖα θὰ ἀπέληγεν εἰς τὸ ἄτοπον, ὅτι ἐνῶ ὁ νομοθέτης ἐννοεῖ νὰ δώσῃ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν, κρέματα ἐκ τῆς διευθύνσεως τῆς ἀνακρίσεως (εἴτε πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Συμβουλίου, εἴτε ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἀκροατηρίου) νὰ ἀποκόψῃ τὴν ἑτέραν.

Διαφέρει καθ' ὅσον πρόκειται περὶ τοῦ μετὰ τὴν κλήσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον χρόνου· ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ ὄριον τῆς προδικασίας ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς συμπληρωμένον· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς τῆς ὑποθέσεως ἀπόκειται εἰς τὸν κατηγορούμενον, ἵνα εἰσαγάγῃ τὴν περὶ προσωρινῆς ἀποφυλακίσεώς του αἰτησὶν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ δικαστηρίου.

Παρακαλῶ ἐπομένως τοὺς Κ.Κ. Εἰσαγγελεῖς, ἵνα, ὁσάκις τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα παρίσταται εἰς τὴν κατ' αὐτοὺς ὑπηρεσίαν, ὑποστηρίξωσιν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τὴν προεκτεθεῖσαν λύσιν, καθ' ὃ σύμφωνον πρὸς τὸ καθ' ὄλου καὶ κατὰ μέρος πνεῦμα τῆς νομοθεσίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰουλίου 1876.

Ὁ παρ' Ἐργεταῖς Εἰσαγγελεὺς

Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 2^{οῦ}. — ΦΥΛ. 16^{οῦ}.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1876.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 7Α

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1.	Ἐγκληματικὴ ἐν Ἑλλάδι κίνησις	σελ.	51
2.	Ἐπισκευαὶ φυλακῶν	»	55
3.	Προφυλάξεις ξένων ἐν Ἑλλάδι	»	56
4.	Σικελικὴ ἐν τῇ ἀρχαιότητι φυλακὴ	»	61
5.	Συλλαμβανόμενοι καὶ Ἀνακριταὶ	»	63

ΟΡΙΣΜΟΣ ΦΥΛΑΚΗΣ ΚΑΤΑ ΣΤΩΙΚΟΥΣ.

«Βάλε αὐτὸν εἰς φυλακὴν. — Ποίαν φυλακὴν; Ὅπου νῦν ἐστίν. ἢ Ἄκων γὰρ ἐστίν. Ὅπου δέ τις ἄκων ἐστίν, ἐκεῖνο φυλακὴ αὐτῷ ἐστί. Καθὸ καὶ Σωκράτης οὐκ ἦν ἐν φυλακῇ, ἐκὼν γὰρ ἦν.—»

Ἄρριανὸς Ἐπικτήτου Διατριβαὶ (1, 16', 23).

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5.—Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΙΝΗΣΙΣ

(1834—1876).

Βεβαίως δὲν ἔχω κατὰ νοῦν, ἵνα σκανδαλίσω τὰς ἀείποτε ἀνανεουμένας ἐλπίδας τῆς ἀνθρωπότητος περὶ τῶν προόδων τῆς ἡμερότητος τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ πεῖρα ὅμως ἀποδεικνύει ὅτι πᾶσαι αἱ ποινικαὶ τῶν νομοθετῶν λεπτομέρειαι δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν μονότονον ἀρχαϊκὴν τῶν κοινωνιῶν ζωὴν, καὶ ὅτι βαθμηδὸν ἢ πρὸς τὸ ἐγκλημαροπὴν διαιρεῖται καὶ ὑποδιαιρεῖται καὶ μάλιστα πολλαπλασιάζεται. Πένθιμος ἀντίφασις τῆς γενικῆς τοῦ κόσμου τούτου ἁρμονίας! Ὅσον οὗτος φωτίζεται, τόσον ὁ πονηρὸς τοῦ σκότους δαίμων λειτουργεῖ δραστηριώτερον ἐν αὐτῷ. Ἡ πατριαρχικὴ περίοδος τῆς ἀνθρωπότητος παρέρχεται σὺν τῷ χρυσῷ τῆς ποιήσεως αἰῶνι. Τὰ ἄγρια δὲ αὐτῆς ἐγκλήματα, τὰ πολλάκις περιβληθέντα διὰ τοῦ ἐνδύματος τοῦ ἠρωϊσμοῦ, διαδέχεται ὀρμητικωτέρα τάσις πρὸς τὴν ἐκ παρασκευῆς ἐγκληματικὴν ἐν τῇ κοινωνικῇ ζωῇ ἀρχήν.

Εἰς ἀπόδειξιν τῆς προτάσεως ταύτης δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη βοήθειας ἀπὸ ἕξωθεν τῆς Ἑλλάδος πληροφοριῶν. Ἄρκει νὰ συγκρίνωμεν τὴν κατὰ τὸ 1834 πρώτην περίοδον τοῦ νεωτέρου βίου τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν κατὰ τὸ

1876 τελευταίαν, ἵνα, διὰ μέσου τῶν διαβάντων ἀνεπιστρεπτῆ 42 τούτων ἐτῶν, ἐκτυλιχθῆ ὀλόκληρος ἡ γενικὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔννοια.

Ἄφ' ἐνὸς μὲν ἡ Πελοπόννησος (ἐκτὸς τῆς Ἀχαΐας—Ἡλίδος) καὶ αἱ Κυκλάδες, μετὰ πληθυσμοῦ, ἐν ἔτει 1831, περὶ τὰς 444000 ἀνθρώπων, ἀφ' ἐτέρου δὲ ὁ νομὸς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας μετὰ πληθυσμοῦ, ἐν ἔτει 1870, ἀνθρώπων 136804. Ὁ πρῶτος πληθυσμὸς εἰσήγαγε παρὰ τῆ καταδιωκτικῆ ἐν Ναυπλίῳ ἀρχῆ, τοῦ δι' ὅλην τὴν περιφέρειάν του ὀργανισθέντος διὰ τοῦ νόμου τῆς 9 Φεβρουαρίου 1833 ἐγκληματικοῦ δικαστηρίου, 53 ποινικὰς παραβάσεις κατὰ Μάρτιον, καὶ 19 κατὰ Ὀκτώβριον 1834, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν συγχρόνων δημοσιεύσεων τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ δεύτερος πληθυσμὸς εἰσήγαγε παρὰ τῆ ἐν Ἀθήναις Εἰσαγγελικῆ ἀρχῆ 239 ποινικὰς παραβάσεις κατὰ Μάρτιον, καὶ 253 κατὰ Ὀκτώβριον 1876, ὡς βεβαιοῖ ἐπὶ τούτῳ ἔρευνα. Πῶς! Ὑποτιθεμένων στασίμων τῶν ἐκτεθέντων πληθυσμῶν, διὰ τοὺς δύο μῆνας ὁμοῦ, 72 πειρασμοὶ πρὸς 444 χιλ. ἀνθρώπους ἐν ἔτει 1834, καὶ 492 δι' 136 χιλ. ἐν ἔτει 1876! Εἶναι τόσον φοβερὰ ἡ ἀπόστασις τῆς ἀναλογίας, ὥστε ἐκπλήσσεται τῷ ὄντι ὁ λογισμὸς. Ὅσον καὶ ἂν ἐπιβαρυνθῆ ἡ μερίς τοῦ 1834 διὰ τῶν ἐν τῷ τόπῳ συγχρόνων δυσχερειῶν τῆς συγκοινωνίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, ὡς ἐκ τῶν ὀπίων παρεκωλύετο ἡ πρὸς τὴν τελευταίαν πρόχειρος τῶν ἀδικουμένων καταφυγὴ, τὸ ἀκριβὲς εἶναι ὅτι, μεθ' ὅλας τὰς προόδους τῆς, ἡ δευτέρα ἐν Ἀθήναις πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος ἐνώπιον τῆς πρώτης ἐν Ναυπλίῳ ὑπερηκόντισε τὴν προκειμένην ἐγκληματικὴν κίνησιν.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ μελέτη τῶν κατ' εἶδος ἐγκληματικῶν, μεταξὺ τῶν δύο γενεῶν (1834—1876), τάσεων. Ὑποθέτω δὲ ὅτι ὁ ἐπόμενος πίναξ εἶναι ἀντάξιος τοῦ κόπου τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐπὶ τέλος τῆς συγκρίσεως:

Εἶδη Ἐγκλημάτων	Ναύπλιον 1834		Ἀθήναι 1876	
	Μάρτιος	86ριος	Μάρτιος	86ριος
1. Τραύματα	5	4	35	51
2. Ἐξυβρίσεις	1		27	17
3. Αἰκίαι καὶ προσβολαὶ τιμῆς.	1		15	22
4. Αἰκίαι καὶ ἀπειλαὶ			13	3
5. Αὐτοδικίαι			13	12
6. Κλοπαὶ	15	1	19	22
7. Φθοραὶ ξένης ἰδιοκτησίας . .			10	10
8. Διαταράξεις οἰκιακῆς εἰρήνης.			7	14
9. Ζωοκλοπαὶ			6	13
10. Ψευδορκίαι			6	11
11. Ἄδικοι ἐπιθέσεις			6	6
12. Ἀντιστάσεις κατὰ τῆς ἀρχῆς	1		3	5
13. Παραβάσεις φορολογικαὶ . . .			11	—
14. Προσβολαὶ τιμῆς			9	—
15. Προσβολαὶ ἠθῶν			2	—
16. Παράνομοι βίαι καὶ ἀπειλαὶ			2	—
17. Παράνομοι κατακρατήσεις . .		1	2	1
18. Παραβάσεις καθήκοντος			3	3
19. Πλαστογραφίαι	2	2	4	7
20. Ἐξαφανίσεις ἐγγράφων			1	2
21. Ὑπεξαιρέσεις			4	5
22. Ὑφαιρέσεις		1	1	1
23. Ἀπάται			2	3
24. Δόλιαι χρεωκοπίαι			1	2
25. Ἰδιοποιήσεις	1	1	2	3
26. Φόνοι	4	2	—	2
27. Ἀπόπειραι φόνου			3	3
28. Ἀπόπειραι ἀναίρεσεως			7	12
29. Βιασμοὶ	6	1	3	—
30. Ἀπόπειραι βιασμοῦ			2	—
31. Ἐξυβρίσις Βασιλέως			1	—
32. Ἐκβιάσεις	1		1	1
33. Ἐμπρησμοὶ			3	3
34. Συνέργειαι ληστείας			1	3
35. Ληστεταὶ	2	2	—	—
36. Πειρατεταὶ			—	—
37. Συκοφανταὶ	2		3	3
38. Ἀρνησις ὑπηρεσίας			1	—
39. Ἀπειθεταὶ			1	—
40. Φαρμακεταὶ	1		1	—
41. Καταπιέσεις			1	1

Ναύπλιον 1834 Ἀθήναι 1876

Εἶδη	Μάρτιος 8βριος			
	Μάρτιος	8βριος	Μάρτιος	8βριος
Ἐγκλημάτων				
42. Μοιχεῖαι	1	1	1	1
43. Μετακινήσεις ὁροσήμεων			1	—
44. Παραβάσεις ἀρχαιολογικαὶ . . .			1	—
45. Παραβάσεις ἀπορρήτων			1	—
46. Παραβάσεις περὶ τὰς ὁδοὺς . .			1	—
47. Ψευδεῖς καταμηνύσεις			1	—
48. Ἐλευθερώσεις φυλακισμένων.			—	1
49. Καταχρήσεις ἀρχῆς		1	—	1
50. Ὑφαιρέσεις κατεσχεμένων . . .			—	1
51. Ἀπαγωγαὶ	3		—	1
52. Ἐνώσεις δι' ἐγκλήματα			—	1
53. Ψευδομαρτυρίαι			—	1
54. Παραβάσεις Ὑγειονομικαὶ . . .			—	2
55. Περιϋβρίσεις δημ. ἐγγράφων.			1	1
56. Ὑλοτομῆαι ἀνευ ἀδείας				2
57. Βρεφοκτονίαι	2			
58. Δωροδοκία	1			
59. Ἐσχάτη προδοσία	1			
60. Ἱεροσυλίαι	1	1		
61. Διγαμίαι	1			
62. Παράνομος ὄπλοφορία	1			
63. Κυκλοφορίαι Τουρ. νομισμάτων	2			
64. Κατάχρησις ἐμπιστοσύνης . . .	1			
Ὅλον	53	19	239	253

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος δυνάμεθα νὰ συναγάγωμεν πολλὰς πληροφορίας περὶ τῆς, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, γενομένης ἐν τῷ τόπῳ τροπῆς τῶν πονηρῶν ἰδεῶν. Ἐν πρώτοις ὑπάρχουσιν ἐγκλήματα ἐν ἔτει 1834 ἄγνωστα ἐν ἔτει 1876. Ληστεῖαι (2), πειρατεῖαι (2) καὶ ἐσχάτη προδοσία (1) ἀνήκουσιν εἰς τὸ πρῶτον ἔτος. Εἶναι περίεργον ὅτι ἀπαντῶνται κατ' αὐτὸ, μεθ' ὅλον τὸ ἀνώτερον τότε κράτος τῆς περὶ τὸν ἀγῶνα πίστεως, καὶ ἱεροσυλίαι (2) ἄγνωστοι εἰς τὸ τελευταῖον ἔτος. Ἀλλὰ καὶ τὸ φονικὸν στοιχεῖον εἶναι μᾶλλον ἐντεταμένον τῷ 1834 (6 φόνου ἀπέναντι 2 τοῦ 1876), καθὼς καὶ τὸ περὶ τὰς ἀπαγωγὰς ἀρχαῖκὸν ἐνστιχτον (3 τῷ 1834, 1 τῷ 1876).

Ἀφ' ἐτέρου διαπρέπουσιν ἐν ἔτει 1876 αἱ ἀπὸ τῶν ἐρεθισμῶν συγκρούσεις. Ἡ 1 ἐξύβρισις τοῦ πρὸ ὀλίγων

ἐτῶν ἐκ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν ἐξεληθόντος πληθυσμοῦ τοῦ 1834 ἀντιτίθεται πρὸς τὰς 44 τοῦ ἔτους 1876. Οἱ πολεμικοὶ ἐκεῖνοι ἄνδρες 1 ἔχρυσιν ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἀρχῆς ἀπέναντι τῶν 8 τοῦ 1876. Οὐδεμία αὐτοδικία κατὰ τὸ 1834 καὶ 25 κατὰ τὸ 1876. Οὐδεμία ψευδορκία κατὰ τὸ 1834 καὶ 17 κατὰ τὸ 1876. Οἱ ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων αἱ χεῖρες ἔφερον τὴν δάδα τῆς καταστροφῆς ἀπὸ τοῦ 1821—28, οὐδεμίαν ἔχουσιν εἰς βάρος τῶν φθορὰν ξένης ἰδιοκτησίας, ἐνῶ οἱ ἐξευγενισμένοι ἀπόγονοὶ τῶν 20 ἐν ἔτει 1876. Μία προσβολὴ τιμῆς κατὰ τὸ 1834 ἀπέναντι 97 τοιούτων, αἰκιῶν, ἀπειλῶν, προσβολῶν ἠθῶν τοῦ 1876. Τί δὲ νὰ εἴπη τις περὶ τῶν 9 τραυμάτων τοῦ 1834 ἀπέναντι τῶν 86 τοῦ 1876.

Ἰδιαιτέραν ἀποτελεῖ ἐννοίαν ἢ διανομὴ τῶν ποινικῶν παραβάσεων ἀπὸ τοῦ ἔαρος εἰς τὸ φθινόπωρον μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1834 καὶ 1876. Ἐνῶ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἡ ἐρχομένη ψυχρὰ ὥρα παγώνει τὴν ἐγκληματικὴν ὄρμην κατὰ τὰ $\frac{2}{3}$ σχεδόν, ἀπ' ἐναντίας κατὰ τὸ 1876 οἱ φθινοπωρινοὶ πειρασμοὶ εἶναι ἀνώτεροι τῶν ἔαρινῶν.

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΦΥΛΑΚΩΝ.

Κατὰ τὰ ἄρθρα 26 καὶ 36 τοῦ νόμου περὶ λογιστικοῦ τοῦ Κράτους, οὐδὲν ἔξοδον ἐκκαθαρίζεται ἢ ἀναγνωρίζεται ὡς χρέος δημόσιον, εἰμὴ παρὰ τῶν Ὑπουργῶν ἢ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν, εἰς οὓς ἀνήκει ἡ ἔκδοσις τοῦ προσήκοντος χρηματικοῦ ἐντάλλματος.

Προχειμένης λοιπὸν ἀνάγκης εἰς τεχνικὴν ἐξασφάλισιν τῶν διὰ φυλακὰς χρησιμευόντων κτιρίων, οἱ Εἰσαγγεγεῖς, ἂν πρόκειται περὶ φυλακῶν ὑποδίκων, οἱ Νομάρχαι, ἂν πρόκειται περὶ φυλακῶν καταδίκων, ὀφείλουσιν ἀμέσως νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ οἰκεία Ὑπουργεῖα, τὰ ὁποῖα εἴτε

αὐτὰ ἀποφασίζουσιν, εἴτε διορίζουσιν εἰδικούς πρὸς τοῦτο ἐπιτρόπους, τοὺς Εἰσαγγελεῖς π. χ. καὶ τοὺς Νομάρχας.

Ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν ἀνάγκαι καὶ ἀνάγκαι. Πολλάκις δὲν ἐπιτρέπει τὸ κατεπεῖγον τῆς περιστάσεως, ἵνα παραμείνη ἢ ἐπιτόπιος ὑπηρεσία τὰς ἀποφάσεις τῆς κεντρικῆς. Τοιοῦτοτρόπως τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἔλαβε τὴν ἐπομένην πρόνοιαν, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀνακριτικὰς φυλακάς. Ἀνάλογος ἐφαρμογὴ ἐκτείνεται καὶ πρὸς τὰς ποινικὰς.

Κατὰ τὴν ὑπουργικὴν ἐγκύκλιον τῆς 19 Ἰουλίου 1847 ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς παρὰ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελεῖς ἵνα ἀποφασίσωσιν οὗτοι ἐπισκευὰς φυλακῶν, 1) ὡσάκις ἢ ἐπισκευὴ δὲν ἀπαιτεῖ δαπάνην ἀνωτέραν τῶν 20 δραχμῶν, καὶ 2) ὅταν πρόκειται νὰ ἐξασφαλισθῶσι κατεπειγόντως ἐπισφαλῆ μέρη τῶν φυλακῶν, καθὼς θύραι, παράθυρα, ὅπαι καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιδέχονται τὴν ἐλαχίστην ἀναβολήν. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων ὑποβάλλουσιν οἱ Εἰσαγγελεῖς τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπερ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν.

Συνδυάζοντες τὴν ἀνωτέρω ἐγκύκλιον, τὴν ὁποῖαν σταθερῶς μέχρι σήμερον ἐφαρμόζει τὸ Ὑπουργεῖον, πρὸς τὰ προεκτεθέντα ἄρθρα τοῦ μεταγενεστέρου αὐτῆς νόμου περὶ λογιστικοῦ τοῦ Κράτους, παρατηροῦμεν ὅτι διατελεῖ αὐτὴ εἰς τελείαν πρὸς τὸν νόμον τοῦτον ἀρμονίαν, ἐφ' ὅσον καθιστᾷ τοὺς Εἰσαγγελεῖς εἰς θέσιν ὑπουργικῶν ἐπιτρόπων διὰ τὸ θέμα τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐπισκευῶν.

ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 207 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας «ὅσοι κατοικοῦν τακτικῶς ἐντὸς τοῦ βασιλείου, καὶ ἔχουν ἰκα-

νά ἀκίνητα κτήματα ἢ μετέρχονται βιομηχανίαν, φυλακίζονται διαρκούσης τῆς προδικασίας, μόνον ἐπὶ κακουργήματι, ἐπὶ δὲ πλημμελήματι εἰς μόνας τὰς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ 208 ὠρισμένας περιπτώσεις, μία τῶν ὁποίων (§ 3) εἶναι ἡ ιδιότης τοῦ ξένου. Εἶναι τόσον σαφὴς ἡ ἐξαίρεσις αὕτη, ὥστε ἀπορίας ἄξιον εἶναι πῶς ἰσχυρίσθησαν τινές, ὅτι ἐὰν ὁ ξένος κατοικῇ ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας, ἔχη ἀκίνητα κτήματα ἢ μετέρχεται βιομηχανίαν ἐν αὐτῇ, δὲν προφυλακίζεται οὐδὲ ἐπὶ πλημμελήματι.

Βεβαίως ἐν τῇ σημερινῇ τῶν κοινωνιῶν ἀναπτύξει ἡ θέσις τῶν ξένων, καὶ μάλιστα ὑπὸ τοὺς ἐκτεθέντας τῆς ἀποκαταστάσεως ὅρους, εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν προκειμένην αὐστηρὰν τοῦ νομοθέτου ἔννοιαν. Ἐν τούτοις *dura lex sed lex*. Δὲν εἶναι δὲ ἐπιτετραμμένον δι' ἑρμηνευτικῶν τῆς καθαρᾶς ἐκφράσεως αὐτοῦ περιδρομῶν νὰ καταρρίπτηται τὸ κῦρος τῶν θελημάτων του. Τὸ ἀκριβὲς εἶναι ὅτι κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 116 τοῦ 1853 ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ αὐτὸς ὁ ζητήσας τὴν ἐν τοῖς πολίταις τῆς Ἑλλάδος ἐγγραφὴν του ξένος δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος περιπτώσεως προφυλακίσεως, πρὶν ἢ πράγματι διὰ τῶν νομίμων διατυπώσεων γίνῃ πολίτης Ἑλλήν.

Τοῦ ἀνωτέρω γενικοῦ κανόνος περὶ τῆς ἐπὶ πλημμελήματι προφυλακίσεως τῶν ξένων ἐν Ἑλλάδι, ὑπάρχουσι δύο ἐξαίρεσις 1) ὑπὲρ τῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων καὶ 2) ὑπὲρ τῶν Ἀγγλῶν ὑπηκόων. Ἡ πρώτη ἀφορᾷ ἐν γένει κακουργήματα καὶ πλημμελήματα, στηρίζεται δὲ εἰς τὸ Δίκαιον τῶν Ἐθνῶν, τὸ ὁποῖον ἐξασφαλίζει τὸ ἀπαραβίαστον τῶν πρέσβειων. Καθὼς λέγει ὁ περικλεῆς *Vattel* (βιβλ. 2 § 81), «ἡ τελεία ἀσφάλεια καὶ τὸ ἀπαραβίαστον τῶν πρέσβειων καὶ λοιπῶν διπλωματικῶν ὑπουργῶν (ἀπὸ τοῦ γραμματέως τῆς πρεσβείας μέχρι τοῦ ταχυδρόμου § 122 καὶ 123) εἶναι σταθερὰ συνέπεια τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ δικαίου τῶν διεθνῶν πρεσβεύσεων». (§ 94) «Καὶ ἀ-

δικούμενοι οί πολῖται τῆς ἐπικρατείας δὲν δύνανται νὰ καταφύγωσιν εἰς τοὺς συνήθεις τοῦ τόπου ἄρχοντας, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ὁ πρέσβυς δὲν ὑπόκειται». (§ 120) «Τὸ ἀπαραβίαστον τοῦ πρέσβεως ἐκτείνεται καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ, περιλαμβανούσης τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτοῦ ὅλα τὰ πρόσωπα τῆς οἰκίας του». Ὅπως καὶ παρὰ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι οὕτω καὶ ἐν Ἑλλάδι σταθερὰ ὑπῆρξεν ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω νομίμων τοῦ Δικαίου τῶν Ἐθνῶν. Ἐννοεῖται δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰ πρόσωπα τῆς πρεσβικῆς ἀκολουθίας, ἢ ἐν λόγῳ ἐξαίρεσις ἐξαρτᾶται οὐσιωδῶς ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ πρέσβεως, ὅστις δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν καταδίωξίν των, καὶ μάλιστα κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διεθνoῦς ἀβροφροσύνης ὀφείλει ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἀναπτύξει τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν, ἐκτὸς ἂν προτιμᾷ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν ἐν τῷ ξένῳ τόπῳ ἀποστολὴν του, περιστοιχούμενος ὑπὸ κακούργων.

Ὡς συμπλήρωμα τοῦ προκειμένου ἐκ τοῦ Δικαίου τῶν Ἐθνῶν θέματος δύνανται ὑπὸ καθαρῶς διοικητικὴν ἔποψιν νὰ θεωρηθῶσιν αἱ ἐπόμεναι δύο πρὸς τοὺς παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεῖς ἐγκύκλιοι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης σχετικῶς πρὸς τοὺς προξένους.

Α') 24 Ἰουλίου 1837. — Μολονότι οἱ πρόξενοι, μὴ ἔχοντες διπλωματικὸν χαρακτῆρα, ὑπόκεινται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων τοῦ τόπου, ἐνῶ διατελοῦσι διαμένοντες, μολαταῦτα ἐπειδὴ συγγραφεῖς τινὲς τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου, οἷον ὁ Βάττελ (βίβλ Β'. κεφ. Β', § 34) καὶ ὁ Μάρτενς (τομ Α'. σελ. 177), ἀπονέμουσιν εἰς αὐτοὺς ἐν μέρει τὴν ἀπὸ τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν προστασίαν, καὶ τοὺς θεωροῦσιν ὡς μὴ ὑποκειμένους εἰς κράτησιν, ἢ φυλάκισιν, καθόσον δὲν κατέστησαν ἐνοχοικακουργήματος, ἢ Α. Μ. εὐνοϊκῶς διαχειμένη πρὸς τὰς φιλικὰς ξένας δυνάμεις, διέταξε νὰ παραγγείλωμεν ὑμᾶς καὶ τοὺς ὑφ' ὑμᾶς Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν νὰ διάγητε, ἐωσοῦ ἐκδοθῇ προσεχῶς περὶ τούτου σαφῆς νεαρὸς νόμος, σύμφωνα μὲ

τάς γνώμας τῶν εἰρημένων δικαιογράφων, καθ' ὅσον ἡ φυλάκισις ἀπόκειται εἰς ὑμᾶς, νὰ κάμνετε δὲ συμφώνους γνωμοδοτήσεις εἰς τὰ δικαστήρια, ὡσάκις πρόκειται ἐξ ἰδιωτικῆς αἰτήσεως νὰ καταψηφισθῇ κράτησις κατὰ προξένου τινος μὴ Ἕλληνας ὑπηκόου. Ταῦτα θέλετε κοινοποιήσει καὶ εἰς τοὺς ὑφ' ὑμᾶς Εἰσαγγελεῖς.

Β') 18 Φεβρουαρίου 1839. — Μέχρις οὗτου κανονισθῆ διὰ νόμου ὁ τρόπος, καθ' ὃν θέλουσι προσφέρεσθαι αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ πρὸς τοὺς προξένους, κατὰ τε τὰς ποινικὰς καὶ πολιτικὰς δίκας, ἡ Γραμματεία τῶν Ἐξωτερικῶν θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ γενῆ πρὸς τοὺς Εἰσαγγελεῖς τῶν μερῶν ἐκείνων, ὅπου ξένοι ὑπάρχουσιν, ἡ ἐξῆς παραγγελία.

Ὅσάκις αὐτοὶ μέλλουν νὰ διατάξουν ἢ νὰ προκαλέσουν προφυλάκισιν, βιαίαν προσαγωγὴν, ἢ τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως ἐκτέλεσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, προξένου, ὑποπροξένου, ἢ προξενικοῦ τινος πράκτορος, νὰ εἰδοποιῶσι προηγουμένως ἡμᾶς διὰ νὰ γίνηται προειδοποιήσις εἰς τὸν ἀρμόδιον πρέσβυν, καὶ νὰ ἀναμένωσι τὴν ἰδικήν μας ἀπάντησιν, πρὶν διατάξουν ἢ προκαλέσουν τὸ προκείμενον μέτρον. Τὴν αἴτησιν ταύτην τοῦ κ. Γραμματέως τῶν Ἐξωτερικῶν συνιστῶμεν εἰς τὰς φροντίδας σας, μέχρις οὔ ἐκδοθῇ ὁ μνημονευθεὶς ἀνωτέρω νόμος, τοῦ ὁποίου ἐλπίζομεν προσεχῆ τὴν ἀποτελέσιν.

Ἡ δευτέρα ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος περὶ προφυλακίσεως τῶν ξένων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἰδιαιτέρως τὰς ἐπὶ πλημμελήματι κατ' αὐτῶν κατηγορίας, ἀνήκει εἰδικώτερον εἰς τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας θετικῆν τοῦ Δικαίου τῶν Ἐθνῶν ἀνάπτυξιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπὸ 3 Ἰανουαρίου 1838 συνθήκης. Κατὰ τὸ ἄρθρον 11 αὐτῆς ἐπὶ λέξει εἰσι ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν ἐπικρατειῶν θέλουσι ἀπολαύει, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης, τὰ αὐτὰ προνόμια καὶ δικαιώματα, ὅποια καὶ οἱ ἰθαγενεῖς. Ὅτι εἶναι προνόμιον καὶ δικαίωμα τῶν ἰθαγενῶν ἀπέναγχι

τῶν ξένων τὸ μὴ προφυλαχίζεσθαι ἐπὶ πλημμελήματι (ἐκτὸς ἐπὶ τῶν τοῦ ἄρθρου 208 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας περιπτώσεων), οὐδεμία ἀμφιβολία. Ἡ ἀντίρρησης ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος συνθήκη, ἐπιγραφομένη «περὶ ναυτιλίας καὶ ἐμπορίας», καὶ τὸ πλεῖστον καὶ δὴ κυρίως εἰς τὰ θέματα ταῦτα ἀσχολουμένη, δὲν ἐσχόπει νὰ κανονίσῃ ζητήματα τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ἡ ἀντίρρησης αὕτη στερεῖται σπουδαιότητος. Ἡ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης, περὶ ἧς πραγματεύεται ἡ συνθήκη, εἶναι ἰδέας γενικῆς· οὐδὲ πρέπει νὰ θεωρήσωμεν ὅτι ἐν τῷ πνεύματι τῶν συμβαλομένων ἐθνῶν ἐθεωρήθη ἡ ἐξασφάλις τῶν χρηματικῶν συμφερόντων ὡς μείζονος διαφέροντος τῆς ἐξασφάλισης τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας. Δὲν εἶναι δὲ ἡ πρώτη περίστασις τῆς ἐν ἐμπορικαῖς συνθήκαις πρακτικῆς τῶν ἐθνῶν εἰς ἀνάμειξιν ἑτεροειδῶν κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς σημασίας συμφερόντων.

Ἐπὶ τοῦ ὅλου ἡ φράσις τῆς συνθήκης εἶναι γενικωτάτης ἐννοίας. Ὑποτιθεμένου ὅμως ὅτι διὰ τὴν ἔλλειψιν διακρίσεως μεταξὺ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῆς δικαιοσύνης καθίσταται σκοτεινὴ ἡ θέλησις τῶν συμβαλομένων ἐθνῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὰς κοινωνικὰς τῶν ἀνθρώπων περιπλοκάς, ἰδοὺ ποίους ἐρμηνευτικοὺς κανόνας ἀναγράφει ὁ ἐξοχος τοῦ Δικαίου τῶν Ἐθνῶν συγγραφεὺς *Vattel* (βιβλ. β, § 300): «Πρέπει νὰ θεωρῶμεν τὴν θέλησιν, τὸν σκοπὸν τοῦ νομοθέτου ἢ τῶν συμβαλομένων, ὡς σημεῖον σταθερόν. Ἐὰν τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι καθαρῶς γνωστὸν, πρέπει εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς νὰ σταματῶμεν. Ἐὰν εἶναι σκοτεινόν, πρέπει, διὰ πάσης προσπαθείας, τοῦλάχιστον νὰ τὸ προσεγγίσωμεν. Ἐπὶ τῶν ἐὺ ἀ ρ ἔ σ τ ω ν θεμάτων, προτιμώτερον εἶναι νὰ διαβῶμεν ἐκ τοῦ ὑπὸ ἔρευναν σημείου, παρά νὰ μὴ τὸ φθάσωμεν. Ἐπὶ τῶν δὺ σ α ρ ἔ σ τ ω ν θεμάτων, προτιμώτερον εἶναι νὰ μὴ τὸ φθάσωμεν, παρά νὰ τὸ διαβῶμεν».

Δὲν ὑπολείπεται οὕτως εἰς τὸν ἀναγνώστην εἰμὴ νὰ κρίνη ἂν ἡ ἐπὶ τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης ἐξομοίω-

οις τὸν Ἀγγλων πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀνάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐαρέστων θεμάτων ἢ οὐχί, ὅπως ἀποφανθῆ ἐντεῦθεν περὶ τοῦ σκοτεινοῦ σημείου τῆς ἐξωμοιώσεως, τὸ ἀφορῶν εἰς τὸ πλεονέκτημα τῆς μὴ ἐπὶ πλημμελήματι προφυλαχίσεως.

ΣΙΚΕΛΙΚΗ ΕΝ ΤΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΙ ΦΥΛΑΚΗ.

Περίφημος ὑπῆρξεν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἀρχαιότητι ἡ ἐν ταῖς Σικελικαῖς λιθοτομίαις φυλακή. Γνωστὴ δὲ εἶναι ἡ ἐντὸς αὐτῆς καταστροφή τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κατὰ τὴν Σικελίαν ἀγῶνος, ὅστις, καθὼς παρατηρεῖ ὁ Θουκιδίδης, ἀπέτελεσε τὸ σημαντικώτερον ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ ἔργον. Ἴδου πῶς περιγράφει ὁ ἀθάνατος συγγραφεὺς τὴν ἐν τῇ φυλακῇ ταύτῃ ζωὴν ἑπτακισχιλίων περίπου Ἀθηναίων (βιβλ. ζ', 87):

—Συσσωρευμένοι ἐντὸς χώρου βαθέος, στενοῦ καὶ ἀστεγού, ἔπασχον τὸ μὲν ἀπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς ὑπερβολικῆς θερμότητος, τὸ δὲ ἐκ τῆς δρόσου τῶν φθινοπωρικῶν νυκτῶν, ἔνεχεν δὲ τῶν ἀποτόμων τούτων μεταβολῶν συνετρίβετο ἡ ὑγεία τῶν φυλαχισμένων, πάντα τε ποιούντων διὰ στενοχωρίαν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ προσέτι τῶν νεκρῶν τῶν ἐκ τῶν τραυμάτων ἢ ἐκ τῶν νόσων ἀποθνησκόντων, ἀναμιξ μετὰ τῶν ζώντων κατακειμένων. Ἐπιέζοντο δὲ οἱ φυλαχισμένοι ἐκτὸς τῆς ἀνυποφόρου δυσωδίας καὶ ἐκ πείνης καὶ δίψης, διότι εἰς ἕκαστον αὐτῶν, δι' ὄλον ὀκτάμηνον, ἐδόθησαν δύο κοτύλαι σίτου καὶ μία κοτύλη ὕδατος. Ἐν γένει δὲν ὑπῆρξε πάθημα, τὸ ὁποῖον οἱ φυλαχισμένοι δὲν ὑπέφερον ἐν τῇ προκειμένῃ φυλακῇ.

Τὴν αὐτὴν φυλακὴν ἀνευρίσκομεν καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Ρωμαίων. Ἐν τῇ πέμπτῃ κατὰ τοῦ Βέρρου ὁμιλίᾳ τοῦ Κικέρωνος γίνεται λόγος περὶ ἐμπόρων μεταβαινόντων ἐκ τῆς Ἀνατολῆς εἰς Σικελίαν, ὅπου Πραίτωρ ἦτο ὁ Βέρρης. Ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι τὰ ὁποῖα ἐχόμιζον

οὔτοι ἐμπορεύματα ἦσαν καρποὶ συνεταιρισμοῦ αὐτῶν πρὸς πειρατὰς, ὁ Πραίτωρ τοὺς καθεῖρξεν ἐν τῇ φυλακῇ, τῶν λιθοτομιῶν, κατέσχε δὲ τὰ πλοῖα καὶ τὰ φορτία.

—“Ὅταν (λέγει ὁ Κικέρων κεφ. 57) ἡ φυλακὴ ἐπληρώθη ὑπὸ τῶν ἐμπόρων, μετεχειρίσθησαν εἰς ἀραίωσιν αὐτῆς τὸ μέσον ὅπερ ἐβεβαίωσεν ὁ Σουαίτιος, εἷς ἐκ τῶν σεβαστοτέρων ἵπποτῶν, βεβαιοῦται δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων μαρτύρων. Πολῖται Ρωμαῖοι ἀπηγχονίζοντο ἀπανθρώπως ἐν τῇ φυλακῇ. Εἰς μάτην ἐκραύγαζον, εἶμαι πολίτης Ρωμαῖος. Ἡ κραταιὰ αὐτῆ φωνή, ἡ ὁποία εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις αὐτοῖς ὑπῆρξε τόσον σωτηριώδης, δὲν ἐχρησίμευσεν ἐν τῇ φυλακῇ τῆς Σικελίας, εἰμὴ ὅπως καταστήσῃ καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ταχυτέραν καὶ τὸν θάνατον σκληρότερον. Ποία εἶναι, Βέρρη, ἡ ἀπάντησις τὴν ὁποίαν ἐτοιμάζεις; Θὰ εἴπῃς ὅτι πλάττω, θὰ εἴπῃς ὅτι εἶμαι ὑπερβολικός; Αὐτὸ ὑπηγόρευσας εἰς τοὺς ὑπερασπιστάς σου νὰ ἰσχυρισθῶσιν; Ἄς ἀναγνωσθῶσιν ὅμως τὰ βιβλία τῆς Συρακουσίας φυλακῆς, τὰ βιβλία ταῦτα τὰ ὁποῖα ὁ ἴδιος Βέρρης προσήνεγκε καὶ τὰ ὁποῖα πιστεύει ὅτι συνετάχθησαν κατὰ τὰς ἐπιθυμίας του. Ἄς ἀναγνωσθῶσι τὰ βιβλία τῆς φυλακῆς ἐν οἷς σημειοῦνται μετ’ ἀκριβείας αἱ χρονολογίαι τῆς εἰσόδου, τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἐκτελέσεως ἐκάστου φυλακισμένου. (Ἀναγινώσκονται τὰ βιβλία τῆς φυλακῆς).

Βλέπετε Ρωμαῖους ριφθέντας φύρδην μίγδην ἐν τῇ φοβερᾷ τῶν λιθοτομιῶν φυλακῇ· βλέπετε τοὺς συμπολίτας ἡμῶν συσσωρευμένους ἐν τῇ διαμονῇ ταύτῃ τῆς φρίκης. Ζητήσατε ἤδη τὰ ἔχνη τῆς ἐξόδου αὐτῶν. Δὲν ὑπάρχουσι. Μήπως ἀπέθανον ὅλοι ἐκ νόσου; Καὶ ἂν ὁ Βέρρης ἠδύνατο νὰ τὸ εἴπῃ, οὐδεὶς θὰ τὸ ἐπίστευεν. Ἄλλὰ ἐντὸς τῶν αὐτῶν βιβλίων ὑπάρχει μία λέξις τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ἠδυνήθη μήτε νὰ παρατηρήσῃ μήτε νὰ ἐννοήσῃ· ἡ λέξις αὕτη εἶναι — ἐδικώθησαν, φράσις Σικελικὴ σημαίνουσα, —κατεδικάσθησαν καὶ ἐφονεύθησαν.

Ἄριθ. 6605.

ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΚΡΙΤΑΙ.

*Πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν
παρὰ Πλημμελειοδικαῖς Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς.*

Ἐσχάτως ἠγέρθη ἐν τῇ πρακτικῇ τὸ ἐπόμενον ζήτημα. Καταδιωκομένου τινὸς ἐπὶ κακουργήματι δυνάμει ἐντάλματος συλλήψεως καὶ φυγοδικοῦντος, ἐξεδόθη βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν παῦρον πρὸς καιρὸν τὴν περαιτέρω καταδίωξιν, ἀνακοπέντος δὲ τούτου ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ἐξετελέσθη τὸ ἐντάλμα τῆς συλλήψεως, πρὶν ἢ ἀποφανθῆ τὸ συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς. Τί πρέπει νὰ ἐνεργηθῆ ὡς πρὸς τὸν συλληφθέντα;

Ὅτι ὀρθῶς ἐξετελέσθη τὸ ἐντάλμα τῆς συλλήψεως, οὐδεμία ἀμφιβολία, ἀφοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 262 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, γενομένης ἀνακοπῆς κατὰ τοῦ βουλεύματος τοῦ παύοντος τὴν καταδίωξιν, ἀναστέλλονται αὐτῆς συνέπειαι αὐτοῦ. Μεταβιβασθείσης ὅμως, κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον, τῆς ὑποθέσεως διὰ τῆς ἀνακοπῆς εἰς τὸ συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν, ποῖος θὰ ἀποφανθῆ περὶ τοῦ νομίμου τῆς συλλήψεως καὶ τῆς κατὰ τὰς πραγματικὰς περιστάσεις, ἀπολύσεως ἢ προφυλακίσεως τοῦ συλληφθέντος; Ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τοῦ ἄρθρου 271 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ἢ μεταβίβασις τῆς ὑποθέσεως δὲν μεταβάλλει τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἀνακριτοῦ, ἥτις μένει μέχρις οὔ ρητῶς μεταβληθῆ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς δικονομικῆς ταύτης ἐννοίας, ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἑτέρα θεμελιωδεστέρα, ἢ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Συντάγματος, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀχώριστος εἶναι ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ἐντάλματος συλλήψεως ἢ ὑπαρξίς ἀνακριτοῦ. Ὅταν τὸ Σύνταγμα ὀρίζη ὅτι «ὁ δι' ἐντάλματος συλλήψεως κρατηθεὶς προσάγεται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν ἀρμόδιον ἀνακριτὴν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς του εἴτε νὰ ἀπολύσῃ αὐτὸν, εἴτε νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτοῦ ἐντάλμα φυλακίσεως», προφανῶς ἠννόησε νὰ διατηρήσῃ, εἰς τὰς κατὰ σκοπὸν ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου περιπτώσεις, τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρωτοβαθμίου (Πλημμελειοδικεῖον) ἀνακριτοῦ, ἀφοῦ, μεταβιβαζομένης τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸν δεῦτερον βαθμὸν (Ἐφετεῖον), τοιοῦτος (διὰ τὰς κοινὰς ὑποθέσεις) παρ' αὐτῷ δὲν ὑπάρχει.

Ἐπομένως παρακαλῶ τοὺς Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς, ἵνα καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς, μεταβιβαζομένων τῶν ὑποθέσεων ἀπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν εἰς τὸ τῶν Ἐφετῶν, ἐκτελοῦνται πρὸ τῆς ἀποφάνσεως τοῦ τελευταίου ἐντάλματα συλλήψεως ἢ ὅπερ ταῦτόν κατασχετήρια, διατάττωσι τὴν προσαγωγὴν τῶν συλλαμβανομένων ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίου ἀνακριτοῦ, εἰς ὃν ἀνήκει ἢ τῆς ἀπολύσεως ἢ προφυλακίσεως ἐξουσία, φερομένης πάσης τυχὸν διαφωνίας εἰς τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν.

Ἐννοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι πᾶσα ἢ ἐν τῷ μεταξὺ διαδικασίᾳ πρέπει νὰ συμπληροῦται ἐντὸς τῶν προειρημένων τριῶν συνταγματικῶν ἡμερῶν, καὶ ὅτι μετὰ παρέλευσιν αὐτῶν, ἂν δὲν διετάχθῃ ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ ἢ τοῦ συμβουλίου ἢ προφυλάκις τοῦ συλληφθέντος, πρέπει παραχρῆμα οὗτος νὰ ἀπολύηται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1876.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς
Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 2^{οῦ}. — ΦΥΛ. 17^{οῦ}.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ] 1876.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 74

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1.	Ἐγκληματικὴ ἐν Ἑλλάδι ὑποτροπή	Σελ.	67
2.	Ποινικαὶ Φυλακαί	»	69
3.	Ἡ ἐν Τουρίνω φυλακὴ τῶν ὑποδίκων ὑπὸ τοῦ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΚΟΥΖΕ, διδάκτορος τῶν νομικῶν	»	74

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

—Πρὸς τὸν ἐνκατάδικον

Διατὶ δὲν ἀνοίγεις τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν ἐλπίδα ; Ὡς εὖρης ἐν αὐτῇ τὸ βάλσαμον, ὅπερ ὁ Θεὸς ρίπτει εἰς τὰς πληγὰς τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν.

—Πρὸς τοὺς ἐνὑποδίκους

Αἱ περιγραφαὶ ὑμῶν ἐπὶ τῆς ἐν φυλακῇ ὑποδικίας ἀποσπῶσι στεναγμὸν. Εἴσθε, λέγετε, ἀθῶοι. Τὸ εὐχομαι. Ὅταν ὅμως ἐξέλθητε ἐκ τῶν σκοτεινῶν τειχῶν, ἐνθυμηθῆτε αὐτὰ ἐνώπιον τῆς ἐκλογικῆς κάλπης.

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5.—Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ γρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΥΠΟΤΡΟΠΗ.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐγκληματικῆς ὑποτροπῆς ἀνήκει εἰς εὐρυτάτην τοῦ ποινικοῦ δικαίου ἔννοιαν. Ἐὰν ἡ ποινὴ δὲν διορθώνη, ὁ ἄπαξ δὲ ἐγκληματίας γίνηται καὶ κατόπιν τοιοῦτος, σημεῖον ὅτι οἱ ὅροι τῆς ἐννόμου τάξεως προσκόπτουσι ἀναλόγως τῆς ἐντάσεως τῶν ἐγκληματικῶν ἐπαναλήψεων. Ὅθεν λίαν ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ ἀπὸ τῶν ἐπισήμων δημοσιεύσεων μελέτη τῶν φαινομένων τούτων ἐν Ἑλλάδι.

Λαμβάνων ὡς βάσιν τοὺς καταδίκους τῶν Ἑλληνικῶν Κακουργιοδικείων καὶ Πλημμελειοδικείων ἐν ἔτει 1873, παρατηρῶ ὅτι κατεδικάσθησαν ὑπὸ μὲν τῶν πρώτων 866 πρόσωπα (24 εἰς θάσανον, 26 εἰς ἰσόβια δεσμὰ, 178 εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, 240 εἰς εἰρκτὴν, καὶ 398 εἰς φυλάκισιν), ὑπὸ δὲ τῶν δευτέρων 7014 πρόσωπα (5925 εἰς φυλάκισιν, 105 εἰς κράτησιν, 228 εἰς χρηματικὴν ποινὴν καὶ 756 εἰς πρόστιμον).

Ἐκ τῶν καταδικασθέντων ὑπὸ τῶν Κακουργιοδικείων, 71 εἶχον καταδικασθῆ καὶ προηγουμένως, ἤτοι 1 εἰς θάνατον 11 εἰς ἰσόβια δεσμὰ, 14 εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, 12 εἰς εἰρκτὴν καὶ 33 εἰς φυλάκισιν. Αἱ προηγούμεναι αὗται καταδίκαι ἀπέβλεπον εἰς 11 ἀνθρωποκτονίας ἐκ προμελέτης, εἰς 2 ἀποπείρας ἀνθρωποκτονίας, εἰς 1 συνέργειαν

ἀνθρωποκτονίας, εἰς 13 ἀναιρέσεις, εἰς 8 ἀποπέρας ἀναιρέσεως, εἰς 4 ἀντιστάσεις, εἰς 1 ἀπαγωγὴν, εἰς 1 βιασμόν, εἰς 1 ἀπόπειραν βιασμοῦ, εἰς 2 ἐμπρησμοὺς, εἰς 4 ζωοκλοπὰς, εἰς 11 κλοπὰς, εἰς 7 ληστείας, εἰς 1 πλαστογραφίαν καὶ εἰς 4 τραύματα. Οἱ ὑπὸ τοιαῦτα ἐγκληματικὰ προηγούμενα διατελοῦντες κατεδικάσθησαν τῷ 1873 εἰς τὰς ἐξῆς ποινάς· 6 εἰς θάνατον (ἀνθρωποκτονία ἐκ προμελέτης), 9 εἰς ισόβια δεσμὰ (1 ἀπόπειρα ἀνθρωποκτονίας, 1 συνέργεια ἀνθρωποκτονίας, 1 κλοπὴ, 6 ληστεῖαι), 13 εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ (3 ἀνθρωπόκτονιαι ἐκ προμελέτης, 8 ἀναιρέσεις, 1 πλαστογραφία, 1 τραῦμα), 20 εἰς εἰρκτὴν (2 ἀνθρωποκτονίαι, 1 ἀπόπειρα τοιαύτης, 3 ἀναιρέσεις, 3 ἀπόπειραι τοιαύτης, 1 ἀπαγωγὴ, 1 ἀπόπειρα βιασμοῦ, 2 ἐμπρησμοί, 1 ζωοκλοπὴ, 5 κλοπαί, 1 ληστεία), καὶ 23 εἰς φυλάκισιν (2 ἀναιρέσεις, 5 ἀπόπειραι ἀναιρέσεως, 4 ἀντιστάσεις, 1 βιασμός, 3 ζωοκλοπαί, 5 κλοπαί, 3 τραύματα).

Ἐκ τῶν καταδικασθέντων ὑπὸ τῶν Πλημμελειοδικείων, 80 εἶχον καταδικασθῆ καὶ προηγουμένως, ἤτοι 1 εἰς ισόβια δεσμὰ, 2 εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, 3 εἰς εἰρκτὴν, 64 εἰς φυλάκισιν, 6 εἰς χρηματικὴν ποινὴν καὶ 4 εἰς κράτησιν. Αἱ προηγούμεναι αὗται καταδίκαι ἀπέβλεπον εἰς 1 ἀντίστασιν, εἰς 1 ἀπαγωγὴν, εἰς 2 ἀπειλάς, εἰς 9 αὐτοδικίας, εἰς 2 παρανόμους βίας καὶ ἀπειλάς, εἰς 1 ἄδικον ἐπίθεσιν, εἰς 10 ἐξυβρίσεις, εἰς 21 ζωοκλοπὰς, εἰς 1 ζωοκτονίαν, εἰς 3 λειπομαρτυρίας, εἰς 1 μοιχείαν, εἰς 1 παράδασιν καθήκοντος, εἰς 24 τραύματα ἀπρομελέτητα, εἰς 1 ἐκ προμελέτης, εἰς 1 ἐξ ἀμελείας καὶ εἰς 1 συκοφαντίαν. Οἱ ὑπὸ τοιαῦτα ἐγκληματικὰ προηγούμενα διατελοῦντες κατεδικάσθησαν τῷ 1873 εἰς τὰς ἐξῆς ποινάς· 70 εἰς φυλάκισιν (1 ἀντίστασις, 1 ἀπαγωγὴ, 9 αὐτοδικίαι, 2 βίαι καὶ ἀπειλαί, 1 ἐπίθεσις, 9 ἐξυβρίσεις, 21 ζωοκλοπαί, 1 ζωοκτονία, 1 μοιχεία, 21 τραύματα ἀπρομελέτητα, 1 ἐκ προμελέτης, 1 ἐξ ἀμελείας καὶ 1 συκοφαντία), 4 εἰς χρημα-

τικήν ποινήν (3 λειπομαρτυρίαί, 1 παράβασις καθίχοντος), 2 εἰς κράτησιν (2 ἀπειλαί), 4 εἰς πρόστιμον (1 ἐξύβρισις καὶ 3 τραύματα).

Οἱ ἐκτεθέντες ἀριθμοὶ ἄγουσιν εἰς τὰ ἐπόμενα πορίσματα ὅτι ἡ ἐπὶ κακουργημάτων ἐγκληματικὴ ὑποτροπὴ εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἐπὶ πλημμελημάτων ὡς 12:87, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρώτην ἢ θανατικὴν ποινὴν καὶ ἡ τῆς εἰρκτῆς εἰργάσθησαν δραστηριώτερον, διότι ἐπὶ τῶν ὑποτροπιασάντων ἐπεβλήθησαν 6 θανατικαὶ ποιναὶ ἀντὶ τῆς προτέρας 1 καὶ 20 ποιναὶ εἰρκτῆς ἀντὶ τῶν προτέρων 12. Σημεῖα ταῦτα τῆς χείρονος ἐν ταῖς ἡμετέραις φυλακαῖς πτώσεως τῶν τιμωρουμένων.

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ.

Μεταξὺ τῶν μέσων, τὰ ὅποια δύναται νὰ μεταχειρισθῇ ὁ νομοθέτης πρὸς ἀγνισμόν τοῦ ἀδικήματος, διόρθωσιν τοῦ ἐγκληματίου καὶ ἐκφόβισιν τῶν μιμητῶν αὐτοῦ, οὔτε ἡ στέρησις τῆς ζωῆς, οὔτε ἡ στέρησις τῆς περιουσίας, οὔτε ἡ στέρησις τῆς τιμῆς ἀποτείνονται ἀποτελεσματικώτερον πρὸς τὸν τριπλοῦν τοῦτον σκοπὸν, ὅσον ἡ στέρησις τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ θανατικὴ ποινὴ δὲν διορθώνει. Τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον χύνει, ἐρεθίζει μᾶλλον ἢ ἐκφοβίζει τὰ πρὸς αὐτὸ ρέποντα κακοποιὰ τῆς κοινωνίας στοιχεῖα. Ἀνάξιον δὲ εἶναι δόγμα διὰ πεπολιτισμένην κοινωνίαν τὸ «ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.»

Ἡ καθ' ὀλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει δήμευσις προσβάλλει τὴν ὑπαρξιν τῆς οἰκογενείας τοῦ τιμωρουμένου, τουτέστι τὰ θεμέλια αὐτὰ τῆς κοινωνικῆς ὑπάρξεως. Ἡ δὲ πανηγυρικὴ τῶν βαρβαρικῶν χρόνων ἐξατίμασις μαρτυρεῖ τελείαν ἄγνοιαν τῶν στοιχειωδεστέρων ὄρων τῆς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων συμβιώσεως.

Μόνη ἡ εἰρκτὴ ἔχει τὴν ἀναγκαίαν πρὸς τὴν ποικιλίαν τοῦ ἐγκλήματος ἐλαστικότητα. Ἐλαφρὰ ἢ βαρεία, σύντομος ἢ μακρὰ, προφυλάττει τὴν κοινωνίαν καὶ διορθώνει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς. Ἐὰν τὸ ὠραιότερον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐγκόλπιον εἶναι ἡ ἐλπίς, ἡ εἰρκτὴ ἔχει γεγραμμέ-

νην ἐπὶ τῆς θύρας αὐτῆς τὴν οὐρανίαν ταύτην λέξιν. Ἡ ἰδέα ὅτι ἡ εἰρκτὴ δὲν παραδειγματίζει εἶναι σχετικὴ. Τῷ ὄντι δὲν ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὸν, ὡς προερρέθη, ἐρεθιστικὸν παραδειγματισμὸν τῆς θανατικῆς ποινῆς. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς τὰ ἔθνη ἐκεῖνα, ἐν οἷς ἡ στέρησις τῆς ἐλευθερίας δὲν προξενεῖ φόβον!

Ἴνα φέρῃ τὰ κοινωνικὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἡ ποινικὴ φυλακὴ ἀναπόφευκτος εἶναι ὁ ὀργανισμὸς τῆς. Τὸ σύστημα τῆς συσσωρεύσεως τῶν ἐγκληματιῶν, φύρδην μίγδην ἐντὸς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μέρους, φέρει κατὰ νοῦν τὰς ἐν *Nantes* ἐπαναστατικὰς φυλακὰς τῆς Γαλλίας τοῦ 1793, ἐν αἷς ἐπὶ 32 χιλ. ἀτόμων πλέον τοῦ τρίτου ἀπεβίωσεν ἐντὸς ἐκτῶ μηνῶν ἐκ τῆς νόσου καὶ τῆς κακουχίας. Ἡ ἐν Λονδίῳ κεντρικὴ φυλακὴ *Newgate* περιέχλει κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα 5 άτομα ἐντὸς χωρισμάτων $1\frac{1}{2}$ μέτρου μήκους καὶ 1 πλάτους, ἐντὸς τῶν ὁποίων τὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ διήρχοντο τὴν νύκτα, λέγει ὁ *Dixon*, «ἀπὸ τῆς 4 ὥρας μ. μ. ἐν βαθυτάτῳ σκότει καὶ ἐν τῇ μᾶλλον οἰκτρᾷ ἐπαφῇ.» Ἡ φυλακὴ *Newgate* ὑπῆρξεν ἐντεῦθεν ἐστία φοβερῶν μολυσματικῶν νόσων, αἵτινες ἀπεδεκάτιζον οὐ μόνον τοὺς ἐν αὐτῇ ἀλλὰ καὶ τοὺς περὶ αὐτὴν κατοικοῦντας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπελογίσθησαν τῷ 1750 εἰς λόρδος δήμαρχος, δύο δικασταί, πολλοὶ ἔνορχοι καὶ 60 μάρτυρες. Βεβαίως ἀπέναντι τοιούτων προηγουμένων αἱ φυλακαὶ τῆς Ἑλλάδος, μεθ' ὅλην τὴν Ἑνετικὴν καὶ Τουρκικὴν αὐτῶν καταγωγὴν, ἀποβάλλουσι μέρος τοῦ βαρβαρικοῦ στίγματός των.

Ἄλλ' ἀνεξαρτήτως τῶν λόγων τῆς ὑγιεινῆς, ἐν τοιούτῳ συστήματι συντρίβεται ἡ θεμελιώδης ἔννοια τῆς ποινῆς, ὁ ἀγνισμὸς ἤτοι καὶ ἡ ἐπανόρθωσις τοῦ πεπτωκότος ἐγκληματιῶ. Ὅπως ἐν τῷ φυσικῷ κόσμῳ οὕτω καὶ ἐν τῷ ἠθικῷ, ὅσον συσσωρεύονται αἱ νόσοι, τόσον τὸ ἐντεῦθεν ἐξαγόμενον καθίσταται μᾶλλον μολυσματικόν. Ἡ φυλακὴ τότε δὲν εἶναι καθαρτήριο τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ πανδαιμόνιον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὀδηγοῦνται οἱ κακοί, ἵνα ἐξέλθωσι χειρότεροι.

Ὡς ἀντίδρασις κατὰ τῆς καὶ πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ

πρὸς τὸ ἄτομον ἐγκληματικῆς ταύτης συγκεν-
 τρώτεως ἀνεφάνη, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἰδίως τοῦ παρόντος
 αἰῶνος, ἐν ταῖς Ἑνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς τὸ
 σύστημα τῆς ἐν τῇ φυλακῇ ἀπομονώσεως. Ἡ ἀπὸ τῆς
 κοινωνίας ἐντελής τοῦ ἐγκληματίου ἀποχώρησις εἶναι με-
 γάλῃς σημασίας διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς βαθμιαίας ἐξα-
 σθενήσεως τῶν αἰτίων, τὰ ὁποῖα εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὴν
 ὁδὸν τῆς κακίας. Ἐὰν ἐσυγχωρεῖτο ἡ παραβολή, ἔπρεπεν
 ἡ εἰρκτὴ νὰ ἀποτελῇ εἶδος Βαρουχείου ὕπνου, ἐκ τοῦ ὁ-
 ποίου ἐγειρόμενος ὁ ἁμαρτωλὸς νὰ εἰσέρχεται εἰς νέαν
 δι' αὐτὸν κοινωνίαν. Ἐὰν ὑπῆρχε ποτὸν λήθης, ἡ μο-
 νωτικὴ φυλακὴ θὰ ἦτο τοιουτοτρόπως τὸ ποτήριον αὐτῆς
 καὶ θὰ συνέβαινε διὰ τοὺς κακοὺς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἰκο-
 νίζει ὁ Πλάτων διὰ τοὺς μετεμψυχουμένους ἀνθρώπους,
 εὐθύς ὡς διαβῶσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τῆς ἀνάγκης, «πο-
 ρεύεσθαι ἅπαντας εἰς τὸ τῆς Λήθης παιδίον διὰ καύματός
 τε καὶ πνίγους δεινοῦ· σκηναῖσθαι οὖν σφᾶς ἤδη ἐσπέρας
 γιγνομένης παρὰ τὸν Ἀμέλητα ποταμὸν, οὗ τὸ ὕδωρ ἀγ-
 γεῖον οὐδὲν στέγειν. Μέτρον μὲν οὖν τι τοῦ ὕδατος πᾶ-
 σιν ἀναγκαῖον εἶναι πιεῖν . . . Ἐπειδὴ δὲ κοιμηθῆναι καὶ
 μέσας νύκτας γενέσθαι, βροντὴν τε καὶ σεισμὸν γενέσθαι,
 καὶ ἐντεῦθεν ἐξαπίνης ἄλλον ἄλλη φέρεσθαι ἄνω εἰς τὴν
 γένεσιν, ἄττοντας ὡσπερ ἀστέρας.»

Τοιαύτη ὁμῶς δοκιμασία εἶναι ἀνωτέρα τῶν ἐπὶ τῆς
 γῆς δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου. Διότι ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ αὐ-
 στηρὸν τῆς ἀπομονωτικῆς φυλακῆς σύστημα ἔχει τοιαύ-
 τὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ζωικῆς ἐν γένει οἰκονομίας, ὥστε
 καθὼς παρατηρεῖ ὁ *Dr Pietra-Santa*, ἐπιχέρει δεινὴν διατά-
 ραξιν τῆς πνευματικῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως. Ἐν μιᾷ
 τετραετίᾳ ἐπὶ 25 268 ἀτόμων, ὑποβληθέντων εἰς τὸ σύ-
 στημα τοῦτο, 26 ἐγένοντο αὐτόχειρες, 43 ἀπεπειράθησαν
 δεινὰ κατὰ τῆς ζωῆς αὐτῶν, καὶ δὲν ὑτολογίζονται οἱ
 κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον παθόντες τὰς φρένας. Τόσον
 ἀληθεύει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι φύσει κοινωνικὸς καὶ ὅτι

ἡ διαρκὴς ἀθέτησις τοῦ νόμου τούτου συντρίβει ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπίνην ὑπαρξιν, ὥστε παρετηρήθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ πρωτοτύπῳ τοῦ συστήματος τούτου φυλακῇ ἐν *Auburn* τῆς Ἀμερικῆς, ὅτι ὅσοι διεσώθησαν ἐκ τῆς πνευματικῆς καὶ ὑλικῆς καταστροφῆς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διασωθῶσιν ἐκ τῆς ἠθικῆς, ἀλλ' ἐξῆλθον εἰς τὴν κοινωνίαν μετὰ τὸ τέλος τῆς ποινῆς κακουργότεροι ἢ πρὶν (*Tocqueville*). Σημεῖον ὅτι τὸ ὀρθὸν δὲν κεῖται εἰς τὰ ἄκρα καὶ ὅτι μετὰξὺ συμβιώσεως καὶ ἀπομονώσεως ἔπρεπε νὰ εὔρεθῇ ὁ ἀναγκαῖος σύνδεσμος, ἐὰν πρόκηται νὰ ἀποσοβηθῇ τὸ κοινωνικὸν κακὸν, ἀναλόγως τῆς ἀνωτέρας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀποστολῆς. Ἐπενοήθη ὅθεν ἡ κατὰ σκοπὸν σύμπραξις τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἐργασίας. Ἐνῶ ἀμφότεραι χειραγωγοῦσι τὸ πνεῦμα, ἐν τῇ ἐρημίᾳ τοῦ μονήρους τῆς φυλακῆς βίου, συγχρόνως δὲν τὸ ἀφίνοῦσι νὰ σβεσθῇ. Τοιοῦτοτρόπως ἐπουλοῦνται βαθμηδὸν αἱ ἠθικαὶ πληγαί, καὶ ὁ ἀμαρτωλὸς τῆς κοινωνίας εἰσέρχεται ἐκ νέου ἐντὸς αὐτῆς μετὰ καρδίας συντετρημένης, διανοίας καθαρωτέρας καὶ ἐργατικῆς δυνάμεως ἀποτελεσματικότερας.

Τὰ ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης ἀναπτυχθέντα συστήματα δύνανται νὰ καταχθῶσιν ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην εἰς δύο κεφαλαιώδεις κατηγορίας, καθόσον τοὔτέστιν ἐπλησίασαν πλείοτερον ἢ ὀλιγώτερον πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς κοινωνικότητος τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ τῆς μὲν πρώτης κατηγορίας προΐσταται ἡ μεταρρυθμισθεῖσα εἰρκτὴ τῆς προμηθεύσεως πόλεως *Auburn*, ἐν τῇ ὁποίᾳ εἶναι προωρισμένοι ἡ μὲν νύξ εἰς τελείαν ἀπομόνωσιν ἐν χωριστοῖς κατ' ἄτομον κελλίοις, ἡ δὲ ἡμέρα εἰς συνεργασίαν ἐν κοινοῖς ἐργοστασίοις, ἄνευ συνομιλίας καὶ ἄνευ ἐτέρας ἀνταλλαγῆς ἰδεῶν, ἐκτὸς ἐκείνων τὰς ὁποίας γεννᾷ ἐν τῇ ψυχῇ ἡ σιωπηρὰ προσέγγισις τῶν ὁμοίων. Ἡ δὲ ἐτέρα κατηγορία, ἡ καὶ αὐστηροτέρα, ἀνεπτύχθη τὸ πρῶτον ἰδιαιτέρως ἐν τῇ Φιλαδελφείᾳ πόλει ἐπίσης τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ φυ-

λαχισμένοι βιοῦσι νύκτα καὶ ἡμέραν ἐν χωριστοῖς ἕκαστος κελλίοις, ἐν τοῖς ὁποίοις κατὰ μόνας ἐργάζονται, μὴ ἔχοντες ἄλλην κοινωνίαν ἐκτὸς τῆς τοῦ ἱερέως καὶ διδασκάλου τῆς φυλακῆς. Ὁ συνδυασμὸς δὲ οὗτος ἀπεδείχθη ἐν Σουηδία (1868—72) ὅτι ἱκανοποιεῖ τοὺς ἐπιθυμητοὺς ὄρους τῆς ὑγιεινῆς, διότι ἀπὸ 4 τοῖς % ἐν ταῖς ἀπομονωτικαῖς φυλακαῖς προσέβαλεν ἡ νόσος $4 \frac{1}{2}$ τοῖς % ἐν ταῖς λοιπαῖς. Καὶ ἡ ἀναλογία τῆς θνησιμότητος ἀπὸ 2 τοῖς % ἐν ταῖς πρώταις ἀνέβη εἰς 3 τοῖς % ἐν ταῖς δευτέραις.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν συστημάτων τούτων δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ ἐν τούτοις λίαν ἀπολύτως. Καὶ τὸ κλίμα καὶ ὁ φυλετικὸς χαρακτήρ ἐξασκεῖ ἐπὶ τοῦ προκειμένου μεγάλην ἐπιρροήν. Λαοὶ ἥττον ζωηροὶ δύνανται πλειότερον νὰ προσαρμοσθῶσι πρὸς τὸ τῆς ἡμερονυκτίου ἀπομονώσεως σύστημα, ἐνῶ ἄλλοι λαοὶ, ἐν τοῖς ὁποίοις ἡ ποικιλία τοῦ κοινοῦ βίου εἶναι ἀπαιτητικώτερα, οὕτως εἰπεῖν, φυσικὴ ἀνάγκη, ἐννοοῦσι πληρέστερον τὴν συνεργασίαν τῆς ἡμέρας καὶ τὴν ἐρημίαν τῆς νυκτός.

Ἡ οἰκονομικὴ σημασία τῶν δύο τούτων συστημάτων πρέπει νὰ ληφθῆ ἰδιαιτέρως ὑπ' ὄψιν. Εἶναι πλάνη νὰ νομίσῃ τις ὅτι ἡ πρόοδος τῶν ἐθνῶν ἀποτελεῖται ἐν τῇ ἀμέσῳ μεταβολῇ τῆς ἱστορικῆς ἀναπτύξεώς των. Ἀπ' ἐναντίας ἡ ἀληθὴς καὶ μόνιμος πρόοδος εἶναι ἡ βαθμηδὸν προαγομένη. Ἐν Σουηδία π.χ. ἡ κυρία μεταρρύθμισις τῶν φυλακῶν ἤρξατο κατὰ μικρὸν ἀπὸ τοῦ 1840 καὶ συνεπληρώθη κατὰ τὸ 1865, ἐντὸς δηλαδὴ ὄλης εἰκοσιπενταετίας. Προξενεῖ δὲ ἐντύπωσιν ἡ δαπανηθεῖσα σχετικῶς μικρὰ ποσότης $6 \frac{3}{4}$ ἑκατομμυρίων δραχμῶν εἰς κατασκευὴν 78 μονωτικῶν φυλακῶν, περιεχουσῶν 2255 κελλία φωτεινὰ καὶ 98 σκοτεινὰ ἢ ἡμισκοτεινὰ διὰ τὰς πειθαρχικὰς τῆς εἰρκτῆς ποινάς. Ἡ μεγαλειτέρα φυλακὴ περιέχει 147 κελλία καὶ ἡ μικροτέρα 8, κατὰ μέσον δὲ ὄρον ἐκάστη 60—100. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι μαρτυροῦσι τὴν καὶ ἐν Ἑλλάδι εὐκολίαν των. Πῶς! Ἐντὸς εἰκοσιπενταετίας δὲν ἠδύ-

ναντο νὰ οικονομηθῶσιν παρ' ἡμῖν 6 ἑκατομμύρια διὰ τὸν ἀνθρωπισμὸν ;

Βεβαίως ἡ Σουηδικὴ δαπάνη δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὰς ἀλλαχοῦ γενομένας. Διὰ μίαν μόνην ἐν Λονδίνῳ πρότυπον τῆς *Pentonville* φυλακὴν ἐδαπανήθησαν $2\frac{6}{10}$ ἑκατομ. δραχ. τῷ 1843. Ἡ Ἀγγλο-Σουηδικὴ ὁμως αὕτη σύγκρισις ἀποδεικνύει τὸ ὑπολειπόμενον εὐλογον διὰ τὴν Ἑλλάδα στάδιον. Κατὰ τοῦτο τὰ πορίσματα τῶν ἐν Σουηδία νέων φυλακῶν εἶναι λίαν ἐνδεικτικά :

Ἔτη	Πληθυσμὸς τῆς χώρας	Φυλακισμένοι
1840	3 138 887	17 636
1850	3 482 541	13 410
1860	3 787 735	12 577

Κατὰ δεκαετίαν, μετὰ σταθερότητος ἀξιοθαυμάστου, ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὄλων κατοίκων αὐξάνει, ὁ ἀριθμὸς τῶν φυλακισμένων ἐλαττοῦται.

Ἐκ τῆς ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ
(φυλ. 28 Ἰουνίου 1875).

Η ΕΝ ΤΟΥΡΙΝΩ ΦΥΛΑΚΗ ΤΩΝ ΥΠΟΔΙΚΩΝ.

Ταξειδεύων πρό τινας, διήλθον διὰ Τουρίνου, περιερχόμενος δὲ τὴν πόλιν, βλέπω εἰς τὰ ἄκρα, πλησίον τοῦ περιπάτου, *Corso*, μέγα κτίριον περικυκλωμένον ὑπὸ ὑψηλοῦ τετραγώνου τείχους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σκοπὸς ἐφρούρει ἀνὰ ἐκάστην πλευράν.

Τὸ ἀκτινοειδὲς τοῦ κτιρίου δεικνύει τῷ ἔχοντι γνώσεις τινας περὶ Φυλακῶν, ὅτι ἔχει ἐνώπιόν του φυλακὴν τοῦ συστήματος τῆς ἀπομονώσεως. Γνωρίζων ὅτι ἐν Ἰταλία

ἐγένοντο μεγάλαι πρόοδοι ἀπό τινος εἰς τὸ ζήτημα τῶν φυλακῶν καὶ ὅτι ἐκτίσθησαν ἐσχάτως τοιαῦται καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς νεωτέρας τέχνης, μοι ἐπέρχεται ἡ ἰδέα νὰ τὴν ἐπισκεφθῶ, καθ' ὅτι δὲν εἶχον ἴδει μέχρι τοῦδε φυλακὴν ἐν Ἰταλίᾳ.

Τὸ κοινὸν τῆς πόλεως τὴν ἐπονομάζει ἀπλῶς *Carceri Nuovi* (Νέαι Φυλακαὶ) πρὸς διάκρισιν ἄλλης ἐκεῖ πλησίον εὐρίσκομένης ἀρχαίας Φυλακῆς. Ἡ ἐπιγραφὴ, ἐπὶ τῆς μεγάλης πύλης, *Carceri Giudiziarii* (Δικαστικαὶ Φυλακαὶ), μοι δεικνύει ὅτι εὐρίσκομαι πρὸ φυλακῆς ὑποδίκων (ἀνακριτικῆς).

Ὁ Διευθυντῆς, οὔτινος ἡ ἄδεια ἀπαιτεῖται πρὸς ἐπίσκεψιν, δίδει αὐτὴν, καὶ ἐπιφορτίζει τὸν ὑποδιευθυντὴν νὰ με ὀδηγήσῃ καὶ μοι δείξῃ τὸ Κατάστημα.

Ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς πύλης πρὸς τὸ κτίριον διέρχεται τις αὐλὴν, ἣτις εἶναι πεφυτευμένη καὶ σχηματίζει εὐάρεστον μικρὸν κήπον· ἡ πρόσοψις τοῦ κτιρίου παριστᾷ κοινὴν οἰκοδομὴν, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὐρίσκονται ἡ κατοικία τοῦ διευθυντοῦ καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων, τὰ γραφεῖα, καὶ λοιπὰ εἰς τὴν χρῆσιν τῆς διευθύνσεως ἀναγκαῖα δωμάτια.

Δεξιὰ τῆς εἰσόδου ἀπαντῶμεν διάδρομον, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται τρία δωμάτια λουτρῶν, με ψυχρὸν καὶ θερμὸν ὕδωρ, καὶ ὄλα τὰ πρὸς καθαρισμὸν ἀναγκαῖα. Ὅσάκις κατηγορούμενος ἢ ὑπόδικός τις παραδοθῆ εἰς τὴν Φυλακὴν, πρὸ παντὸς ἄλλου ὀδηγεῖται εἰς ἓνα τῶν λουτρῶνων, ὅπου ὑφίσταται καθαρισμὸν γενικόν· ἐκεῖθεν, εἰς περιστάσιν καθ' ἣν τὰ ἐνδύματά του εἶναι λίαν ρυπαρά, ξεσχισμένα ἢ ἀνεπαρκῆ, περνᾷ εἰς τὴν ἀντικρυ τῶν λουτρῶνων εὐρίσκομένην ἀποθήκην τοῦ ἱματισμοῦ, ὅπου τῷ χορηγοῦνται ἐνδύματα ἐκ τῶν τῆς Φυλακῆς, καὶ τότε ὀδηγεῖται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς παραλαβῆς, ὅπου συντάσσεται πρακτικὸν τῆς ἐκ μέρους τῆς Ἀστυνομίας ἢ ἄλλης δημοσίας δυνάμεως πρὸς τὴν διέθυνσιν τῆς φυλακῆς παραδόσεώς του. Ἄν ὁ ὑπόδικος φέ-

ρη ἐπ' αὐτοῦ χρήματα ἢ ἄλλο τι ἀντικείμενον, κατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον, συντασσομένου ἐπίσης πρωτοκόλλου καὶ τότε μόνον ὁδηγεῖται εἰς τὸ ὀρισθὲν αὐτῷ κελλίον.

Τὸ κτίριον εἶναι ὡς τὰ πλεῖστα τοιαῦτα· εἰς τὰ ἄκρα μακρᾶς ὀριζοντείου γραμμῆς, δύο πύργοι, διαιρούμενοι εἰς ἀκτίνας, περιλαμβάνουσιν εἰς ἰσόγειον καὶ δύο πατώματα ἑξακόσια κελλία· ἰδιαιτέρα δὲ πτέρυξ, χωριστὴν ἔχουσα εἴσοδον, περιλαμβάνει 40 ἢ 50 τοιαῦτα διὰ γυναῖκας, ὅπου εὐρίσκοντο κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην 30 φυλακισμένοι. Ὡς ἀνωτέρω εἶπον, ἡ φυλακὴ αὕτη εἶναι προωρισμένη διὰ τοὺς ὑποδίκους, κατ'ἐξαίρεσιν δὲ διανύουσιν ἐκεῖ τὸν χρόνον τῆς ποινῆς των, τινὲς εἰς μικρὰς ἐπανορθωτικὰς, μηνῶν τινῶν μέχρις ἔτους, καταδικασθέντες ποινὰς.

Ἐπειδὴ τὸ σύστημα τῆς ἀπολύτου ἀπομονώσεως εἶναι ἐν ἰσχύϊ, ὁ περίπατος τῶν κρατουμένων γίνεται ἐντὸς μικρῶν ἀκτινοειδῶν αὐλῶν, ὅπου ἕκαστος περιπατεῖ χωρὶς νὰ βλέπῃ τοὺς συμφυλακισμένους· ἡ ἐκκλησία σχηματίζει δύο ἡμικύκλια, διηρημένα εἰς κελλία, εἰς τὸ μέσον τῶν ὁποίων εὐρίσκεται ἡ Ἁγία Τράπεζα, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἱερεὺς νὰ βλέπῃ καὶ βλέπηται ὑφ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν φυλακισμένων, οἵτινες ὁμως δὲν βλέπουν ἀλλήλους. Ἐπειδὴ δὲ τὰ δύο ἡμικύκλια δὲν περιλαμβάνουσι ἢ 300 μόνον κελλία, γίνονται κατὰ Κυριακὴν δύο λειτουργίαι, ὥστε ὅλοι οἱ κρατούμενοι νὰ ἀκροῶνται τοιαύτης. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐκτὸς τοῦ ἱερέως ἐν τῷ καταστήματι προσκεκολλημένου, προσέρχονται ἑξωθεν ἕτεροι δύο, ὥστε τελεῖται κατὰ Κυριακὴν λειτουργία καὶ ἐν τῇ διὰ τὰς γυναῖκας χωριστῇ τῆς φυλακῆς πτέρυγι.

Ἀντικείμενον ὅπερ ἐπισύρει ἀμέσως τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπισκεπτομένου εἶναι ἡ εὐρυχωρία τῶν κελλίων, ἐν συγκρίσει πρὸς ἐκεῖνα φυλακῶν τῶν βορείων κλιμάτων. Μολονότι τὸ Τουρῖνον εἶναι πολὺ ψυχρότερον τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Ἰταλίας, μολαταῦτα τὰ κελλία τῆς Φυλακῆς ταυτῆς εἶναι πολὺ πλατύτερα καὶ ὑψηλότερα παρ' ὅ,τι συνήθως

ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Γερμανίας ἢ Αὐστρίας. Τοῦτο πιθανὸν συμβάλλει εἰς τὴν εὐάρεστον κατάστασιν τῆς ὑγείας, ἣτις ἐπικρατεῖ ἐν τῷ καταστήματι, τῆς θνησιμότητος μὴ ὑπερβαινούσης τὸ $1-1 \frac{1}{2}$ τοῖς $^{\circ}$). Εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἀποδίδῃται σημασία, καὶ νὰ λαμβάνηται ὑπὸ σπουδαίαν ἔμφιν ἐν τοῖς μεσημβρινοῖς κλίμασιν, ὅπου ἕνεκα τῆς διαρκεστερας θερμότητος ἔχει τις ἀνάγκην περισσοτέρου, καὶ συχνώτερον διὰ τῆς ἀλλαγῆς καθαριζομένου ἀέρος.

Ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητος τῶν κρατουμένων, οἵτινες, ὑπόδικοι ὄντες κατὰ τὸ πλεῖστον, διαμένουσιν ὀλίγον χρόνον, ἡ διδασκαλία, μὴ ἔχουσα μεγάλας πιθανότητας ἐπιτυχίας, δὲν εἶναι γενικῶς ὑποχρεωτική. Μολαταῦτα εἰς τοὺς ἀγραμμάτους, τοὺς δεικνύοντας τάσιν καὶ ἐπιθυμίαν, δίδονται μαθήματα ἀναγνώσεως, γραφῆς καὶ τῶν στοιχείων τῆς ἀριθμητικῆς, καὶ μέχρι τοῦδε ἐπετεύχθησαν ἀρκούντως εὐάρεστα ἀποτελέσματα παρά τινων διαμεινάντων μῆνας τινὰς ἢ ἔτος. Μὴ ὑπαρχούσης κατὰ συνέπειαν αἰθούσης σχολείου ἐπὶ τούτῳ, οἱ κρατούμενοι μένουσιν ἐν τοῖς κελλίοις των, ἐπὶ δὲ τοῦ κατωφλίου τῆς θύρας, ἣτις μένει ἀνοικτὴ, τίθεται γραφεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχουσι τὰ βιβλία ἢ τετράδιά των. Ὁ διδάσκαλος, περιερχόμενος ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον, διορθώνει ἕκαστον ἀναγινώσκοντα ἢ γράφοντα, οὕτω δὲ διδάσκει 8 ἢ 10 συγχρόνως, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων αὐξάνει ἐπαναλαμβανόμενος.

Ἡ πειθαρχία δὲν εἶναι αὐστηρὰ ὡς ἐπὶ καταδίκων· οἱ κρατούμενοι δύνανται π. χ. νὰ δέχωνται συχνὰς ἐπισκέψεις τῶν συγγενῶν των καὶ νὰ λαμβάνωσι τὴν τροφήν των ἔξωθεν· τὸ καπνίζειν σιωπηρῶς ἐπιτρέπεται αὐτοῖς, καὶ ἄλλαι τοιαῦται ἐλευθερίαι, μὴ δυνάμεναι νὰ παραβλάψωσι τὴν ἀσφαλῆ ἐπιτήρησιν τῶν κρατουμένων, παραχωροῦνται αὐτοῖς.

Ἡ τροφή, ἣτις παρασκευάζεται ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ ἐργολάβου, ἀναλαμβάνοντος τοῦτο ἐπὶ διαγεγραμμένοις ὄροις, εἶναι καθαρὰ πλὴν ὀλίγη. Μερὶς ἄρτου διὰ πρόγευ-

μα καὶ δεῖπνον, καὶ ρόφημα μακαρόνια ἢ τοιοῦτον τι περὶ τὴν μεσημβρίαν, εἰς ὃ κατὰ Κυριακὴν προστίθεται καὶ μερὶς κρέατος. Τοῖς ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ λαμβάνωσι διὰ τῶν χρημάτων, ἀ ἐκ τῆς ἐργασίας των κερδίζουσι, πρόσθετον τροφήν, ἣτις προμηθεύεται ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ἐπὶ τιμῇ ὀριζομένη μετριωτάτῃ. Ἡ συντήρησις ἐκάστου κρατούμενου ἀνέρχεται εἰς 71 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου καθ' ἐκάστην.

Ἡ ἐργασία δὲν ἦτο τακτικῶς ὀργανισμένη· ἕκαστος ἐξηκολούθει ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατὸν τὸ σύνηθες ἐπιτήδευμα του. Ἀφ' ὅτου ὅμως ὁ νῦν τῆς φυλακῆς προϊστάμενος κ. Costa, ἀνὴρ χαίρων μεγάλην ὑπόληψιν διὰ τὰς γνώσεις καὶ τὴν πείραν του, ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν, ἐπιθυμῶν νὰ καταστήσῃ τὴν ἐργασίαν δυνατὴν ἅπασαν, εἰσήγαγε τὴν κατασκευὴν κουτίων χαρτίνων, ἐντὸς τῶν ὁποίων πωλονται τὰ κήρινα σπῦρτα. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ συνεφώνησε μετὰ κατασκευαστοῦ, ὅστις παρέχει τὰ ἀναγκαῖα ὑλικά, καὶ παραλαμβάνων τὰ κουτιά ἔτοιμα, πληρόνει ὀρισμένον τίμημα διὰ τὴν κατασκευὴν. Εἶναι πράγματι περίεργον νὰ ἴδῃ τις μετὰ ποίας εὐκολίας οἱ κρατούμενοι κατασκευάζουν τὰ κουτία αὐτά. Τὸ χονδρὸν, ἐξ οὗ γίνονται, χαρτίον φέρεται ἔξωθεν κομμένον εἰς τετράγωνα τεμάχια, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐκτετυπωμένοι αἱ γνωσταὶ ποικίλλαι γελοιογραφικαὶ εἰκόνες. Ἡ ἐργασία εἶναι διηρημένη, ὥστε ὁ εἰς προσκολλᾷ τὸ χαρτίον δίδον τὸ σχῆμα τοῦ κουτίου, ἕτερος προσαρμόζει τὸ ἐλαστικὸν ὅπερ κλείει τὸ σκέπασμα, τρίτος κολλᾷ τὸ ὑελόχαρτον ἐφ' οὗ γίνεται ἡ τριβὴ τῶν σπύρτων, καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς διέρχεται διὰ τῶν χειρῶν πλειόνων, ἕως οὗ τελειοποιηθὲν, ἀριθμεῖται, συσκευάζεται εἰς κιβώτια, καὶ παραδίδεται τῷ ἐργολάβῳ.

Ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι ἀπλουστάτη ἐκμανθάνεται δὲ τάχιστα καὶ ὑπὸ τῶν ἀπλουστέρων καθ' ἃ μοι εἶπεν ὁ διευθυντής. Κρατούμενοι ἀποκτήσαντες ὀλίγην ἐπιτηδειότητα κερδίζουσι ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας 60, 80 καὶ 90 ἑκατοστὰ τοῦ

φράγκου, οὐδείς δὲ ὀλιγώτερον τῶν 30—40 ἑκατοστῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ κατασκευαζομένων κουτίων ἀνέρχεται εἰς 80 χιλιάδας κατὰ μέσον ὄρον. Ἐκ τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἕκαστος κρατούμενος κερδίσῃ διὰ τῆς ἐργασίας του, κρατεῖται, ἐπὶ μὲν τῶν ὑποδίκων, τὸ ¹), ὅπερ ἀποδίδεται αὐτοῖς ἐὰν ἀθωωθῶσιν, ἐπὶ δὲ τῶν καταδίκων τὸ ¹), ὑπὲρ τοῦ Κράτους ὅπερ τοὺς συντηρεῖ.

Πόσα μικρὰ τοιαῦτα ἀντικείμενα ὑπάρχουσιν, ὧν ἡ κατασκευὴ εἶναι δυνατὴ καὶ ἐν τῇ σημερινῇ τῶν φυλακῶν ἡμῶν καταστάσει !! Γνωρίζω βεβαίως ὅτι ἡ μεγάλη συσῶρευσις τῶν φυλακισμένων δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐξάσκησιν παντὸς ἐπιτηδεύματος, διότι ἐλλεῖπει δάναγκατος χῶρος, διότι δὲν δύναται νὰ τοῖς ἐμπιστευθῇ τις ἐργαλεῖα, ὧν δύνανται νὰ κάμωσι κακὴν χρῆσιν, καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους τοιοῦτους λόγους. Ἀλλ' ὅμως, ἐὰν τις ἔχῃ τὴν θέλησιν καὶ δραστηριότητα, θὰ εὖρῃ ἐργασίαν ἀνταποκρινομένην τῇ παρουσίᾳ καταστάσει τῶν πραγμάτων. Ὡς ἐν παραδείγματι ἀναφέρω ὅτι ἡδύνατό τις νὰ εἰσάξῃ τὴν κατασκευὴν ψηκτρῶν κοινῶν διὰ τὰ ὑποδήματα καὶ τὰ πατώματα, σαρωμάτων (σκουπῶν), ψαθῶν ἄς θέτομεν πρὸ τῶν εισόδων, κοφφίνων καὶ κανίστρων ἐκ ἱκαλάμων ἢ ἄλλου εἴδους, κομβίων ἐκ ξύλου ἢ κοκκάλου, κουτίων ξυλίνων ἢ χαρτίων, ὧν τοσαύτη γίνεται κατανάλωσις εἰς παντοειδεῖς χρήσεις, κτλ· πράγματα τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ὕλη εἶναι ἀσήμαντος καὶ ἅτινα εἰσάγωμεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πληρώνοντες ἀκριβώτατα. Πρὸς τούτοις ἡ κατασκευὴ ὑφασμάτων καὶ σκεπασμάτων μαλλίνων διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν φυλακισμένων αὐτῶν, δὲν ἀπαιτεῖ μεγάλας εἰδικὰς γνώσεις, καὶ ἡδύνατο εὐκόλως νὰ εἰσαχθῇ, ἢθελε δὲ συμφέρῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καθ' ὅτι ἡδύνατο νὰ ἔχῃ τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ ἐπὶ τιμῇ εὐθηνοτέρᾳ ἐκείνης ἣν νῦν πληρώνει εἰς τοὺς προμηθευτάς. Ἡ κατασκευὴ ταπήτων ἐντοπίων, ὡς ἐκείνων τῆς Τριπόλεως καὶ Λαμίας, οἵτινες διὰ τὸ πρωτότυπον τῶν σχεδίων ἐπὶ τὸ

ἀνατολικώτερον καὶ τὴν ποικιλίαν καὶ τὸ ζωηρὸν τῶν χρωμάτων ἀρέσκουσιν ἀρκετὰ εἰς τοὺς ξένους, καὶ οὗς νῦν δυσκόλως τις εὐρίσκει, ἂν δὲν παραγγείλῃ ἐπὶ τούτῳ, ἤθελεν εἶναι εὐχῆς ἔργον. Τοιοῦτοτρόπως ἔνεκα τοῦ μικροῦ ἡμερομισθίου, εἰς ὃ ἐξαρκοῦνται οἱ κατάδικοι οἷς παρέχεται ἐργασία, ἤθελεν ἀναπτυχθῆ ἑγχώριος βιομηχανία, δυναμένη νὰ πορίσῃ ἀρκετὰς ὠφελείας τῷ τόπῳ.

Ἐκτὸς τῆς ὡς ἄνω εἴρηται γενικωτέρας τῶν ἐν τῇ ἰταλικῇ φυλακῇ κρατουμένων ἐργασίας, πολλοὶ τούτων ἐνασχολοῦνται εἰς οἰκιακὰς τοῦ καταστήματος ἐργασίας· εἰς τὰ ὑπόγεια ἀπαντῶμεν τινὰς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰ μαγειρεῖα, εἰς τὰς αὐλὰς ἕτεροι ἐργάζονται ὡς κτίσται, ἐπιδιορθοῦντες τοίχους ἢ ἄλλα τῆς φυλακῆς παραρτήματα. Πρὸς τούτοις ὑπάρχει ἐργοστάσιον ξυλουργικῆς καὶ σιδηρουργικῆς ὅπου ἐκτελοῦνται αἱ ἐν παντὶ κτιρίῳ τυχαῖαι συχναὶ ἐπιδιορθώσεις.

Τὸ προσωπικὸν τῆς διευθύνσεως συνίσταται ἀπὸ 1 διευθυντῆν, 1 ὑποδιευθυντῆν, 1 λογιστῆν, 1 ἰατρὸν καὶ 1 ἱερέα. Δύο ἀρχιφύλακες καὶ 48 φύλακες, διαιρούμενοι εἰς δύο τάξεις, ἀποτελοῦσι τὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν κρατουμένων ἐπιφορτισμένον προσωπικόν. Οἱ φύλακες, ἔχοντες θητεῖαν ὀκτῶ ἐτῶν, πληρόνονται 50 καὶ 55 φράγκα κατὰ μῆνα, λαμβάνουσι δὲ τὴν τροφήν των, προμηθευομένην ἐπίσης ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου, καὶ μίαν στολήν.

Δὲν δύναμαι ἀρκοῦντως νὰ εὐχαριστήσω τὸν ὑποδιευθυντῆν καὶ τὸν διευθυντῆν ὅστις, εὐκαιρήσας μετ' ὀλίγον, ἦλθε καὶ συνώδευσεν ἡμᾶς ὁ ἴδιος εἰς τὴν τοῦ καταστήματος ἐπίσκεψιν. Ἀμφότεροι ἦσαν φιλοφρονέστατοι, δώσαντές μοι μετὰ πολλῆς προθυμίας ὅλας τὰς δυνατὰς πληροφορίας.

Βιέννη Νοέμβριος 1876.

Α. Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 2^ο.— ΦΥΛ. 18^ο.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1877.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 74

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1.	Φυλακή τῆς Πείνης	Σελ. 83
2.	Ποινικαὶ Φυλακαὶ	» 85
3.	Φυλακὴ ἐν Νορβηγίᾳ (ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ) ὑπὸ τῆς κ. Ε.Κ.	» 89
4.	Στρατιωτικαὶ Φυλακαὶ	» 94
5.	Τηλεγραφικαὶ συλλήψεις	» 95

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΦΥΛΑΚΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

—Ἐν τῇ Γενούῃ ἀναγινώσκεται ἕξωθεν τῶν δεσμοτηρίων καὶ ἐπάνω εἰς τὰ σίδηρα τῶν καταδίκων κακούργων ἡ λέξις ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ *LIBERTAS*· αὐτὴ ἡ συμβολικὴ προσάρμοσις εἶναι ὠραία καὶ ἀληθής. Τῶ ὄντι μόνον οἱ κακοῦργοι ἀπασῶν τῶν καταστάσεων ἐμποδίζουσι τὸν πολίτην ἀπὸ τοῦ νὰ ᾖ ἑλεύθερος. Ἐν ᾧ τόπῳ πάντες οἱ τοιοῦτοι θὰ ᾖναι εἰς τὰ κάτεργα, οἱ κάτοικοι θὰ χαίρουσιν ἐντελεστάτην ἐλευθερίαν.

Ἐκ τῆς ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ, I. I. ΡΟΥΣΣΩ, § 328
(μετάφρασις Γ. Γ. ΖΑΛΥΚΟΥ 1828).

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5.—Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΦΥΛΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΙΝΗΣ

Ἡ Πίζα ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ δύο ἀρχόντων, ἐξ ὧν ὁ μὲν Οὐγγολίνος ἦτο κοσμικὸς, ὁ δὲ Ρογήρος ἐκκλησιαστικὸς. Κατηγορηθεὶς ὁ πρῶτος ἐπὶ προδοσίᾳ ἐτέθη ὑπὸ τοῦ δευτέρου μετὰ τῶν τεσσάρων τέκνων αὐτοῦ ἐντὸς πύργου ὀχυροῦ, τοῦ ὁποίου ὁ Ρογήρος ἐτείχισε κατόπιν τὴν εἰσόδον, ἵνα μὴ τις εἰσαγάγῃ τροφὴν εἰς τοὺς δυστυχεῖς φυλακισμένους ἢ ἄλλως βοηθήσῃ αὐτούς. Ἴδου πῶς ἐκ τοῦ Ἄδου περιγράφει ὁ Δάντης τὰ γενόμενα ἐν τῇ Φυλακῇ ταύτῃ τῆς Πείνης, ὡς τὴν ὠνόμασεν ἡ κοινὴ παράδοσις.

— Εἶχον ἤδη μετρήσει, λέγει ἡ σκιὰ τοῦ Οὐγγολίνου, ἡμέρας τινὰς ἐκ τῶν στενῶν θυρίδων τοῦ πύργου, ὅτε εἶδον ὄνειρον, ὀλέθριον προμήνυμα τῶν δυστυχῶν μου. Ὀνειρευόμην ὅτι ὁ Ῥογήρος κατεδίωκεν ἕνα λύκον μετὰ τῶν νεογνῶν του πρὸς τὸ βουνὸν, ἔχων κύνας ταχεῖς καὶ ἰσχυροὺς, μετὰ βραχείαν δὲ καταδίωξιν ὁ μὲν λύκος καὶ τὰ μικρὰ αὐτοῦ ἐξηντλήθησαν, οἱ δὲ πειναλέοι κύνες ἐρρίφθησαν ἐπ' αὐτῶν καὶ τοῖς ἐξέσχιζον τὰ πλευρά. — Ἠγέρθη πρὸς τὸ πρῶτ' καὶ ἐπλησίασα τὰ παιδιὰ μου. Ἐκοιμῶντο ἀκόμη, ἀλλὰ κοιμώμενα ἐστέναζον καὶ ἐζήτησαν ἄρτον. Τέλος ἠγέρθησαν, ἡ ὥρα τοῦ φαγητοῦ ἐφθασεν, ἕκαστος δὲ μετὰ φόβου, ἕνεκα τοῦ ὄνειρου, περιέμενε τὸν ἄρτον του, ὅτε ἤκουσα αἰφνηδίως τὴν κάτωθεν τείχισιν τοῦ φοβεροῦ πύργου. Ἀκίνητος ἐθεώρουν, χωρὶς νὰ ὀμιλῶ καὶ χωρὶς νὰ κλαίω, τὰ τέσσαρα παιδιὰ μου, τὰ ὁποῖα, μετὰ βλέμματος ἀπηλπισμένου καὶ καρδίας ἀπεσκληρυμένης ὡς ἡ πέτρα, ἐκλαιον· ὁ Ἀνσελμῖνος μου μοὶ λέγει «Πῶς μᾶς θεωρεῖς πατέρα μου! Τί ἔχεις λοιπόν;» Ἐν τούτοις ἐγὼ οὐδόλως ἐκλαιον, οὐδόλως ὠμίλουν τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ἐπο-

μένην νύκτα, μέχρις ὅτου ἐπέστρεψεν ὁ ἥλιος. Μόλις ὁμως εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ δεσμωτηρίου ἀμυδρόν τι φῶς, ἤρχισα διαδοχικῶς νὰ παρατηρῶ τὰ πρόσωπα τῶν τέκνων μου· τότε μόνον ἐμέτρησα ὅλον τὸ βάθος τῆς δυστυχίας μου. Κατελήφθην ὑπὸ παραφορᾶς, ὑπὸ μανιώδους λύπης· ἐδάγκανον τοὺς βραχίονάς μου. Οἱ υἱοί μου νομίζοντες, ὅτι ἡ πεῖνα μὲ ἐβανάνιζε, μὲ περιεκύκλωσαν φωνάζοντες, «Πατέρα μου, εἶναι ὀλιγώτερον εἰς ἡμᾶς σκληρόν, ἐὰν ἐτρωγόμεθα ὑπὸ σοῦ· ἀνάλαβε τὰ σώματα ταῦτα, τὰς σάρκας ταύτας, τὰς ὁποίας μᾶς ἔδωκας.» Τότε καθυσήχασα, ἵνα μὴ τοὺς θλίβω πλειότερον· τὴν ἡμέραν δὲ ἐκείνην καὶ τὴν ἐπομένην ἐμείναμεν ὅλοι σιωπηλοί. Ἄχ! γῆ, γῆ, διὰ τί δὲν ἀνοίγῃς τὰ σπλάγχνα σου! . . Ὅταν ἤρχισεν ἡ τετάρτη ἡμέρα, ὁ νεώτερος τῶν υἱῶν μου ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας μου λέγων, «Πατέρα μου, βοήθησόν με»· ἐξέπνευσε δὲ μετ' ὀλίγον. Τοιοῦτοτρόπως δὲ μεταξὺ τῆς πέμπτης καὶ τῆς ἕκτης ἡμέρας εἶδον καὶ τοὺς ἄλλους τρεῖς υἱούς μου, ἀλληλοδιαδόχως πίπτοντας πρὸ τῶν ποδῶν μου νεκρούς. Ἐπὶ τέλους ἔπεσα καὶ ἐγὼ ἔρπων καὶ ὀλοφυρόμενος ἐπὶ τῶν ἀψύχων αὐτῶν σωμάτων, φωνάζων ἀκόμη τὰ ὀνόματα αὐτῶν, μέχρις οὔ ἡ πείνα ἔσβυσεν ἐντὸς μου ὅ,τι εἶχεν ἀφήσει ὑπάρχον ἔτι ἡ λύπη.

Τοιοῦτοτρόπως ὠμίλησεν ἐν τῷ Ἄδῃ ἡ φοβερά τοῦ Οὐγγολίνου σκιά, μετὰ θηριώδους δὲ ἀδηφαγίας ἐπανέλαβε, λέγει ὁ Δάντης, τὸ αἰώνιον ἔργον τῆς, συντρίβουσα διὰ τῶν τρομερῶν ὀδόντων αὐτῆς τὰς σάρκας καὶ τὰ ὀστά τοῦ κρανίου τοῦ Ρογήρου.—

Βεβαίως ὑπάρχουσι διάφορα εἶδη Κυβερνητῶν. Ὅσοι ὁμως κοιμῶνται ἡσύχως, διότι δὲν τειχίζουσι τὰς εισόδους τῶν φυλακῶν, ἄς προσέξωσι μὴ δι' ἄλλης μεθόδου εἰσάγωσιν ἐν αὐταῖς τὸν θάνατον τῆς ἀδυναμίας, ὅστις διὰ τοὺς ἔχοντας τὴν ἐξουσίαν δὲν εἶναι ὀλιγώτερον τυραννικός.

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ.

Ἡ κατὰ σκοπὸν ποινικὴ διαχείρισις τῆς ἀπομονωτικῆς φυλακῆς ἐξαρτᾶται οὐσιωδῶς ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ καταστήματος διευθετήσεως. Τοιοῦτοτρόπως ἡ ἐν Παρισίοις κατὰ τὴν ὁδὸν *Maupas* φυλακὴ ἔχει σχῆμα ἡμικύκλιον, ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ ὁποίου κεῖται ὁ ναὸς καὶ τὸ κύριον τῆς διευθύνσεως τοῦ καταστήματος μέρος. Ἀπὸ τοῦ κέντρου τούτου ὡς ἀκτῖνες διαχωρίζονται πρὸς τὰ ἄκρα ἕξ σειραὶ, ἐκάστη τῶν ὁποίων εἶναι διηρημένη εἰς ἰδιαίτερα κελλία, τῶν ὁποίων αἱ θύραι ἡμιανοίγονται οὕτως, ὥστε ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι ὅλα τὰ κελλία περιέχουσι φυλακισμένους, δύνανται οὗτοι, διὰ τῆς θύρας των μέχρι τοῦ τελευταίου ἄκρου τῆς σειρᾶς, νὰ βλέπωσιν ἐκατέρωθεν τὴν ἐν τῷ κέντρῳ τῆς φυλακῆς τελουμένην ἱερουργίαν, ἀκούοντες συνάμα τοὺς παρηγορητικοὺς λόγους τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας. Ὁ μηχανισμὸς οὗτος λειτουργεῖ καὶ ἀπὸ τῶν ἕξ σειρῶν καὶ μάλιστα ἀπὸ τριῶν πατωμάτων, ἐν τοῖς ὁποίοις περιλαμβάνονται 1 260 κελλία.

Ἡ χωρητικότης τῶν κελλίων εἶναι διάφορος, ἀναλόγως τοῦ συστήματος τῆς μονήρους ἢ ἐν κοινῷ ἐργασίας. Ἐν τῇ εἰς *Middlesex* φυλακῇ τοῦ Λονδίνου ἐπικρατεῖ τὸ δεύτερον σύστημα, ἐπομένως τὰ 530 κελλία αὐτῆς ἔχουσι καθ' ἕκαστον χωρητικότητα $2\frac{1}{2}$ μέτρων εἰς μῆκος καὶ 2 εἰς πλάτος. Τὰ ἐργοστάσια κατὰ μέρος, ὅπως καὶ οἱ 30 μηχανικοὶ τροχοὶ (*tread-mill*), τοὺς ὁποίους ὀφείλουσι νὰ κινῶσι κατὰ διαλείμματα οἱ εἰς ἐξαναγκαστικὴν ἐργασίαν καταδεδικασμένοι. Ἀφ' ἐτέρου τὰ μὲν Σουηδικὰ κελλία ἔχουσι 3,25 μέτρ. μῆκος, 2 πλάτος, καὶ 2,80 ὕψος, τὰ δὲ τῆς ἐν *Pentonville* Ἀγγλικῆς φυλακῆς 4 μέτρ. μῆκος, 2,12 πλάτος καὶ 2,75 ὕψος.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ φυλακῇ ἕκαστον κελλίον περιέχει μίαν κρεμαστὴν κλίνην, νιπτῆρα, μίαν τράπεζαν, ἐν κάθισμα, λαμπτῆρα φωταερίου, καὶ κώδωνα διὰ τὰς περιστάσεις τῆς ἀνάγκης. Σωλῆνες ἐκ τοῦ τοίχου, ὁ μὲν διαδίδει ἀνάλογον θερμότητα, ὁ δὲ ἀνανεοῖ τὴν ἀτμόσφαιραν. Πρὸς τὴν ὄροφὴν τοῦ κελλίου ὑπάρχει μικρὰ διὰ τὸ φῶς θυρίς, ἐπὶ δὲ τῆς θύρας ὀπή, ἐξ ἧς ὁ ἐπιστάτης, φέρων

ἐμβάδας ἐξ ἐρίου, ἐπιτηρεῖ τοὺς φυλακισμένους. Ἐν τῷ ὀργανισμῷ τῶν Σουηδικῶν φυλακῶν περιλαμβάνεται ἰδιαιτέρως ὁ παρήγορος ἄμα καὶ καθησυχαστικὸς τῆς χλόης περίπατος, ἐν τῷ ὁποίῳ δύνανται νὰ περιδιαβάσωσιν δέκα περίπου πρόσωπα μετὰ τῆς δεούσης ἐπιτηρήσεως, χωρὶς νὰ συναντηθῶσι πρὸς ἄλληλα. Τὸ ποινικὸν δικαστήριον κατέχει μίαν πτέρυγα. Ἐπίσης δὲ τὸ διευθυντήριο, τὸ νοσοκομεῖον, τὸ λουτρόν, τὸ μαγειρεῖον, αἱ ἀποθήκαι, τὸ φυλακεῖον, τὸ ὀμιλητήριο καὶ λοιπὰ τῆς φυλακῆς ἐφόδια, εἶναι καταλλήλως πρὸς τὸν σκοπὸν τοποθετημένα.

Ἡ ἐν τῇ ἀπομονωτικῇ φυλακῇ ὑπηρεσία δὲν διακρίνεται ἐπὶ μεγάλη δαπάνη. Διὰ τὴν Σουηδίαν, ὡς ἀναφέρει ὁ κ. *Léouzon Duc*, ἀρκεῖ εἰς διευθυντῆς ἔχων μισθὸν ἐνιαύσιον 2 000 - 3 100 δραχμῶν, εἰς ὑποδιευθυντῆς 1 100—1 300, τρεῖς—ἕξ φύλακες ἀνὰ 800—1 100 ἕκαστος, μία ἐπιστάτρια 600—900, μία μάγειρος 200—300, εἰς ἱερεὺς διδάσκαλος 700—1 400 καὶ εἰς ἱατρὸς 400—900. Εἰς μόνους τοὺς δύο τελευταίους ἐπιτρέπεται ἢ ἐκτὸς τῆς φυλακῆς κατοικία, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς, ὄρος ἀπαραίτητος, ἡ φυλακὴ εἶναι τὸ μόνιμον τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν κέντρον. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συντήρησιν τῶν καταδικῶν, περίεργος εἶναι ὁ ἐπόμενος τῆς Σουηδικῆς φυλακῆς πίναξ τῶν εἰς ἕκαστον ἄτομον κατὰ πᾶσαν ἑβδομάδα ἀναλογούντων εἰδῶν, διαμοιραζομένων, ἐκτὸς τοῦ ἄρτου, ἐν διαδοχικῇ τινι πρὸς τὰς ἡμέρας ποικιλία.

	Ἐν χειμῶνι	Ἐν θέρει
Ἄρτος	4025 γραμ. (1)	4025 γραμ.
Ἄλευρον σικάλειος	596 »	596 »
» κριθῆς	401 »	21 »
Γρουαυ »	360 »	— »
Μπιζέλια	639 »	213 »
Κρέας νωπὸν	340 »	170 »
» τεταριγευμένον	170 »	340 »
Χοίρειον »	126 »	126 »
Ἀρέγγαι	256 »	256 »
Ἄλας	135 »	127 »
Πέπερι	0,4 »	0,4 »
Ὄσπρια νωπὰ	042 »	100 »
Πατάται	2,76 λίτρ.	— »
Γάλα	1,82 »	1,82 λίτρ.

(1) 1000 γραμ. = 312 δράμια τῆς ὀκάς.

Ἐπὶ τῆς ὀλικῆς δαπάνης τῆς συντηρήσεως ἡ ἐργασία τῶν καταδίκων πρέπει νὰ ληφθῇ ἰδιαιτέρως ὑπ' ὄψιν. Τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον τῆς κοινωνίας, ἵνα τιμωρῇ τοὺς κατὰ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς ἀμαρτάνοντας, δὲν ἀπαλάσσει τούτους ἐκ τῆς ἀναλόγου ὑποχρέωσεως, ἵνα τὸ καθ' ἑαυτοὺς συντρέξωσι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Ἀπ' ἐναντίας ἢ διὰ τὸ τέλος τοῦ ἀγνισμοῦ τοῦ ἐγκλήματος σύμπραξις τῆς κοινωνίας μετὰ τοῦ ἀδικήσαντος ἀποτελεῖ μίαν τῶν φιλοσοφικωτέρων τῆς ποινῆς βάσεων. Τοιουτοτρόπως ἡ ἐργασία τοῦ καταδίκου εἶναι προωρισμένη οὐ μόνον εἰς τὸν συγκερασμὸν τῶν ἐν τῇ αὐστηρότητι τῆς ἀπομονωτικῆς φυλακῆς δεινῶν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως συνεπειῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν ἐκ τῆς συντηρήσεως τῆς φυλακῆς οἰκονομικῶν τῆς πολιτείας βαρῶν, τὰ ὅποια προκαλεῖ ἀφ' ἐνὸς ἢ ὑπαιτιότης τοῦ ἐγκληματίου καὶ ἀφ' ἐτέρου τὸ συμφέρον τῶν λοιπῶν τῆς κοινωνίας μελῶν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ Benjamin Constant περὶ τῆς δουλικῆς φύσεως τῆς ἐν τῇ φυλακῇ ἀναγκαστικῆς ἐργασίας εἶναι ὁπωσοῦν μεταφυσική. Ἐὰν ἡ ἐργασία ᾗναι μία ὄψις τῆς ποινῆς, ἡ σωτηρία μάλιστα αὐτῆς, καὶ συγχρόνως οἰκονομικὴ ὑποχρέωσις τόσον πρὸς τὸ παρὸν ὅσον καὶ πρὸς τὸ μέλλον, (διότι βεβαίως δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ τὸ δικαίωμα τῆς κοινωνίας ἵνα ἐξαγάγῃ ἐκ τῆς φυλακῆς τῆς ἐργατικούς τοὺς ἐν ἀργίᾳ διαφθαρέντας), δὲν ἔχει ἀνάγκην μείζονος ἀποδείξεως τῆς δικαιολογικῆς φύσεώς της. Ἐν γένει ἡ ἀνάπτυξις τῶν κατὰ σκοπὸν ἐλατηρίων τῆς ἐργασίας ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἐργαζομένου συνδέεται μετὰ τῆς ἀρχαιοτέρας εὐλογίας τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ὁ εἰπὼν «ἐν τῷ ἰδρῶτι τοῦ προσώπου σου φάγεσαι τὸν ἄρτον σου» δὲν ἠγγόει νὰ ἀπελπίσῃ τοὺς ἐγκληματίας.

Ἐπιθέτω λοιπὸν, ὅτι μετὰ τοῦ ἐργοστασίου τῆς φυλακῆς καὶ τῶν καταδίκων δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἶδος συνε-

ταιρισμοῦ, καθ' ὄν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀξίας τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῶν τόκων, τὸ ὑπόλοιπον καθαρὸν προϊόν διαμοιράζεται μετὰ τῶν ἐργαζομένων καὶ τοῦ καθιδρύματος, ἵνα οὕτω πρὸς μὲν τοὺς πρώτους ἀποτελεσθῆ βαθμηδὸν τὸ ἀναγκαῖον χρημάτιον διὰ τὴν μέλλουσαν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀποκατάστασιν αὐτῶν, πρὸς δὲ τὸ καθιδρυμα τῆς φυλακῆς καταρτισθῆ σπουδαῖος κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον καὶ διαρκῆς πόρος. Ἀναλόγως τῆς ἐν ταῖς φυλακαῖς κοινῆς ἢ κατὰ μόνας ἐργασίας, ὁ συνδυασμὸς οὗτος δύναται νὰ λάβῃ καὶ εὐρυτέραν ἔτι ἀνάπτυξιν. Ἡ κατασκευὴ π. χ. ἐνδυμάτων, ὑποδημάτων, δοχείων διὰ τὰ φωσφορικὰ κηρία, καὶ ἄλλων τοιούτων τῆς μικρᾶς βιομηχανίας εἰδῶν, ἀποτελεῖ διὰ τὰς ἀπομονωτικὰς τῆς Σουηδίας φυλακὰς ἱκανῶς γόνιμον στάδιον. Ἀξιοσημείωτος δὲ εἶναι ἡ ἐξῆς μέθοδος διὰ τὴν ὑποκίνησιν τῆς ἐργατικῆς ὀρέξεως τῶν καταδίκων: Ὑπάρχει κατώτατόν τι ὄριον δεδομένης ποσότητος ἐργασίας καὶ ἡμερομίσθιον 5—10 λεπτῶν· ἅμα ὅμως ὁ καταδικὸς ἐκτελέσῃ διπλάσιον ποσὸν ἐργασίας, λαμβάνει 60—70 λεπτά· τριπλάσιον, 1,20—1,40 καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἡ ἐννοια τῆς ἐργασίας θὰ ἦτε οὐσιωδῶς ἀτελής ἐν τῷ μεγάλῳ τῆς κοινωνικῆς διορθώσεως ποινικῷ ὀργανισμῷ ἄνευ τῆς ἐπικουρίας τῶν ὑγιεινῶν τοῦ ἐθνικοῦ βίου στοιχείων. Ὅσοι νομίζουσιν ὅτι ἀρχοῦσιν οἱ τέσσαρες τοῖχοι τῆς φυλακῆς, ἵνα διασώσωσι τὴν κοινωνίαν ἀπὸ τῆς ἐγκληματικῆς διαφθορᾶς, ἀγνοοῦσι τὴν πρακτικὴν ἐννοίαν τοῦ ὑψηλοῦ λόγου τοῦ Ἰησοῦ «πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηγορούμενοι... ἐν φυλακῇ (γὰρ ἤμην) καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με.» Ἄλλ' ἡ ἐποψὶς αὕτη εἶναι τόσον εὐρεία, ὥστε δὲν τῇ ἀρχοῦσι τὰ ὅρια τῆς προκειμένης μελέτης. Ἀπὸ δὲ τοῦ περὶ πᾶσαν φυλακὴν συνεταιρισμοῦ τῶν ἐγκριτοτέρων μέχρι τῆς ζωοποιῦ πνοῆς τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας ὑπάρχει τοσοῦτον στάδιον, ὥστε τῇ ἀληθείᾳ ἀπορεῖ τις, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὴν παντελεῖ κατ' αὐτὸ ἐρή-

μωσιν. Ποῦ οἱ ἔγκριτοι; Ποῦ οἱ διδάσκαλοι; Τεσσαράκοντα ὄλα ἔτη περιμένουσιν αὐτοὺς οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς ἡμῶν ἐλάχιστοι τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐκ τῆς ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ
(Φυλ. 28ον, Ἰούνιος 1875).

ΦΥΛΑΚΗ ΕΝ ΝΟΡΒΗΓΙΑ.

Ἡ Νορβηγία καὶ τοι ὕστεροῦσα κατὰ τι τῶν ἐτέρων δύο Σκανδιναβικῶν χωρῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐντέλειαν τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν σωφρονιστηρίων αὐτῆς, δὲν ἐλαττοῦται ὁμως παντάπασι ἑκατέρας αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς προόδου καὶ τὴν προσπάθειάν της ὅπως μεταρρυθμίση ὅσον οἶόν τε βέλτιον τὸ σωφρονιστικὸν αὐτῆς σύστημα. Ἀπὸ τῆς, ἡ μᾶλλον διὰ τῆς ἐν Λονδίνῳ συνόδου, ἐδόθη μεγάλη ὠθησις εἰς τὴν μεταρρυθμισιν τῶν φυλακῶν, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ *Maconochie* καὶ *Crofton* περὶ κατατάξεως τῶν φυλακισμένων, κατὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν διαγωγὴν, ἐκδηλουμένων διὰ τῆς φιλοπονίας, τῆς ἐπιμελείας καὶ τῆς καθ' ὅλου καλῆς συμπεριφορᾶς ἐκάστου αὐτῶν.

Ἄρχει ἡ περιγραφὴ μιᾶς μόνον φυλακῆς καὶ τοῦ ἰσχύοντος ἐν ἀπάσαις συστήματος τῆς ἐργασίας, ἵνα δώσῃ τὴν γενικὴν περὶ τῶν Νορβηγικῶν φυλακῶν ἔννοιαν. Ἐν τῇ περὶ τῆς πρόκειται φυλακῇ θέλομεν ἰδεῖ τὴν μέθοδον ἣν μεταχειρίζεται ὁ κ. Πάτερσιν ὅπως διορθώσῃ τοὺς ἐγκληματίας.

Ἡ νεωτέρα καὶ καλλιτέρα τῶν Νορβηγικῶν φυλακῶν εἶναι τὸ Σωφρονιστήριον, ἰδρυθὲν μὲν πρὸ 25 ἐτῶν (1851) καὶ περιέχον 250 εὐρύχωρα καὶ εὐάερα κελλία, διευθυνόμενον δὲ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ τῆς Νορβηγίας τοῦ κ. Ριχάρδου Πέτερσιν, ὅστις πρὸς τῇ εὐφυίᾳ

καὶ τῆ εὐρείᾳ αὐτοῦ διανοητικῆ ἀναπτύξει συνδέει καρδίαν πάλλουσαν ὑπὲρ τῆς ἐπανορθώσεως τῆς ἀνυψώσεως, ἐν ἐνὶ λόγῳ, τῆς σωτηρίας τῶν πεπτωκότων καὶ ἀτυχῶν. Εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἓνα μόνον σκοπὸν, μίαν μόνον ἐπιθυμίαν ἔχει· τὸ νὰ μεταβάλλῃ τῆ θείᾳ ἀρρώγῃ τοὺς πονηροὺς εἰς ἀγαθοὺς ἀνθρώπους· εἶναι δὲ τοσοῦτον ἀφωσιωμένος εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὑψηλῆς ταύτης ἐντολῆς, ὥστε καὶ περ ἀσθενῶν δὲν ἀφίσταται τοῦ σωφρονιστηρίου ὡς οἱ ἱατροὶ τῷ συνεβούλευσαν, διότι εἶπε «δὲν δύναται νὰ πράξῃ ἄλλως.» Τοιαύτη ἀκάματος καὶ πλήρης αὐταπαρνήσεως ἀφοσίωσις εἰκότως ἀμείβεται ὑπὸ παμπόλλων ἐπανορθώσεων, ὡς ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται.

Ἀφικνουμένου τοῦ καταδίκου εἰς τὸ Σωφρονιστήριον, παραλαμβάνει αὐτὸν κατ' ἰδίαν ὁ κ. Πέτερσιν καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν εὐμενῶς ἀλλὰ μετ' ἀκριβείας περὶ τοῦ παρελθόντος αὐτοῦ βίου, τῶν γονέων καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, περὶ τοῦ ποῦ καὶ πῶς ἔζη, περὶ τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ εἰσοδημάτων, περὶ τῆς ἀφορμῆς ἣτις τὸν παρέσυρεν εἰς τὸ ἐγκλήμα, καὶ ἰδίως περὶ τοῦ ἐγκλήματος δι' ὃ ἐφυλακίσθη. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην ὁ τρόπος τοῦ κ. Πέτερσιν εἶναι τοσοῦτον εὐμενῆς, τόσο ἀγαθός, τόσο ἐπαγωγός, ἐλκυστικὸς, καὶ ὄντως πατρικός, ὥστε κερδαίνει τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν φυλακισμένων καὶ τ' ἀπόκρυφα τῆς καρδίας των ἀθρομῆτως ἐξέρχονται εἰς τὸ φῶς.

Ἔτις τὰ περιστατικὰ τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τῆς συνεντεύξεως ταύτης σημειοῦνται ἐπιμελῶς εἰς τὸ τῶν χαρακτήρων βιβλίον. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Πέτερσιν ἐρμηνεύει εἰς τὸν φυλακισμένον τὸ εἶδος τῆς τιμωρίας αὐτοῦ, τί ὀφείλει νὰ πράττῃ ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ διατὶ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὸ ἐγκλήμα αὐτοῦ· προσέτι δὲ δίδει εἰς αὐτὸν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι εἶναι καθήκον του νὰ ἐκτελῇ τὴν ὀρισθεῖσαν ποινὴν, καὶ συνάμα ἐξηγεῖ καὶ ἐντυπώνει εἰς τὸν νοῦν αὐτοῦ, ὅτι αὐτός τε καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι ἐν τῇ φυλακῇ εἶναι οἱ καλλίτεροί του φίλοι, καθ' ὅσον ὁ ὑψιστος αὐτῶν

σκοπός εἶναι νὰ τὸν καταστήσωσι, διὰ τῆς θείας βοήθειας, βελτίονα.

Εἰς τὸ βιβλίον τῶν χαρακτήρων καταχωρεῖται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὅ,τι θεωρεῖται ὅτι δύναται νὰ διαφωτίσῃ τὰ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τοῦ φυλακισμένου, π. χ. περικοπαὶ τῆς ἀλληλογραφίας του, ἐὰν ἐργάζεται, σπουδάζῃ, μεταμελήται, ἐξομολογῆται κεκρυμμένα σφάλματα, (πρᾶγμα οὐχὶ ἀσύνηθες), καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἂν δὲν ὠφελῆται τῶν περιστάσεων καὶ ἀποβαίῃ χειρότερος. Ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ καταχωρίζονται ὡσαύτως καὶ αἱ πειθαρχικαὶ αὐτοῦ ποιναὶ, ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἐξιστοροῦνται πάντα τὰ περιγράφοντα τὸν ἠθικὸν ἄνθρωπον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φυλακίσεώς του.

Ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν ἀποφυλακισομένων μέριμνα ἔχει ὡς ἑξῆς. Πρὸ τῆς ἀπολύσεώς του, ὁ φυλακισμένος καλεῖται καὶ πάλιν ἐνώτιον τοῦ διευθυντοῦ, ὅπως διηγηθῆ συντόμως τὰ συμβάντα τοῦ ἐν τῇ φυλακῇ βίου αὐτοῦ. Λέγει ποῖαν πρόοδον ἔκαμε, καὶ ποῖα εἶναι τὰ σχέδια καὶ οἱ σκοποὶ του, ποῦ ἐπιθυμεῖ νὰ ὑπάγῃ, τί νὰ πράξῃ κλπ.

Ἄν δὲν κατοικῆ ἐν Χριστιανίᾳ, ὁ διευθυντῆς τὸν προτρέπει νὰ γράφῃ πρὸς αὐτὸν συνεχῶς καὶ ἐλευθέρως, πληροφορῶν αὐτὸν ποῦ καὶ πῶς διάγει, τί ἐπαγγέλλεται, τί κερδίζει, καὶ τίνες εἶναι οἱ σύντροφοί του, ἤτοι παρακινεῖ αὐτὸν ν' ἀναφέρῃ πάντα τ' ἀφορῶντα τὸν βίον του, τὰς ἐπιτυχίας, τὰς ἀποτυχίας αὐτοῦ, βεβαιῶν τὸν φυλακισμένον ὅτι θὰ ἐνδιαφέρηται περὶ αὐτοῦ καὶ θὰ ἐπιζητῆ τὴν εὐπραγίαν του. Ἡ ἐκτίμησις τοῦ ἡμερίου, αἱ εἰσηγήσεις αὐτοῦ περὶ τοῦ φυλακισμένου προστίθενται εἰς τὸ βιβλίον τῶν χαρακτήρων.» Τέλος ἐγγράφεται εἰς αὐτὸ τὸ βᾶρος αὐτοῦ κατὰ τὴν εἰσοδὸν καὶ ἐξοδὸν του ἀπὸ τῆς φυλακῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ ἰδιαιτέρως τὰ ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς φυλακίσεως μέσα τοῦ κ. Πέτερσιν, ἐπισκέπτεται οὗτος τοὺς φυλακισμένους ἰδίᾳ ἐν τοῖς κελλίοις των καθ' ἑκάστην τρίτην ἐβδομάδα καὶ ἐν ἀνάγκῃ συχνότερον, πρὸς τούτοις

δὲ καὶ ὁ ἐφημέριος βλέπει καὶ συνομιλεῖ μεθ' ὄλων αὐτῶν συνεχῶς. Ὁ ἐπιφορτισμένος νῦν τὸ καθήκον τοῦτο συμπράττει εἰς τὸν σωτήριον τῆς φυλακῆς σκοπὸν μετὰ μεγάλης ἀφοσιώσεως καὶ ἐπιδεξιότητος.

Διὰ τῶν μέσων τούτων ὁ κ. Πέτερσιν κερδίζει τὰς καρδίας τῶν φυλακισμένων, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ἐπειδὴ ἡ καρδιά αὐτοῦ ἐνεργεῖ ἐν αὐτοῖς καὶ ἐπομένως ἐμπιστεύονται καὶ ἀγαπῶσιν αὐτόν. Κυβερνώμενοι ὑπὸ τῆς ἠπιότητος καὶ τῆς ἀγάπης πολὺ μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῆς βίας καὶ τοῦ φόβου, ἀποβαίνουν εὐπειθεῖς, εὐτακτοὶ καὶ πρᾶοι, παρὰ ἐὰν μεταχειρίζοντο σύντονα μέσα κατ' αὐτῶν.

Κατὰ σάββατον συνέρχεται ἡ ἐπὶ τῶν φυλακῶν ἐπιτροπὴ πρὸς συνδιάσκεψιν περὶ πάντων τῶν ἀφορώντων τὴν φυλακὴν καὶ τοὺς φυλακισμένους.

Ὡς τὰ μάλιστα συνεργοῦντα πρὸς ἠθικοποίησιν τῶν φυλακισμένων ὁ κ. Πέτερσιν θεωρεῖ τὸ κήρυγμα καὶ τὴν προσωπικὴν συνομιλίαν τοῦ ἐφημερίου, τὸ σχολεῖον καὶ τὴν ἐργασίαν. Ἡ ἐργασία ὁμολογεῖ ὅτι εἶναι ἡ ἀδυναμία του, διότι λέγει ὅτι οἱ φυλακισμένοι οἱ καταγινόμενοι εἰς τὴν τεκτονικὴν, τὴν τορνευτικὴν, τὴν σιδηρουργίαν, σαγματοποιίαν, κοφίνοποιίαν κλπ. πολιτεύονται καλῶς.

Τὸ ἰσχύον ἐν ταῖς Νορβηγικαῖς φυλακαῖς σύστημα τῆς ἐργασίας εἶναι ἐκ τῶν κάλλιστα ὀργανισμένων καὶ διεξαγομένων. Πλὴν τοῦ Σωφρονιστηρίου ὑπάρχουσιν ἐν Χριστιανίᾳ μία φυλακὴ ἐν εἴδει φρουρίου καὶ μία ἐπανορθωτικὴ φυλακὴ. Εἰς τὰς τρεῖς ταύτας φυλακὰς κατασκευάζονται διάφορα βιομηχανικὰ ἔργα.

Τὸ ἐργατικὸν σύστημα διαφέρει μεγάλως εἰς τὰς τρεῖς Σκανδιναβικὰς χώρας. Ἐν Δανίᾳ ἡ ἐργασία ἐν ταῖς φυλακαῖς παρέχεται εἰς ἰδιώτας ἐργολάβους· τοῦτο δ' ὑπερασπίζεται ὁ ἀξιόλογος γενικὸς Διευθυντὴς τῶν φυλακῶν, κ. Brun, ὡς τὸ κάλλιστα ἐπινοηθὲν, διότι λέγει, ὅτι ἡ ἀρχὴ ἢ ἐπὶ τῶν φυλακῶν τὸ διευθύνει τοσοῦτον στιβαρᾶ τῇ χειρὶ, ὥστε προλαμβάνει πᾶσαν ἀνάμιξιν εἰς τὴν πειθαρχίαν καὶ

ἀποκρούει πᾶσαν βλαβερὰν ἐξωτερικὴν ἐπιρροήν. Ἐν Σουηδία τὸ ἰσχύον σύστημα εἶναι μικτόν, ἤτοι ἐν μέρει διεξάγεται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐν μέρει ὑπὸ ἐργολάβων, ἰσχύει δὲ μᾶλλον τὸ τελευταῖον, καὶ τοι ὁ κ. Ἄλμηὸτ, γενικὸς διευθυντὴς τῶν Σουηδικῶν φυλακῶν, ὅστις καὶ παρατηρητικὸν πολὺ καὶ πείραν μεγάλην ἔχει, φρονεῖ ὅτι ἵνα ἐξασφαλισθῆ, ὅσον οἶόν τε, ἢ ἐν τῇ φυλακῇ πειθαρχία, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν φυλακισμένων, πρέπει ὅλαι αἱ βιομηχανίαι νὰ διευθύνωνται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν. Διαφέρουσα κατὰ τοῦτο ἀμφοτέρων τῶν ἀδελφῶν τῆς, ἢ Νορβηγία διαχειρίζεται τὴν ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐργασίαν διὰ τῶν ἰδιαίτερον διοικητῶν αὐτῆς.

Ποῖον εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαφορῶν τούτων συστημάτων; Οἰκονομικῶς τὸ συμφερότερον εἶναι τὸ τῆς Νορβηγίας· καθ' ὅσον ἐνῶ ἐν τῇ Δανία τὰ ἐκ τῶν φυλακῶν κέρδη πληρόνουσι μόνον 44% τῶν ἐξόδων αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου τὰ κέρδη τῶν Νορβηγικῶν φυλακῶν φθάνουσι κατὰ μέσον ὅρον εἰς 55% τῆς ὀλικῆς δαπάνης, τινὲς μάλιστα αὐτῶν, ὡς ἡ διορθωτικὴ φυλακὴ τῆς Χριστιανίας, σχεδὸν αὐτοσυντηροῦνται. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐν Σουηδία φυλακάς, ἐλλείπουσιν ἀκριβεῖς πληροφορίες· ἐν τούτοις ἕκτινος ἰσολογισμοῦ φαίνεται, ὅτι τὰ κέρδη ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα δὲν διαφέρουσι τῶν ἐν Νορβηγία.

Τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν τριῶν ἐν Χριστιανία φυλακῶν προϊόντα ἐκτίθενται πρὸς πώλησιν εἰς ἰδιαίτερα πρὸς τοῦτο δωμάτια ἐν ἐκάστη αὐτῶν, καὶ, ἐπειδὴ πωλοῦνται εἰς τὰς τρεχούσας ἐκτὸς τῆς φυλακῆς τιμὰς τῶν πραγμάτων τοῦ αὐτοῦ εἴδους καὶ ποιότητος, εὐρίσκουσι προθύμους ἀγοραστὰς.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ τῆς κ. Β. Κ.)

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ.

Κατὰ τὰς ἔτι ἰσχυρούσας εἰδικὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας κατὰ Νοέμβριον 1833 ἐκανόνισεν ἡ Ἀντιβασιλεία, ἡ συντήρησις τῶν ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς φυλακαῖς κρατουμένων στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἐπομένων βάσεων.

1. Πᾶς φυλακισμένος, ὅστις ἤθελε παραδοθῆ εἰς στρατιωτικὸν δικαστήριον, διὰ νὰ ἐξετασθῆ καὶ νὰ κριθῆ, καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον εἰς τὰς καταστάσεις τοῦ λόχου, ἀνήκει εἰς τοὺς φυλακισμένους ἐκτὸς τῆς δυνάμεως. ¹

2. Ἡ φροντίς τῆς μισθοτροφοδοσίας τῶν φυλακισμένων τούτων καθὼς καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκῶν αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ τάγματος, ἢ τοῦ φρουρίου, εἰς τὸν ὁποῖον πρὸς ἰδιαίτεραν ἐπαγρύπνησιν καὶ ἐπιστάσιαν θέλει δοθῆ εἰς ὑπαξιωματικός.

3. Εἰς ἕκαστον τοιοῦτον φυλακισμένον θέλουν δίδεσθαι καθημέραν, κατὰ τὸ διάστημα τῆς διατριβῆς του εἰς τὴν φυλακὴν, τόσον κατὰ τὴν ἐξέτασιν, ὅσον καὶ πρὸς τιμωρίαν εἰς τὴν φυλακὴν εὐρισκόμενον καθὼς καὶ μετακομιζόμενον, μία μερίς ἄρτου καὶ εἴκοσι λεπτὰ ὡς μισθός. Ταῦτα θέλουν χρησιμεύσει εἰς τὰ ἐξοδα τῆς τροφῆς αὐτῶν καὶ τῆς ὁδοιπορίας των.

4. Ἐὰν εἰς φυλακισμένος ἀσθενήσῃ, ἐμβαίνει εἰς τὸ θεραπευτήριον τοῦ τάγματος καὶ θεραπεύεται ἐκεῖ ὡς οἱ ἄλλοι, χορηγεῖται δ' εἰς τὸ θεραπευτήριον ὁ ἄρτος καὶ ὁ μισθός του. Ἐὰν δὲ ὑπάρχη νοσοκομεῖον τῆς φρουρᾶς, ἐμβαίνει εἰς αὐτό· τότε θέλουν φέρεσθαι εἰς τὰς καταστάσεις ἡμέραι νοσοκομείου δι' αὐτόν.

(¹) Κατὰ τὴν ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1861 διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν «οἱ ἐν προφυλακίσει διατελοῦντες ὑπόδικοι, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκδοθῆ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου εἰσηγητοῦ τὸ ἀνήκον ἐνταλμα φυλακίσεως, μισθοδοτοῦνται ὑπὸ τῶν σχετικῶν σωμάτων μὲ μισθὸν ὑποδίκου μέχρι τῆς παραδόσεώς των εἰς τὸ ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ στρατοδικείου σχετικὸν φρουραρχεῖον, ὅπερ ἀναλαμβάνει ἔκτοτε τὴν μισθοτροφοδοσίαν των μέχρι τῆς ἐκδικάσεως αὐτῶν.»

5. Διὰ τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς εἰς φυλακισμένος καταδικασθῆ εἰς ἄρτον καὶ ὕδωρ, δὲν πρέπει ν' ἀπονέμηται εἰς αὐτὸν ὁ μισθός.

6. Ἐὰν ἦναι ἀναγκαῖα ἰδιαίτερα ἐξοδα διὰ φυλακισμένους, καθὼς διὰ τὴν φύλαξίν των κ.τ.λ., ταῦτα θέλουν ἐξοφλεῖσθαι παρὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ, δικαιολογεῖσθαι διὰ τῶν ἀπαιτουμένων καταστάσεων καὶ σημειῶνεσθαι εἰς τοὺς λογαριασμοὺς ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον.

7. Τὰ διὰ τοιούτους φυλακισμένους ἀναποφεύκτως ἀναγκαῖα ἐνδύματα θέλουν χορηγεῖσθαι παρὰ τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν φορεμένων τοῦ τάγματος, θέλει δὲ δίδει δι' αὐτὰ ἀπόδειξιν ὁ ὑπασπιστής· εἰς παντελεῖ ἔλλειψιν αὐτῶν συγχωρεῖται ἢ χορήγησις λινοστολῆς καινῆς, ἢ γουν ὑποκαμίσων καὶ ἐσωβρακίων. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν καταταχθοῦν πάλιν χρεωστοῦν, ἀφοῦ ἐπιτρέψουν εἰς τὸν λόχον καὶ ἐνδουθοῦν, ν' ἀποδώσουν τὰ ὁποῖα εἶχον λάβει ἐνδύματα εἰς τὴν φυλακὴν, τὰ ὁποῖα ἀφοῦ καθαρισθοῦν ἀνηκόντως διαφυλάττονται διὰ τὴν χρῆσιν ἄλλων φυλακισμένων.

8. Ὁ ὑπασπιστής ἔχει, δι' ὅσα ἀφοροῦν τὴν οἰκονομίαν τῶν φυλακισμένων, τὴν ἀρμοδιότητα ἣτις προσδιωρίσθη δι' ἓνα Διοικητὴν λόχου, ἐπομένως ἔχει διὰ τὴν μισθοτροφοδοσίαν αὐτῶν καθὼς καὶ διὰ τὸν λογαριασμόν των τὰ αὐτὰ χρέη.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ.

Ἀριθ. 7143.

*Πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν
παρὰ Πλημμελειολόγους Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς.*

Ἠγέρθη ἐσχάτως ἐν τῇ πρακτικῇ τὸ ἐξῆς ζήτημα: Δύναται νὰ ἐνεργηθῆ σύλληψις δυνάμει αἰτήσεως Εἰσαγγελέως, ἀναφερούσης ἀπλῶς τὴν ὑπαρξίν δικαστικοῦ ἐντάλματος;

Μεθ' ὅλην τὴν πίστιν, ἥς εἶναι ἀξία τοιαύτη Εἰσαγγε-

λική διαβεβαίωσις, τὸ ἄρθρον ὅ τοῦ Συντάγματος καθιστᾷ αὐτὴν ἐντελῶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀνωφελῆ, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπιτάσσει τὴν κοινοποίησιν τοῦ ἐντάλματος κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως. Ἐὰν ἡ δημοσία δύναμις δὲν ἔχη ἀνὰ χεῖρας αἰτιολογημένον δικαστικὸν ἐντάλμα, δὲν δύναται νὰ προβῆ εἰς σύλληψιν, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ αὐτοφώρου ἐγκλήματος. Οὐδὲ πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς μικρὸν κῦρος παρέχουσα ἢ διάταξις τοῦ συνταγματικοῦ ἄρθρου, καθ' ἣν οἱ ἄνευ ἐντάλματος συλλήψεως συλλαμβάνοντες, μετὰ τῶν συναιτίων αὐτῶν, τιμωροῦνται ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατήσει.

Ἐπομένως παρακαλῶ τοὺς Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς, ἵνα ὁσάκις ὑποβάλλωσιν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀρχηγούς τῆς δημοσίας δυνάμεως αἰτήσεις περὶ συλλήψεως, δυνάμει δικαστικῶν ἐνταλμάτων ἀνακριτοῦ, συμβουλίου ἢ δικαστηρίου, συναποστέλλωσιν καὶ αὐτὰ ταῦτα τὰ ἐντάλματα. Δὲν πρέπει δὲ νὰ θεωρηθῆ ἡ κανονικὴ αὕτη τάξις ὡς ἀσυμβίβαστος πρὸς τοὺς νεωτέρους ὄρους τῆς διὰ τοῦ τηλεγράφου ταχίστης ἐνεργείας τῶν μέτρων τῆς ποινικῆς ἐν γένει δικαιοσύνης, διότι ὅπως διὰ τῆς γραφίδος, ἣν κρατεῖ ἡ χεῖρ, συντάσσονται τὰ ἐγγράφα καὶ διὰ τοῦ ταχυδρομοῦ ἀποστέλλονται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, τοιοῦτοτρόπως καὶ διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ὃν συγκεντρώνει ἡ τηλεγραφικὴ μηχανή, καὶ τοῦ σύρματος, τὸ ὁποῖον τὸν μεταφέρει, συντάσσονται καὶ διευθύνονται τὰ ἐγγράφα ὅπου δεῖ. Ἡ διαφορὰ τῶν μεθόδων οὐδεμίαν ἔχει ἐπὶ τοῦ νομοθετικοῦ σκοποῦ ἐπιρροήν. Ὡστε οἱ Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς, εἰς περιπτώσεις τηλεγραφικῆς συνεννοήσεως, θέλουσι διευθύνει τηλεγραφικὰ ἀντίγραφα τῶν ἀπαιτουμένων δικαστικῶν ἐνταλμάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Νοεμβρίου 1876.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς
Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπροσθεῖς

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 2^{οῦ}. — ΦΥΛ. 19^{οῦ}.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1877.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 73

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1.	Φυλακὴ Ἀποστόλων	Σελ. 99
2.	Ἔργασίαι τῆς Ὁρκωτῆς Δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ κ. Π.	» 104
3.	Δικασταὶ καὶ Ἀνθρωποὶ ὑπὸ τοῦ κ. Κ.	» 103
4.	Πείραμα Συσιτίου ἐν Μενόρεσέ	» 105
5.	Ὁ ἐν τῇ Μονωτικῇ Φυλακῇ Χρόνος ὑπὸ τῆς κ. Α.	» 111

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Πρὸς τὸν ἐν..... κατάδικον.....

Ἡ μετάνοιά σου καταλύγει τὴν ψυχὴν. Βεβαίως οὐδὲν ὠφελήθης ἐκ τῆς παραφορᾶς σου. Ἀλλὰ τὸ θῦμα σου κατεστράφη ἐντελῶς. Ὅταν ἐξέλθῃς τῆς φυλακῆς, ἐνθυμήθητι τὰ ὄρφανὰ τέκνα του, καὶ ἡ ζωὴ σου ἄς διέλθῃ ἐν εἰρήνῃ καὶ προσευχῇ.

Πρὸς τὸν ἐν..... ὑπόδικον.....

Πολλὰ γράφεις περὶ τῶν ἐχθρῶν σου. Οἱ φίλοι καὶ οἱ συγγενεὶς καὶ ἡ σύζυγος, λέγεις, σὲ προδίδουσιν. Ἔσο ὁμως βέβαιος περὶ τῶν δικαστῶν σου. Δὲν πρέπει νὰ τρομάζῃς, διότι θὰ ἐμφανισθῆς ἐνώπιον αὐτῶν. Εἶναι συμπολιταὶ σου. Ἐὰν τῷ ὄντι εἶσαι ἀθῶος, ἡ δικαιοσύνη των δὲν θέλει σὲ ἐγκαταλείψει.

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5.—Ἐν ἡ Ἀλλοδαπῇ φρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΦΥΛΑΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Ὅτε οἱ ἀπόστολοι Παῦλος καὶ Σίλας ἐκήρυττον τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἐξηγέρθη ταριχὴ τις κατ' αὐτῶν, συνεπέα τῆς ὁποίας οἱ ἀστυνομικοὶ ἄρχοντες τῆς πόλεως τῶν Φιλίππων, καθ' ἃ ἀναφέρουσιν αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων (ις' 22), ἐνόμισαν πρέπον, «να συλλάβωσιν αὐτούς, νὰ διασχίσωσι τὰ ἱμάτια των καὶ νὰ τοὺς ραβδίσωσι. Μετὰ πολλοὺς δὲ ραβδισμοὺς, ἔθεσαν αὐτοὺς ἐν φυλακῇ παραγγείλαντες τὸν δεσμοφύλακα νὰ φυλάττη αὐτοὺς ἀσφαλῶς. Τοιοῦτοτρόπως λαβὼν οὗτος τοιαύτην παραγγελίαν, ἔθεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐνδοτέραν φυλακὴν καὶ συνέκλεισε τοὺς πόδας των ἐν ξύλῳ.

« Κατὰ τὸ μεσονύκτιον ὁ μὲν Παῦλος καὶ ὁ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν, οἱ δὲ λοιποὶ δέσμιοι ἤκροάζοντο. Ἐξαίφνης ἔγεινε μέγας σεισμός, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐσαλεύθησαν τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου. Παρευθὺς δὲ ἠνεώχθησαν πᾶσαι αἱ θύραι καὶ ἐλύθησαν πίντα τὰ δεσμά.

« Ἐξυπνήσας ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἠγεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἔσυρε μάχαιραν καὶ ἠτοιμάζετο νὰ αὐτοχειριασθῆ, νομίζων ὅτι ἔφυγον οἱ δέσμιοι. Πλὴν ὁ Παῦλος ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων,—Μὴ πράξης κακόν τι εἰς σεαυτὸν, διότι ὅλοι ἡμεθα ἐδώ.

« Ζητήσας τότε ὁ δεσμοφύλαξ φῶτα, εἰσεπήδησεν ἐντὸς τῆς φυλακῆς καὶ ἐντρομος γενόμενος ἔπεσεν ἐνώπιον τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα, ἐκβαλὼν δὲ αὐτοὺς ἔξω, τοῖς εἶπε : « Τί πρέπει νὰ πράξω ἵνα σωθῶ ; »

— Διὰ τί τάχα, λέγει τις ἐρευνητῆς (Ἀποθήκη Ὁφελίμων Γνώσεων, ἔτους 1841, σελ. 62), ὁ δεσμοφύλαξ ἐπρότεινε τοιαύτην ἐρώτησιν ; Μήπως ἐκινδύνευεν ἡ ζωὴ του ; Ἄλλ' ὁ σεισμός φαίνεται ὅτι δὲν μετέγινε· καὶ προσέτι ἂν εἶχε τοιοῦτον τινα φόβον δὲν ἠθελεν ἐμβῆεῖς τὴν φυλακὴν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐξέλθειν εἰς τοὺς ἀγρούς· οὐδ' ἐκινδύνευε νὰ τιμωρηθῆ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας διὰ τὴν φυγὴν τῶν δεσμίων, καθότι ἅπαντες ἦσαν ἐκεῖ. Διὰ τί λοιπὸν τρέμων ἐπρότεινε τὴν ἐρώτησιν ταύτην ; Ἄναμφιβόλως διότι ἐκείνην τὴν στιγμὴν, πρῶτην ἴσως φορὰν ἐπὶ ζωῆς του, ἡ συνειδήσις ἤλεγξεν αὐτὸν ὡς μέγαν ἁμαρτωλὸν κατὰ τοῦ Θεοῦ, ὅστις σαλεύει τὴν γῆν καὶ κάμνει τοὺς στύλους αὐτῆς νὰ τρέμωσι. Ἡσθάνθη ὅτι ἔχει ψυχὴν, ὅτι ὑπάρχει Θεὸς καὶ κρίσις καὶ ἀνταπόδοσις, καθ' ἣν πᾶς ἓνας ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον τῶν πράξεων αὐτοῦ. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ κατεβάρυνε αὐτὸν ἡ αἰσθησις τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων, ὥστε προσέπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Παύλου καὶ Σίλα, ὡς ὑπηρετῶν καὶ ἀγγελιοφόρων τοῦ Θεοῦ. Ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς ἐνησχόλει τώρα ὅλην αὐτοῦ τὴν προσοχίαν.

— Ἡρώτησε « τί με δεῖ ποιεῖν », πεπεισμένος ὅτι καὶ ἐδύναντο καὶ ἠθελον νὰ ἀποκριθῶσιν ὡς ἐκ Θεοῦ, πρέσβεις τοῦ ὁποίου ἤδη ὠμολόγει αὐτοὺς. Ἡ ἐρώτησις ἦτο σύντομος καὶ ἡ ἀπόκρισις σχεδὸν ἐξίσου σύντομος, « Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ σωθήσῃ. »

Ἄλλὰ νομίζω ὅτι ἀκούω τοὺς ἐπιστάτας τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν λέγοντας : « Ἡμεῖς πιστεύομεν εἰς Χριστὸν, ἐπομένως θέλομεν σωθῆ. » Πῶς ! Ἐὰν, παραβαίνοντες τὸν νόμον καταδυναστεύωσι τοὺς φυλακισμένους, κερδοσκοπῶσι ἐπὶ τῶν πενιχρῶν ἐφοδίων αὐτῶν καὶ ἔχωσι δύο μέτρα δι-

καιοσύνης, ἐν διὰ τοὺς πλουσίους καὶ μεγάλους, ἕτερον δὲ διὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ μικροὺς, ἐὰν δολιεύωνται καὶ τὴν πολιτείαν ἣτις τοὺς ἐμπιστεύεται καὶ τὸν ἀνθρωπισμὸν ὅστις πρέπει νὰ τοὺς ἐμπνέη, νομίζουσι ὅτι θέλουσι σωθῆ ; Ὅχι. Ἡ πίστις ἀνευ ἔργων δὲν ἀρκεῖ. Ἄν δὲ ἡ δικαιοσύνη πολλάκις τῶν ἀνθρώπων μυωπῆ καὶ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ βραδύνη, ἕκαστος ἐπὶ τέλος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ θὰ χριθῆ.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΟΡΚΩΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν τὰς τελευταίας ἐργασίας τῶν Ενόρκων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐφετείου. Πρόκειται περὶ τριῶν Κακουργιοδικείων (Β' Σύνοδος 1876), ὧν τὸ μὲν συνέστη ἐν Ἀθήναις, τὸ δὲ ἐν Σύρῳ καὶ τὸ τρίτον ἐν Χαλκίδι.

Κακουργιοδικεῖον Ἀθηνῶν. — Εἰσῆχθησαν ἐνώπιον αὐτοῦ 51 ὑποθέσεις, ἐξ ὧν 43 ἐξεδικάσθησαν καὶ 8 ἀνεβλήθησαν. Ἐκ τῶν ἐκδικασθεισῶν 34 ἀπέβησαν καταδικαστικάι, ἀφορῶσαι 58 ἀνδρας καὶ μίαν γυναῖκα, καὶ 9 ἀθωοτικάι, ἀφορῶσαι 19 ἄδρας.

Ἐν γένει αἱ ἐκδικασθεῖσαι ὑποθέσεις ἀπέβλεπον 5 ἀναιρέσεις, 5 ἀποπείρας ἀναιρέσεων, 1 ἀντίστασιν, 2 ἀπάτας, 1 ἀπεπλάνησιν εἰς ἀσέλγειαν, 4 βιασμούς, 1 δωροδοκίαν, 2 ἐμπρησμούς, 1 ἐξαφάνισιν δημοσίων ἐγγράφων, 1 ἐξυβρισιν διὰ τοῦ τύπου, 3 κλοπὰς, 1 ἀπόπειραν κλοπῆς, 3 ληστείας, 2 κατακρατήσεις παρανόμους, 2 πλαστογραφίας, 1 τραῦμα ἀπλοῦν, 1 τραῦμα θανατηφόρον, 1 φαρμακείαν, 4 φόνους, 1 φθορὰν ξένης ἰδιοκτησίας, 1 ψευδορκίαν.

Ἐκ τῆς ἐπόψεως τῶν ἐπιβληθεισῶν ποινῶν, 2 κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον (1 ἀνὴρ καὶ 1 γυνή), 8 εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, 12 εἰς εἰρκτὴν, 37 εἰς φυλάκισιν· τὸ ὅλον τῶν καταδικασθέντων 59, ἐξ ὧν 25 ἔγγαμοι καὶ 34 ἄγαμοι, 36 γινώσκοντες γράμματα καὶ 23 ἀγνοοῦντες, κατατασσόμενοι ἐν γένει ὡς ἐξῆς κατ' ἐπαγγέλματα: 4 κτηματῖαι, 1 ἔμπορος, 12 βιομήχανοι, 11 ἐργάται, 18 γεωργοί, 1 ποιμὴν, 1 δημοτικὸς ὑπάλληλος, 4 δημόσιοι ὑπάλληλοι, 6 στρατιῶται, 1 κληρικός.

Κακουργιοδικεῖον Σύρου.—Εἰσήχθησαν ἐνώπιον αὐτοῦ 35 ὑποθέσεις, ἐξ ὧν 28 ἐξεδικάσθησαν καὶ 7 ἀνεβλήθησαν. Ἐκ τῶν ἐκδικασθεισῶν 18 ἀπέβησαν καταδικαστικάι, ἀφορῶσαι 20 ἀνδρας, καὶ 10 ἀθωοτικάι, ἀφορῶσαι 26 ἀνδρας.

Ἐν γένει αἱ ἐκδικασθεῖσαι ὑποθέσεις ἀπέβλεπον 4 ἀναιρέσεις, 4 ἀποπείρας ἀναιρέσεων, 1 ἀπαγωγὴν, 1 ἀποπλάνησιν εἰς ἀσέλγειαν, 1 βιασμόν, 1 ἀπόπειραν βιασμοῦ, 1 διγαμίαν, 3 ἐξυβρίσεις διὰ τοῦ τύπου, 4 κλοπὰς, 1 κιβδηλίαν, 1 ἀπόπειραν κιβδηλίας, 1 παράνομον κατακράτησιν, 2 τραύματα θινακτηφόρα, 2 φόνους, 1 χρεωκοπίαν.

Ἐκ τῆς ἐπόψεως τῶν ποινῶν, 4 κατεδικάσθησαν εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, 5 εἰς εἰρκτὴν, 11 εἰς φυλάκισιν· τὸ ὅλον τῶν καταδικασθέντων 20, ἐξ ὧν 7 ἔγγαμοι καὶ 13 ἄγαμοι, 7 γινώσκοντες γράμματα καὶ 13 ἀγνοοῦντες, κατατασσόμενοι ἐν γένει ὡς ἐξῆς κατ' ἐπαγγέλματα: 3 ἔμποροι, 2 βιομήχανοι, 4 ἐργάται, 6 γεωργοί, 2 ποιμένες, 3 στρατιωτικοί.

Κακουργιοδικεῖον Χαλκίδος.—Εἰσήχθησαν ἐνώπιον αὐτοῦ 33 ὑποθέσεις, ἐξ ὧν 29 ἐξεδικάσθησαν καὶ 4 ἀνεβλήθησαν. Ἐκ τῶν ἐκδικασθεισῶν 19 ἀπέβησαν καταδικαστικάι, ἀφορῶσαι 18 ἀνδρας καὶ 1 γυναῖκα, καὶ 10 ἀθωοτικάι, ἀφορῶσαι 16 ἀνδρας καὶ 1 γυναῖκα, εἰς τοὺς ὁποίους προσθετέον καὶ 4 ἀπολυθέντας ἐκ τῶν καταδικαστικῶν ὑποθέσεων, ἐφόσον ἐκηρύχθησαν οὗτοι ἔνοχοι εἰς

βαθμὸν πταιίσματος. Ὡστε ἡ πραγματικὴ ἀναλογία μεταξὺ καταδικασθέντων καὶ ἀθωωθέντων εἶναι ὡς 19 : 21.

Ἐν γένει αἱ ἐκδικασθεῖσαι ὑποθέσεις ἀπέβλεπον 4 ἀναιρέσεις, 2 ἀποπείρας ἀναιρέσεων, 1 ἀντίστασιν, 1 ἀπαγωγὴν, 1 βιασμὸν, 1 ἐμπρησμὸν, 2 κλοπὰς, 1 ληστείαν, 1 περὶ φύσιν ἀσέλγειαν, 1 παιδοκτονίαν, 2 προσβολὰς ἡθῶν, 11 τραύματα, 1 ψευδορκίαν.

Ἐκ τῆς ἐπόψεως τῶν ἐπιβληθεισῶν ποινῶν, 1 κατεδικάσθη εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, 2 εἰς εἰρκτὴν καὶ 16 εἰς φυλάκισιν· τὸ ὅλον τῶν καταδικασθέντων 19, ἐξ ὧν 7 ἔγγαμοι καὶ 12 ἄγαμοι, 6 γινώσκοντες γράμματα καὶ 13 ἀγνοοῦντες, κατατασσόμενοι ὡς ἐξῆς κατ' ἐπαγγέλματα : 1 ἔμπορος, 2 βιομήχανοι, 3 ἐργάται, 9 γεωργοί, 5 ποιμένες, 2 δημόσιοι ὑτάλληλοι, 1 δημοτικός.

Π.

ΔΙΚΑΣΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ.

Κατὰ τὴν 30 Δεκεμβρίου 1876 ἐκηρύχθη ἡ λήξις τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν. Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἀξιωματικὸν ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς ὀρκωτῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δικαιοσύνης, διότι ἀπετέλεσε τὴν πρώτην ἀρχὴν ἐθίμου, ὅπερ κατὰ πάντα λόγον ἀρμόζει εἰς τὸν φυλετικὸν ἡμῶν χαρακτήρα καὶ θίλει βαθμηδὸν λάβει τὴν κανονικὴν αὐτοῦ ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ ἀνάπτυξιν.

Ἐν τῷ μέσῳ ἀκροατηρίου, τὸ ὁποῖον συνεκέντρον τοὺς πλείστους τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀθηναίων ἐνόρκων, ὁ Κ. Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν ἀνέπτυξεν ἀπὸ γενικῆς ἐπόψεως τὴν ἔννοιαν τοῦ ὀρκωτικοῦ συστήματος. Ἡ Ἑλληνικὴ τοῦ θεσμοῦ τούτου σημασία εἴλκυσεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν

του. «Κρίσις, εἶπε, καὶ Ἀρχή,—ἰδοὺ ὁ κύριος χαρακτήρ τοῦ ἀρχαίου τῆς Ἑλλάδος πολίτου. Ἐὰν οἱ αἰῶνες, ἐν τῇ εἰμαρμένῃ αὐτῶν ἐκτυλίξει, ἐπανήγαγον αὐτὸν ἐκ νέου εἰς τὴν ποικιλίαν τῆς ἐθνικῆς ζωῆς, ἐν πάντοτε προπορεύεται ἐνώπιόν του ἰδανικόν. Εἶναι τὸ φιλοσοφικὸν τῆς ἐλευθέρας πολιτείας; δόγμα : Κρίσις καὶ Ἀρχή.»

«Ἐν τῇ ψυχῇ ὑμῶν, προσέθηκε, Κ. Ἐνορκοί, λειτουργεῖ τὸ μέγα πνεῦμα τοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι κράμμα δικαιοσύνης καὶ εὐσεβείας. Ποσάκις δὲν κατενύχθη ἐνώπιον τῆς σεβασμίας τῶν δώδεκα λαϊκῶν κριτῶν φυσιογνωμίας, ὅτε ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ἤκούοντο οἱ ὑψηλοὶ τῆς ὀρκωμοσίας ὑμῶν λόγοι:—Θὰ ἔχετε πρὸ ὀφθαλμῶν μόνον τὸν Θεὸν, τὴν Δικαιοσύνην καὶ τὴν Ἀλήθειαν.—Ἐνθυμοῦμαι λευκότριχας καὶ νέους ἔτι ἀναμιξ ἐντὸς τῶν ἱερῶν ἐκείνων διφράκτων, ἀγωνιζομένους τὸν ἅγιον περὶ τῆς ἀληθείας ἀγῶνα. Μετὰ πόσης ὑπομονῆς, μετὰ πόσης προσοχῆς, μετὰ πόσης ἀγαθότητος ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν ἠκροάζετο τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἡ ἀθωότης καὶ ἡ ἐνοχὴ ὑπέβαλλον ἐκάστοτε εἰς τὴν λελογισμένην ψῆφον ὑμῶν. Ἰσχυροὶ κατηγορούμενοι ἐνώπιον τῆς καθαρότητος τῆς συνειδήσεως ἠναγκάσθησαν νὰ κλίνωσι γόνυ. Ἀσθενεῖς κατηγορούμενοι εὖρον ἐν αὐτῇ τὴν παρηγορίαν τῆς ἰσότητος, ἣν πάντοτε ἐμπράκτως ἐδιδάξατε διὰ τῶν ἐτυμηγοριῶν σας.»

«Ὅλοι ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ἐνεπνέοντο ὑπὸ τοῦ ἔρωτος πρὸς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν. Ἀλλὰ, συμπολίται! κατηγορήσαμεν ἐντεῦθεν, κατεδικάσατε ἐκεῖθεν συμπολίτας πάλιν, ἀνθρώπους, ἀδελφοὺς. Ἀφοῦ ὑπήρξαμεν κριταί, ἄς ἐνθυμηθῶμεν ἤδη ὅτι ἡμεῖς καὶ ἄνθρωποι. Ἄς καταθέσωμεν τὸν ὀβολὸν ἡμῶν εἰς ἐπικουρίαν ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἐν πάσῃ πρὸς τὸ Θεῖον εὐσεβεῖα ἀπεστείλαμεν εἰς φυλακὴν.»

— Ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν κατετέθησαν 250 δραχμαί, τὰς ὁποίας ἐπηκολούθησαν ἕτεραι 245, τὸ ὅλον 495 δραχμαί. Ἰοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἐν Ἑλλάδι ἀρχὴ τοῦ ωραίου ἐθί-

μου τῆς μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς λήξεως τοῦ Κακουργιοδικείου φιλανθρωπικῆς πρὸς τοὺς καταδικαζομένους ὑπομνήσεως, ὅτι ἄνθρωποι οὐχὶ ξένοι καὶ ἀδιάφοροι, ἀλλ' ἐν πάσῃ συνειδήσει καὶ λελογισμένη ἀδελφότητι ἔκριναν καὶ κατέκριναν αὐτούς.

Κ.

ΠΕΙΡΑΜΑ ΣΥΣΙΤΙΟΥ ΕΝ ΜΕΝΔΡΕΣΣΕ.

Ξηρὸς ἄρτος καὶ ὀλίγα λεπτὰ εἰς προμήθειαν σπανίου τινὸς καὶ ἐλλεινοῦ προσφαγίου, ἰδοὺ τί παρέχει ἡ διοίκησις τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν διὰ τὴν στειχωδεστέραν συντήρησιν τῆς ζωῆς τῶν ἐν αὐταῖς περιπιπτόντων ἀνθρώπων. Βεβαίως αὐτὴ εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς πρωτοτυπου ἐν τῇ ποινικῇ ἱστορίᾳ φυλακῆς. Καὶ ὅμως ἠδύνατο τις νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι τόσος χρόνος ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως, ἀπὸ τοῦ 1833 καὶ ἐντεῦθεν, ἦτο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἄρκετὸς νὰ εἰσαγάγῃ τὸν περὶ οὗ πρόκειται κλάδον τῆς καθόλου Ἑλληνικῆς διοικήσεως ἐν τῷ ἀνθρωπικῷ κύκλῳ τοῦ σημερινοῦ αἰῶνος.

Ἐπειδὴ ἐκ συμπτώσεως ἡ ἀτομικὴ φιλανθρωπία συνεχέντρωσε κατὰ τὴν 30 Δεκεμβρίου 1876 χρηματικὸν τιποσὸν εἰς χεῖρας τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν πρὸς χρῆσιν τῶν φυλακισμένων, ἐκρίθη εὐλογον ἵνα δαπανηθῇ μέρος

μὲν αὐτῶν εἰς προμήθειαν ἐνδυμάτων, μέρος δὲ εἰς τροφήν. Ἀπὸ τῆς τελευταίας ιδέας μέχρι τῆς τοῦ συσιτίου ἦτο ἐλαχίστη ἡ ἀπόστασις.

Πρώτη σκέψις ὑπῆρξε φυσικῶ τῷ λόγῳ ἢ μελέτῃ τῶν κατὰ τὸ στρατιωτικὸν συσίτιον ἀπαιτουμένων, τὰ ὁποῖα συνδυάζονται προσφορώτερον πρὸς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ θέματος ἔννοιαν. Ἐὰν λόχος στρατιωτῶν διαιτᾶται κοινοβιακῶς, τίνος ἔνεκεν ὁμάς φυλακισμένων ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην νὰ μὴ διαιτᾶται ἐπίσης; Τοιουτοτρόπως ἐζητήθησαν καὶ φιλαγάθως ἐδόθησαν αἱ ἐπόμεναι πληροφορίαι παρ' ἐνὸς τῶν λογιωτέρων καὶ προοδευτικωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ.

— Πρὸς τὸν κ. Οἰκορόμον Εἰσαγγελία παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις.

Οἱ ὑπαξιωματικοί, σαλπικχταὶ καὶ στρατιῶται διαιτῶνται ἐν ἰδιαιτέρῳ κατὰ λόχον συσιτίῳ. Τριάκοντα καθ' ἡμέραν λεπτὰ ἐκ τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ καὶ τῆς ἐπιχορηγήσεως ἐκάστου ὀπλίτου εἶναι ἤδη προσδιωρισμένα διὰ τὴν τροφήν του. Προκαταβάλλεται δὲ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἐκάστης δεκαημερίας ἡ ἀναγκαιοῦσα ποσότης δι' ὅλην τὴν δεκαημερίαν. Ἐκ τῆς προκαταβολῆς ταύτης γεῦμα ἐκ μαγειρεύματος ποιότητος ὑγιεινῆς καὶ ποσότητος ἐπαρκοῦς ἐτοιμάζεται καθ' ἐκάστην περὶ τὴν 9ην ἢ 10ην ὥραν π. μ. ἀναλόγως τῆς ὥρας τοῦ ἔτους· ἀπλοῦν δέ τι φαγητὸν χορηγεῖται ἐπίσης περὶ τὴν 4 ἢ 5 ὥραν μ. μ.

Διὰ λόχον συγχείμενον ἐκ δυνάμεως 110 ὀπλιτῶν ἀναγκαιοῦσιν ἐκάστοτε :

Δι' ἕκαστον σύσιτον, κρέας δράμια	60
Ὅρυζιον ἢ πάστα	15
Τυρὸς μετὰ μεσημβρίαν	15
Ἡ ἐν νηστεία ὄσπρια	50
καὶ ἐλαίαι μετὰ μεσημβρίαν	25

Ἀπαιτεῖται δὲ δαπάνη διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ μαγειρεύματος:

Δι' 110 συσίτους × 60 δράμια κρέατος =	16 $\frac{200}{400}$ ×
120 λεπτά κατὰ μέσον ὄρον ἐκάστη ὀκτά=	δραχμαὶ 49,80
Ὅμοίως × 15 δράμια ὄρυζίου =	4 $\frac{50}{400}$
× 90 λεπτά ἢ ὀκτὰ	3,72
Ὅμοίως ἄλας, πιπέρι κλπ.	λεπ. 25
» × 15 δράμια τυροῦ =	4 $\frac{50}{400}$ × 2 δραχ-
μάς ἐκάστη ὀκτά	δρ. 8,25
	32,02
Ἔστω δρ.	32,02

Καυσόξυλα διὰ τὸ μαγειρεῖν χορηγοῦνται εἰς βάρους τοῦ Δημοσίου ἐκ τῶν στερεῶν χορηγήσεων τοῦ σώματος πληρονόμεια. Τοιαῦτα ἀρκοῦσι κατὰ μέγιστον ὄρον 25 ὀκάδες.

Εἰς Δεκανεὺς διορίζεται συσιτάρχης ἐκάστην δεκαήμεριαν· οὗτος ἐρωτᾷ τὸν ἐπιλοχίαν τοῦ Λόχου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες μέλλουσι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸ συσίτιον καὶ ἀφ' οὗ μάθη αὐτὸν, παραλαμβάνων δύο στρατιώτας, διωρισμένους ὡς μαγείρους, μεταβαίνει καὶ ἐνεργεῖ τὴν ἀγορὰν τῶν τροφίμων κατὰ τὴν ἄνω σημειωθείσαν ἀναλογίαν· αὕτη δ' ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ συσιτάρχου ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μαγείρων.

Ἡ καλὴ ποιότης καὶ ἡ συμφέρουσα τιμὴ τῶν ἀγοραστέων τροφίμων ἀνατίθεται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἐκλογὴν καὶ φροσὶδα τοῦ συσιτάρχου, ὅστις ἐπομένως ἀγοράζει αὐτὰ ὅθεν ἤθελε δυνηθῆ νὰ τὰ προμηθευθῆ εἰς τιμὴν μετριωτέραν καὶ ποιότητος καλλιτέρας, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ὑπάρχη ἰδιαιτέρος χορηγητῆς, ἀναλαβὼν διὰ μειοδοσίας τὴν τοιαύτην προμήθειαν.

Μετὰ τὴν ἀγορὰν τῶν τροφίμων ὁ συσιτάρχης ἐπιτηρεῖ τὸ μαγειρεῖν, ἐπιβλέπει δὲ τὴν καθαριότητα τοῦ λέβητος πρὶν ἢ τὰ τρόφιμα τεθῶσιν ἐν αὐτῷ. Εἰς ἀξιωματι-

κὸς τοῦ Λόχου, τῆς πενθημερίας, ὧν διωρισμένος, ἐπιθεωρεῖ ἐκάστοτε τὸ συσίτιον καὶ παρίσταται εἰς τὴν διανομὴν αὐτοῦ. Μετὰ τὴν διανομὴν ὁ συσιτάρχης ἐνεργεῖ διὰ τῶν μαγείρων τὴν πλύσιν τοῦ λέβητος καὶ τὴν κάθαρσιν τοῦ μαγειρείου.

Δύο ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἐκάστου τῶν Λόχων διορίζονται καθ' ἡμέραν ὡς μάγειροι· οὗτοι παρευρισκόμενοι εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν τροφίμων λαμβάνουσιν ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἀγορασθέντων διὰ νὰ δύνανται νὰ παρέξωσιν εἰς τοὺς τυχὸν ἐρωτήσοντας αὐτοὺς ἀρμοδίους τὰς περὶ τούτων πληροφορίας. Παρασκευάζουσι μετὰ πάσης ἐπιμελείας τὸ φαγητὸν τῶν ὀπλιτῶν καὶ καταβάλλουσι πᾶσαν δυνατὴν περὶ τῆς καθαριότητος καὶ καλῆς κατασκευῆς αὐτοῦ φροντίδα, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι πᾶσα ἐκ μέρους αὐτῶν ἀμέλεια ἐπενεγκοῦσα τὴν ἀχρηστίαν τοῦ φαγητοῦ ἢ ἀποκαταστήσασα τὴν βρῶσιν αὐτοῦ δυσάρεστον καὶ ἐπιβλαβῆ, οὐχὶ μόνον ἐπισύρει ποινὴν κατ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ προκαλεῖ τὴν ἐξ ἰδίων τῶν ἀποζημιώσιν τοῦ οὔτω πως κατασταθέντος ἀβρώτου φαγητοῦ.

Ἡ μετακόμισις τῶν διὰ τὸ μαγείρευμα ἀναγκαίων ξύλων καὶ ὕδατος εἶναι χρέος τῶν μαγείρων.

Ἐφόσον διαρκεῖ ἡ ἐργασία τοῦ μαγειρεύματος καὶ τῆς καθάρσεως τῶν μαγειρικῶν σκευῶν καὶ τοῦ μαγειρείου, οἱ μάγειροι φέρουσι χιτῶνα, ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατεσκευασμένον.

Ἐκαστος σύσιτος ἔχει χωριστὸν ἀγγεῖον φαγητοῦ, ἐκ λευκοσιδήρου, ἀξίας ἕως 50 λεπτῶν, ὅπερ μεταχειρίζεται καὶ διὰ τὴν πόσιν ὕδατος.

Εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι, ἐὰν τὰ περὶ συσιτίου τῶν ὀπλιτῶν ἐκανονίζοντο καὶ διὰ τοὺς ἐν ταῖς διαφόροις φυλακαῖς τοῦ Κράτους εὕρισκομένους ὑποδίκους καὶ καταδίκους. Οὐδὲν δὲ τούτου εὐκολώτερον, καθόσον διὰ τοῦ ὑπεπιστάτου τῶν φυλακῶν ὡς συσιτάρχου, δύο φυλακισμένων ἐλαφροποιῶν ἢ μὴ ὑπόπτων δραπετεύσεως ὡς μαγείρων, καὶ τοῦ ἐπιστάτου ἢ τοῦ ἀρχιφύλακος ὡς ἐπιθεω-

ρητοῦ τοῦ συσιτίου ἤθελεν ἐπιτευχθῆ ὁ τοιοῦτος σωτήριος καὶ φιλόανθρωπος σκοπός. Εὐκόλον δὲ εἶναι νὰ κατασκευασθῆ ἐντὸς τοῦ προαυλίου τῶν πανταχοῦ τοῦ Κράτους φυλακῶν, εἰς τινὰ γωνίαν, τὸ ἀναγκαίου πρὸς τοῦτο μαγειρεῖον.

Ἀθήνησι τὴν 5 Ἰανουαρίου 1877

Γ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΠΑΣ

ὑπολοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ.

Τοιοῦτοτρόπως προέβη τὸ γενόμενον ἐν τῇ φυλακῇ Μενδρεσσέ πείραμα ἐπὶ 210 προσώπων, ἐπαναληφθὲν δὲ τετράκις μέχρι τοῦδε, ἀπὸ διαφόρων θρεπτικῶν σκευασιῶν, παριστᾶ τὰ ἐξῆς οἰκονομικὰ πορίσματα κατὰ τὸ πρῶτον καὶ τέταρτον συσίτιον, ἐκάστου τῶν ὁποίων ἡ διανομὴ διήρκεσε μέχρις 20 τῆς ὥρας λεπτῶν διὰ πάσης τάξεως, τόσον κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, ὅσον καὶ κατόπιν.

Α' Συσίτιον.— Παρεσκευάσθη τῇ Κυριακῇ 16 Ἰανουαρίου 1877 ἐντὸς δύο λεβήτων, δι' ἐπιστασίας τριῶν ἀνδρῶν καὶ ἐπὶ τῇ ἐπομένῃ δαπάνη:

35	ὄκ. κρέας, πρὸς 90 λεπτ. τὴν ὀκᾶ	δρ.	31,50
12	» μακαρόνια πρὸς 70 λεπ.	» »	8,40
75	» καυσόξυλα πρὸς 4 »	» »	3,00
1 $\frac{1}{2}$	» ντομάτα πρὸς 2 δραχ.	» »	1,00
1 $\frac{1}{2}$	» ἄλας πρὸς 20 λεπτ.	» »	0,30
	εἰς πιπέρι	» »	0,10
	μεταφορὰ κρέατος	» »	0,30
	ὑπηρεσία δύο ἀνδρῶν	» »	3

Ὅλον δρ. 47,60

Δ'. Συσίτιον. — Παρεσκευάσθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, 6 Φεβρουαρίου 1877, ἐντὸς ἑξ τεψίων ἐπὶ τῇ ἐπομένῃ δαπάνῃ:

30 ὀκ. μπακαλαῖος πρὸς 1 δρ. τὴν ὀκᾶ	δρ.	30,00
χρομύδια, ἄνιθον, σπανάκια	»	6,70
μεταφορὰ αὐτῶν	»	0,15
πιπέρι	»	1,20
6 ὀκ. ἔλαιον πρὸς δρ. 1,60 τὴν ὀκᾶ	»	9,60
100 σκόροδα	»	3,00
ψηστικὰ πρὸς 40 λεπ. ἕκαστον τεψίον	»	2,40
μεταφορὰ αὐτῶν	»	0,70
Ὅλον	δρ,	53,75

Ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἀποφασίζεται ἵνα κατὰ πᾶσαν ἑβδομάδα χορηγῆται κανονικῶς ἐν συσίτιον ἐν τῇ φυλακῇ Μενδρεσὲ ἀξίας δραχμῶν 50 κατὰ μέσον ὄρον, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῇ κρατουμένων εἶναι σταθερῶς ὁ ἤδη προσημειωθείς, ἀπαιτεῖται διαθέσιμον κεφάλαιον, δι' ὅλον τὸ ἔτος, δραχμῶν 2,600, δαπάνη ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἴσταται ἀφ' ἐνὸς ἡ Πολιτεία καὶ ἀφ' ἐτέρου ἡ φιλανθρωπία.

Περὶ τῆς πρώτης δὲν γνωρίζω τι, τό γε νῦν ἔχον, σχετικόν. Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν δευτέραν, εἶδον τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ ἤκουσα τὰς εὐλογίας ἐκεῖνων, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπέβλεψαν οἱ γενναῖοι δωρηταὶ τῆς κατὰ τὴν 30 Δεκεμβρίου 1876 λήξεως τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Κακουργιοδικείου.

Ο ΕΝ ΤΗ ΜΟΝΩΤΙΚΗ ΦΥΛΑΚΗ ΧΡΟΝΟΣ.

Τὸ ζήτημα τῶν φυλακῶν εἶναι τόσον εὐρὺ, ὅσον καὶ ἡ κοινωνία. Ὅστις δὲν ἐνδιαφέρεται πρὸς αὐτὸ, ὁμολογεῖ ὅτι μικρὰν ἔχει ἰδέαν περὶ τῆς σημασίας τῶν κοινωνικῶν πληγῶν, τὰς ὁποίας ἡ φυλακὴ συγκεντρώνει ἐν ἑαυτῇ. Μεταξὺ τῶν ποικίλων τοῦ ζητήματος τούτου θεμάτων, ἡ χρῆσις τοῦ ἐν τῇ φυλακῇ χρόνου κατέχει κυριωτάτην θέσιν.

Παρατηρήθη πάντοτε ὅτι μεταξὺ τῶν φυλακισομένων, ὅσοι ἀνήκουσι, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, εἰς ἀνεπτυγμένην κοινωνικὴν κατάστασιν, προτιμῶσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν μονωτικὴν φυλακὴν. Ἄπ' ἐναντίας οἱ εἰς τὰ ταπεινότερα τῆς κοινωνίας στρώματα ἀνήκοντες καὶ τὴν ζωὴν ἐν θορύβῳ τινὶ καὶ κοινότητι πράξεως ἐννοοῦντες, αὐτοὶ ἀποκλίνουσι μᾶλλον πρὸς τὴν συμβιωτικὴν φυλακὴν.

Ἐν τούτοις πρὸς ἀμφοτέρας τὰς δύο ταύτας τάξεις τῶν ἀνθρώπων, προκειμένου νὰ ὑποβληθῶσιν αὐταὶ εἰς τὸ σύστημα τῆς μονωτικῆς φυλακῆς, ἵνα μὴ ἐπιφέρῃ αὕτη τὰ ὀλέθρια τῆς ἀπομονώσεως ἀποτελέσματα, ἀναπόφευκτον εἶναι νὰ κανονισθῇ τοιοῦτοτρόπως ὁ χρόνος τῆς ἐν αὐτῇ ζωῆς, ὥστε ἡ ποικιλία νὰ ἐξουδετερώνη τὰ δεινὰ τῆς μονοτονίας, ἀφίνουσα ἐν τῷ μεταξὺ ἱκανὸν τόπον διὰ τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως, τὴν ὁποίαν προκαλοῦσιν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἡ ἡρεμία καὶ ἡ εἰς ἑαυτὸν πνευματικὴ συνοχὴ.

Ἐπὶ τὴν ἔποψιν ταύτην, κέκτηται μέγα διαφέρον ἡ διάταξις τοῦ χρόνου ἐντὸς τῆς Βελγικῆς ἐν Louvain φυλακῆς,

κατὰ τὰς ἐπομένους πληροφορίας, τὰς ὁποίας δανείζομαι ἀπὸ τὸν K. Stevens.

— Ἐν τῇ προμνησθείσῃ φυλακῇ ἡ ἡμέρα τῶν φυλακισμένων εἶναι κανονικῶς διαμεμοιρασμένη εἰς διαφόρους ἐνασχολήσεις, συνδεομένας πρὸς ἀλλήλας διὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀρμονίας. Οἱ φυλακισμένοι ἐγείρονται εἰς τὰς πέντε ὥρας τὸ πρῶτὸν κατὰ τὸ θέρος. Ἀκούεται τότε ἐν τῇ φυλακῇ διὰ πάσης κατανύξεως μουσικὸν ὄργανον ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, προκαλοῦν τὴν προσευχὴν τῶν φυλακισμένων. Εἰς τὰς πέντε ὥρας καὶ ἡμίσειαν τὸ πρόγευμα. Εἰς τὰς ἕξ ἀρχίζει ἡ ἐργασία, ἣτις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ διαρκεῖ μέχρι τῆς μεσημβρίας, ἐξαιρουμένης μιᾶς ὥρας διὰ τὸν περίπατον. Τὸ μέρος ἐνθα γίνεται ὁ περίπατος οὗτος εἶναι μικρὸς κήπος, φυτευμένος ἄνθη καὶ κεκαλυμμένος ἀπὸ χλόην. Γίνεται δὲ προσπάθεια ἵνα κρύπτονται αἱ σιδηραὶ κίγκλιδες αὐτοῦ δι' ἀναρριχωμένων φυτῶν. Ὁ κήπος οὗτος ἔχει 13 μέτρων μῆκος ἐπὶ 5 μέτρων πλάτους.

Κατὰ τὴν μεσημβρίαν ὅλοι οἱ φυλακισμένοι λαμβάνουσι τὸ γεῦμά των. Μέχρι τῆς μιᾶς ὥρας δύνανται νὰ σπουδάσωσι, νὰ ἀναγινώσκωσι, νὰ γράφωσι καὶ νὰ διασκεδάζωσιν ἕκαστος ἐντὸς τοῦ κελλίου του. Ἐπειτα ἐπαναλαμβάνουσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν μέχρι τῆς πέμπτης ὥρας καὶ ἡμισείας. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν αἱ ὥραι αὗται τῆς ἐργασίας διακόπτονται ἐπὶ μίαν ὥραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖται ἠθικὴ διδασκαλία καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ σχολείου ἐκπαίδευσις ἐντὸς τοῦ μονωτικοῦ τῆς φυλακῆς ἀμφιθεάτρου. Εἰς τὰς πέντε ὥρας καὶ ἡμίσειαν μέχρι τῆς ἕκτης δίδεται τὸ δεύτερον γεῦμα. Ἀπὸ τῆς ἕκτης μέχρι τῶν ὀκτῶ καὶ τρία τέταρτα ἐργασία. Εἰς τὰς ὀκτῶ καὶ τρία τέταρτα ἀκούονται οἱ οὐράνιοι τοῦ μουσικοῦ ὄργάνου ἤχοι, μέχρις οὗ ἔλθῃ ἡ ἑννάτη ὥρα, ὅτε οἱ φυλακισμένοι κατακλίνονται.

A.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 2^{ον} — ΦΥΛ. 20^{ον}

ΜΑΡΤΙΟΣ 1877.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 74

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

Η ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΠΡΟΤΑΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ παρ' ἡμῖν νομοθεσίαν ἡ πρὸς ἀπονομὴν Βασιλικῆς χάριτος πρότασις ἀνήκει εἰς δύο κυρίως ἀρχάς, ἐξ ὧν τὴν μὲν ἀποτελεῖ τὸ δικάσαν Δικαστήριον, τὴν δὲ ἡ Εἰσαγγελία. Βεβαίως ἡ Βασιλικὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέλησις, ὑπερτέρα παντὸς ἐλέγχου ἀνθρωπίνου, διατυποῦται ἐν διατάγματι, τὸ ὁποῖον ἡ ὑπουργικὴ κυβέρνησις κατασκευάζει. Ἄλλ' ἡ νομοθεσία ὀρίζει λίαν σαφῶς ἐπὶ τίνων βάσεων στηρίζεται ἡ κατασκευὴ αὕτη, ἵνα κανονικῶς ἐπέλθῃ ἢ ἐκ τῆς Βασιλικῆς χάριτος ἀναίρεσις τῆς ποινῆς, τὴν ὁποίαν διὰ τοῦ δικαστοῦ ἐπιβάλλει ὁ νομοθέτης.

Κατὰ μὲν τὸ ἄρθρον 456 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας «ἐάν νομίζῃ τὸ δικαστήριον, ὅτι ἡ νόμιμος ποινὴ εἶναι πολλὰ αὐστηρά, ὡς πρὸς τὴν εἰδικὴν ιδιότητα τῆς προκειμένης περιστάσεως, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κάμῃ αὐτεπαγγέλτως πρότασιν περὶ μετριάσεως τῆς ποινῆς, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις περὶ παντελοῦς χάριτος». — Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 548 § 2 τῆς αὐτῆς Δικονομίας «αἴτησις περὶ χάριτος ἀναβάλλει τότε μόνον τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς, ὅταν τὰ ἀρμόδια δικαστήρια ἢ οἱ ἀρμόδιοι Εἰσαγγελεῖς ὑποστηρίξουν τὴν αἴτησιν, ἢ αὐτε-

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1.	Ἡ περὶ Βασιλικῆς Χάρτος Πρότασις	Σελ.	116
2.	Κακουργιοδικεῖον Κερκύρας ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Μ. Ἰδρωμένου	»	119
3.	Χωροφύλαγες καὶ Φυλακισμένοι ὑπὸ τοῦ κ. Α.	»	120
4.	Βιομηχανικὸν Κρατητήριον	»	126
5.	Βιβλιοθῆκαι Φυλακῶν	»	127

ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΙΣ.

Ἐὰν ἡ προφυλάκισις εἶναι μία τῶν θλιβρωτέρων τῆς κοινωνίας ἀναγκῶν, ἔπρεπε νὰ καταστῆ ὅσον ἐνδέχεται ἐπαχθῆς καὶ προσβλητικῆ. Ἱερώτατον δὲ ἔχει καθῆκον ἡ πολιτεία, ἵνα κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ θύματός της ἐκ τῆς φυλακῆς λευκαίνει τὰ ἐνδύματα τῆς ἀθωότητος αὐτοῦ, διὰ τρόπου ἐλκύνοντος τὸ σέβας πρὸς τὴν δυστυχίαν.

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα
Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5.—Ἐν ἡ Ἀλλοδαπῇ γρ. 7.

παγγέλτως κάμουσι πρότασιν περί χάριτος.»—Ούτως εάν πρὸς ἀναβολὴν τῆς ποινῆς ἢ θέλησις τοῦ νομοθέτου ἀπαιτῆ πρότασιν τοῦ Δικαστηρίου ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ τεθῆ ἐκ μέσου ἢ ἐγγύησις αὕτη, ὅταν πρόκειται περί τοῦ μείζονος, τοῦτέστι αὐτῆς τῆς ἀναιρέσεως τῆς ποινῆς ;

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου πρότασιν περί χάριτος, πρέπει αὕτη ἅμα τῷ πέρατι τῆς δίκης νὰ συντάσσεται ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἐκθέσει, καὶ νὰ παραδίδηται εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, τὸν δικαστικὸν τοῦτέστι ἀντιπρόσωπον τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας (ἄρθ.115 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων). Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἰδίως εἰσαγγελικὴν κατὰ τὰς χάριτας ἐνέργειαν, ἰδοὺ πῶς αὕτη ἐκανονίσθη διὰ τῆς ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1851 ὑπ' ἀριθ. 5186 ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τοὺς παρ' Ἐρέταις Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς:

Αἱ ὑπὸ τῶν εἰσαγγελέων διδόμεναι πληροφορίαι ἐπὶ τῶν περί χάριτος αἰτήσεων τῶν καταδίκων εἶναι ἔργον οὐχὶ μικροῦ λόγου ἄξιον, καθότι ἐπ' αὐτῶν στηριζόμενον τὸ ὑπουργεῖον προκαλεῖ τὴν μεταβολὴν, ἢ καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν καταψηφισομένων ποινῶν.

Ἄλλ' αἱ πληροφορίαι αὗται διδόμεναι ὅπως μέχρι τοῦδε δίδονται, οὔτε βάσιμοι δύναται νὰ θεωρηθῶσιν, οὔτε ἀπόρροια τῶν ἀναφουομένων κατὰ τὴν συζήτησιν περιστατικῶν εἶναι, διότι χορηγοῦνται πολὺ κατόπιν ἀφ' οὔ συζητηθῆ ἢ πόθεσις. Ἡ μελέτη δὲ τῆς δικογραφίας, ἥτις ἄλλως τε ἀπασχολεῖ πολὺ τοὺς Κ.Κ.εἰσαγγελεῖς ἀπὸ τὴν λοιπὴν ἐπισιῶδη ὑπηρεσίαν των, δὲν δύναται νὰ δώσῃ βοήθειαν τινὰ εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ ἐπὶ τῆς περί χάριτος αἰτήσεως γνώμην στηριζομένην ἐπὶ περιστατικῶν βεβαίωσιν καὶ ἀλανθάστων, διότι, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, τὰ ἐκ τῆς ἀνακρίσεως προκύπτοντα περιστατικὰ, δὲν χρησιμεύουν εἰς ἄλλο τι, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ βασισθῆ ἐπ' αὐτῶν τὸ

δικαστικὸν συμβούλιον καὶ νὰ ἐπιφέρῃ κατὰ συννέπειαν προσωρινήν τινα ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ κατηγορουμένου, μόνον δὲ τὰ ἐπὶ ἀκροατηρίου κατὰ τὴν συζήτησιν προκύπτοντα δύνανται νὰ πείσωσι τὸν εἰσαγγελέα περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ἐλαφρυντικῶν περιστατικῶν, καὶ περὶ τῆς αἰτίας, ἣτις ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀξιοποίνου πράξεως, προστεθείσθω δὲ καὶ τὸ ἔτι οὐσιωδέστερον ὅτι γνωμοδοτοῦσιν, ὡς πολλάκις συμβαίνει, εἰσαγγελεῖς οἵτινες δὲν ἐκατηγόρησαν τὴν πράξιν, ἣτις ἐπέφερε τὴν καταδίκην, καὶ ἐπομένως μὴ ὄντες εἰς εὐχερῆ θέσιν νὰ γνωρίζωσιν τι, δίδουσι πληροφορίας ἀορίστους, καὶ μὴ ἀκριβεῖς, ἐφ' ὧν τὸ ὑπουργεῖον, εἰς ἀμηχανίαν εὐρισκόμενον δὲν γνωρίζει τί νὰ πράξῃ ὑπὲρ τοῦ καταδικασθέντος.

Ἡ αἰτία δὲ τῆς χορηγήσεως ἀορίστων καὶ ἀνεπαρκῶν πληροφοριῶν προκύπτει καὶ ἐκ τῆς παρελεύσεως ἀρκετοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς δικασίμου, ἐξ οὗ ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ἐὰν ἐκατηγόρησε τὴν πράξιν, δὲν ἐνθυμεῖται λεπτομερῶς τὰ προκύψαντα εἰς αὐτὴν γεγονότα, καὶ ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῶν προσώπων τῶν εἰσαγγελέων, ἐξ οὗ συμβαίνει νὰ γνωμοδοτῶσι πολλάκις εἰσαγγελεῖς μὴ κατηγορήσαντες τὴν πράξιν.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ καταρτισθῇ εἰς τὸ μέλλον καὶ τὸ μέλλον καὶ τὸ μέρος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας, τὸ ὅποσον μὴ διεξαγόμενον μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀκρίβειαν δύνανται νὰ μὴ ἔχῃ τοσοῦτον εὐαρέστους συνεπείας, ν' ἀπαλλάξωμεν δὲ καὶ τοὺς Κ.Κ. εἰσαγγελεῖς ἀπὸ τὴν ἐπικειμένην αὐτοῖς βαρυτάτην εὐθύνην, ἕνεκα τῆς μὴ χορηγήσεως τῶν ἀπαιτουμένων πληροφοριῶν μὲ τὴν ἀναγκαίαν σαφήνειαν καὶ ἀκρίβειαν, δὲν νομίζομεν ἄσκοπον νὰ σᾶς παραγγείλωμεν, Κύριοι, τὰ ἑξῆς·

1) Μετὰ τὴν συζήτησιν ποινικῆς τινος δίκης, ἐὰν ἡ ἔκβασις αὐτῆς ἀπέβῃ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, ἀμέσως ὁ κατηγορήσας τὴν πράξιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου εἰσαγγ-

γελεύς θέλει υποβάλλει εἰς τὸν παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέα ἔχθεσιν χορηγοῦσαν ὅλας τὰς ἀναγκαίας πρὸς μετρίασιν ἢ ἀπαλλαγὴν τῆς ποινῆς πληροφορίας, στηριζομένης ἐπὶ τῶν ἐπὶ ἀχροατηρίου ἐξαχθέντων περιστατικῶν, καὶ ἐπιφέρουσαν τὴν γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως τούτου.

2) Ἡ ἔχθεσις αὕτη, εἰς ἣν πρέπει νὰ ἐπισυνάπτηται ἀντίγραφον τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως, θέλει υπογράφεσθαι καὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικάσαντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου (α), ἐὰν δὲ ἡ γνώμη αὐτοῦ δὲν συμφωνῇ μὲ τὴν τοῦ εἰσαγγελέως, θέλει ἐκτίθεσθαι αὕτη εἰς τὴν ἔχθεσιν μετὰ τῶν ὑποστηρίζοντων αὐτὴν λόγων.

3) Ἡ σύνταξις τῆς περὶ μεταβολῆς τῆς ποινῆς ἐκθέσεως θέλει γίνεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν πλημμελειοδικείων καταγινωσκομένων ποινῶν, ἐὰν αὗται ὑπερβαίνωσι τὸ ἐνιαύσιον τοῦ χρόνου διάστημα, ἀρχόμεναι ἀπ' αὐτοῦ.

4) Οἱ Κ.Κ. Εἰσαγγελεῖς τῶν Ἐφετῶν, ἐντὸς δέκα τὸ πολὺ ἡμερῶν μετὰ παρέλευσιν ἐκάστης τριμηνίας, συνάζοντες ὅσας κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμηνίας ἔλαβον ἐκθέσεις θέλει υποβάλλει ταύτας εἰς τὸ ὑπουργεῖον μὲ τὰς ἀνηκούσας παρατηρήσεις των, ἀλλὰ θέλουσι διακρίνει ἐὰν ἐζητήθη ὑπὸ τῶν καταδικαθέντων ἢ ἀναίρεσις τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει θέλουσι γνωστοποιῆ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐνδίκου τούτου μέσου, συντάττοντες περὶ τούτου πίνακα περιέχοντα τὰς πληροφορίας ταύτας, τὸν ὁποῖον θέλουσι ἐπισυνάπτει εἰς τὴν γενικὴν αὐτῶν ἔχθεσιν.

5) Ἐξαίρεσις τοῦ ἐν τῷ ἀριθ. 4 ὠρισμένου κανόνος τῆς εἰς τὸ τέλος τῆς τριμηνίας ἀποστολῆς τῆς ἐκθέσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον γίνεται ὅταν πρόκηται περὶ θανατικῆς ποι-

(1) Ἡ ἀνάμιξις αὕτη τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ ζήτημα τῆς περὶ χάριτος προτάσεως ἔχει ἀπλῶς διοικητικὴν σημασίαν, ἐφ' ὅσον ὁ νόμος δὲν ἀναγράφει τοιοῦτο καθῆκον.

νης, καὶ ὅταν τὸ δικαστήριον ὀλομελὲς ζητεῖ δι' ἀναφορὰς του παρὰ τῆς Α.Μ. τὴν χάριν ἢ τὴν μεταβολὴν τῆς ποινῆς, καθ' ἃς περιστάσεις αἱ πληροφορίαι δύνανται νὰ ὑποβληθῶσι καὶ πρὶν φθάσῃ τὸ ἀνωτέρω διάστημα.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Κατὰ τὴν ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου μέχρις 22 Ὀκτωβρίου 1876 σύνοδον τοῦ Κακούργιοδικείου Κερκύρας εἰσήχθησαν 23 ὑποθέσεις, ἐξ ὧν 19 ἐξεδικάσθησαν (ἀπαγγελοισῶν 15 καταδικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ 4 ἀθωωτικῶν), ἀνεβλήθησαν δὲ 4.

Ἐξ 23 κατηγορουμένων ἠθώωθησαν μὲν 6, κατεδικάσθησαν δὲ 17 (ἐν οἷς δύο φυγόδικοι) ὡς ἔπεται.

α) 14 δι' ἐγκλήματα κατὰ τοῦ προσώπου, ἦτοι 7 ἐπὶ ἀναιρέσει, 2 ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἀναιρέσεως καὶ 5 ἐπὶ τραύματι.

β) 2 δι' ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας (ἐπὶ πλαστογραφίᾳ).

γ) 1 δι' ἐγκλημα κατὰ τῶν ἡθῶν (ἐπὶ βιασμῶ).

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιβληθείσας ποινὰς, ἰδοὺ πῶς ἔχουσιν αὐταί: 5 ἄτομα κατεδικάσθησαν εἰς δεσμὰ πρόσκαιρα, 6 εἰς εἰρκτὴν, 3 εἰς φυλάκισιν καὶ 3 εἰς κράτησιν.—Καθ' ἡλικίαν κατατάσσονται οἱ καταδικασθέντες ὡς ἑξῆς: 3 νέοι ἐτῶν 20—25, 10 ἄνδρες ἐτῶν 26—40, 2 γέροντες ἐτῶν 52—56.—Τέλος ἄγαμοι 8 καὶ ἐγγαμοὶ 7, ἐγγράμματοι 6 καὶ ἀγράμματοι 9, ἐγχώριοι 12 καὶ ἐξ ἄλλων τόπων 3, γεωργοὶ 8 καὶ ἄλλων ἐπιτηδευμάτων 7. Ἡ ἐποφίς τῆς ὑποτροπῆς περιέλαβε 3 ἄλλοτε καταδικασθέντας.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν πρὸς τιμὴν τοῦ τόπου παρατηροῦμεν, ὅτι ὀλίγιστα σχετικῶς πρὸς τὰ συμβαίνοντα ἐν ἄλλοις μέρεσι τοῦ βασιλείου εἶναι τὰ ἀδικήματα ἐφ' ὧν προεκλήθη ἡ ὀρκωτὴ τῆς Κερκύρας δικαιοσύνη νὰ ἀπο-

φανθῆ. Ἐν τούτοις τὰ πλεῖστα ἀποδεικνύουσι τὴν πρὸς τὸ αἷμα ροπὴν· πηγὴ δὲ αὐτῶν ὑπῆρξεν ἡ παράνομος ὄπλοφορία, ἧς ἡ πραγματικὴ ἄρσις ἀναντιρρήτως θὰ προελάμβανε πολλὰ κακὰ.

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων καλῶς πάντοτε συνεκροτήθη, ὥστε δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐκ τῆς κληρωτίδος δὲν ἐξίγεται ὡσεὶ λαχνὸς ἡ τύχη τοῦ κατηγορουμένου, ἀλλ' ἀνεδεικνύοντο τὰ ἐχέγγυα τῆς εὐσυνειδήτου ἐτυμηγορίας. Τὸ δὲ δικαστήριον τῶν συνέδρων καθωδηγήθη εἰς τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ ὑπὸ ἐπειχειίας, πειθόμενον ὅτι διὰ ταύτης ἐπιτυγχάνεται κάλλιον ὁ σκοπὸς τῆς ποινῆς πρὸς τε τὸν καταδικαζόμενον καὶ τὴν κοινωνίαν ὀλόκληρον.

A. M. ΙΔΡΩΜΕΝΟΣ.

ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ.

Ἡ μετὰ τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν φυλακῶν σχέσις ἀναφαίνεται ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν νομίμων συλλήψεων καὶ τὴν μεταφορὰν τῶν ὑπὸ κράτησιν διατελούντων. Ὁ κανονισμὸς τῆς χωροφυλακῆς διαλαμβάνει διατάξεις, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ συνδέεται πρὸς τὴν γενικὴν τοῦ προκειμένου θεματος σπουδαιότητα. Τοιοῦτοτρόπως οἱ παρακολουθοῦντες τὴν σειρὰν τῶν μελετῶν τῆς Ἐφημερίδος τῶν φυλακῶν θέλουσι εὖρεϊ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἀποσπάσματι σχετικὸν ἐνδιαφέρον :

Οἱ χωροφύλακες μεταφέρουν τοὺς συλληφθέντας, κατηγορηθέντας ἢ καταδίκους, καὶ τότε ἡ δύναμις τῆς συνοδίας πρέπει νὰ ᾖ ἀνάλογος μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνόρκων καὶ μὲ τὰς δυσκολίας, αἱ ὁποῖαι ἠμποροῦν νὰ ἀπαντηθοῦν ἐν καιρῷ τῆς μετακομίσεως.

Πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν καταδιωχομένων ἀτόμων δι' ἐνταλμάτων συλλήψεως, ἢ τῶν ὁποίων ἡ σύλληψις εἶναι νο-

μίμως διατεταγμένη, ἡ χωροφυλακὴ κάμνει ἀναζητήσεις εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, καπηλεῖα καὶ εἰς ὅλα τὰ ἀνήκοντα μέρη εἰς τὸ δημόσιον.

Ὅταν οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες κατὰ συνέπειαν τῶν διαληφθεισῶν διατάξεων, συλλαμβάνουν ὑποκείμεναι, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ τὰ ὀδηγοῦν ἀμέσως ἐπὶ πρῶτον τοῦ πλησιεστέρου ὑπαλλήλου τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας, καθυπεβάλλοντες καὶ τὰ παραλειφθέντα ὄπλα, σκεύη, ἔγγραφα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ἐνδεικτικὰ τῆς πράξεως.

Ὅσάκις παραδίδονται κατηγορούμενοι ἢ κατάδικοι ἀπὸ ἐνωμοτίαν εἰς ἐνωμοτίαν, ὁ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς ὁ ὁποῖος ἐκδίδει τὴν διαταγὴν τῆς παραπομπῆς, χρεωστεῖ νὰ σημειώσῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν χωροφυλάκων ἐκ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ συνίσταται ἐνταυτῷ σημειώνει καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ὑπαξιωματικοῦ ἢ τοῦ χωροφύλακος, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν διεκίρησιν τοῦ ἀποσπάσματος καὶ εἶναι ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν παράδοσιν τοῦ ὑποκειμένου εἰς τὸν συνήθη σταθμὸν τῆς ἐνωμοτίας.

Ὅταν οἱ κατηγορούμενοι ἢ οἱ κατάδικοι μετατεθοῦν κατὰ συνέπειαν δικαστικῆς διαταγῆς, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτηται πάντοτε εἰς τὴν διαταγὴν τῆς μεταθέσεως ἀντίγραφον τῆς προσκλήσεως τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας, μὲ σημείωσιν τῶν ἀναφερομένων ἐγγράφων, τὰ ὅποια συναπστελλονται τὰ ἔγγραφα ταῦτα σφραγίζονται καὶ παραδίδονται εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ ἀποσπάσματος, ὁ ὁποῖος σημειώνει τὴν παραλαβὴν των ἐπὶ τῆς διαταγῆς μὲ τὰς λέξεις: «Παρέλαβον τὴν διαταγὴν καὶ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἔγγραφα.» Τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ὀδηγουμένων ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ τέλος τῆς διαταγῆς.

Αἱ διαταγαὶ τῆς παραδόσεως, ἢ τὰ φύλλα τῆς ὁδοιπορίας τῶν κατηγορουμένων ἢ καταδίκων, ὅσοι καὶ ἂν ᾖναι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, πρέπει νὰ ᾖναι χωριστὰ δι' ἐκάστον ἄτομον, ὥστε ἀνίσως ἀσθενήσῃ τις ἐξ αὐτῶν καθ' ὅ-

δὸν νὰ εἰμφορῆ νὰ ἀποδοθῆ εἰς κανέν νοσοκομεῖον, χωρὶς νὰ ἐμποδισθῆ ἢ πορεία τῶν λοιπῶν.

Καθ' ἐκάστην νύκτα οἱ κατηγορούμενοι ἢ κατάδικοι πρέπει νὰ διανυκτερεύουν εἰς τὴν φυλακὴν.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀποσπάσματος παραδίδει τοὺς κατηγορουμένους ἢ καταδίκους εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς εἰρκτῆς ἢ εἰς τὸν δεσμοφύλακα, καὶ ἐγγράφει δι' αὐτοῦ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ δεσμοτηρίου, ἐνώπιόν του, τὰς ληφθείσας διαταγὰς, τὴν ἐπικύρωσιν τῆς παραδόσεως τῶν παραπεμπόμενων εἰς τὸν δεσμοφύλακα, μὲ σημείωσιν τοῦ τόπου τῆς φυλακίσεώς των.

Τὸ ὄλον πρέπει νὰ ὑπογράφηται ἀπὸ τὸν χωροφύλακα, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν δεσμοφύλακα, ὁ ὁποῖος δίδει ἀντίγραφον αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἀποσπάσματος πρὸς ἀσφάλειάν του.

Ὅταν τύχη εἰς τὸν σταθμὸν τῆς ἐνωμοτίας νὰ μὴ ὑπάρχη εἰρκτὴ ἢ δεσμοτήριον, οἱ κατηγορούμενοι ἢ κατάδικοι πρέπει νὰ τεθοῦν εἰς τὸ φυλακτήριον τοῦ καταλύματος τῆς χωροφυλακῆς, ὅπου φυλάττονται ἀπὸ τοὺς χωροφύλακας τοῦ σταθμοῦ μέχρι τοῦ μισευμοῦ των τὴν ἐπαύριον ἢ τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν πρὸς ἔντευξιν τῶν ἐνωμοτιῶν. ἂν ὅμως οἱ παραπεμπόμενοι ἦναι διαφοροῦ γένους, αἱ γυναῖκες παραδίδονται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι φροντίζουν διὰ τὴν ἐνοίκησίν των.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀποσπάσματος, ὁ ὁποῖος φροντίζει τὴν διανυκτέρευσιν τῶν παραδοθέντων εἰς αὐτόν, δίδει τὴν διαταγὴν τῆς παραδόσεως καὶ τὰ ἀναφερόμενα εἰς αὐτὴν ἔγγραφα εἰς τὸν διοικητὴν τῆς ἐνωμοτίας, ὁ ὁποῖος τὰ περιλαμβάνει καὶ εἶναι ὑπόχρεως νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του τὰ ὀνόματα τῶν φυλακισμένων, τὸν ἀριθμὸν τῶν παραλειφθέντων ἐγγράφων καὶ τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον θέλουν ἀποσταλεῖ, καὶ ἔκτοτε μένει ὑπόλογος τῆς παραδόσεώς των.

Ἡ προσδιωρισμένη καταχώρισις γίνεται πάντοτε ἐν παρουσίᾳ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἀποσπάσματος, ὁ ὁποῖος συνώδευσε τοὺς ὑπὸ φύλαξιν, ὑπογράφει ἐπὶ τοῦ βιβλίου μετὰ τοῦ διοικηστοῦ τῆς ἐνωμοτίας καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ μετὰ ταῦ ἐκτελοῦντος τὰ χρέη αὐτοῦ χωροφύλακος.

Ὅταν ἐν ἐλλείψει εἰρκτῆς ἢ δεσμοτηρίου, ἐνοικισθοῦν οἱ κατηγορούμενοι ἢ καταδίκαι εἰς τὸ φυλακτήριον τῆς ἐνωματίας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀποσπάσματος, ὅστις ἐπραγματοποίησε τὴν ἐνείκησιν ταύτην, καταχωρεῖ ἀπόδειξιν τούτου εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του ἢ βιβλίον τῆς ὑπηρεσίας.

Παρομοία τάξις φυλάττεται εἰς ὅλας τὰς ἐνωμοτίας· ἡ τελευταία συνοδία λαμβάνει, μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν κατηγορουμένων ἢ καταδίκων εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, γενικὸν ἀποδεικτικὸν περὶ τῶν παραδοθέντων ὑποκειμένων, καθὼς καὶ τῶν ἀναφερομένων ἐγγράφων. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των εἰς τὸν σταθμὸν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀποσπάσματος κάμνει σημείωσιν τοῦ ἀποδεικτικοῦ τούτου εἰς τὸ βιβλίον του, καὶ ἐνώνει τὸ ἀποδεικτικὸν μὲ ἄλλα ἐγγραφα ἀφορῶντα τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐνωμοτίας, διὰ νὰ εἰμπορῆ νὰ τὰ καθυποβάλῃ, χρείας τυχούσης.

Ἄνίσως ἢ παραπομπὴ τῶν κατηγορουμένων, καταδικων κτλ. ἐκτελεῖται δι' ἐντεύξεως τῶν ἐνωμοτιῶν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς συνοδίας, ὁ ὁποῖος φροντίζει τὴν παράδοσιν ἢ τὸ σημεῖον τῆς ἐνώσεως, ἀφοῦ πληροφορηθῆ περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν παραδοθέντων ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν του ὑποκειμένων ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς νέας συνοδίας καὶ μετὰ τὴν παράδοσιν ὅλων τῶν διαλαμβανομένων ἐγγράφων εἰς τὴν διαταγὴν τῆς παραδόσεως, καταχωρεῖ ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς περὶ τοῦ ὅλου εἰς τὸ βιβλίον τῆς ὑπηρεσίας.

Ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν παραπεμφθέντων ὑποκειμένων εἰς τὸν τόπον τῆς ἐντεύξεως, ἢ ἰδιαιτέρας περιστάσεις ἀπαιτοῦν ἐνίσχυσιν τῆς δυνάμεως, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀποσπάσματος, ὅστις θέλει ἐξακολουθήσει τὴν παραπομπὴν, εἰμπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἐκ τῶν παρόντων χωροφυλάκων τὸν ἀναγκαῖον

ἀριθμὸν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὑπὸ φύλαξιν εὐρισκομένων.

Οἱ ἔφιπποι ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ παραπομπὴν κατηγορουμένων ἢ καταδίκων, μένουν πάντοτε ἔφιπποι, ἐντελῶς ὠπλισμένοι καὶ φυλάττοντες τὴν στρατιωτικὴν θέσιν. Οἱ πεζοὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες φέρουν ἐπίσης ἐντελῆ ὄπλισμὸν καὶ ἀποσκευήν.

Ὅταν οἱ ὑπόδικοι κατὰ συνέπειαν ἀνωτέρων διαταγῶν μετακομίζονται εἰς κλεισμένας ἀμάξας, ἢ συνοδία τῶν χωροφυλάκων συγκάθεται μετὰ τῶν ὑποδίκων. Ὅταν ὁμως ἢ μετακόμισις γίνεται εἰς ἀνοικτὰς ἀμάξας, ἢ συνοδία βαδίζει πλησίον τῆς ἀμάξης, λαμβάνουσα ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἀσφαλιστικὰ μέτρα. Οἱ ὀδηγοὶ τῶν ἵππων δὲν πρέπει νὰ ὀδηγῶσι ταχύτερα, παρὰ ὅσον ἔχει ἀνάγκην ἢ συνοδία νὰ βαδίζῃ μὲ ἄνεσιν, καὶ χρεωστοῦν νὰ ὑπακούουν εἰς κάθε φωνὴν ἢ ζητηθεῖσαν βοήθειαν. Δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς ὑποδίκους νὰ κάμνουν κἀνὲν σχῆμα ἢ κίνησιν πρὸς παραβίασιν ἢ δραπετεύσιν, καὶ χρεωστοῦν αὐτοὶ νὰ ὑπακούουν ἀμέσως εἰς κάθε ὀδηγίαν τῆς συνοδίας, ἐπὶ κινδύνῳ νὰ μεταχειρισθοῦν οἱ χωροφύλακες τὰ ὄπλα τῶν κατ' αὐτῶν κατὰ τὰς περιστάσεις.

Προτοῦ νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὸ δεσμωτήριον τὰ ὑποκείμενα, τῶν ὁποίων εἶναι διατεταγμένη ἢ παράδοσις ἀπὸ ἐνωμοτίαν εἰς ἐνωμοτίαν, οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες πρέπει νὰ βεβαιωθοῦν κατὰ πρῶτον, ἂν ἔχουν πλητῶν κοπτερά ἐργαλεῖα ἢ ὄργανα, τὰ ὁποῖα εἰμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσουν τὴν δραπετεύσιν τῶν. Ἄν ᾗναι εἰς στάσιν νὰ ὑποφέρουν τοὺς κόπους τῆς ὁδοιπορίας, καὶ ἂν ἔχουν τὰ ἀναγκαῖα σκεύη ἐνδυμασίας καὶ ὑποδήσεως.

Ὅταν εἷς ἐκ τῶν παραδοθέντων ὑποκειμένων εἰς τὴν χωροφυλακὴν ἀσθενήσῃ ἢ φθάσῃ ἀσθενὴς εἰς σταθμὸν ἐνωμοτίας τινος, ὅπου δὲν ὑπάρχει οὔτε δεσμωτήριον, οὔτε νοσοκομεῖον, παραφυλάττεται τότε εἰς τὸ φυλακτῆ-

ριον τοῦ καταλύματος τῆς χωροφυλακῆς, ἢ ἀναγκαία βο-
ήθεια χορηγεῖται εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ προεδρεύοντος τὴν
τοπικὴν Ἀρχὴν ἢ τοῦ βοηθοῦ του, μόνον ὅμως ἕως ὅτου
νὰ εἴμπορῇ νὰ μετακομισθῇ χωρὶς κίνδυνον εἰς τὸ πλησιέ-
στερον δεσμωτήριον ἢ νοσοκομεῖον.

Ὅταν εἰς ἓκ τῶν παραπεμπομένων κατηγορουμένων
ἢ καταδίκων ἀπὸ πεζῆν, χωροφυλακὴν ἀσθενήσῃ καθ' ὁδὸν
ὁ προεδρεύων τὴν τοπικὴν Ἀρχὴν τοῦ πλησιεστέρου μέ-
ρους ἢ ὁ βοηθός του εἶναι ὑπόχρεως, κατὰ πρόσκλησιν
τοῦ ὑπαξιωματικοῦ ἢ χωροφύλακος, νὰ φροντίσῃ τὰ μέσα
τῆς μετακομίσεως τοῦ ἀσθενοῦς μέχρι τοῦ πλησιεστέρου
σταθμοῦ, δεσμωτηρίου ἢ νοσοκομείου, κειμένου εἰς τὴν
διεύθυνσιν τῆς ὁδοῦ· ἂν εἶναι δεσμωτήριον, ὁ ἀσθενὴς οὗ-
τος ἐνοικίζεται εἰς ἓν οἶκημα ἀσθενῶν ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν
τοῦ δεσμοφύλακος, ὁ ὁποῖος δίδει ἀποδεικτικὸν περὶ τού-
του· ἂν ἦναι πολιτικὸν νοσοκομεῖον, ἐνοικίζεται εἰς ἀσφα-
λὲς μέρος ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες πρέπει νὰ λαμβά-
νουν ὅλα τὰ μέτρα, διὰ τῶν ὁποίων καθίσταται ἀδύνατος
ἡ δραπετεύσις τῶν ὑπὸ φύλαξιν εὔρισκομένων ὑποκειμένων·
Πᾶσα σκληρότης, ἣτις δὲν εἶναι ἀναγκαία πρὸς ἐξασφά-
λισιν τοῦ ἀτόμου τοῦ κατηγορουμένου, εἶναι ρητῶς ἀπη-
γορευμένη· ὁ νόμος ἐμποδίζει ὅλους καὶ ἰδίως ἐκείνους,
εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ἐμπιστευμένη ἢ ἐνοπλος δύναμις,
νὰ μεταχειρίζωνται κακῶς ἢ ὕβριστικῶς τοὺς ὑπὸ φύλα-
ξιν εὔρισκομένους, ἢ νὰ μεταχειρισθοῦν ὁποιανδήποτε
βίαν κατ' αὐτῶν, καθ' ὅσον δὲν γίνῃ ἀντίστασις ἢ ἐπανά-
στασις ἀπὸ μέρους αὐτῶν· καὶ τότε μόνον εἶναι συγχωρη-
μένον νὰ μεταχειρισθοῦν δύναμιν κατὰ τῆς ἀπαντωμένης
ἐναντιώσεως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των.

Κάθε ὑπαξιωματικὸς ἢ χωροφύλαξ, ὅστις ἀποδειχθῇ ὡς
δανεισθεὶς ἢ δεχθεὶς, ὑφ' ὁποιονδήποτε πρόσχημα, χρήματα
ἢ σκεύη ἀπότινα τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν του παραπεμ-
πομένων ὑποδίκων ἢ καταδίκων, ἀποβάλλεται ἀπὸ τὴν

ὕπηρεσίαν καὶ τιμῶρεϊται ἀκόμη μὲ τὰς ἀνηκούσας ποινας.

Δὲν πρέπει κανεῖς χωροφύλαξ νὰ συγχωρῆ ἔλευθέραν κοινωσίαν εἰς ὑπόδικον παραδοθέντα ὑπὸ τὴν φύλαξίν του ἂν ἦναι καὶ ἐκ τῶν συστρατιωτῶν του, ἢ νὰ συγχωρῆ ἐπίσκεψιν ἢ νὰ ὑποφέρῃ νὰ δοθοῦν εἰς αὐτὸν ζωοτροφία ἢ ἄλλα πράγματα, εἰμὴ ἀνίσως εἶναι δεδομένη ἀνωτέρα ἄδεια περὶ τούτου· ὡσαύτως δὲν εἶναι συγχωρημέιον εἰς ἓνα χωροφύλακα νὰ λάβῃ σχέσιν μὲ τινὰ τῶν ὑποδίκων ἢ νὰ ἐξακολουθῆ προλαβούσας σχέσεις μὲ αὐτόν.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ φροντίζουσι τὴν ἀκριβῆ χορήγησιν τῶν ζωοτροφιῶν εἰς τοὺς φυλαττομένους, ἧτις πρέπει νὰ γίνεται κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν των, καὶ νὰ γνωστοποιοῦν εἰς τοὺς δημογέροντας ἢ εἰς τοὺς βοηθοὺς των τὰς γινομένας ἢ γενομένας καταχρήσεις, διὰ νὰ εἰμποροῦν νὰ τὰς ἀπαντήσουσι ἀμέσως.

A.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΗΤΗΡΙΟΝ.

Τῷ 1866 ἐξεδόθη ἐν Ἀγγλίᾳ νόμος, ἰδιαιτέρως μεριμνῶν περὶ τῶν ἀμαρτωλῶν τῆς μικρᾶς ἡλικίας. Τὸ περιέργον εἶναι ὅτι ἀρχίζει αὐτὴν, ἅμα συμπληρωθῆ ἡ πρώτη ζωὴ τῶν 6 μηνῶν, 6 ἐβδομάδων καὶ 6 ἡμερῶν. Ὡς τελευταῖον δὲ χρονικὸν ὄριον εἶναι τὸ 16 ἔτος συμπληρωμένον.

Ὁ νόμος οὗτος παρέχει εἰς τοὺς γονεῖς ἢ κηδεμόνας τὸ δικαίωμα νὰ προσάγωσι τὰ ἀμαρτάνοντα παῖδιά των, τὰ μὴ συμπληρώσαντα τὸ 14ον ἔτος, ἐνώπιον δύο ἀξιωματικῶν τῆς δικαιοσύνης ἢ τῆς ἀστυνομίας, οἱ ὅποιοι μετὰ πρόχειρον ἐξέτασιν τοῦ θέματος διατάττουσι τὴν ἐντὸς βιομηχανικοῦ τινος σχολείου κράτησιν τῶν ἀτακτούντων παίδων μέχρι τοῦ 16 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Ὁ νόμος χορηγεῖ ἐπίσης εἰς ἕκαστον πολίτην τὸ δικαίωμα νὰ προσάγῃ ἐνώπιον τῶν αὐτῶν τῆς πολιτείας ἀρχόντων πᾶν παιδίον κατωτέρας ἡλικίας τῶν 14 ἐτῶν, τὸ ὁποῖον ἀπήντησε 1) ἐπαιτοῦν καθ' ὁδὸν ἢ ἐν δημοσίοις τόποις, εἴτε φανερώς εἴτε ὑπὸ τὸ πρόσχημα πωλήσεως μικρῶν ἀντικειμένων, ὡς μολυβδοχονδύλων ἢ πυρείων κτλ.

2) περιπλανώμενον ἄνευ κατοικίας ἢ ἄνευ κηδεμονείας,
 3) ὄρφανόν, ἐγκαταλελειμένον ἢ τοῦ ὁποίου οἱ γονεῖς
 εἶναι ἐν φυλακῇ.

Ἡ πολιτικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ τοῦ προκειμένου νόμου
 (*Industrial School Act*) ἔννοια εἶναι μεγάλης σημασίας,
 μεθ' ὅλας τὰς καταχρήσεις, εἰς ἃς, ὡς ὅλα τὰ ἀνθρώπινα
 ἔργα, εἶναι ὑποκείμενος. Διότι παρατηρήθη ὅτι πτωχοὶ
 γονεῖς παρέστησαν τὰ τέχνα των ὡς δῆθεν ἀμαρτήσαντα,
 ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἵνα ἀπαλλαγῶσι τῆς περὶ αὐτῶν φροντίδος.

Ἄριθ. 742.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ ΦΥΛΑΚΩΝ.

*Πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἑγρετῶν
 παρὰ Πλημμελειοδίκαις Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς*

Ἡ ἰδέα τῆς πνευματικῆς ἐπικουρίας πρὸς τοὺς ἐν φυ-
 λακῇ κρατούμενους διατελεῖ ἐν τοσαύτῃ ἁρμονίᾳ πρὸς
 τὸν σκοπὸν τῆς ποινῆς, ὅσον μαρτυρεῖ ἡ κυριωτάτη τῶν
 ἐγκλημάτων πηγὴ, ἀπὸ τῆς στρεβλῆς τοῦτέστι τοῦ πνεύ-
 ματος διευθύσεως. Πρέπει βεβαίως νὰ νοσῇ προηγουμένως
 ἡ διάνοια, ὅπως ὀδηγήσῃ τὸ προσφιλὲς θύμα τῆς εἰς τὸν
 κρημνὸν τοῦ ἐγκλήματος. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἡ φυ-
 λακῇ εἶναι εἶδος νοσοκομείου, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ θεραπεία τῶν
 ἀσθενῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς πνευματικῆς ἀνορθώσεώς των.
 Ἐργασία τοῦ σώματος καὶ μελέτη τοῦ πνεύματος,—Ἰδοὺ
 αἱ δύο πρὸς τοῦτο μοχλοὶ οἱ ὑπὸ τῆς πείρας κατασκευα-
 σθέντες. Ἀλλ' ἐνῶ ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς φυλακῆς τὴν
 εὐρείαν ἀμφοτέρων τούτων ἀνάπτυξιν περιμένομεν ἐκ
 τοῦ μετ' ὀλίγον ἢ μετὰ πολὺ μέλλοντος, οὐδὲν ἐμποδίζει
 ἵνα κατὰ τὰ ἐνόητα θέσωμεν ἐνιαχοῦ στοιχεῖα τινὰ ἀρχῆς,
 ἧτις βαθμηδὸν δύναται νὰ τελειοποιηθῇ καὶ νὰ προχωρήσῃ.

Ἡ ἀρχὴ αὕτη, ἀφορῶσα εἰς τὸν ὀργανισμόν βιβλιοθηκῶν πρὸς χρῆσιν τῶν φυλακισμένων, συνεκεντρώσε μέχρι τοῦδε ἐπτακόσια περίπου ἀναγνωστικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα ἔχρινα πρέπον ἵνα διαμοιράσω μεταξὺ τῶν φυλακῶν τῆς ἡμετέρας περιφερείας, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἑκάστη κρατουμένων. Διευθύνω λοιπὸν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ ἐπισυναπτομένῳ καταλόγῳ σημειούμενα βιβλία, καὶ παρακαλῶ, ἵνα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς δορίσητε τὸν οἰκειότερον πρὸς τὰ γράμματα ἔχοντα μεταξὺ τῶν φυλακισμένων ὡς φύλακα τῶν βιβλίων τούτων, προνοοῦντες ἵνα τὸ ταχύτερον κατασκευασθῇ κινητῇ, ἀνάλογος καὶ δια μεταγενεστέραν τῶν βιβλίων αὔξησιν, ξυλίνη βιβλιοθήκη, καὶ τοποθετοῦντες αὐτὴν ἐν τῷ προσφορωτέρῳ τῆς φυλακῆς δωματίῳ.

Ἡ χρῆσις τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς φυλακῆς βιβλίων ἐνεργητέα διττῶς. Εἰς μὲν τοὺς εἰδότας ἀναγινώσκειν ὁ βιβλιοφύλαξ θέλει δίδει διαδοχικῶς ἀνὰ ἓν βιβλίον πρὸς ἀνάγνωσιν, προνοῶν περὶ τῆς ἐν καθαριότητι καὶ ἀβλαβείᾳ ἐπιστροφῆς του εἰς τὴν βιβλιοθήκην. Εἰς ἐπήκοον δὲ τῶν μὴ εἰδόντων ἀναγινώσκειν, ἐν κανονικαῖς ὥραις ταχθησόμεναις ὑπὸ τοῦ Κ. Εἰσαγγελέως, θέλουσιν ἀναγινώσκει διαδοχικῶς οἱ δυνάμενοι, ἐποπτεύοντος τοῦ ἐπιστάτου καὶ διορίζοντος αὐτούς.

Καὶ τοιαύτη μὲν ἦ, τόγε νῦν ἔχον, διατύπωσις τῆς ἀρχῆς περὶ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς βιβλιοθηκῶν. Ὑπολείπεται ἡ ἐφαρμογὴ, τὸ κύριον τῆς ὁποίας ἀνάγεται εἰς τὴν ὑψηλὴν τῆς Εἰσαγγελίας ἀποστολὴν, ἐξ ὀνόματος τῆς ὁποίας δὲν διστάζω νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν συνεργασίαν τῶν κατὰ τόπους ὀργάνων τῆς εἰς πρακτικὴν τοῦ ὅλου σκοποῦ τελείωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Φεβρουαρίου 1877.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς

Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὕπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 2^{ον} — ΦΥΛ. 21^{ον}

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1877.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 73

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1.	Ἀριθμὸς βιβλίων ἐν ταῖς ὀργανισθείσαις βιβλιοθήκαις τῶν φυλακῶν	Σελ. 431
2.	Φρουραρχικαὶ ὁδηγίαι διὰ τὰς φυλακὰς Μενδρεσὲ καὶ Γκαρπολᾶ	» 433
3.	Αἱ ἐν Αὐστρίᾳ φυλακαὶ κατὰ τὸ 1875 ὑπὸ τοῦ κ. ΛΑΞΞΑΝΔΡΟΥ ΣΚΟΥΖΕ	» 440
4.	Διαχώρισις φυλακισμένων καθ' ἡλικίας καὶ ἐγκλήματα.	» 443

ΨΥΧΗΣ ΙΑΤΡΕΙΑ.

«Ὅτι ἡ περὶ τὴν ψυχὴν ἰατρεία, δίκη καὶ δικαιοσύνη προσαγορευομένη, πασῶν ἐστὶ τεχνῶν μεγίστη, πρὸς μυρίοις ἑτέροις καὶ Πίνδαρος ἐμαρτύρησεν, ἀριστοτέχνην ἀνακαλούμενος τὸν ἄρχοντα καὶ κύριον ἀπάντων θεῶν, ὡς δὴ δίκης ὄντα δημιουργόν, ἣ προσήκει, τὸ πότε καὶ πῶς καὶ μέχρι πόσου, κολαστέον ἕκασταν τῶν πονηρῶν, ὀρίζειν.»

(ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (Περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ βραδέως τιμωρουμένων, § 4)

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5.—Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΑΡΙΘΜΟΣ ΒΙΒΛΙΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΘΕΙΣΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ.

Τὸ ὄλον τῶν μέχρι τέλους Μαρτίου ε. ἔ. συγκεντρωθέντων βιβλίων διὰ τὰς ὀργανισθείσας (1) βιβλιοθήκας τῶν φυλακῶν, τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Εἰσαγγελίας τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ἀναβιβάζεται μέχρι τέλους Μαρτίου 1877 εἰς 1207, τὰ ὁποῖα διανεμήθησαν ὡς ἑξῆς :

Βιβλιοθήκη τῆς φυλακῆς	Μενδρεσῆ	312
»	» Γκαρπολά	283
»	» Χαλκίδος	270
»	» Ἐρμουπόλεως	141
»	» Λαμίας	104
»	» Ἀμφίσσης	97

Κατὰ τὴν ἀνωτέρω διανομὴν ἐλήφθη ὡς βᾶσις ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐκάστη φυλακῇ κρατουμένων, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ προσωπικαὶ καὶ τοπικαὶ περιστάσεις. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἶδος τῶν βιβλίων, ἐν γένει ἀνήκουσι ταῦτα μᾶλλον εἰς τὴν μετρίαν καὶ τὴν μικρὰν ἀναγνωστικὴν ἐποψίν.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἰδιαιτέρως τὸ ἐνδιαφέρον τῶν θερ-

(1) Ἰδ. Ἐφημερίδα Φυλακῶν φυλ. 20ον, Μάρτιος 1877 σ. 127.

μῶς ἐν Ἀθήναις ὑποστριζάντων τὴν σύστασιν τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς βιβλιοθηκῶν.—Τοιουτοτρόπως ὁ κ. Α. Μελάς προσήνεγκε 192 βιβλία ἤτοι 40 τρίτομα σώματα τοῦ Γεροστάθου, 20 Χριστοφόρου, 25 ἠθικὰς ὁμιλίαις ἐπὶ τῶν Εὐαγγελίων, καὶ 25 χριστιανικὰς δεήσεις, ἅπαντα ἔργα τοῦ ἰσχυροῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ καλάμου του.—Ὁ κ. Ἀ. Κωνσταντινίδης προσήνεγκε 368 βιβλία καὶ βιβλιάρια τῆς πρωτοβαθμίου πνευματικῆς ἐνασχολήσεως, ἤτοι 10 παιδαγωγίας 3 παραινέσεις πρὸς τοὺς ἀμετανοήτους, 10 χρηστομαθείας, 5 ἠθικὰ διηγήματα, 30 κατὰ νοῦν ἀριθμητικὰς, 10 γραμματικὰς, 30 προσευχητάρια, 30 κατηχήσεις, 30 ἱερὰς ἱστορίας, 10 γεωγραφία, 10 ἑλληνικὰς ἱστορίας, 5 οἰκονομία, τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, 45 τεύχη μεταφράσεων Ἑλλήνων συγγραφέων κλπ. Ὁ Σύλλογος Παρνασσὸς προσήνεγκε περὶ τὰ 30 διάφορα βιβλία καὶ φυλλάδια, ἐν οἷς καὶ λογοδοσίαι αὐτοῦ.—Οἱ ἀδελφοὶ κ. κ. Βλαστοὶ προσήνεγκον 280 βιβλία καὶ βιβλιάρια, ἤτοι 20 ἠθικὰς κατὰ Χριστὸν, 50 ἱερὰς ἱστορίας, 50 δεκαλόγους, 50 ἠθικὰς μικρὰς, 50 γεωγραφίας, 50 Ροδινσῶνας, 10 μικροὺς Διμητρίους.—Ὁ κ. Χ. Εὐαγγελίδης προσήνεγκε 50 σώματα τοῦ περὶ «Πνευματικῆς Τροφῆς» φιλοπονήματός του.—Ἀνώνυμος προσήνεγκε 40 Δανικὰ Παραμύθια (μετάφρασις τοῦ κ. Δ. Βικέλα).—Ἀνώνυμος 6 σώματα τῆς Ἐφημερίδος τῶν Φυλακῶν καὶ 60 βιβλιάρια.—Ὁ κ. Α.Γ.Σκουζὲς 4 βιβλία ἱστορικὰ. Ὁ κ. Σ. Μπαλάνος 25 βιβλιάρια καὶ φυλλάδια.—Ὁ κ. Διευθυντῆς τῆς Ἐφημερίδος ἢ «Ἀθηναῖς» 6 σώματα αὐτῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ 25 φύλλα τοῦ ἰσταμένου.—Ὁ κ. Ν. Μιχαλόπουλος 67 βιβλία καὶ βιβλιάρια, ἤτοι 2 συνόψεις Ἑλλ. ἱστορίας, 8 ἀναγνωσματάρια, 10 ἀλφαβητάρια, 2 ἐρμηνείαις τῶν εὐαγγελίων τοῦ ἐνιαυτοῦ, 10 πρώτας γνώσεις, 10 περὶ καθηκόντων κλπ.—Ἡ κ. Εὐφρασία Κοκίλου 10 ἱστορίας τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ ρεῦμα εἶναι ἱκανῶς ἐνδεικτικὸν περὶ τῆς πνευματικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν παντί ἀγαθῷ ἐννοίας. Καὶ ὁμῶς πόση πρακτικὴ ἐτι ὁδὸς ὑπολείπεται ἡμῖν καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν φυλακῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων !...

ΦΡΟΥΡΑΡΧΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ ΜΕΝΔΡΕΣΣΕ ΚΑΙ ΓΚΑΡΠΟΛΑ.

1. Ἡ ἀσφάλεια καὶ ἐπιτήρησις τῶν φυλακῶν ἀνήκει εἰς τὸ φρουραρχεῖον, θεωρουμένου ἀτομικῶς ὑπευθύνου τοῦ ἀρχιφύλακος. Κατὰ συνέπειαν οὗτος κατὰ τὸ μετὰ μεσημβρίαν κλείσιμον τῶν δωματίων τῶν φυλακῶν, μίαν ὥραν πρὸ τούτου, μετὰ τοῦ ἐπιστάτου (ἐλεῖ ἐπιθεωρεῖ αὐτοπροσώπως μετὰ μεγίστης λεπτομερείας καὶ ἀκριβείας τὰ πατώματα, τοὺς τοίχους, τὰς ὀροφάς, τὰς θύρας, τὰ παράθυρα καὶ λοιπὰ μέρη τῶν δωματίων, μὴ τυχὸν ὑπάρχει ὀπή τις, ἢ ἐργασία πρὸς ἀπόδρασιν, ὡς ἐπίσης θέλει ἐπιθεωρεῖ τὰ ἐπιπλα τῶν φυλακισμένων, μήπως εἰς αὐτὰ ὑπάρχωσι κεκρυμμένα ἐργαλεῖα ἐπιτήδεια πρὸς ἀπόδρασιν καὶ ρῆξιν.

2. Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ταύτην, ὁ ἐπιστάτης διὰ τοῦ κώδωνος προσκαλεῖ τοὺς καταδίκους νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ δωματία των, ὁ δὲ λοχίας τῆς φυλακῆς, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀρχιφύλακος, ἰστάμενος πρὸ τῆς θύρας ἐκάστου δωματίου πρὸ τῆς εἰς αὐτὰ εἰσόδου τῶν φυλακισμένων, ἐνεργεῖ ἐπ' αὐτῶν αὐστηρὰν σωματικὴν ἐρευναν, καὶ ἀφαιρεῖ πᾶν τὸ τυχὸν εὐρεθὲν ἀπηγορευμένον εἶδος ἤτοι ἐγχειρίδια, μαχαιρίδια (σουγάδες), παιγνιόχαρτα, οἰνοπνεύματα καὶ τὰ παρόμοια, καὶ ἀφοῦ ἐπιθεωρήσῃ καὶ τὴν κατάστασιν τῶν δεσμῶν τῶν ὄσων φέρουσι τοιαῦτα φυλακισμένων, καὶ πα-

ρατηρήσει ὅτι, οἱ ἐν τῷ δωματίῳ ἀνήκοντες εἰσὶ παρόντες, κλείεται τὸ δωμάτιον παρὰ τοῦ ἰδίου ἐπιστάτου.

3. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀρχιφύλακα καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς φρουροὺς νὰ συνομιλῶσι καὶ συντρώγωσι μὲ τοὺς φυλακισμένους, νὰ λαμβάνωσιν ἐπιστολάς πρὸς ἐπίδοσιν, νὰ χορηγῶσιν εἶδη ἱματισμοῦ πρὸς ἐπισκευὴν εἰς τυχὸν εἰδήμονας τεχνίτας φυλακισμένους, καὶ νὰ φέρωσι καὶ εἰσαγάγωσι οἰνοπνεύματα, παιγνιόχαρτα, μαχαιρίδια καὶ τρόφιμα.

4. Ἴνα ὑπάρχη ἐγγύησις ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ ματαιοῦται πᾶσα πρὸς δραπέτευσιν ἀπόπειρα ἐκ μέρους τῶν βαρυποίνων καταδίκων, ὁ ἐξερχόμενος τῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν ἀρχιφύλαξ θέλει παραδίδει εἰς τὸν διάδοχον τοῦ πάντας τοὺς εἰς δεσμὰ καταδεδικασμένους φέροντας αὐτά. Ἐπὶ τούτῳ ὁ παραλαμβάνων ἀρχιφύλαξ θέλει ἀναφέρει εἰς τὸ φρουραρχεῖον πᾶσαν παρατηρηθησομένην ἔλλειψιν ἢ φθορὰν τῶν δεσμῶν διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα πρὸς ἐπιδιόρθωσιν αὐτῶν. Πρὸς εὐχερεστεραν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ παλαιοῦ ἀρχιφύλακος εἰς τὸν νέον θέλει προσαρτηθῆ παρὰ τοῦ ἐπιστάτου, ἐξωθεν ἐπὶ τῆς θύρας ἐκάστου δωματίου κρ. τουμένων, πίναξ ἐμφαίνων τὰ ὀνόματα τῶν δεσμοφόρων καταδίκων.

5. Οὐδεὶς δύναται νὰ εἰσέργηται εἰς τὰς φυλακάς ἄνευ γραπτῆς ἀδείας τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν πλημμελειοδικῶν, ἢ διὰ τοῦ ἀρμοδίου ἀνακριτοῦ διὰ τοὺς ὑποδίκους καὶ τοῦ νομάρχου διὰ τοὺς καταδίκους.

6. Ἄμα εἰς τὸν ἀρχιφύλακα παρουσιασθῆ ἄτομον τι μὲ ἀδειαν τοῦ εἰσαγγελέως, ἀνακριτοῦ ἢ τοῦ νομάρχου πρὸς ἐπίσκεψιν φυλακισμένου τινός, ὀφείλει νὰ ἐπιτρέπη τὴν ἐπίσκεψιν εἰς αὐτὸ, χωρὶς νὰ ζητῆ τὴν θεώρησιν τῆς ἀδείας παρὰ τοῦ φρουραρχείου, ἢ δ' ἐπίσκεψις ἐνεργεῖται κατὰ δευτέραν, παρασκευὴν καὶ κυριακὴν, καθ' ἣν ὥραν τὰ δωμάτια εἰσὶ κεκλεισμένα, ἤτοι ἀπὸ τοῦ πρὸ μεσημ-

βρίαν κλεισίματος μέχρι του μετά μεσημβρίαν ανοίγματος, επί παρουσία του δεσμοφύλακος, τὸ δὲ πρὸς ἐπίσκεψιν μεταβαῖνον άτομον θέλει ἴστασθαι ἔξωθεν ἀμφοτέρων τῶν κιγκλίδων τῶν θυρῶν. Εἰς δὲ τοὺς δικηγόρους ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς αὐτὰς ὥρας νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ προαύλιον καὶ νὰ ὁμιλῶσι μὲ τοὺς πελάτας των κατ' ἰδίαν, ὡσάκις ἤθελον παρουσιασθῆ.

Ἐάν δὲ άτομον τι ἦναι ἐφωδιασμένον μὲ ἄδειαν διὰ νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τῶν φυλακῶν πρὸς ἐπίσκεψιν φυλακισμένου τινός, δέον ἢ τοιαύτη ἄδεια νὰ εἶναι τεθεωρημένη παρὰ τοῦ φρουραρχείου.

7. Ἐάν δὲ εἰς τὸν ἀρχιφύλακα παρουσιασθῆ βούλευμα ἀποφυλακίσεως ὑποδίκου, ἢ ἐγγραφὸς ἄδεια τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ ἀνακριτοῦ, δι' ἧς ἐπιτρέπεται ἢ πρόσκαιρος ἐξοδος ὑποδίκου ἢ καταδίκου ὑπὸ ἀσφαλῆ συνοδείαν ἢ ὑπὸ ἀτομικὴν εὐθύνην τοῦ ἐπιστάτου καὶ ἐπάνοδος αὐτοῦ ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἢ μεταφορὰ ὑποδίκων εἰς ἄλλην φυλακὴν, ἢ ἐπίδαψιλεύεται πλήρης Βασιλικὴ χάρις, ὀφείλει αὐθωρεῖ νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἐξοδὸν χωρὶς νὰ ζητῇ πρὸς τοῦτο τὴν ἔγκρισιν τοῦ φρουραρχείου· ὀφείλει ὁμῶς κατὰ τὴν πρῶτην ἀναφορὰν τοῦ φρουραρχείου νὰ ὑποβάλλῃ εἰς αὐτὸ τὰς διδομένας αὐτῷ εἰδοποιήσεις τῶν ἐπιστατῶν περὶ ἐξαγωγῆς τῶν φυλακισμένων, ἔστω καὶ ἂν ἐπανέκαμψαν οὗτοι εἰς τὰς φυλακάς.

Ὅσάκις δὲ πρόκειται νὰ μεταφερθῶσι μόνον κατάδικοι ἀπὸ φυλακῆς εἰς φυλακὴν, τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ νομάρχου, ὁ ἐπιστάτης θέλει παρουσιάζει τὴν αἴτησιν ταύτην εἰς τὸ φρουραρχεῖον, διὰ νὰ ἐντέλληται τὴν ἐξοδὸν τοῦ καταδίκου, ἢν παρουσιάζει εἰς τὸν ἀρχιφύλακα, ὅστις ἐπιτρέπει τότε τὴν ἐξοδὸν.

8. Ἀμα παραδοθῆ εἰς τὰς φυλακάς κατάδικος ὑπὸ τοῦ κακουργιοδικεῖου ἢ πλημμελειοδικεῖου καταδικασθεὶς, ὁ ἀρχιφύλαξ μετὰ τοῦ ἐπιστάτου τῶν φυλακῶν θέλει συντάττει ὀπισθεν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως, πρᾶξιν δηλοῦσαν

τὴν χρονολογίαν τῆς εἰσόδου αὐτοῦ εἰς τὰς φυλακὰς πρὸς ἔκτισιν τῆς ποινῆς του· ὁπόταν δὲ ἡ ποινὴ καταδίκου τινὸς λήγῃ, ὁ ἐπιστάτης αἰτεῖ παρὰ τῆς Νομαρχίας τὴν ἀποφυλάκισιν αὐτοῦ, παρουσιάζων εἰς αὐτὴν τὸ ἀπόσπασμα τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως καὶ δελτίον τοῦ ἀρχιφύλακος βεβαιουῦν ὅτι, «ὁ κατάδικος οὗτος εὐρίσκεται εἰς τὰς φυλακὰς»· διαταχθείσης δὲ τῆς ἀποφυλακίσεως αὐτοῦ, ὁ ἐπιστάτης παρουσιάζει τὴν δήλωσιν τῆς νομαρχίας εἰς τὸ φρουραρχεῖον, τὸ ὁποῖον ἐντέλλεται ἐπ' αὐτῆς τὴν ἔξοδον, ἣν τότε ἐπιτρέπει ὁ ἀρχιφύλαξ.

9. Ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ἀντισαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν καὶ πλημμελειοδυνῶν, ὁ νομάρχης, ὁ φρουραρχος, ὁ ὑποφρουραρχος, ὁ ὑπασπιστὴς καὶ ὁ εἰσηγητὴς τοῦ φρουραρχείου, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, οἱ ἀνακριταί, ὁ ἰατρός, ὁ ἱερεὺς τῶν φυλακῶν καὶ ὁ πρὸς μεταφορὰν τῶν φαρμάκων ὑπερέτης, ἔχουσιν ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον ἐν ταῖς φυλακαῖς, ὁ δὲ κουρεὺς ὁσάκις προσκληθῆ.

Οἱ ὑπάστυνομοι ὅμως, ὁ πταισματοδίκης, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν ἐφετῶν καὶ πρωτοδικῶν καὶ οἱ ὑπογραμματεῖς αὐτῶν, τότε μόνον ὅταν εἶναι πατηγγελημένοι ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους των, ὅπως ἐνεργήσωσιν ἐντὸς τῶν φυλακῶν ὑπηρεσίαν, ὀφείλουσι δὲ καὶ τότε νὰ ἐπιδεικνύωσι τὴν ἔγγραφον παραγγελίαν των εἰς τὸν ἀρχιφύλακα.

Τοῦτ' αὐτὸ θέλει γίνεσθαι καὶ διὰ τοὺς δικαστικοὺς κλητῆρας, ὅταν εἶναι διατεταγμένοι νὰ ἐπιδώσωσιν πολιτικὸν ἢ ποινικὸν δικόγραφον εἰς τινὰ τῶν φυλακισμένων.

10. Κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν συνεδριάζει τὸ κακούργιοδικοῦν, τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ ἐπιστάτου τῶν φυλακῶν, ὁ ἀρχιφύλαξ ἐπιτρέπει τὴν διὰ συνοδείας ἔξοδον τῶν ὑπόδικων πρὸς μεταγωγὴν αὐτῶν εἰς τὸ κακούργιοδικοῦν, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης των. Αἱ τοιαῦται αἰτήσεις ὑποβάλλονται εἰς τὸ φρουραρχεῖον, κατὰ τὴν πρωϊνὴν ἀναφορὰν.

11. Ἐπ' εὐδεμιᾶ προφάσει ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἀρχιφύλακα νὰ ἀναμιγνύηται εἰς τὴν πώλησιν τῶν τροφίμων καὶ τῆν διανομήν τοῦ ἄρτου· παρίσταται μόνον ὁ δεκανεὺς τῆς ἀλλαγῆς εἰς τὸ παντοπωλεῖον διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσιν ἀταξίαι, καὶ μὴ δίδηται εἰς τοὺς φυλακισμένους ἀπηγορευμένον τι εἶδος.

12. Ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγή οἴνου ἢ ἄλλων πνευματωδῶν ποτῶν, ὡς καὶ τὸ χαρτοπαίξειν ἐν ταῖς φυλακαῖς.

13. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς φυλακισμένους νὰ ἔχωσι μαγκάλια ἐντὸς τῶν δωματίων μὲ ἀνθρακκὰς καὶ νὰ μαγειρεύωσιν ἐντὸς αὐτῶν.

14. Αἱ κλείς τῶν κίγκλιζων φυλάττονται πάντοτε παρὰ τοῦ ἀρχιφύλακος, αἱ δὲ τῶν δωματίων μετὰ τὸ ἑσπερινὸν κλείσιμον αὐτῶν παραδίδονται εἰς τὸν ἀρχιφύλακα, κατατιθέμεναι ἐντὸς μικροῦ κιβωτίου εὐρισκομένου ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ ἀρχιφύλακος. οὗτινος τὴν κλεῖδα θέλει διατηρεῖ ὁ ἐπιστάτης.

15. Ὁ κατὰ τὰς ὠρισμένας ἡμέρας ἑκάστου μηνὸς μεταβαίνων πρὸς παραλιθὴν τῆς λινοστολῆς τῶν φυλακισμένων πρὸς κάθαρσιν ἐργολάβος ὀφείλει νὰ παραλαμβάνῃ αὐτὴν μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν δωματίων, πρὸ τῶν κίγκλιζων, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπιστάτου ἢ τοῦ ὑπεπιστάτου τῶν φυλακῶν· κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον μετὰ τὸν καθαρισμὸν θέλει ἐπιστρέφει αὐτήν.

16. Τὰ δωματία τῶν φυλακισμένων μένουσιν ἀνοικτὰ πρὸς ἀναφυχὴν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι 1 Ὀκτωβρίου ἀπὸ τῆς 7—10 Π. Μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3—6 Μ. Μ., ἀπὸ δὲ τῆς 1 Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Μαρτίου ἀπὸ τῆς 8—11 Π. Μ. καὶ ἀπὸ τῆς 2—4 Μ. Μ. τὰς ἐπιλοίπους δὲ ὥρας οἱ φυλακισμένοι μένουσιν ἐντὸς τῶν δωματίων κεκλεισμένοι.

17. Τὸ θεραπευτήριον ἐφ' ὅλην τὴν ἡμέραν μένει ἀνοικτόν, οἱ δὲ ἐν τῷ προαυλίῳ σκοποὶ εἰς εὐδέναν τῶν φυλακισμένων συγχωροῦσι νὰ συνομιλῇ μετὰ τῶν νοσηλευσμένων, οὔτε τοῖς νοσηλευομένοις νὰ περιφέρωνται εἰς τὸ

προαύλιον· κλείεται δὲ τὸ θεραπευτήριον τὸ ἐσπέρας μετὰ τῶν λοιπῶν δωματίων.

18. Οὐδείς ὡς ἀσθενὴς εἰσάγεται ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ ἄνευ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως, ἐκδιδομένης μετὰ ὁμόφωνον γνωμοδότησιν τῶν ἱατρῶν τῶν καταδίκων καὶ ὑποδίκων, καὶ ἔγκρισιν τῆς Νομαρχίας, κοινοποιουμένην συγχρόνως πρὸς τὸ φρουραρχεῖον.

19. Εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἐπιστάτου θέλει μένει εἰς καὶ μόνον φυλακισμένος ἐκ τῶν ἐλαφροποιῶν, ἵνα βοηθῇ αὐτὸν εἰς τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν κτλ.

20. Οἱ καθαρισταὶ ἐξερχόμενοι εἰς τὸ προαύλιον μετὰ τῶν λοιπῶν φυλακισμένων, θέλουν κλείεσθαι εἰς τὰ δωμάτια μίαν ὥραν μετὰ τὸ κλείσιμον αὐτῶν ὅπως, κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ, ἐνεργῶσι τὴν κάθαρσιν τῶν προαυλίων καὶ προδρόμων. Δύναται δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν κατὰ σειρὰν νὰ διανυκτερεύῃ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἐπιστάτου, ὅπως τὴν νύκτα διορθώσῃ τοὺς φανούς τῶν δωματίων.

21. Ὁ παντοπώλης ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς ἀνοίξεως τῶν δωματίων θέλει εἰσερχεσθαι εἰς τὰς φυλακάς, ἀφοῦ προηγουμένως ὁ λοχίας τῆς φυλακῆς, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀρχιφύλακος ἐπιθωρήσῃ τὰ εἰσαγόμενα εἶδη καὶ ἐνεργήσῃ αὐστηρὰν σωματικὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔρευναν. Ἀπαγορεύεται δ' εἰς αὐτὸν, κατὰ τὸ διάστημα καθ' ὃ τὰ δωμάτια εὐρίσκονται ἀνοικτὰ, νὰ εἰσάγῃ εἶδη τοῦ παντοπωλείου του.

22. Μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν δωματίων, τὸ παντοπωλεῖον θέλει κλείεσθαι, καὶ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τὸν παντοπώλην ἢ εἰς τὸν βοηθὸν αὐτοῦ νὰ μένῃ ἐν ταῖς φυλακαῖς.

23. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ὅπως τὰ δωμάτια τῶν φυλακῶν ἀνοιγοκλείωνται ἀπὸ τὸν ὡς βοηθὸν τοῦ ἐπιστάτου διορισμένον φυλακισμένον.

24. Ὁ ἀρχιφύλαξ θέλει ἐμποδίζει τὴν ἀπομάχρυνσιν ἐκ τῶν φυλακῶν τοῦ διορισμένου τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἡμέρας ὑπεπιστάτου, καὶ δὲν θέλει ἐπιτρέπει εἰς τοὺς πρὸς ἐπίσκεψιν

τῶν φυλακισμένων ἐρχομένους νὰ συνομιλῶσι χωρὶς τῆς παρουσίας ἑνὸς τῶν ἐπιστατῶν.

25. Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ ἐργάζεται τὰ τῆς τέχνης του.

26. Οἱ φύλακες ἅμα ἀφιχθῶσιν εἰς τὴν θέσιν των γεμίζουσι τὰ ὄπλα των μεμονωμένως ἀπὸ τοῦ πρώτου ὑπαξιωματικοῦ τῆ ἐπιτηρήσει τοῦ ἀρχιφύλακος, μέτωπον ἔχοντες πρὸς τὰς φυλακάς.

27. Ὄταν σκοπὸς τις ἀκούσῃ θόρυβον ἐντὸς δωματίου τινός, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ πάραυτα περὶ τούτου τὸν ἀρχιφύλακα, οὗτος δὲ τὸν δεσμοφύλακα δὲ νὰ ἠσυχάσῃ κατὰ τὴν 12 τῶν ὀδηγιῶν του τὸν θόρυβον· ὁ δὲ ἀρχιφύλαξ ὀφείλει νὰ παρέξῃ αὐτῷ πᾶσαν πρὸς τοῦτο ἐκτεθησομένην συνδρομήν. Ἐὰν δὲ ἡ ἀταξία εἶναι σπουδαία, ὁ ἀρχιφύλαξ ὀφείλει νὰ θέσῃ τὴν φυλακὴν ἐπὶ τῶν ὄπλων, λαμβάνων πάντα τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τῶν φυλακῶν κατάλληλα μέτρα, εἰδοποιῶν πάραυτα τὸν ὑποφρουράρχον.

28. Ο ἀρχιφύλαξ τῆς πρωτοφυλακῆς ἅμα προσκληθῆ ὑπὸ τοῦ ἀρχιφύλακος Μενδρεσέ ἢ Γκαρπολᾶ νὰ ἐνισχύσῃ αὐτὸν, ὀφείλει νὰ μεταβῆ μεθ' ἀπάσης τῆς δυνάμεως, ἐγκαταλείπων εἰς τὴν πρωτοφυλακὴν τὸν σκοπὸν μόνον καὶ τὸ ὑποδεκανεᾶ τῆς φυλακῆς, καὶ εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸ φρουραρχεῖον· ὁ δὲ ἀρχαιότερος κατὰ βαθμὸν ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν τῆς φρουρᾶς.

29. Οἱ ἐσωτερικοὶ σκοποὶ τῶν φυλακῶν, τοῦτ' ἐστὶν οἱ ἐντὸς τῶν προαυλίων καὶ εἰς τὸ ἄνω πάτωμα, θέλουν φυλάττει ἀπὸ τῆς ὥρας καθ' ἣν ἀνοίγουσι τὰ δωμάτια μέχρι τοῦ ἐσπερινοῦ κλείσματος αὐτῶν ἄνευ ὄπλων.

30. Κατὰ τὸ ἀνοιγμα τῶν φυλακῶν ὁ ἀρχιφύλαξ Μενδρεσέ τοποθετεῖ πρὸ τῶν κίγκλιδων καὶ δύο σκοποὺς, ὁ δὲ τοῦ Γκαρπολᾶ καὶ ἕτερον σκοπὸν ἐντὸς τοῦ προαυλίου πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος.

31. Ἀπὸ τοῦ σιωπητηρίου μέχρι τοῦ ἐωθινοῦ εἰς ἕκ τῶν βαθμοφόρων κατὰ σειρὰν θέλει ἐπαγρυπνεῖ καὶ ἐπιθεωρεῖ

τούς σκοπούς και φύλακας, καθοδηγῶν αὐτούς εἰς τὸ καθήκον των.

32. Ἐὰν σκοπὸς τις τῶν φυλακῶν ἤθελε παρατηρήσει πυρκαϊάν ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ αὐθωρεῖ τὸν ἀρχιφύλακα του, καὶ κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ νὰ πυροβολήσῃ ἐκτὸς ἀπομακρυσμένου σκοποῦ, ὅστις συμμορφοῦται μὲ τὸν περὶ πυρκαϊᾶς κανονισμόν.

33. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς σκοπούς νὰ πυροβολῶσιν ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἐξαιρέσει μόνον προφανοῦς ἀποδράσεως.

34. Ὁ δεκανεὺς τῆς φρουρᾶς Μενδρεσὲ θέλει διανυκτερεύει εἰς τὸ ἐν φυλακεῖον τῶν στρατιωτῶν, ὁ δὲ ὑποδεκανεὺς εἰς τὸ ἕτερον.

Ἀθῆναι, τῆ 1 Ἀπριλίου 1872.

Ὁ Φρούραρχος
Μ. ΤΟΛΜΙΔΗΣ.

ΑΙ ΕΝ ΑΥΣΤΡΙΑ ΦΥΛΑΚΑΙ

κατὰ τὸ 1875.

Ἐκ τῆς ἐσχάτως ἐκδοθείσης ἐπετηρίδος τῶν ἐν Αὐστρίᾳ φυλακῶν, διὰ τὸ ἔτος 1875, ἐραυζόμεθα τὰς ἀκολούθους στατιστικὰς πληροφορίας. Κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐν ταῖς ποινικαῖς φυλακαῖς (13 δι' ἄνδρας καὶ 6 διὰ γυναῖκας) ἐκρητήθησαν ἐν ὄλῳ 161,064 κατάδικοι, ἤτοι 415 ἄτομα περισσότερα ἢ ἐν ἔτει 1874. Ἡ αὐξήσις αὕτη προῆλθε κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς ἐπαυξήσεως δεσμοτηρίων τινῶν καὶ μόλαταῦτα 1681 κατάδικοι, ἕνεκα ἐλλείψεως χώρου ἐν

ποινικῆ φυλακῆ, ὅπου ἔπρεπε νὰ ὑποστῶσι τὴν ποινὴν των, ἐκρατοῦντο εἰς τὰς δικαστικὰς φυλακάς.

Ἄν καὶ ὁ κανονισμένος χῶρος μόλις ἤρκει διὰ 10,542 (δηλ. 8,952 ἄνδρας καὶ 1,590 γυναῖκας), ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ μέσον ὄρον καθ' ἡμέραν κρατουμένων ἀνῆλθεν εἰς 11,129 άτομα, ἀντὶ 10,852 τοῦ ἔτους 1874. Καταβάλλεται δὲ μεγάλη φροντίς, ὅπως δι' ἀνεγέρσεως νέων κτιρίων ἐπαυξηθῆ ὁ διαθέσιμος χῶρος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν διατροφῆς ἀνῆλθεν εἰς 4,112,255, ὅπερ δεικνύει αὐξησιν 101,048 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος. Ἐπὶ ἐκάστου δὲ κρατουμένου ἀνελόγουν κατὰ μέσον ὄρον 252 καὶ $\frac{1}{10}$ ἡμέραι διατροφῆς. Ἐπὶ τῶν ὄλων κρατουμένων 16,064 οἱ νεωστοὶ προσελθόντες ἀνῆλθον εἰς 34 $\frac{6}{100}$ $\frac{0}{0}$ ἄνδρας καὶ 32 $\frac{8}{100}$ $\frac{0}{0}$ γυναῖκας, τοῦθ' ὅπερ ἐξισοῦτα σχεδὸν πρὸς τοὺς ἐξεληθέντας τῶν φυλακῶν 1190 δὲ διήνυσαν τὴν ποινὴν των ἐν ἀπομονώσει.

Ἐπὶ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν καταδίκων οἱ ἄνδρες ἀντεπροσώπευον τὰ 85 $\frac{4}{100}$ $\frac{0}{0}$, αἱ δὲ γυναῖκες τὰ 14 $\frac{60}{100}$ $\frac{0}{0}$, ὅπερ εἶναι ἡ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, σταθερὰ σχεδὸν, τῶν δύο φύλων σχέσις. Παρατηρήθη δὲ αὐξήσις ἀπὸ 11 $\frac{33}{100}$ εἰς 13 $\frac{03}{100}$ $\frac{0}{0}$ διὰ τὰ φυσικὰ τέκνα, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγριμμάτων ἠλαττώθη πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος, διὰ μὲν τοὺς ἄνδρας ἀπὸ 33 $\frac{68}{100}$ εἰς 30 $\frac{23}{100}$, διὰ δὲ τὰς γυναῖκας ἀπὸ 51 $\frac{42}{100}$ εἰς 49 $\frac{93}{100}$ $\frac{0}{0}$.

Τὸ ἔτος τοῦτο παρουσιάζει δυσάρεστον τροπὴν ὡς πρὸς τὸ ἠθικόν τῶν φυλακισθέντων, καθ' ὅτι ἐν ᾧ τὸ 1874 ἐκ μὲν τῶν ἀνδρῶν 26 $\frac{19}{100}$, ἐκ δὲ τῶν γυναικῶν 38 $\frac{45}{100}$ $\frac{0}{0}$ πρώτην φορὰν ὑφίσταντο καταδίκην, τὸ 1875 ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν τοιοῦτων ἀνδρῶν ἐξέπεσεν εἰς 23 $\frac{81}{100}$ ὁ δὲ τῶν γυναικῶν εἰς 36 $\frac{36}{100}$ $\frac{0}{0}$. Κατὰ συνέπειαν τούτου καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ὑποτροπὴν τιμωρουμένων ἀνῆλθεν ἀπὸ 59 $\frac{71}{100}$ εἰς 63 $\frac{11}{100}$ διὰ τοὺς ἄνδρας, καὶ ἀπὸ 51 $\frac{78}{100}$ εἰς 52 $\frac{14}{100}$ διὰ τὰς γυναῖκας.

Ἐὰν ἐξετάσωμεν τοὺς φυλακισμένους κατ' εἶδος ἐγκλή-

ματος, βλέπομεν πόση μεγάλη διαφορά υπάρχει ἀπὸ τὰ καθ' ἡμᾶς πρὸς τὰ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ, ὡς πρὸς τὴν ἀφορμὴν τὴν εἰς τὸ κακούργημα ὠθοῦσαν. Οἱ κατὰ τῆς περιουσίας ἐγκληματήσαντες ἐν Αὐστρίᾳ τῷ 1875 ἀπετέλουν τὰ τρία τέταρτα ($75 \frac{0}{100}$) ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν φυλακισμένων, αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ περίεργον σύμπτωσιν ὑπερέβησαν τὸ μέτρον τοῦτο, φθάσασαι εἰς $78 \frac{52}{100} \frac{0}{100}$, ἐν ᾧ ἐν Ἑλλάδι, κατ' ἀντίστροφον λόγον οἱ κατὰ τοῦ ἀτόμου κακουργοῦντες ἀνέρχονται περίπου εἰς τὸν αὐτὸν ἀριθμόν. Ποῖον τὸ οἷτιον τῆς τοιαύτης ἐκ διαμέτρου διαφορᾶς τῶν τοῦ κακούργηματος ἀφορμῶν, καὶ ποῖον εἶδος ἐγκλημάτων προτιμώτερον τοῦ ἄλλου, εἶναι ἀντικείμενον σπουδαίας κοινωνιολογικῆς μελέτης, οὐχὶ τοῦ παρόντος χρόνου. Σημειώσωμεν ἐνταῦθα ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν διδαχθέντων ἐν ταῖς φυλακαῖς ὡς καὶ τῶν δειξάντων ἐπιτυχίαν εἰς τὰ διδαχθέντα, ἦτον ἐν προόδῳ ὡς πρὸς τὸ παρελθὸν ἔτος.

Ἐπίσης πρόοδος ἐφάνη καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν φυλακισμένων, τοῦ ἐτησίου κέρδους ἀνελθόντος εἰς φλωρίνα 439,239 $\frac{07}{100}$ δηλαδὴ φλωρ. 21,264 $\frac{45}{100}$ πλειότερα ἢ ἐν ἔτει 1874, ἐκ τοῦ ὁποίου ποσοῦ φλωρ. 288,312.37 ἀνελόγησαν τῷ Κράτει. Τὸ προϊόν τῆς ἐργασίας ἐκάστου φυλακισμένου, λαμβάνομένων τούτων ἀπολύτως, ἀνήλθεν εἰς φλωρ. 9 $\frac{51}{100}$, ἐν ᾧ ἕκαστος ἐξελθὼν τῆς φυλακῆς ἔλαβεν ὡς οἰκονομίαν ἐκ τῶν ὄσων ἐκέρδησε φλωρ. 20 $\frac{76}{100}$. Ἐπαισθητὴ δὲ διαφορά ὑπῆρξε μεταξὺ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐργασίας τῶν ἐν κοινῷ καὶ τῶν ἐν κελίοις ἐργασθέντων· τοῦθ' ὅπερ μαρτυρεῖ ὑπὲρ τοῦ δευτέρου συστήματος καὶ ὑπ' αὐτὴν τὴν ἐποψιν, καθ' ὅτι καὶ ὡς πρὸς τὴν διαγωγὴν τῶν ἐν τῇ φυλακῇ, ὁ ἀριθμὸς τῶν τιμωριθέντων ἕνεκα παραπτωμάτων κατὰ τῆς πειθαρχίας, τῶν μὲν ἐν κελίοις ἀπὸ 31 $\frac{76}{100}$ κατὰ τὸ 1874 ἠλαττώθη εἰς 22 $\frac{83}{100}$ τὸ 1875, ἐν ᾧ ὁ τῶν ἐν κοινῷ κρατουμένων ἀπὸ 22 $\frac{23}{100}$ ἠύξησεν εἰς 25 $\frac{96}{100} \frac{0}{100}$.

Ἡ ὀλικὴ δαπάνη τῶν 19 ποινικῶν φυλακῶν ἀνήλθεν εἰς

φλωρ. 2,542,525 ἐν οἷς συμπεριλαμβάνονται φλωρ. 405, 485 διὰ προσθήκην κτιρίων. Αἱ ἴδιαι εἰσπράξεις τῶν φυλακῶν ἀπέφερον φλωρ. 537,084, εἰς τρόπον ὥστε ἡ καταβολὴ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν συντήρησιν τῶν φυλακισμένων ἀνῆλθεν εἰς φλωρ. 1,554,959, ἡλαττώθη δηλ. ὡς πρὸς τὸ 1874 κατὰ φλωρ. 137,989, καὶ τοι τὰ ἐξοδα νέων κτιρίων ἠὺ ξήνθησαν κατὰ φλωρ. 43,868. Τοῦτο ἐπετεύχθη διὰ τῆς σώφρονος οἰκονομίας καὶ αὐστηρᾶς διαχειρίσεως ἀφ' ἑνός, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐπιμέλεια πρὸς προαγωγὴν καὶ ἐπὶ το ἐπικερδέστερον διεύθυνσιν τῆς ἐργασίας τῶν κρατουμένων οὐχ ὀλίγον συνέτεινεν ὅπως οἱ ἐκ ταύτης πόροι ἀξήνθῳσι πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν τοῦτε τε Κράτους καὶ τῶν φυλακισμένων.

Α. Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ.

Ἄριθ. 898.

ΔΙΑΧΩΡΙΣΙΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

ΚΑΘ' ΗΛΙΚΙΑΣ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ.

*Πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐγστῶν
παρὰ Πλημμελειοδικαίαις Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖαι.*

Ἡ κατὰ τὸ ὑπάρχον σύστημα τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν κάθειρξις ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ δωματίου πολλῶν ὁμοῦ καταδίκων πρέπει νὰ μελετηθῇ ἀπὸ ἰδιαιτέρου διαφέροντος, τὸ ὅποῖον ὁ νομοθέτης κατέστησε κοινὸν μεταξὺ δικαιοσύνης καὶ διοικήσεως, ὅπως ἐντεῦθεν θεωρηταὶ πάντοτε ἀναπόφευκτος ἡ μεταξὺ εἰσαγγελέως καὶ διοικητοῦ κανονικῆς σύμπραξις. Ἐὰν π. χ. ἤθελεν ὑποτεθῆ, ὅτι τιθεμένων

ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ δωματίου καὶ τῶν ἀπὸ δολιότητος ἐν ὠρίμῳ ἡλικίᾳ κακουρησάντων καὶ τῶν ἀπὸ ὀρμῆς ἐν νεότητι ἀμαρτησάντων, διατρέχουσιν οἱ δεῦτεροι τὸν κίνδυνον νὰ διαφθαρῶσι ὑπὸ τῶν πρώτων περισσότερον τοῦ ὅσον ἐξέκλινον πρὶν καταληφθῶσιν ὑπὸ τῆς κραταιᾶς χειρὸς τῆς Πολιτείας, δὲν ἐννοῶ κατὰ πόσον αὕτη ἔχει τοιοῦτο δικαίωμα. Ἐὰν κατάδικοι ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ὑποτροπῆς διατελοῦντες πρέπει νὰ ζῶσι ἐν διαρκεῖ, τρόπον τινά, συγχρωτισμῷ μετὰ πρωτοπείρων τοῦ ἐγκλήματος ὀπαδῶν, βεβαίως ὁ νομοθέτης ἀπὸ τοιούτου σχολείου μετὰ φρίκης ἀποστρέφει τὴν κεφαλὴν.

Ἀνάγκη λοιπὸν, καθ' ὅσον ἡ νόμιμος, ὑπὸ τὴν γενικωτάτην τῆς λέξεως σημασίαν, ἐκτέλεις τῆς ποινῆς ἀνήκει εἰς τὸν κύκλον τῶν εἰσαγγελικῶν καθηκόντων, νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῆς ἐπιτοπίου διοικητικῆς ἀρχῆς διὰ τὸ τέλος, ἵνα μεταξὺ τῶν καθ' ὑμᾶς καταδίκων γίνωσιν αἱ ἐξῆς δύο κεφαλαιωδέσταται διακρίσεις· 1) τῶν ὑπὸ τὸ βάρος πονηροῦ δόλου ἐνεργησάντων καὶ 2) τῶν ὑπὸ τὸ στίγμα τῆς ὑποτροπῆς διατελούντων. Εἰς ἀμφοτέρα τὰ θέματα ταῦτα οἱ κ. κ. Εἰσαγγελεῖς ἔχουσι τὴν εἰδικότητα, ἵνα μελετῶντες τὰς δικογραφίας καὶ συλλέγοντες τὰς πληροφορίες τῆς ὑπηρεσίας, διαφωτίσωσι τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν, μετὰ τῆς ὁποίας ἡ περαιτέρω, τό γε νῦν ἔχον, συνενόησις συνίσταται εἰς τὴν ἐν ἰδιαιτέροις δωματίοις διαχωρίσιν τῶν ἀνωτέρω καταδίκων ἀπὸ τῶν λοιπῶν.

Ὅθεν παρακαλῶ τοὺς κ. κ. Εἰσαγγελεῖς, ἵνα διὰ τοῦ χαρακτηρίζοντος αὐτοὺς ζήλου ἐπιληφθῶσι τοῦ ἔργου καὶ μοὶ γνωστοποιήσωσιν ἐν καιρῷ τὰς σχετικὰς ἐνεργείας των.

Ἐν Ἀθήναις 5 Μαρτίου 1877.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς
Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὕπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 2^{ον} — ΦΥΛ. 22^{ον}

ΜΑΙΟΣ 1877.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 7Α

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1.	Οί κατά τὸ 1873 πλημμελήσαντες ὑπὸ τοῦ κ. ΑΡ.	σελ.	147
2.	Προφυλάξεις καὶ φυρεδικία	»	150
3.	Θανατικαὶ ἐκτελέσεις	»	151
4.	Χῶρος καὶ ἄνθρωποι ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς φυλακαῖς.	»	155
5.	Κατάδοικοι ἐν Ἑλλάδι	»	156
6.	Εἰσαγγελικὴ ἐπίσκεψις φυλακῶν	»	158

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟ 1873 ΠΛΗΜΜΕΛΗΣ ΑΝΤΕΣ.

Ἐχω ὑπ' ὄφιν τὰς ἐπίσημους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐξακριβώσεις, σχετικῶς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διὰ τῶν πλημμελειοδικείων λειτουργούσης ποινικῆς ἐν Ἑλλάδι δικαιοσύνης. Κατ' αὐτὰς ἐνώπιον ἀπάντων τῶν πλημμελειοδικείων τοῦ κράτους εἰσῆχθησαν κατὰ τὸ 1873 ὑποθέσεις 15990, ἐκ τῶν ὁποίων 5246 ἀπέβησαν καταδικαστικαὶ τελεσιδίκως, 5326 ἀθωοτικαὶ καὶ αἱ λοιπαὶ ἀνεβλήθησαν ἢ δὲν ἐξεδικάσθησαν τελεσιδίκως. Τὸ σύνολον τῶν κατηγορουμένων ἀνέβη εἰς 16686 ἄνδρας καὶ 698 γυναῖκας, ἐκ τῶν ὁποίων κατεδικάσθησαν 7014, ἧτοι 6812 ἄνδρες καὶ 202 γυναῖκες, ἀθωοθέντων 9874 ἀνδρῶν καὶ 486 γυναικῶν. Οἱ πλείονες λοιπὸν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν ἤ ἐσυκοφαντήθησαν ἢ κατώρθωσαν νὰ ἀποκρῦψωσι τὴν ἐνοχὴν των. Ἀμφοτέρωθεν σύμπτωμα ἄξιον ἰδαιτέρως προσοχῆς.

Αἱ πράξεις τῶν εἰσαχθεισῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν πλημμελειοδικείων διαμοιράζονται κατὰ τὰ ἔτη τῆς τελέσεως των ὡς ἐξῆς : 4 τοῦ 1863,—11 τοῦ 1865,—29 τοῦ 1866,—66 τοῦ 1867,—98 τοῦ 1868,—569 τοῦ 1869,—652 τοῦ 1870,—1034 τοῦ 1871,—1616 τῶν 1872,—1167 τοῦ 1873.

Αἱ ἐπιβληθεῖσαι ὑπὸ τῶν πλημμελειοδικείων ποιναὶ ἠκολούθησαν τὴν ἐξῆς ἀριθμητικὴν ἀνάπτυξιν: 5925 (5784

ἄνδρες καὶ 141 γυναῖκες) κατεδικάσθησαν εἰς φυλάκισιν, 105 (101 ἄνδρ. καὶ 4 γυν.) εἰς κράτησιν, 228 (219 ἄνδρ. καὶ 9 γυν.) εἰς χρηματικὴν ποινὴν, 756 (708 ἄνδρ. καὶ 48 γυν.) εἰς πρόστιμον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν γάμον καὶ τὰ γράμματα, ἐκ τῶν καταδικασθέντων 7014, ἔγγαμοι μὲν ἦσαν 3936 (3756 ἄνδρες καὶ 180 γυναῖκες), εἰδότες δὲ γράμματα 2515 (2498 ἄνδρες καὶ 17 γυναῖκες). Σημεῖον ὅτι ἡ ἐπανορθωτικὴ τῶν πλημμελειοδικείων δικαιοσύνη ἐστρατολόγησε τοὺς μαθητὰς τῆς μάλλον ἐκ τῶν ἀγάμων καὶ τῶν ἀγραμμάτων. Τοιοῦτοτρόπως μεταξὺ τῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ σχολείου στενὴ πάντοτε ἡ ἠθικοποιητικὴ ἔνωσις.

Καθ' ἡλικίαν οἱ καταδικασθέντες ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν πλημμελειοδικείων διαμοιράζονται ὡς ἐξῆς: 1090 (1070 ἄνδρες καὶ 20 γυναῖκες) ἀπὸ τοῦ 14—21ου ἔτους, 3001 (2931 ἄνδρ. καὶ 71 γυν.) ἀπὸ τοῦ 22—30ου, 1722 (1659 ἄνδρ. καὶ 63 γυν.) ἀπὸ τοῦ 31—40ου, 711 (675 ἄνδρ. καὶ 36 γυν.) ἀπὸ τοῦ 41—50ου, 359 (348 ἄνδρ. καὶ 11 γυν.) ἀπὸ τοῦ 51—60ου, 130 (129 ἄνδρ. καὶ 1 γυν.) ὑπεράνω. Ἡ ἀπὸ τοῦ 22—30ου ἔτους ἡλικία ἐτιμωρήθη διὰ πλειόνων φυλακίσεων (2566 ἄνδρ. 57 γυν.), κατόπιν δ' αὐτῆς ἔρχονται, ἐν τῇ ἐξῆς σειρᾷ, ἡ ἀπὸ τοῦ 31—40ου (1362 ἄνδρ. 39 γυν.), ἡ ἀπὸ τοῦ 14—21ου (925 ἄνδρ. 14 γυν.), ἡ ἀπὸ τοῦ 41—50ου (531 ἄνδρ. 21 γυν.) κλπ. Ἐπὶ τῆς κρατήσεως τὰ πρωτεῖα ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ 22—30ου ἔτους ἡλικίαν (43), κατόπιν τῆς ὁποίας ἡ ἀπὸ τοῦ 14—21ου (35), ἡ ἀπὸ τοῦ 31—40ου (23) κλπ. Ἐπὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς προηγεῖται ἡ ὠριμος τοῦ 31—40ου ἔτους ἡλικία (78), ἔπεται ἡ τοῦ 22—30ου (64), ἡ τοῦ 41—50ου (58) κλπ. Ἐπὶ τοῦ προστίμου μετὰ τὴν ἡλικίαν τῶν 22—30 ἐτῶν (272), ἔρχεται ἡ τοῦ 31—40ου ἔτους (220), ἡ τοῦ 14—21ου (109) κλπ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπαγγελματικὴν τῶν καταδικασθέντων κατάταξιν, ἰδοὺ πῶς ἔχει αὕτη: 427 κτηματῖαι, 217

εμποροί, 497 βιομήχανοι, 590 ἐργάται, 3547 γεωργοί 1324 ποιμένες, 58 δημοτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται, 94 δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται, 50 στρατιωτικοί, 8 κληρικοί. Δυνάμεθα νὰ ποιήσωμεν γενικωτάτην τινὰ σύγκρισιν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν ὑπολογιζομένων τῶν μελῶν τῆς γεωργικῆς τάξεως, ἐν τῇ ἀπογραφῇ τοῦ 1870, εἰς 248,027, τὸ 62ον αὐτῆς ἐπλημμέλησεν ὑπολογιζομένων δὲ τῶν ποιμένων εἰς 44,352 τὸ 33ον αὐτῶν ἐνέδωκεν εἰς τὸν πειρασμόν. Εἰρηνικώτεροι λοιπὸν πάντοτε οἱ γεωργοί.

Κατ'εἶδος πράξεων οἱ ἐν ἔτει 1873 καταδικασθέντες ὑπὸ τῶν πλημμελειοδικείων τῆς Ἑλλάδος κατατάσσονται ἐν τῇ ἐπομένῃ τάξει: 2981 ἐπὶ τραύματι καὶ αἰχίαις ἀπρομελετήτοις, 1170 ἐπὶ ζωοκλοπῇ, 721 ἐπὶ ἐξυβρίσει, 307 ἐπὶ κλοπῇ, 293 ἐπὶ αὐτοδικίᾳ, 209 ἐπὶ φθορᾷ καὶ βλάβῃ, 141 ἐπὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσει, 138 ἐπὶ τραύμασιν ἐκ προμελέτης, 118 ἐπὶ λειπομαρτυρίᾳ, 116 ἐπὶ παραβάσει φορολογικῶν νόμων, 108 ἐπὶ διαταράξει οἰκιακῆς εἰρήνης, 86 ἐπὶ ἀντιστάσει, 85 ἐπὶ ζωοκτονίᾳ, 51 ἐπὶ βία καὶ ἀπειλαῖς, 36 ἐπὶ ἐμπρησμῷ, 34 ἐπὶ ἀνθρωποκτονίᾳ ἐξ ἀμελείας, 27 ἐπὶ ὑπεξαιρέσει, 27 ἐπὶ παραβάσει ἐκλογικοῦ νόμου, 26 ἐπὶ μοιχείᾳ, 26 ἐπὶ διαταράξει ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης, 24 ἐπὶ παραβάσει ἀστυνομικῶν διατάξεων, 23 ἐπὶ παραβάσει καθηκόντων δημοσίων ὑπαλλήλων, 18 ἐπὶ ἀπαγωγῇ, 16 ἐπὶ ἀπειθείᾳ, 15 ἐπὶ ψευδεὶ διαὶ χειραψίας ὑποσχέσει, 11 ἐπὶ ἰδιοποιήσει, 10 ἐπὶ διαταράξει ἡσυχίας σωματείων, 10 ἐπὶ μετακινήσει ὁροσῆμων κλπ.

Τοιαῦται αἱ γενικαὶ διευθύνσεις τοῦ ἐν Ἑλλάδι πλημμελήματος, ἐκ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ ἐξαχθῶσι περαιτέρω ἔτι γενικὰ πορίσματα περὶ τῆς δευτεροβαθμίου (πταῖσμα — πλημμέλημα — κακούργημα) ἐγκληματικῆς ἐν τῷ τόπῳ ροπῆς.

ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΙΣ ΚΑΙ ΦΥΓΟΔΙΚΙΑ.

Ἡ νομοθετικὴ τῆς ἐν Ἑλλάδι προφυλακίσεως ἱστορία κέκτηται ἐν τῷ κατωτέρῳ δημοσιευομένῳ νόμῳ τῆς 9 Ἰανουαρίου 1867 προηγούμενον ἰδιαιτέρας μελέτης ἄξιον. Ὅταν οἱ τοῖχοι τῆς φυλακῆς εἶναι ἀνεπαρκεῖς καὶ οἱ ὄροι τῆς κοινωνικῆς ζωῆς παρακεκινδυνευμένοι ἐκ τῆς πληθώρας τῶν φυγοδίκων, ἔρχεται ἡ ἰδέα τῆς ἐπὶ τινα χρόνον ὑπνώσεως τῶν νόμων. Ἡ ἰδέα ἀνήκει εἰς τὴν σφαῖραν τῆς διοικήσεως καὶ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἰσχὺν τῆς πολιτείας καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἁρμονικὴν τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν ἐκτύλιξιν.

Νόμος ΡΝΘ' περὶ Φυγοδίκων.

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἐντὸς ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς προσερχόμενοι καὶ εἰς πᾶσαν αὐτῶν πρόσκλησιν μετὰ ταῦτα ἐμφανιζόμενοι φυγοδικοὶ, κατηγορούμενοι δι' ἐγκλήματα πραχθέντα ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἐκτὸς τῆς Ἑπτανήσου, ἀπὸ τῆς 5 Ἰβρίου 1862 μέχρι τῆς 20 Ἰβρίου 1863, ἀπαλλάσσονται τῆς προφυλακίσεως διὰ τὰ ἐγκλήματα ταῦτα μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλεύματος.

Ἄρθρ. 2. Οἱ διὰ δικαστικοῦ βουλεύματος εἰς τὸ κακουργιοδικεῖαν παραπεμφθέντες ἢ παραπεμφθησόμενοι, ἐνεκα τῶν ἀνωτέρω πράξεων καὶ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας προσελθόντες φυγοδικοὶ ἀπαλλάσσονται τῆς προφυλακίσεως δι' ἐγγυήσεως, δίδομένης κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ ἐχούσης τὰς ἐν αὐτῇ ὀριζόμενας συνεπεΐας.

Τοιαύτη ἀπαλλαγὴ τῆς προφυλακίσεως δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ κακουργημάτων τιμωρουμένων μὲ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, τῶν ἰσοβίων ἢ τῶν προσκαίρων δεσμῶν.

Ἄρθρ. 3. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς ἤδη προφυλακισμένους δυνάμει ἐνταλμάτων ἢ βουλευμάτων καὶ κατηγορουμένους διὰ πράξεις τελεσθεῖσας κατὰ τὴν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ὀριζομένην ἐποχὴν.

Ἄρθρ. 4. Ἐξαιροῦνται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τὰ κακουργήματα τῆς ληστείας, ἐκτὸς τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 367 τοῦ ποιν. νόμου, τῆς πειρατείας, τῆς ναυταπάτης, τῆς ἐχθιάσεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 368 § 1 τοῦ ποιν. νόμου, τηρουμένης καὶ ἐνταῦθα τῆς ἐπὶ ληστεία ἀνώτέρω ἐξαιρέσεως καὶ τοῦ φόνου.

ΘΑΝΑΤΙΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ.

Εἶναι ἀπίστευτον καὶ ἐν τούτοις ἀληθές, ὅτι ἡ σπάθη τῆς λαιμητόμου ἐθέρισε μέγαν ἀριθμὸν ὑπάρξεων ἐν Ἑλλάδι, χωρὶς μέχρι τοῦ 1865 νὰ θεωρηθῇ ἀναγκαία ἢ ἀπογραφὴ τῶν θυμάτων τούτων τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Ἐφρονεύοντο οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τῆς πολιτείας οὐδ' ὅπως οἱ ἐπικύνδουνοι στρατιωτικοὶ ἵπποι, οἵτινες τοῦλάχιστον ἀριθμοῦνται ἐν ταῖς καταστάσεσι τοῦ ἵππικοῦ σώματος.

Θὰ ἦτο λίαν ἐνδιαφέρουσα μελέτη ἡ ἐκ τῆς ἀναλογίας τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων πρὸς τὴν διαδοχὴν τῶν ἐτῶν, ἀπὸ τῆς πρώτης ἀποκαταστάσεως τῆς Ἑλλάδος μέχρι σήμερον. Διδομένου ὅτι ἡ θεριστικὴ ἀνθρωπομηχανὴ στηρίζεται ἐπὶ τῶν αὐτῶν πάντοτε ποιοτητῶν τῆς μεγάλης κακουργίας, θὰ προέκυπτε σπουδαιότατον σημεῖον συχρίσεως τῆς νεωτέρας ἐν Ἑλλάδι βιωτικῆς πρὸς τὴν προηγουμένην. Κατὰ τοῦτο δύναται ὅπως οὖν, καίτοι ἀπὸ χρόνου μικροῦ, νὰ χρησιμεύσωσιν αἱ ἀπὸ τοῦ 1866 συχεν-

τρούμεναι καταστατικάι τῆς Δικαιοσύνης πληροφορίαι, τὰς ὁποίας ἀντλῶ ἐκ τοῦ ἐπὶ τέλους μετὰ ὀλόκληρον τριακονταετῆ κανονικὴν διοίκησιν καταρτισθέντος βιβλίου τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων.

1866	1867	1868	1869	1870	1871	1872	1873	1874	τὸ ὅλον
17	5	0	24	44	20	14	0	7	131

Ἐν τῇ ἐννεαετία λοιπὸν 1866—1874 ἐφόνευσεν ἡ Ἑλληνικὴ πολιτεία 131 ἀμειλίχτους ἐχθροὺς αὐτῆς. Τὸ πλειότερον αἷμα ἐχύθη κατὰ τὸ 1870, ἔτος πένθιμον, τὸ ὁποῖον εἰς ἑαυτὸ μόνον περιέλαβε τὸ τρίτον τῆς ὅλης ἀνθρωποθυσίας. Τὰ ἔτη 1869 καὶ 1871 παριστῶσιν ἑκατέρωθεν τοῦ 1870 δύο ἰσομεγέθεις πτέρυγας, βεβαμμένας ἐντὸς τῆς αὐτῆς ποσότητος ἀνθρωπίνου αἵματος, ἀνὰ 20 ἀριθμοῦντα ἕκαστον πτώματα. Ἡ τριετία αὕτη 1869—1870—181 εἶναι ἡ μᾶλλον αἰμοχαρῆς ἐν τῇ προκειμένῃ περιόδῳ, περιλαμβάνουσα 84 θανατικὰς ἐκτελέσεις, δηλαδή τὰ $\frac{2}{3}$ σχεδὸν ἐπὶ τοῦ ὅλου. Ἀφ' ἑτέρου τὰ ἔτη 1868 καὶ 1873 οὐδεμίαν ἀριθμοῦσι τοιαύτην. Ἐντεῦθεν ὁμως δὲν πρέπει νὰ εἰκάσῃ τις, ὅτι αἱ πρὸς τὸν λαιμοτομικὸν θάνατον προμήθειαι τῶν ἐτῶν τούτων εἶναι μικροῦ λόγου, διότι κατὰ μόνον τὸ 1868 ἐχαρίσθησαν 28 κεφαλαὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτῶν.

Πρὸς γενικὴν κατανόησιν τῶν πορισμάτων τούτων τῆς Καταστατικῆς ἀναποφεύκτος εἶναι ἡ σύγκρισις πρὸς τὰ ἐν ἄλλαις χώραις συμβαίνοντα. Ἐὰν μεταξὺ αὐτῶν ἐκλέξω τὴν Γαλλίαν, ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς βεβαίως δὲν θὰ πειραχθῇ ἐκ τῆς συγκρίσεως πρὸς τὸν πλέον ἢ εἰκοσιπενταπλάσιον Γαλλικὸν. Φεῦ ! εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς αἱματηρᾶς δικαιοσύνης ἡ μικρὰ Ἑλλάς ἀφίνει πολὺ ὀπίσθεν αὐτῆς τὴν μεγάλην Γαλλίαν.

Ἑλλάς	1866	1867	1868	1869	1870	1871	1872	1873	τὸ ὅλον
Γαλλία	17	5	0	24	44	20	14	0	124
	5	17	9	10	5	10	24	15	95

Πῶς ; Ἐντὸς ὀκταετίας 40 μὲν ἑκατομμύρια ἀνθρώ-

πων 95 θανατικὰς ἐκτελέσεις, καὶ 4 $\frac{1}{2}$ ἑκατομμύριον ἀνθρώπων 124 !

Ἐὰν μελετήσωμεν τὸ ἀνὰ χεῖρας κοινωτικὸν ζήτημα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς θάνατον καταδικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων, ὡς γνωστὸν, καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἡ βασιλικὴ χάρις ἀφαιρῆσιν σπουδαῖον, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ἀριθμὸν θυμάτων, ἰδοὺ ποῖαι ἀναλογίαι ὑφίστανται μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας κατὰ τὴν αὐτὴν ὀκταετη περιόδον. Ἐπὶ 287 εἰς θάνατον καταδεδικασμένων ἐν Ἑλλάδι, εἰς 163 ἐχαρίσθη ἡ ζωὴ, καὶ ἀπὸ 124, εἰς ἔδη ἐρρέθη, ἐζητήθη τὸ τελευταῖον αἷμα. Ἐν δὲ τῇ Γαλλίᾳ ἐπὶ 166 εἰς θάνατον καταδεδικασμένων, εἰς 71 ἐχαρίσθη ἡ ζωὴ, ἀπὸ 95 δὲ ἐζητήθη ἡ κεφαλὴ. Καὶ ὑπὸ τῶν ἐποψῶν λοιπῶν τῶν καταδικῶν ὅπως καὶ τῶν ἐκτελέσεων, ἡ Ἑλληνικὴ δικαιοσύνη εἶναι μᾶλλον τῆς Γαλλικῆς αἰματηρὰ.

Ἐννοῶ, ὅτι εὐκολώτερον εἶναι νὰ κόψητε ἐν δένδρον ἢ ἀναθρέψητε αὐτό. Οἱ ἄγριοι, ὅπως θερμανθῶσιν, θέτουσι αὐρ εἰς ὀλόκληρον δάσος, ἐνῶ ὁ πολιτισμὸς προτιμᾷ λίαν διάφορον σύστημα ξυλεύσεως. Ἡ ἀνωτέρα ἐκείνη διοικητικὴ ἔννοια, ἣτις συγκροτεῖ τὴν πολιτικὴν μηχανὴν διὰ τοῦ δημίου, γνωρίζω, ὅτι εὖρε πολλοὺς ὑπερασπιστὰς μεταξὺ τῶν βαρβάρων καὶ σκληροτραχέλων λαῶν. Μήπως ὁ Ἑλληνικὸς εἶναι τοιοῦτος, προτιμῶν νὰ ἀναγινώσκη τὰς ἐσχάτας ἀποφάσεις τῆς ἐθνικῆς δικαιοσύνης διὰ τῶν φρικτῶν τοῦ αἵματος γραμμάτων ;

Ἄλλ' εἶναι προφανές, ὅτι ὅσον χύνεται τὸ αἷμα τόσον γίνεται οἰκισιτέρα ἢ χύσις αὐτοῦ. Οὐδὲν εἶναι τόσον ἀλλότριον πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ὥστε νὰ μὴ τὸ ὑποτάσῃ ἢ συνήθισα. Ἐνῶ ἡ πρώτη θεὰ τοῦ ἐπὶ τῆς λαιμητόμου χυνομένου αἵματος φέρει τὴν λειποθυμίαν ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν δειλῶν, κατόπιν ἐγείρεται ἡ θηριώδης μερὶς τοῦ ἀνθρωπίνου μικροκόσμου. Τότε τὸ αἷμα θέλει αἷμα, καὶ πηγαίνει τις εἰς τὴν λαιμητόμον, ἄδων τὸν Μασσαλιωτικὸν ὕμνον, ὅπως οἱ Γιρονδῆνοι τοῦ 1793. Ὅσοι ἐκ

τοῦ ὕψους τῶν θανατικῶν μηχανῶν προσδοκῶσι τὴν ἐξέγερσιν αἰσθημάτων συγκινήσεως καὶ συντριβὴν καρδίας, πρέπει νὰ ἀναγνώσωσι τοὺς ἐπομένους λόγους τοῦ *Dickens* ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ 1849 ἐν Λονδίῳ ἐκτελέσεως τῶν συζύγων *Manning*, διαβοήτων ἐν Ἀγγλίᾳ δολοφόνων.

« Ἦτο νύξ καὶ τὸ πλῆθος περιέμενε τὸ πρῶτον φῶς τῆς ἡμέρας. Δὲν νομίζω, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ φαντασθῆ τις οὐδὲν τόσον φρικῶδες, ὅσον ἦτο ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ βέβηλος ἐλαφρότης τοῦ ἀπείρου πλήθους, ὅπερ εἶχε συναθροισθῆ. Παρόμοιον θέαμα βεβαίως εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον εἰδωλολατρικὴν χώραν ἀπαντᾶται. . . . Ὅταν ἔφθασα, περὶ τὸ μεσονύκτιον, αἱ κραυγαὶ καὶ αἱ ὀξεῖαι ὠρυγαί, αἵτινες πανταχόθεν ἐξεπέμποντο, ἐπάγωσαν τὸ αἶμά μου. Καθ' ὅσον προέβαινε ἡ νύξ, φωναὶ ὡσεὶ γαλῆς, ἄσματα ἄγρια καὶ διαπεραστικά, γέλωτες καὶ παρωδίαὶ ἐπηύξανον τὴν ἀπερίγραφτον ταραχὴν. Πρὸ τῆς αὐγῆς ἔσπευσαν σωρηδὸν οἱ κλέπται, αἱ κοιναὶ γυναῖκες, οἱ φαυλόβιοι παντὸς εἶδους. Γρονθομαχίαι, λειποθυμίαι, συριγμοί, χονδροὶ καὶ ἄσεμνοι ἀστεῖσμοί, φορέματα γυναικεῖα εἰς τεμάχια. . . . Ὅταν ἀνέτειλεν ὁ λαμπρὸς ἥλιος, ἐchrύσωσε χιλιάδας φυσιογνωμιῶν μέχρι τοιοῦτου βαθμοῦ ἀποτροπαίων ἐν τῇ κτηνώδει χαρᾷ καὶ τῇ ἀπολύτῳ σκληρότητι αὐτῶν, ὥστε πᾶς ἄνθρωπος εὐαίσθητος ἔπρεπε νὰ αἰσχυρθῆ διὰ τὴν ἀνθρωπίνην μορφήν του καὶ νὰ φρίξῃ ἐπὶ τῇ ὁμοιότητι πρὸς τὰ ὄντα ταῦτα, τὰ πεπλασμένα κατ' εἰκόνα τοῦ Σατανᾶ. . . Καὶ ἐν τούτοις αἱ δημόσιαι θανατικαὶ ἐκτελέσεις θεωροῦνται εἰς ἠθικοποιουσαι τὸν λαόν! »

(Ἐκ τῆς ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,
φυλ. 30, Αὐγούστου 1875.)

ΧΩΡΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙΣ ΦΥΛΑΚΑΙΣ.

Κατά τὰς ἐπισήμους παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν πληροφορίας τῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὅλη χωρητικότης τῶν ποινικῶν καὶ ἀνακριτικῶν τῆς Ἑλλάδος φυλακῶν ἀναδιβάζεται εἰς 4402 τετραγωνικά μέτρα, ἐντὸς τῶν ὁποίων κατὰ τὰ τέλη τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ 1877 ἔζων 4136 ἄνθρωποι, κατὰδικοὶ καὶ ὑπόδικοι. Δύναται ἕκαστος νὰ κρίνῃ, μετὰ προηγουμένην ἀφαίρεσιν ἰδιαιτέρων τῆς φυλακῆς τόπων, τί ὑπολείπεται διὰ τὴν ἀτομικὴν τοῦ ἀνθρώπου ζωὴν. Οὐδὲ ἐνὸς μέτρου γῆν παρέχει ἡ Ἑλληνικὴ φυλακὴ εἰς τὸν δυστυχῆ κατοικὸν αὐτῆς.

Ἴδου πῶς τὸ ὄδυνηρόν τοῦτο τῆς ἡμετέρας κοινωνίας φαινόμενον διανέμεται κατὰ τὰς διαφόρους τοῦ Κράτους φυλακάς, δυναμένας νὰ ἀποτελέσωσι δύο κατηγορίας, ἐξ ὧν ἡ μὲν περιλαμβάνει τὰς διατελούσας ὑπὸ πολλῶ χειρῶν ὄρους (διότι πράγματι ὑπάρχουσι καὶ τοιοῦτοι), ἡ δὲ τὰς ὑπὸ ἥττον ὀλεθρίους.

Α'.

Φυλακαὶ Μενδρεσὲ ἐν Ἀθήναις	170	μέτρα	213	κρατούμενοι
» Τριπόλεως	180	»	212	»
» Ναυπλ. Ἀκροναυπλ.	440	»	503	»
» Σπάρτης	180	»	204	»
» Καλαμῶν	275	»	296	»
» Πύλου	304	»	341	»
» Κυπαρισίας	140	»	141	»
» Κεφαλληνίας	129	»	186	»
» Ζακύνθου (Σωφρονισ.)	266	»	313	»
» Ρίου	240	»	248	»
» Πατρῶν	100	»	125	»
ἄσυν	2324		2782	

B'.

Φυλακαὶ Γχαρπολά ἐν Ἀθήναις	230	μέτρα	202	κρατούμενοι
» (Θεραπευτήρ. ἰδιαίτ.)	—	»	(21)	»
» Παλαμηδίου	200	»	183	»
» Λαμίας	140	»	29	»
» Ἀμφίσσης	97	»	59	»
» Χαλκίδος (3 φυλ.)	270	»	195	»
» Μεσολογγίου	160	»	110	»
» Σύρου	120	»	67	»
» Κερκύρας (Σωφρονισ.)	220	»	178	»
» » ἐν τῇ πόλει	60	»	14	»
» » Ἀνακριτικαὶ	100	»	12	»
» Λευκάδος	105	»	40	»
» Ἰθάκης	186	»	118	»
» Ζακύνθου (Λοιμοκαθ.)	90	»	56	»
» Πύργου	100	»	70	»
ὅλον	2078		1354	

Ἐὰν συγκρίνωμεν τὴν χωρητικότητα καὶ τὸν πληθυσμὸν τῶν φυλακῶν τῆς πρώτης κατηγορίας πρὸς τὴν χωρητικότητα καὶ τῶν πληθυσμὸν τῶν τῆς δευτέρας, ἐνῶ ἐν τῇ πρώτῃ ἐπὶ 2324 μέτρων ζῶσιν 2782 ἄνθρωποι, ἐν τῇ δευτέρῃ ἐπὶ 2078 μέτρων ὑπάρχουσι 1354. Ἐπομένως λαμβανομένης ἐκ τῶν ἐνόντων ὡς μονάδος ἀτυχοῦς, ἐνὸς μέτρου πρὸς πάντα ἄνθρωπον, ἰδοῦ ὅτι τὸ ταχύτερον ἐνώπιον τῆς ἀρχομένης θερμῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας πρέπει νὰ μεταβιβασθῶσιν ἐκ τῶν φυλακῶν τῆς πρώτης κατηγορίας εἰς τὰς τῆς δευτέρας 458 ἄνθρωποι.

ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Ὁ ἐν τῇ προηγουμένη μελέτῃ ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς φυλακαῖς κρατουμένων (4136) ἀποτελεῖ τὸ 352ον

τοῦ ὄλου Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ (1.457,894 κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1870). Ἡ ἀναλογία αὕτη φυσικῶς ἐκπίπτει, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν μόνου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταδικῶν (3351), διότι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πληθυσμοῦ ἀποτελοῦσιν οὗτοι τὸ 435ον. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, τὸ σύμπτωμα ἀμφοτέρωθεν εἶναι ἀξιοπαρατήρητον.

Οἱ κατάδικοι τῆς Ἑλλάδος δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς ἕξ κλάσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη περιλαμβάνει 53 καταδεδικασμένους εἰς θάνατον, ἡ δευτέρα 161 καταδεδικασμένους εἰς ισόβια δεσμὰ, ἡ τρίτη 1017 καταδεδικασμένους εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ (ἀπὸ 10—20 ἐτῶν), ἡ τέταρτη 4198 καταδεδικασμένους εἰς εἰρκτὴν (5—10 ἐτῶν), ἡ πέμπτη 480 καταδεδικασμένους εἰς φυλάκισιν (2—5 ἐτῶν) καὶ ἡ ἕκτη 812 καταδεδικασμένους εἰς φυλάκισιν μικροτέραν (3 ἡμερῶν μέχρι δύο ἐτῶν).

Ἐάν ὑποθέσωμεν ὅτι αἱ ποιναὶ εἶναι τὸ ἀκριβές μέτρον τῆς ἐγκληματικῆς παραβάσεως, ἡ εἰρκτὴ ἀποτελεῖ βεβαίως τὸν μέσον ὅρον μεταξὺ τοῦ φοβεροῦ ἄκρου τῆς θανατικῆς ποινῆς καὶ τῆς ὀλιγοχρονίου φυλακίσεως. Ὅθεν μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω καταδικῶν τῆς Ἑλλάδος ὁ μείζων ἀριθμὸς ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν εἰρκτῶν καταδεδικασμένων, κατόπιν τῶν ὁποίων ἔρχονται οἱ εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ. Ἐν τούτοις συνυπολογιζομένων τῶν δύο τῆς φυλακίσεως τάξεων, ὁ ἀριθμὸς ἀμφοτέρων εἶναι οὐσιωδῶς μείζων τῶν λοιπῶν. Ἀπόδειξις ὅτι ἡ μεγάλη πονηρία τοῦ ἐγκλήματος εἶναι ὀλιγώτερον τῆς μικρᾶς διαδεδομένη ἐν τῷ τόπῳ, ὅπερ ἱκανῶς παρήγορον.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ.

Ἄριθ. 2627.

*Πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετιῶν
παρὰ Πλημμελειοδικαῖς Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς.*

Ἐν τῶν σκοπιμωτέρων μέτρων πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς ποινικῆς διορθώσεως τῶν καταδικαζομένων καὶ τῆς ἀνακριτικῆς ἐξασφαλίσεως τῶν καταδικωχομένων εἶναι κατὰ πάντα λόγον ἢ ἐκ διαλειμμάτων καὶ ἐξ ἀπροόπτου εἰσαγγελικῆ τῶν φυλακῶν ἐπίσκεψις. Οὐδεὶς θεσμὸς, καὶ ὁ τῆς φυλακῆς ὡς καὶ πᾶς ἄλλος, ἀρκεῖ πρὸς σωτηρίαν ἑαυτοῦ, ἐὰν σταθερῶς δὲν ὑπάρχη ὁ ἐπιθεωρητῆς τῶν λειτουργιῶν του. Πρέπει οὗτος νὰ εἶναι δρῶν πρόσωπον, ἔχων καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἐπιμονῆς εἰς τὸ πείσμα ὄλων τῶν ἐμποδίων. Δὲν ἀμφιβάλλω ἐπομένως, ὅτι πάντα τῆς Εἰσαγγελίας τὰ ὄργανα ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν ἐμφοροῦνται.

Τοιοιουτρόπως οὐδὲν ἐμποδίζει, ἵνα ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν βαθμηδὸν διὰ τοῦ χρόνου εἰς ξηρὰν τυπικότητα περιπεσοῦσαν ἀρχικὴν τοῦ ἔτους 1839 πρόνοιαν περὶ τῶν ὄρων τῆς εἰσαγγελικῆς ἐπισκέψεως τῶν φυλακῶν, ἐπεκτείνοντες, κατὰ τὰ ἐνόητα, αὐτοὺς περαιτέρω ἔτι.—Ἐν πρώτοις παρίσταται ἢ πρὸς τὰς ποινικὰς φυλακὰς ἀνάγκη. Ἀφοῦ ὁ νομοθέτης τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων ἀνατίθησιν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, δὲν ὑπάρχει τρόπος ἵνα μὴ αἰείποτε ἢ εὐθύνη ὁδηγῆ τὸν τελευταῖον πρὸς τὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς ἐκτελεῖται ἢ ἐν ταῖς φυλακαῖς ποινή. Κατὰ πόσον ἢ θέλησις τοῦ νομοθέτου καὶ ἢ ἀπόφασις τοῦ δικαστοῦ, συναντῶνται ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ πρὸς τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ὁ πρώτιστος χαρακτῆρ τῆς εἰσαγγελικῆς ἐπισκέψεως, ἀναλυόμενος εἰς λεπτομερείας τρο-

φῆς, ἐνδυμασίας, καθαριότητος σωμάτων καὶ χιτριῶν, θρησκευτικῆς ἐπικουρίας, πνευματικῆς καὶ ὕλικῆς ἐνασχολήσεως, ἠθικῆς καταστάσεως κτλ. Ἐπὶ πάσης παραφωνίας τῆς ἐν τῇ ποινικῇ φυλακῇ θεμελιώδους ταύτης ἐννοίας τὸ εἰσαγγελικὸν καθῆκον συνίσταται εἰς παραστάσεις πρὸς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν καὶ ἄμεσον γνωστοποίησιν πρὸς τὴν κεντρικὴν εἰσαγγελίαν, εἰς διατύπωσιν εἰδικῶν γνωμῶν καὶ εἰς ἐνέργειαν ἐπὶ τέλους, ἐκ πασῶν τῶν περιστάσεων, καθ' ὅ,τι δεῖ ἀποτελεσματικὴν,

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀνακριτικὰς φυλακὰς, ἐκτὸς τῶν ἄνωτέρω περὶ τὴν ἐσωτερικὴν οἰκονομίαν θεμάτων, τὰ ὅποια, ὄντα καὶ πρὸς ταύτας κοινὰ, ἀνήκουσιν εἰς μόνην τὴν εἰσαγγελικὴν ἐπιτήρησιν, αἱ περὶ ὧν πρόκειται ἐπισκέψεις ἀρχόμεναι ἐκ τῶν βιβλίων τῆς φυλακῆς, πρέπει νὰ βεβαιῶσι μετὰ λεπτομερείας τὴν κατάστασίν των, καθ' ἣν πρῶτος ὅρος εἶναι ἡ ἀσφαλῆς μετὰ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων φύλαξις καὶ τακτικὴ τήρησις αὐτῶν· ὡς πρὸς τὴν πρῶτην παράρτημά τι τῆς τελευταίου ὀργανισθείσης καθ' ἑκάστην φυλακὴν βιβλιοθήκης δύναται ὑπὸ ἰδιαιτέραν κλείδα νὰ χρησιμεύσῃ.

Κατόπιν ἔρχεται ἡ ἐπίσκεψις τῶν δωματίων τῆς φυλακῆς, ἡ ἀτμοσφαῖρα τῶν ὁποίων καὶ ἡ λοιπὴ ἀποκατάστασις πρέπει νὰ ἐξελέγχωνται διὰ τῆς αἰσθήσεως τοῦ ἀγαθοῦ οἰκογενειάρχου. Τὰ κρατούμενα πρόσωπα δὲν εἶναι ἄψυχοι μηχαναὶ, χρήσιμοι ἀπλῶς εἰς τὸν νομοθετικὸν ὀργανισμὸν· πρέπει φιλαγάθως νὰ ἐρωτῶνται ἐπὶ τῶν τυχόν παραπόνων των, ἐκτὸς τῶν ὁποίων εἶναι πλείσται ἄλλαι περιπτώσεις ἱκαναὶ νὰ προκαλέσωσι τὴν μέριμναν τοῦ Εἰσαγγελέως, τὸν ὅποιον ἡ πολιτεία δὲν διώρισε διώκτην τῶν κακῶν, εἰμὴ ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ εἶναι πατὴρ τῶν φυλαχισμένων.

Ἐντὸς τῶν ἐκάστοτε συντασσομένων ἐκθέσεων ἐπισκέψεως, τὰς ὁποίας οἱ Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς θέλουσιν ἀμέσως μοι ὑποβάλλει, πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται μετὰ πάσης ἀ-

κριθείας αἱ ἐπόμεναι πληροφορίες:—πόσοι οἱ ἐν τῇ φυλακῇ κρατούμενοι, ἀπὸ ποίας ἡμέρας καὶ ἐπὶ τίνι κατηγορίᾳ ἕκαστος.—ἐξ αὐτῶν, πόσων καὶ ποίων εἶναι ἐκκρεμεῖς ἢ ἀνάκρισις, εἰς ποίους λόγους ὀφείλεται ἢ ἐκκρεμότης αὐτῆς καὶ τί ὑπολείπεται πρὸς ἀποπεράτωσιν.—πόσων, ποίων καὶ πότε ἀπεπερατώθη ἢ ἀνάκρισις.—πόσοι καὶ ποιοὶ ἐξ αὐτῶν παρεπέμφθησαν καὶ πότε ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν πλειμμελειοδικῶν.—ἐπὶ πόσων δὲ καὶ ποίων ἐξ αὐτῶν δὲν ὑπεβλήθη ἔτι εἰσαγγελικὴ πρότασις ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου.—καθὼς καὶ ἐπὶ πόσων καὶ ποίων καὶ ἀπὸ τίνος ἡμερας, ὑποβληθείσης τῆς προτάσεως, καθυστερεῖται τὸ ἀναγκαῖον βούλευμα.—πόσοι καὶ ποιοὶ οἱ διὰ βουλεύματος ἀπολυόμενοι, μένοντες δὲ ἔτι ἐν τῇ φυλακῇ ἕνεκεν ἀνακοπῆς, καὶ ἐκ τίνος προσώπου προέρχεται αὕτη.—πόσοι καὶ ποιοὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ φυλακῇ διατελοῦσιν ὑπὸ αἵτησιν ἀναίρεσεως κατὰ τῆς καταδικασάσης αὐτοὺς ἀπαφάσεως.—ὅποια ἢ διαγωγὴ τῶν φυλακισμένων, καὶ περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὅποια ἐλήφθησαν κατὰ τῆς τυχόν κακῆς.—εἰς τί ἕκαστοτε χωλαίνουσιν ἢ ἐπιστάσια καὶ ἢ λοιπὴ τῆς φυλακῆς ὑπηρεσία, τόσον περὶ τὰ πρόσωπα, ὅσον καὶ περὶ τὴν λοιπὴν τῶν σχετικῶν ὀργανισμῶν λειτουργίαν.

Αἱ ἀνωτέρω πληροφορίες ἀποτελοῦσι σκελετὸν, τοῦ ὁποίου ἢ ἐνσάρκωσις ἀνήκει εἰς τὰς μεμελετημένας γνώμας τῶν ὀργάνων τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς. Τὸ πλεῖστον τοῦ προκειμένου θέματος δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ συστήματος τῶν φυλακῶν. Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χειρίστῳ δύναται νὰ ἐμποδισθῇ οὐσιῶδες μέρος καταχρήσεων, ὅταν θέτῃ τις συνεχῶς ἅμα καὶ γενναίως τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτῶν. Ἐπὶ τέλους προηγεῖται πάντοτε ἡ μελέτη· οἱ δὲ ἀγῶνες, συνεταιριζόμενοι πρὸς τὰς περιστάσεις, δίδουσι τὸν δυνατὸν καρπόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1877.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς
Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 2^{ον} — ΦΥΛ. 23^{ον}

ΙΟΥΝΙΟΣ 1877.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 12

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1.	Εἰδικὴ τῶν Φυλακῶν Διοίκησις	σελ	463
2.	Ἴσπανικαὶ Φυλακαὶ ὑπὸ τοῦ κ. Κ.	»	466
3.	Ἡ Φυλακὴ τοῦ Γιάννη	»	189
4.	Κακουργιοδικεῖον Ἀμφίσσης ὑπὸ τοῦ κ. Α. Π.	»	170
5.	Ἀπομόνωσις ὑποδίκων	»	172
6.	Κακουργιοδικεῖον Σύρου ὑπὸ τοῦ κ. Α. Π.	»	175

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΧΗΝ

Συνδρομὴ ἐνιαυτοῦ προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5.—Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΙΔΙΚΗ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ.

Κατά τους οργανικούς των Υπουργείων της Δικαιοσύνης και των Εσωτερικών νόμους της 2^{ης} Απριλίου 1833, εις μὲν τὸ πρῶτον Υπουργεῖον ἀνήκουσιν ἡ καθίδρυσις καὶ ἡ ἐπιστάσια τῶν εἰσέγκληματικῶν ὑποθέσεις ἀναγκαίων καταστημάτων πρὸ πάντων δὲ τῶν ἐξεταστικῶν εἰρκτῶν, εἰς δὲ τὸ δεύτερον Υπουργεῖον ἡ σύστασις καὶ ὁ ἀρμόδιος ὀργανισμὸς τῶν ποινικῶν εἰρκτῶν, κατὰ τοὺς περὶ τούτου διορισμοὺς τοῦ ποινικοῦ Κώδικος, καὶ ἡ ἀνωτέρα διεύθυνσις τῆς διοικήσεώς των.

Ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ διανεμητικὴ αὕτη κατὰ τὰς φυλακὰς ἀρχὴ στηρίζεται εἰς τὴν κανονικὴν διαχώρισιν τῆς κυρίως δικαστικῆς ἀπὸ τῆς διοικητικῆς σφάρας. Συνεπῶς δὲ τὰ ἄρθρα 230 καὶ 552 καὶ ἐπομ. τῆς ποιν. Δικονομίας ἐπήγαγον τὴν διεύθυνσιν τῶν μὲν ἐξεταστικῶν φυλακῶν εἰς τὸ Υπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, τὸ ὁποῖον διορίζει τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπιστάσιος, διαχειρίζεται τὰ προσήκοντα χρηματικὰ ποσὰ καὶ ἐν γένει ἐνεργεῖ πᾶν ὅ,τι ἀνήκει εἰς τὸν σκοπὸν τῶν καταστημάτων, — τῶν δὲ ποινικῶν φυλακῶν εἰς τὸ Υπουργεῖον τῶν Εσωτερικῶν, τὸ ὁποῖον διὰ βασιλικοῦ μὲν διατάγματος διορίζει τοὺς ἐπιστάτας, δι' ἀπλῆς δὲ διαταγῆς τὸ λοιπὸν τῶν φυλακῶν προσωπικὸν, διαθέτον τὰ κεκανονισμένα διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὑπ' αὐτὸ φυλακῶν χρηματικὰ κεφάλαια, καὶ ἐν γένει ἐνεργοῦν

πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς διοικήσεως τῶν κα-
ταστημάτων. Προσθετέον ὅτι ἡ διαχείρισις τῆς ἐν ταῖς
φυλακαῖς τάξεως ἀνήκει εἰς τὴν κατὰ τόπου ἀστυνομίαν
καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν μὲν Εἰσαγγελέων διὰ τὰς φυλα-
κὰς τῶν ὑποδίκων, τῶν δὲ Ἐπαρχῶν καὶ Νομαρχῶν διὰ
τὰς φυλακὰς τῶν καταδίκων. Ἐκάστη δὲ τῶν δικαστικῶν
καὶ διοικητικῶν τούτων ἀρχῶν κανονίζει τὴν ἐσωτερικὴν
διακόσμησιν καὶ διοίκησιν τῶν ὑπὸ τὴν εἰδικὴν ἐποπτεῖαν
τῆς φυλακῶν, δι' ὧν καὶ οἷων ἤθελεν ἐγκρίνει ὁδηγίων.

Καὶ τοιαῦται μὲν, ἀπὸ γενικῆς τινος ἐπόψεως, αἱ προθέ-
σεις τοῦ νομοθέτου· ἐκ δὲ τῆς πείρας προκύπτει τελεία ἀ-
ποτυχία εἰς τὰς προσδοκίας αὐτοῦ καὶ σύγχυσις. Ὁμοιά-
ζουσιν αἱ Ἑλληνικαὶ φυλακαὶ τὰς ἀποθήκας, ἐν αἷς πᾶσα
ἡ τέχνη συνίσταται εἰς τὴν μέθοδον τῆς ἐπισωρεύσεως τῶν
εἰσαγομένων. Ὑπὸ τοιοῦτον σύστημα ἡ ἐπικρατοῦσα ποι-
κιλία κατὰ τὴν διοίκησιν τῶν φυλακῶν τῆς Ἑλλάδος οὐ-
δεμίαν περιέχει ἐγγύησιν. Ἐὰν παρίστανται διαβατικά τι-
να στιγματὰ ἀμφιβόλου τινὸς εὐεξίας, καθυστερεῖ ὁμως ἡ
ἐνότης τῆς ἐνεργείας· ὅλη δὲ ἡ ἐκ ταύτης ἀποτελεσματικὴ
δυναμὶς πόρρω ἀπέχει τοῦ σκοποῦ.

Ἐν τούτοις ἠδύνατό τις νὰ παρατηρήσῃ, εὐθύς ἐξ ἀρχῆς,
ὅτι εἶναι μὲν οὐσιωδὴς διοικητικὸν ἔργον ἡ θεραπεία τῶν
εἰς ἐκληματικὴν νόσον περιπιπτόντων δυστυχῶν, καθὼς
καὶ ἡ τῶν ἄλλας σωματικὰς νόσους τασχόντων ἐνδεῶν
τῆς κοινωνίας μελῶν, ἀλλ' ὅπως ὅλα τὰ διοικητικὰ ἔργα
δέν περιερίζονται ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, διότι
διενεμήθησαν κατὰ μέρος εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς γε-
νικῆς τοῦ Κράτους διοικήσεως, ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος
ἐκάστου, τοιοῦτοτρόπως καὶ τὰ περὶ τὰς ποινικὰς φυλα-
κὰς ἔργα ἠδύναντο νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸν κλάδον τοῦ
Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. Προφανὲς δὲ εἶναι ὅτι ἡ ἐ-
ξουσία ἡ ἐπιβάλλουσα τὰς ποινὰς ἐκ τόσων νομικῶν καὶ
πραγματικῶν λόγων, διὰ λεπτοτάτων πολλάκις λεπτομε-
ρειῶν, αὐτὴ εἶναι καὶ μᾶλλον προτήκουσα διὰ τῶν εἰσαγ-

γελικῶν καὶ δικαστικῶν ὀργάνων τῆς νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν ἀποτελεσματικότητά τοῦ δοθέντος φαρμάκου, εἴτε ἐντείνουσα εἴτε χαλαροῦσα τὴν δραστικότητα αὐτοῦ, καὶ ἐν γένει πρὸς τὸν τελικὸν σκοπὸν συνδυάζουσα ἅπασαν τὴν ἐν τῷ μεταξὺ ἀναγκαίαν διακονίαν.

Βεβαίως δὲν θέλω νὰ φιλονεικήσω τὴν ἰκανότητα τῶν διοικητῶν, οὔτε ἀλλαχοῦ οὔτε ἐν Ἑλλάδι. Ἄλλ' ὑποθέτω ὅτι ἅπανταχοῦ οὔτοι θύουσι πλείοτερον εἰς τὸν βωμὸν τῆς πολιτικῆς καὶ ὀ γώτερον διαθέτουσι χρόνον ἐκ τῆς κατ' αὐτὴν πολυσημάντου τύρβης. Διὰ τὰ μέλη τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας πολὺ τὸ πρᾶγμα διαφέρει. Καὶ χωρὶς νὰ εἰσέλθω εἰς μακρὰς λεπτομερείας χρηματικῶν οἰκονομιῶν καὶ ἐπισημοποιικῶν εἰδικότητων, ὑποστηρίζω ὅτι, ὅπως ἔχει νῦν ὁ δικαστικὸς ὀργανισμὸς, ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' αὐτὸ λειτουργούντων προσώπων ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ καὶ εἰς παραρτηματικὴν, τρόπον τινά, διὰ τὰς φυλακὰς ὑπηρεσίαν. Πόσον τὸ μέτρον εἶναι ἀναγκαιότατον καὶ μάλιστα λίαν κίτπειγον, ἀρκεῖ νὰ συμβουλευθῇ τις τὴν ἐν ἰσχύϊ πρακτικὴν, ἐπὶ ὅσον σταματήσῃ ἐνώπιον τῆς κατατάξεως τῶν ἀλλεπαλλήλων παραφωνιῶν· εἶναι αὕτη τόσον δυσχερὴς, ὥστε ἐπὶ τέλους ἐγκαταλείπεται ὁ περὶ τὰς φυλακὰς μηχανισμὸς εἰς τὸ ἔλεος τοῦ αὐτομάτου. Αὕτη εἶναι ἡ πικρὰ ἀλήθεια. Ποῖε δ' ἐντεῦθεν οἱ καρποὶ, ἅς μαρτυρήσῃ ἡ πολιτεία, ἥτις, ἰσχυρμένη εἰς τὴν θύραν τῆς φυλακῆς, καλύπτει τὸ πρόσωπον.

Ἡ ἰδέα μου εἶναι ὅτι, κατὰ τὰ διὰ πλείστης ἐπιτυχίας ἐν Βελγίῳ ἀπὸ τοῦ 1832 σχετικῶς δοκιμασθέντα, δύναται ἡ διοίκησις τῶν ποινικῶν φυλακῶν τῆς Ἑλλάδος νὰ μεταβιβάσθῃ ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης. Δὲν ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἡ ἄμετος ἀναθέωρησις ὅλων τῶν ποινικῶν τῆς ὑψηλίου συστημάτων. Ἡ πρόοδος κατὰ μικρὸν καὶ ἀπὸ σταθμοῦ εἰς σταθμὸν ἐπιτυγχάνεται. Τοιοῦτοτρόπως, τό γε νῦν ἔχον, παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης δύναται νὰ σχημα-

τισθῆ ἰδίχον Ἰμῆμα ἐξ ἀνωτέρων τῆς πρωτευούσης νομικῶν προσώπων· ἐπιμίσθιον δέ τι ἀνάλογον δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. Ἐκ τοῦ τμήματος τούτου δέον νὰ ἀπορρέῃ πᾶσα σχετικὴ πρὸς τὴν διοίκησιν, τὴν ἐπιστάσιαν καὶ τὴν οἰκονομίαν ἐν γένει τῶν φυλακῶν ἐνέργεια, ἀπαλασσομένου εἰτεῦθεν τοῦ ἀτυχοῦς περὶ τὰς φυλακὰς κλάδου τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐκ τῶν πλείστων παρακρούσεων, τὰς ὁποίας αἱ περιστάσεις τῶν τόπων καὶ τῶν χρόνων κατὰ πᾶν βῆμα παρεισάγουσιν ἐντὸς ὀργανισμοῦ, ὅστις ἀπαιτεῖ τὴν σύμπραξιν καὶ τῆς ἰκανότητος καὶ τῆς φιλάνθρωπίας, δηλαδὴ στοιχείων, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ἐντελῶς καθυστερησάντων ἐν ταῖς μέχρι τοῦδε διαχειριστικαῖς τῶν ἡμετέρων φυλακῶν δοκιμαῖς.

Ἵπολαμβάνων τὸ μέτρον ὡς λίαν συντελεστικόν, ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν, εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ καθεστῶτος τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν, ἔχω δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ ἐργασία, τὴν ὁποίαν θὰ κινήσῃ ἡ ἀνά χειρας ἰδέα, θὰ ἀποτελέσῃ ἰσχυρὸν ἐν τῇ προόδῳ τοῦ χρόνου κράμμα θεωρίας καὶ πράξεως, δηλαδὴ ὅ,τι ἀπαιτεῖται εἰς τὴν ἐπὶ τέλους εὐόδωσιν πάσης κοινωνικῆς μεταρρυθμίσεως, οἷα ἀμφισβητήτως εἶναι καὶ ἡ περὶ τὰς φυλακὰς τῆς Ἑλλάδος προσδοκωμένη.

Ἐν τούτοις ἀνήκει εἰς τὸν νομοθετὴν νὰ λάβῃ ἐπὶ τέλους ὑπὸ συντονωτάτην προσοχὴν τὸ προκείμενον θέμα, ὅπισθεν τοῦ ὁποίου ἐν πάσῃ ἀθλιότητι συντρίβονται, κατὰ τὰς τελευταίας ἀπκριθμῆσεις, 4136 ἀνθρώπινοι ὑπάρξεις (3331 κατάδικοι καὶ 785 ὑπόδικοι), δηλαδὴ τὸ 352ον τοῦ ὅλου τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας πληθυσμοῦ.

ΙΣΠΑΝΙΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ.

Διαιροῦνται αὗται εἰς τρεῖς τάξεις· 1) διὰ τὰς κρατήσεις, 2) διὰ τὰς φυλακίσεις, καὶ 3) διὰ τὴν μακρὰν εἰρηκτὴν

μέχρις ἰσοβίων δεσμῶν. Δεσμωτήρια τινὰ ἐκ τῶν τελευταίων ὑπῆρξαν ἀρχαῖα μοναστήρια, τὰ ὁποῖα, ὅπως οὐν διαριθμισθέντα, χρησιμεύουσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον εἰς τὸν σκοπόν.

Ἴνα δώσω καθολικὴν τινα ἔννοιαν περὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐν ταῖς Ἰσπανικαῖς φυλακαῖς πληθυσμοῦ, ἀρκεῖ τὸ παράδειγμα τοῦ ἐν Καρθαγένῃ δεσμωτηρίου. Ἐπὶ 944 καταδίκων 500 ἀνήκουν, τελευταῖον, εἰς τὴν πρὸς τὸ αἷμα ἐγκληματικὴν ροπὴν, 195 ἦσαν ἡλικίας 25—30 ἐτῶν, 133 μεταξὺ 20 καὶ 25 ἐτῶν, 126 μεταξὺ 30 καὶ 40 ἐτῶν, 109 μεταξὺ 40 καὶ 45 ἐτῶν, 15 μέχρι τοῦ 20^{ου} ἔτους, 28 ἄνω τοῦ 70^{ου} κλπ. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ ἐπαγγέλματος, 348 γεωργοὶ, 286 μεταλλευτικοὶ κλπ. Βεβαίως ἡ μεταλλουργικὴ βιομηχανία διατελεῖ εἰς μεγάλην ἐν Ἰσπανίᾳ ἐπίδοσιν, δὲν ἠλπιζον ὁμως καὶ μέχρι τοσαύτης ἐγκληματικῆς κατωφρείας.

Οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις κρατούμενοι, κατὰ τὸ μέτρον τῆς βαρείας ποινῆς αὐτῶν, ὑποβάλλονται εἰς καταναγκαστικὴν ἐργασίαν, ἥτις ἐκτελεῖται εἴτε ἐντὸς τῶν τειχῶν τῆς φυλακῆς εἴτε ἐκτὸς, εἰς ὁδοποιίαν, δημόσια κτίρια, τὸν ναύσταθμον καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὑπάρχουσι μάλιστα παραδείγματα, κατὰ τὰ ὁποῖα οἱ κατάδικοι παρέχονται ὑπὸ τῆς διοικήσεως ἐπὶ μισθῷ εἰς ἐπιχειρηματίας, οἵτινες τοὺς μεταχειρίζονται λίαν αὐστηρῶς πρὸς κατασκευὴν διαφόρων ἔργων, ἐξαιρέτως ὁδῶν.

Ἐν γένει τὸ Ἰσπανικὸν δεσμωτήριον εἶναι ἀπεικόνισμα τῆς ὅλης κοινωνικῆς καὶ διοικητικῆς τοῦ τόπου καταστάσεως. Ἀναμιξὺ ὑπόδικοι καὶ κατάδικοι ἐν πολλαῖς τῆς Ἰσπανίας φυλακαῖς ἀπαντῶνται. Ὑπάρχουσι τινὲς ἐκ τούτων, τῶν ὁποίων ἡ δυσωδία καὶ ἡ ὑγιεινὴ ἐξαχρεῖωσις προξενοῦσι φρίκην. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐν μιᾷ φυλακῇ ἀπεβίωσε τὸ τρίτον τῶν ἐν αὐτῇ κρατουμένων καταδίκων.

Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος, τὸ ὁποῖον ἡ διοίκησις λαμβάνει ἀπὸ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐργασίας τῶν καταδίκων, ἀφίνει αὕτη

μέρο: εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐργαζομένων, τὸ δὲ λοιπὸν ὑπολογίζει εἰς τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεώς των. Καθόσον ἐπιτρέπουσιν αἱ περιστάσεις καὶ ὁ χῶρος τῆς φυλακῆς, δίδεται ἡ ἄδεια εἰς τοὺς καταδίκους, ἵνα ἀσχολῶνται εἰς τὰ τῆς προτέρας των βιομηχανίας.

Τὸ σύστημα τῆς τροφῆς τῶν καταδίκων εἰς ἄλλας μὲν φυλακὰς εἶναι ἐλεεινὸν, ἀπολήγον ἐπὶ τέλους εἰς τὴν κινταστροφὴν τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, εἰς ἄλλας δὲ φυλακὰς εἶναι ἀνθρωπικώτερον διατεταγμένον. Τοιοῦτοτρόπως ὑπάρχουσι φυλακαὶ, ἐν ταῖς ὁποίαις κατὰ τὴν μεσημβρίαν δίδεται εἰς ἕκαστον κατάδικον ἄφθονος ποσότης ζωμοῦ, περιέχοντος ὄσπρια καὶ χοίρειον λίπος, τὸ δὲ ἑσπέρας χόρτα διάφορα μετὰ ἐλαίου, κρομμύων κτλ. Ὁ διαμοιραζόμενος κατὰ τὰ γεύματα ταῦτα ἄρτος εἶναι μετρίας ποιότητος καὶ ἐπαρκῆς. Κατὰ μέσον ὄρον διὰ τὴν τοιαύτην συντήρησιν δαπανᾷ τὸ κράτος καθ' ἕκαστον κατάδικον 15 περίπου λεπτὰ ἡμερησίως.

Οἱ κατάδικοι ζῶσιν ἐν κοινῷ, κοιμῶνται δὲ κατὰ γῆς. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἕκαστος ἔχει τὸ στρώμα, ὃπερ φέρει μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν φυλακὴν. Αἱ ἐνδυμασίαι τῶν ἐλαφροποιίνων εἶναι ποικιλόταται. Καθόσον δὲ ἢ ἐν τῷ δεσμοῦ τριῶν ζωὴ παρατείνεται, κατὰ τοσοῦτον εἰσάγεται καὶ ἡ ὁμοιότης τῆς ἐνδυμασίας, τὴν ὁποίαν χορηγεῖ τὸ δημόσιον.

Τὸ προσωπικὸν τῆς διευθύνσεως ἐκάστης φυλακῆς ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς ἀρχιδεσμοφύλακος ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δρ. 140, καὶ ἀναλόγων κλειδούχων, μέχρις ὀκτώ πολλάκις καὶ ἐπέκεινα, ἐπὶ μισθῷ δρ. 100 ἕκαστος. Παραλείπω τοὺς ὑποδεεστέρους φύλακας, τὸν ἰατρὸν ὅστις λαμβάνει τὸν μισθὸν τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος, τὸν ἱερέα κτλ. Ἐπὶ τοῦ ὄλου τὸ σύστημα τῶν Ἰσπανικῶν φυλακῶν δὲν εἶναι ἐκ τῶν ζηλωτῶν. Μεθ' ὄλου τὴν γεωγραφικὴν τῆς χώρας τοποθέτησιν, ἐγγύτερον εἶναι αὐταὶ πρὸς τὰς φυλακὰς τῆς Ἀνατολῆς ἢ πρὸς τὰς τῆς Δύσεως. Τόσον εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ποινικὴ τῶν ἐθνῶν πρακτικὴ εἶναι ἀπεικόνισμα τῆς γενικῆς αὐτῶν καταστάσεως.

Η ΦΥΛΑΚΗ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ.

Ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ κ. Emile Legrand δημοσιευθείσῃ (1873) Συλλογῇ τῶν δημοτικῶν ἀσμάτων τῆς Ἑλλάδος (σελ. 326) ὑπάρχει ἐν διὰ τὰς φυλακάς, τὸ ὁποῖον ἰδοὺ πῶς διεσκεύασεν ἡ λαϊκὴ Μοῦσα :

Τὸ Γιάννη ἐβάλαν φυλακὴ νὰ κάμῃ τριάντα ἡμέραις,
 κὴ ἐπαρπέσαν τὰ κλειδιά καὶ κάνει τριάντα χρόνους.
 Ἐννιά μηλιαῖς ἐφύτευσε στῆς φυλακῆς τὴν πόρτα,
 κὴ ἀπὸ τσ' ἐννιά φαγε καρπὸν, ἐλευτερία δὲν εἶδε.
 Μιὰ κυριακὴ καὶ μιὰ Λαμπρὴ καὶ μιὰ γιορτὴ μεγάλη,
 ὁ Γιάννης ἀναστέναξε κ' ἡ φυλακὴ ἐταράχθη.
 βασιλοπούλα τ' ἄκουσε μέσα στὴν κάμαρά τση,
 καὶ στέλνει καὶ τὸν ἐκραξε γιὰ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ
 «Γιάννη, ἂν πεινᾷς, δὲν γεύεσαι· Γιάννη, ἂν διψᾷς, δὲν πίνεις;
 Γιάν η, τ' ἔχεις καὶ θλίβεσαι καὶ βαρουαναστενάζεις;»
 «Ἐμὲ μ' ἐβάλαν φυλακὴ νὰ κάμω τριάντα ἡμέραις,
 κὴ ἐπαρπέσαν τὰ κλειδιά καὶ κάνω τριάντα χρόνους·
 κὴ ἀπόψε ὠνειρεύτηκα, στὸν ὕπνο ποῦ κοιμούμουν,
 ποῦ μ' ἄλλον τῆ γυναῖκά μου θέλουν νὰ τὴν παντρέψουν.»
 «Ἄν ἦναι, Γιάννη, σὰν μοῦ λὲς, κ' ἔσάν μοῦ συντυχαίνεις,
 σύρε στὸ σταδλο μ', ἔπαρε τὸ μαυροπαιγιδιάρη,
 καὶ μὴ σὲ πάρῃ ὁ θάρρος σου φτερνιὰ γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ,
 γιατί σεῦ σπέρνει τὰ μυαλὰ τοῦ βάθου δέκα πήχαις.
 Κὴ ὁ Γιάννης ἐπαράκουσε, φτερνιὰ δίνει τοῦ μαύρου,
 κὴ ἀπ' τὰ βουὰ ποῦ βρίσκονταν, στοὺς κάμπους ἐπετάχθη,
 κ' εὐρίσκει ἓνα προεστὸ ποῦ σκάφτει καὶ κλαδεύει.
 «Καλῶς τὰ κάνεις, προεστέ» — «Καλῶς, τὸ παλληκάρη.»
 «Καί τινος εἶν' τ' ἄμπέλι αὐτὸ ποῦ σκάφτεις καὶ κλαδεύεις;»
 «Τῆς ἐρημιᾶς, τῆς ἀκληριᾶς, τοῦ γιοῦ μου τοῦ Γιαννάκη,
 ποῦ σήμερα ἡ γυναῖκα του θὰ πάρῃ ἄλλον ἄντρα.

Ἐφές ἐπῆραν τὰ προικιά καὶ σήμερα τῇ νύφῃ.»
 «Πές μου, νὰ ζήσης, προεστὲ, καὶ ποῦ τοὺς ἀπινταίνω;»
 «Ἄν ἦν ὁ μαῦρος γλήγορος, στὸ σπῆτι τοὺς προφτάνεις,
 κῆ, ἂν ἦν ὄκνός ὁ μαῦρός σου, στὴν ἐκκλησιά τοὺς βρίσκεις.»
 Δίνει φτερνιά τοῦ μαύρου του, στὸ σπίτι τοὺς πλακόνει.
 «Καλῶς σὰς ἡῦρα, ἄρχοντες, καὶ σέ, γλυκειά μου νύφῃ.»
 «Κάτσε, Γιαννάκη, στὴ χαρὰ· γιὰ κάτσε καὶ στὸ γιῶμα.»
 «Δὲν ἦρθα ἄγὼ γιὰ τὴ χαρὰ, δὲν ἦρθα γιὰ τὸ γιῶμα,
 μόν' ἦρθα γιὰ τὴ νύφῃ σας, ὅποῦν' δικό μου ταῖρι.»

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ἈΜΦΙΣΣΗΣ.

Τὸ Κακουργιοδικεῖον Ἀμφίσσης διήρκεσεν ἐπὶ ἡμέρας 52. Ἀρξάμενον τὴν 11 Ἀπριλίου 1877 συνεπλήρωσε τὰς ἐργασίας του τὴν 1 Ἰουνίου 1877. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐδίκασεν 25 ὑποθέσεις, ἐκ τῶν ὁποίων 7 ἀπέδωσαν ἀθωωτικά, 18 καταδικαστικά καὶ 5 ἀνεβλήθησαν εἰς ἄλλην σύνοδον.

Αἱ ἀθωωτικὴν ἔκβασιν λαβοῦσαι ὑποθέσεις, ἀπέβλεπον 20 ἄτομα (ἄρρενες), κατηγορηθέντα 2 μὲν ἐπὶ ἀναιρέσει, 4 ἐπὶ ἀποπείρα ἀναιρέσεως, 8 ἐπὶ ἀντιστάσει, 1 ἐπὶ ἀπαγωγῇ καὶ βιασμῶ, 1 ἐπὶ βιασμῶ, 2 ἐπὶ ζωοκλοπῇ καὶ 1 ἐπὶ κλοπῇ. Αἱ δὲ καταδικαστικά ἀπέβλεπον 18 ἄτομα (17 ἄνδρας καὶ 1 γυναῖκα), καταδικασθέντα 8 μὲν εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν, ἥτοι 3 εἰς πρόσκαιρα δετμὰ καὶ 5 εἰς εἰρκτήν, 10 δὲ εἰς ἐπανορθωτικὴν, ἥτοι εἰς φυλάκισιν. Ἀπαντες δὲ οἱ εἰς τὰς ἀνωτέρω ποινὰς καταδικασθέντες ἀνήκουσι σχεδὸν εἰς τὴν ἐνεργὸν τῆς νεότητος ἡλικίαν, διότι 9 μὲν φέρουσιν ἡλικίαν ἀπὸ 16 μέχρι 21 ἔτους, καὶ ἕτεροι 9 ἀπὸ τοῦ 22 μέχρι τοῦ 31.

Ἰπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ ἐπαγγέλματος, τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσιν οἱ γεωργοὶ (6), ἐν ἴσῃ μοίρᾳ διατελοῦσιν οἱ

βιομήχανοι (3), εργάται (3) καὶ ποιμένες (3). Εἰς τούτους προστίθεται 1 στρατιωτικός, 1 ναυτικός καὶ 1 γυνή. Ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς παιδείσεως, ἅπαντες σχεδὸν ἀνέχουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀγράμματων, διότι 2 μόνον ἐξ αὐτῶν γινώσκουσι γράμματα, οἱ δὲ λοιποὶ 16 εἰσὶν ἀγράμματοι.

Λαμβάνων τις ὑπ' ὄψιν τὴν ἡλικίαν τῶν καταδικασθέντων, εὐλόγως δύναται νὰ συμπεράνη, ὅτι ἐν τῇ ἡλικίᾳ τῆς νεότητος εὐσιωδῶς καλυπτερεῖται ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐκείῃ παιδείσεως, ἣτις, προβιάζουσα τὰ ἠθικὰ ἐλατήρια, χρησιμεύει ὡς προμαχῶν κατὰ τῶν ἐγκληματικῶν πειρασμῶν.

Εἰς τρεῖς κυρίως κατηγορίας ἀνάγονται τὰ ἐνώπιον τοῦ κακούργιοδικείου Ἀμφίσσης ἐκδικασθέντα ἐγκλήματα· εἰς τὰ κατὰ τῆς ζωῆς, τῆς ἀγνείας καὶ τῆς περιουσίας. 8 ἀναιρέσεις καὶ 1 ἀπόπειρα ἀναιρέσεως ἀποτελοῦσι τὰ τῆς πρώτης κατηγορίας, 1 ἀπαγωγή, 2 βιασμοὶ καὶ 2 ἀπόπειραι βιασμοῦ ἀποτελοῦσι τὰ τῆς δευτέρας, 2 κλοπαὶ καὶ 1 ληστεία τὰ τῆς τρίτης.

Συγκρίνοντες πρὸς ἄλλα τὰ εἶδη τῶν ἀνωτέρω ἐγκλημάτων, πτρατηροῦμεν ὅτι τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσι τὰ πρὸς τὸ αἶμα ρέποντα. Ἡ πρὸς τὰς ἀναιρέσεις ἰδίως καὶ τὰ τραύματα ροπή τῶν ἀνηχόντων μᾶλλον εἰς τὴν τάξιν τῶν γεωργῶν, τῶν ποιμένων, τῶν βιομηχάνων, καὶ τῶν ἐργατῶν εἶναι ἀξία ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ μελέτης. Πολλὰκις μηδαμιναὶ καὶ ἀσήμαντοὶ αἰτίαι ἔδωκαν παρ' αὐταῖς ἀφορμὴν εἰς συγκρούσεις, αἰτινες ὡς ἀποτέλεσμα ἐπέφερον τὸν θάνατον. Ἡ ἔλλειψις ἀποχρώσεως ἀγωγῆς καὶ παιδείσεως, τὸ εὐερέθιστον τοῦ χαρακτῆρος τῶν κατ' αὐτῶν, ἢ πρὸς τὸ αὐτοδικεῖν τάσις, ἢ δι' ἔλλειψιν ἀστυνομικῆς προνοίας παράνομος ὄπλοφορία, ἣτις παρέχει πρόχειρα τὰ μέσα πρὸς τὸ ἐγκλημα, καὶ ἄλλα παραπλήσια, εἰσὶ τὰ αἰτία τῶν ἐγκλημάτων τούτων, ἅτινα ὡς παρατηρήθη, ἀπὸ πολλῶν ἔδη ἐτῶν, κατέχουσιν ἐν τῷ τόπῳ πρωτεύουσαν ἀριθμητικῶς θέσιν, σχετικῶς πρὸς τὰ εἰς τὰς λοιπὰς ποινικὰς κατηγορίας ἀναγόμενα ἐγκλήματα.

ΑΠΟΜΟΝΩΣΙΣ ΥΠΟΔΙΚΩΝ (1)

Ὁ τοῦ συστήματος τῆς ἀπομονώσεως τῶν ὑποδίκων ἐπινοητῆς, γαῦρος καὶ ὑπερήφανος· ἔστω διὰ τὴν ἐπινοήσιν ταύτην καὶ τὸ τῇ κοινωνίᾳ ὑπὸ τούτου διαπραχθὲν ἀγαθὸν, εἶναι ἀναμφιλέκτως ὁ τῆς ἀνθρωπότητος εὐεργέτης, διότι χιλιοστύας ἀπολυομένων ἀνθρώπων κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης, ἀμολύντους καὶ καθαρὰς ἡ κοινωνία παραλαμβάνει. Ἡ ἐπινοήσις αὕτη ὀφείλεται τῇ πολιτείᾳ τῆς Πενσυλβανίας ἐν Ἀμερικῇ, πρώτη ἐφαρμοσάση τὴν ἀπομόνωσιν ἐπὶ τῶν ὑποδίκων διὰ νόμου ἐν ἔτει 1831 ἐκδοθέντος.

Τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπομονώσεως κατὰ τὴν ἐν Εὐρώπῃ δοκιμασίαν αὐτῆς, ἀπηνῶς ἐπολέμησαν διάσημοι ἄνδρες οὐχὶ εὐάριθμοι, ἀποφθεγγόμενοι, ὅτι αὕτη ἐπὶ τῶν καταδίκων ὡς μεγέθυσις τῆς κυρίας ποινῆς· οὐσα, ἐπὶ τῶν ὑποδίκων πρὸ πάντων ἀποδοκιμαστῆα καθίσταται, τελεία πεινὴ θεωρουμένη, ὡς πρὸς τούτους· ὁ Ch. Lucas ἰδιαζόντως βαρὺς κατ' αὐτῆς ἐπέπεσε, δατεινόμενος, ὅτι ἡ ἀπόλυτος διὰ τῶν κελλίων ἀπομόνωσις εἶναι ποινή· τὸ ἀπομονοῦν τὸν ἄνθρωπον ἴσον ἐστὶ τῷ τιμωρεῖν, μὴ ἐπιτρεπομένῳ πρὸ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως. Οἱ τῆς ἀνθρωπότητος ὁμως θασῶται, ἰδίως δὲ οἱ Tocqueville καὶ Beaumont εὐστόχως ἀντέλεξαν, ἀνασκευάσαντες μετὰ θριάμβου τὰς κατὰ τοῦ συστήματος τῆς ἀπομονώσεως μέμφσεις.

Ἀναντιρρήτως τῷ συστήματι τοῦ συναγωνισμοῦ τῶν ὑποδίκων ἔγκειται τὸ ἐλάττωμα τῆς ὡς ἐκ τῆς συγχκοινω-

(1) Ἐξ ἄρθρου δημοσιευθέντος ὑπὸ I. Λ. Ζώτου, ἐν τῷ 13^ῳ φυλλ. τοῦ Νομικοῦ περιοδικοῦ ὁ Σόλων, 1870.

νίας μεταδόσεως τῆς διαφθορᾶς τοῖς μήπω διεφθαρμένοις ὑποδίκοις. Τὸ τοιοῦτον δὲ μείζονος δεῖται προσοχῆς, διότι οἱ ἀφιέμενοι ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης κατ' ἕος εἰσὶ πολυάριθμοι. Ἐν Γαλλίᾳ π. χ. 27,986 προφυλαχισμένοι ἐπὶ διαφοροῖς ἐγκλήμασιν ἀπελύθησαν ἐν ἔτει 1852 ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης πρὸ δίκης καὶ μετὰ τοιαύτην. Ἐκ τούτου δὲ συνάγεται ὅτι ἡ κοινωνία δέχεται κατ' ἔτος ἐν αὐτῇ ἀλλοτρίους ἐχθρούς οὐχὶ εὐαρίθμους, τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς ἐπαπειλοῦντας.

Πρὸς τοῖς ἄνω εἰρημένοις ἡ πολιτεία ὀφείλει, προνοεῦσα ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν ὑποδίκων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, νὰ προφυλάξῃ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς διαφθορᾶς, τούτους ἐποπτεύουσα μεχρισοῦ ἡ δικαιοσύνη ἀποφανθῆ. Ἀλλὰ τῇ ἀπομονώσει, ἐργουμένη ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ ἐντὸς κελίων, οὐδέποτε προσήκει τὴν ὄψιν ἀγρίαν ἔχειν, ὡς ἡ τῶν καταδίκων, ἀπ' ἐναντίας δεῖον ἐστὶ νὰ ἠπιούται ὁ ἀτρόπου συμβιβαζομένου τῇ πειθαρχίᾳ καὶ τῇ τῶν φυλακῶν τάξει. Ὁ ὑπόδικος δικαιούται τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους αὐτοῦ νὰ βλέπῃ, πλὴν προσωρινῆς ὑπὸ τῆς ἀνακρίσεως ἀπαγορεύσεως, νὰ ἔχῃ βιβλία, ἀλληλογραφίαν καὶ ἐργασίαν προσέτι κατὰ βούλησιν· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τροφὴν βελτίω συμφώνως τῇ ἐκλογῇ καὶ τοῖς πόροις αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν ἠθικὴν παρηγορίαν ἐφικτὴν ἐν τῇ φυλακῇ. Τούτων ἀπάντων ἀπολαμβάνων ὁ ὑπόδικος, εὐλογῆσει τὸν διαφυλάξαντα αὐτὸν ἀξιοπρεπῶς ἀπὸ παντός μολυσμοῦ νόμον, ἔστω καὶ διαφυλακίσεως, μὴ στιγματιζούσης ὁμῶς αὐτὸν οὐδ' ἐγκολαπτούσης αὐτῷ, ὡσπερ τῷ καταδίκῳ, μομφὴν καὶ ἀποδοκίμασίαν, μὴ ὑπαγομένῳ πρὸς δὲ καὶ εἰς τοὺς τοῦ ἐπανορθωτικοῦ συστήματος κανόνας, ἐφαρμοστέους μόνον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταδίκης.

Ὁ πολιτισμὸς προστάτης τῆς ἀνθρωπίνης εὐαισθησίας ἀπείρους ἀπήτησε προφυλάξεις κατὰ τὴν προφυλάκισιν καὶ πρὸ αὐτῆς εἰσέτι τῶν ἐπ' ἐγκλήμασι κατηγορουμένων. Ἡ ἐξουσία συλλαμβάνουσα τὸν κατηγορούμενον, ὀφείλει

νά περιποιηθῆ τοῦτον ἐπιβάλλουσα αὐτῷ χεῖρα οὐχὶ βαρείαν οὐδὲ περιφρονήσεις προκαλοῦσα, ἐνεργουμένων τῶν πρὸς σύλληψιν καὶ προφυλάκισιν μετὰ πλείστης ὅσας προφυλάξεως ἄνευ ἐπιδείξεων, ἵνα μηδέποτε θεαθῆ ὁ κατηγορούμενος δέσμιος καὶ περιβεβλημένος παρὰ χωροφυλάκων διότι ὅσω ἡ ἐξουσία τῷ κατηγορουμένῳ πράως καὶ ἱλαρῶς προσφέρεται, οἱ δὲ λειτουργοὶ τῆς δικαιοσύνης πρόθυμοι καὶ ταχεῖς δείκνυνται περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν, τοσοῦτῳ ὁ τῶν φυλακῶν ἀπολυόμενος ἤττον παρωργισμένος ἐξελεύσεται, ὑπὸ μίσους καὶ ἐκδικήσεως μὴ κατειλημμένος διὰ τὴν προφυλάκισιν αὐτοῦ, καὶ οὐδέποτε ἐγκληματίας γενήσεται ἕνεκεν ἐκδικήσεως. Ἡ κοινω- νία ὅθεν, οὕτω προσφερομένη τῷ κατηγορουμένῳ, ἀπαλάσ- σεται τῶν προσβολῶν, ὅσας νὰ προκαλέσῃ δύναται ἢ τοῦ κατηγορουμένου ἀγανάκτησις, ἐνισχυομένη ἐκ τῆς συναι- σθήσεως τῆς διαπραχθείσης αὐτῷ προσβολῆς καὶ τῆς ἠθι- κῆς καὶ τῆς ὑλικῆς διὰ τῆς μακρᾶς προφυλακίσεως ζημίας.

Ἡ προφυλάκισις οὐδεμίαν κηλίδα πρέπει νὰ ἐγκολάπηται τῇ τοῦ κατηγορουμένου ὑπολήψει ἢ αἰδῶς τοῦ φύλου, ἢ ἀθωότητος τῆς νεότητος, ἢ τιμῆ τῆς ὠρίμου ἡλικίας, δεῖον ἐστίν, ὅπως τυγχάνωσι προστασίας θετικῆς, ὥστε διὰ τοῦ χρόνου νὰ ἐκλείψῃ καὶ ἡ τὴν κοινὴν γνώμην κατέχουσα πρόληψις κατὰ τῶν ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης ὅπωςδῆποτε ἐ- περωτωμένων καὶ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς προσωρινῶς κρατουμένων. Ὁ κρατούμενος πολίτης κηρυττόμενος ὑπὸ τῶν δικαστῶν αὐτοῦ ἄθῳος, πρέπει νὰ ἐξέρχεται τοῦ τό- που τῆς προφυλακίσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ λελοιδωρημέ- νου ἄμεμπτος, ἢ δὲ τοῦ τόπου δυσφήμησις νὰ μὴ ἐπι- ρεάζῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐν τῇ κοινῳνίᾳ εἴου αὐτοῦ. Ὁ κηρυττόμενος ἄθῳος δύναται μάλιστα νὰ προσπελάξῃ ὑ- ψαύχην τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ, μηδέποτε φρονῶν, ὅτι εὐρίσκει δυσπιστίαν παρ' αὐτοῖς διὰ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ.

Πρὸς ἐπίτευξιν ἀπάντων τούτων μόνον τὸ σύστημα τῆς

ἀπομονώσεως τῶν ὑποδίκων ἱκανὸν κρίνεται κάλλιον παντὸς ἄλλου τὰ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ κρατουμένου συμφέροντα προστατεῖον.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΣΥΡΟΥ.

Τὸ Κακούργιοδικεῖον Σύρου διαρκέσαν ἀπὸ τῆς 11 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 2 Ἰουνίου, ἐξεδίκασεν 26 ὑποθέσεις, ἐκ τῶν ὁποίων 7 ἀπέδωσαν ἀθωωτικαί, 3 ἀπαλλακτικαί καὶ 16 καταδικαστικαί, ἀπέβαλε δὲ καὶ 7 εἰς ἄλλην σύνοδον.

Αἱ ἀθωωτικαὶ ὑποθέσεις ἀπέβλεπον 7 ἄτομα (ἄρρένες), κατηγορηθέντα 2 ἐπὶ ἀναιρέσει, 6 ἐπὶ κλοπῇ, 3 ἐπὶ φόνῳ καὶ 2 ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ.

Αἱ ἀπαλλακτικαὶ ἀπέβλεπον 3 ἄτομα (ἄρρένες), κατηγορηθέντα τὸ μὲν δι' ἀπόπειραν ἐκβιάσεως, τὸ δὲ διὰ βιασμόν καὶ τὸ τρίτον δι' ἀπόπειραν ἀναιρέσεως· ὡς λόγοι ἀπαλλαγῆς ὑπῆρξαν διὰ τὸν ἕνα ἡ βλακεία καὶ διὰ τοὺς ἄλλους ἡ ἐλλειψίς μὴνύσεως, μεταβληθέντος τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν πράξεων συνεπείᾳ τῶν ὑπὸ τῶν ἐνόρκων παραδεχθέντων ἐλαφρυντικῶν ζητημάτων.

Αἱ καταδικαστικαὶ ἀπέβλεπον 16 ἄτομα (ἄρρένες), καταδικασθέντα 4 ἐπὶ ἀναιρέσει, 2 ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως, 1 ἐπὶ βιασμῷ, 1 ἐπὶ ἀποπείρᾳ βιασμοῦ, 3 ἐπὶ τραύμασι θανατηφόροις, 1 ἐπὶ κλοπῇ, 3 ἐπὶ φόνῳ καὶ 1 ἐπὶ ἀποπείρᾳ φόνου.

Αἱ ἐπιβληθεῖσαι ποιναὶ εἰσὶν ἐγκλημητικαὶ καὶ ἐπανορθωτικαί. Εἰς ἐγκληματικὰς ποινὰς καταδικάσθησαν 7, ἦτοι 4 εἰς ἰσόβια δεσμὰ, 3 εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, καὶ 3 εἰς εἰρκτήν· εἰς ἐπανορθωτικὴν δὲ, ἦτοι φυλάκισιν 9.

Οἱ καταδικασθέντες ἔφερον τὰς ἐξῆς ἡλικίας: 7 ἀπὸ 15—20 ἐτῶν, 7 ἀπὸ 24—31, εἰς 38 καὶ εἰς 53. Ἐκ τούτων 3 μόνον ἐγίνωσκον γράμματα καὶ 13 ἦσαν ἀγράμματοι. Ὑπὸ δὲ τὴν ἐποψιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως θεωρούμενοι, 13 ἄγαμοι καὶ 3 ἔγγαμοι. Ὡς πρὸς τὰ ἐπαγγέλματα κατατάσσονται ὡς ἐξῆς: 2 ἔμποροι, 4 βιομήχανοι, 2 ἐργάται, 2 ποιμένες, καὶ 6 γεωργοί.

Ἐκ τῶν 16 ἐγκλημάτων, ἅτινα ἀπέβλεπον αἱ καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις, 13 ἀνάγονται εἰς τὸ αἷμα, 2 εἰς τὴν ἀγνοίαν καὶ 1 εἰς τὴν περιουσίαν· ἀναιρίσεις, ἀπόπειραι ἀναιρέσεως, τραύματα θανατηφόρα, φόνοι καὶ ἀπόπειραι φόνου, ἰδοὺ τὰ τῆς πρώτης κατηγορίας ἐγκλήματα. Τὰ αὐτὰ λοιπὸν ἀμοχαρῆ συμπτώματα ἀπὸ τῶν αὐτῶν κοινωνικῶν περιστάσεων ἀπαντῶνται καὶ ἐπὶ τοῦ Κακουργιοδικείου Σύρου, ὡς ἐσημειώθησαν ἤδη ἀνωτέρω καὶ ἐπὶ τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀμφίσσης.

Ἐν γένει παρατηρεῖται, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα τῆς τῶν Κακουργιοδικείων ἐργασίας, ὅτι στρατολογεῖ αὕτη τοὺς ὀπαδοὺς τῆς μᾶλλον ἐκ τῆς ὀλισθηρᾶς νεότητος καὶ τῆς μυωπικῆς ἀπαιδευσίας. Καὶ ἡ ἔννοια δὲ τοῦ γάμου, ὡς προφυλακτικοῦ ἐλατηρίου, διὰ τὰς εὐθύνας τῆς οἰκογενείας, δὲ εἶναι ἄσχετος πρὸς τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην διευθύνασιν τοῦ ἐγκλήματος, ὡς μαρτυροῦσιν οἱ μεταξὺ ἐγγάμων καὶ ἀγάμων σχετικοὶ πρὸς τοὺς ἐν Σύρῳ καταδικασθέντας ἀριθμοί.

Λ. Η.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 2^{ον} — ΦΥΛ. 24^{ον}

ΙΟΥΛΙΟΣ 1877.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 12

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1. Προσωπικὸν τῶν Ἑλληνικῶν Φυλακῶν	σελ.	179
2. Ποινικὴ Δικαιοσύνη ἐν Σάμῳ ὑπὸ τοῦ κ. Μ.	»	481
3. Κακουργιοδικεῖον Κυπαρισσίας ὑπὸ τοῦ κ. Α. Π.	»	183
4. Ἀνακρίσεις προφυλακισμένων	»	184
5. Ὑπόδικοι ἐν ταῖς Φυλακαῖς Χαλκίδος, Λαμίας, Ἀμφί- σης καὶ Σύρου ὑπὸ τοῦ κ. Α. Π.	»	188
6. Κακουργιοδικεῖον Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ κ. Α. Ζ.	»	189
7. Νυκτερινὸν φῶς τῶν Φυλακῶν	»	191
8. Διαρκῆς ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τῶν Φυλακῶν	»	194

ΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Πρὸς τὸν κατάδικον

Πολλὰ γράφεις περὶ τῆς συζύγου σου. Λησμονεῖς ὅτι καταδικάσθης ἐπὶ διγαμίᾳ. Ὅπως δὴποτε ἡ θύρα τῆς δικαιοσύνης εἶναι πρὸς ὅλους ἀνοικτὴ. Δύνασαι νὰ καταφύγῃς.

Πρὸς τὸν κατάδικον

Εὐρέθη τὸ ἕξαετὸς θυγάτριόν σου. Εἶναι ὑγιὲς καὶ ζωηρὸν. Τῷ ἔδωσα ἐξ ὀνόματός σου $\frac{1}{2}$ δραχμὴν διὰ ζαχαρικά. Ἡ προστασία τὴν ὁποῖαν ἔχει, τῷ ἀρκεῖ. Τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα εἶναι διὰ δυστυχέστερα ὄντα.

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5.—Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ.

—

Τὸ προσωπικόν, διὰ τοῦ ὁποίου κινεῖται ἡ ἄμεσος ὑπηρεσία τῶν ἀνδρικῶν ἐν Ἑλλάδι φυλακῶν, ἀποτελεῖται ἐξ 425 περίπου ἀτόμων, ἤτοι ἐπιστατῶν, ὑπεπιστατῶν, βοηθῶν, φυλάκων καὶ ὑπηρετῶν, διὰ τοὺς ὁποίους δαπανᾷ τὸ ἔθνος περί τὰς 400,000 δραχμῶν, ἐν γένει ἀνευ ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ. Ἐάν ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω ὀνομάτων ἐδίδοτο πρὸς ὅλους κοινῶς τὸ τοῦ κλειδοφύλακος τῶν φυλακῶν, καὶ αὐτὸ θὰ ἦτο ἐπίσης ἀτυχές.

Καὶ βεβαίως μὲν προτιμότερον, κατὰ πάντα λόγον, εἶναι τὸ Βελγικόν σύστημα, τὸ παρασκευάζον ὡς π. χ. ἐν Louvain ἐκ προπαίδειας τοὺς φύλακας τῶν φυλακῶν καὶ τὸ ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν ἀναβιβάζον εἰς τὴν θέσιν τοῦ διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν τοὺς ἀπὸ σταθερᾶς ἐν αὐταῖς δοκιμασίας διακρινομένους εἰδικοὺς ὑπαλλήλους. Ἀλλὰ τοιαύτη πρόσδος ὑποθέτει ἄλλους ὄρους, δυστυχῶς ἐλλείποντας ἔτι ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Μήπως διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀπελπισθῶμεν πρὸς πᾶσαν ἐκ τῶν ἐνόντων δυνατὴν βελτίωσιν;

Καθ' ὅσον ἐξ ἐπισταμένης μελέτης ἠδυνήθηεν νὰ πεισθῶ, τὸ προσωπικόν τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν ἀνήκει εἰς τὸ χειρότερον εἶδος τῶν διὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ὑποψηφίων. Πλείστοι ἐξ αὐτῶν ἀπεδείχθη ὅτι ἦσαν μᾶλλον προωρισμένοι ὅπως φυλάττωγται ὑπὸ κλειθρον, ἢ ὅπως φυλάτ-

τωσιν αὐτοὶ τῶν ἄλλων τὰ δεσμωτήρια. Τὸ φοβερώτερον εἶναι ὅτι οἱ μηδαμινοὶ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς φυλακῆς ἀνοίγουσιν εἰς τὰς ἀπλήστους ψυχὰς ὁδὸν τινα ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐν ταῖς φυλακαῖς δυστυχίας ἀκατονόμαστον. Πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐδικάζετο ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν εἰς πεταλωτῆς, κλαίων τὴν μοῖραν του, διότι, ἐνδίδων εἰς τὸ πονηρὸν ρεῦμα, ἀφῆκε τὸ πεταλωτήριόν του χάριν ἐφημέρου ἐπιστάσις φυλακῶν.

Ἐπὶ τοῦ ὅλου νομίζω ὅτι τό γε, νῦν ἔχον, ἠδύνατο νὰ συνδυασθῇ ἡ ὑπηρεσία τῶν φυλακῶν πρὸς τοὺς ὑπὸ συνταξιν διατελοῦντας δικαστικούς, διοικητικούς καὶ στρατιωτικούς ὑπαλλήλους, εἰς τρόπον ἐπαυξάνοντα, κατὰ τι μέτρον εὐλογον, τὰς διδομένας αὐτοῖς συντάξεις. Καὶ οἱ ὑποψήφιοι δὲ διὰ τὴν εἰρηνοδικιακὴν ὑπηρεσίαν ἠδύναντο, διὰ σχετικῆς ἐπίσης οἰκονομίας καὶ εὐρύνσεως τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν σταδίου, εἰσαγόμενοι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν φυλακῶν νὰ προμηθεύωσι ταύτας ἐκ τοῦ ἀναγκαίου αἰσθήματος τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς τάξεως. Ἡ κατάρτισις δὲ τοῦ βοηθητικοῦ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν προσωπικοῦ ἐκ τῶν ἀφιεμένων ὑπαξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ἀνήκει εἰς ἄξιον περαιτέρω ἐρεύνης συνδυασμὸν τοῦ στρατιωτικοῦ σταδίου πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς ἐπικρατείας, δι' ὅλης τῆς συνεχείας, τὴν ὁποίαν συνιστᾷ ἡ γεγυμνασμένη ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς τάξεσι πειθαρχία καὶ σταθερότης, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς πεφωτισμένης τῶν φυλακῶν καὶ ἀπὸ εἰδικῶν ἐκάστοτε μελετῶν διευθύνσεως.

Καθ' ὅλα ταῦτα καὶ τὰ αὐτοῖς σχετικὰ ἀναπόφευκτος μὲν εἶναι ἡ νομοθετικὴ τοῦ θέματος διακανόνισις, ὑπάρχει ὁμοως καὶ σπουδαία μερίς, δυναμένη ἀπὸ τοῦδε νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν. Οὐδὲ ἐμποδίζει τι ἵνα δοκιμασθῇ ἀμέσως ἡ χρησιμότης τῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν εἰσαγωγῆς τῶν πρὸς τὰ εἰρηνοδικεῖα ἀποβλεπόντων πτυχιούχων. Καὶ δὲν ἔχω ἀμφιβολίαν, ὅτι καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ μεταξὺ τῶν μικρῶν συνταξιούχων προχείρως ἠδύνατο νὰ εὔ.

ρεθῆ σπουδαῖος ἀριθμὸς διὰ τὸν, ἐκ τῶν ἐνόντων, διοικητικὸν ἀναδιοργανισμὸν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἔτι νομικῶν θάσεων,

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΝ ΣΑΜΩ.

—

Κατὰ τὸ ἔτος 1876 κατηγγέλθησαν ἐνώπιον τῆς ἐν Σάμῳ καταδιωκτικῆς τῶν ἀδικημάτων ἀρχῆς 719 πράξεις, ἐξ ὧν 14 ἐχαρακτηρίσθησαν κακουργήματα, 278 πλημμελήματα καὶ 427 πταίσματα. Εἰς τὸν ὀλικὸν ἀριθμὸν δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν καὶ 75 ἑτέρας ποινικὰς ὑποθέσεις ἐκχρεμεῖς ἐκ προηγουμένων ἐτῶν. Ὡστε ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη τῆς Σάμου ἐνησχολήθη ἐπὶ 794 τὸ ὅλον ὑποθέσεων, ἐκ τῶν ὁποίων 127 ἐξεπεραιώθησαν διὰ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν (123, ἤτοι 82 ἀθωοτικά καὶ 41 παύοντα πρὸς καιρὸν) καὶ τῶν Ἐφετῶν (4), 113 διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν Πλημμελειοδικῶν (99 καταδικαστικά καὶ 14 ἀθωοτικά), 427 παρεπέμφθησαν εἰς τὰ Πταισματόδικεῖα, 14 εἰς τὰ Κακουργιοδικεῖα, 113 διετέλουν ὑπὸ ἀνάκρισιν (35 ἦσαν ὄριμοι κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους).

Ἐκ τῶν καταγγελθέντων ἀδικημάτων, 6 ἀπέβλεπον ἀποπεύρας φόνου, 1 παιδοκτονίαν, 3 ἐξαμβλώσεις, 3 βιασμούς, 4 ἀποπεύρας βιασμοῦ, 1 αἰμομιξίαν, 2 ἀπαγωγὰς, 2 μοιχείας, 1 πλαστογραφίαν, 2 ἀπάτας, 1 ἐκλογικὴν δωροδοκίαν, 22 ψευδορκίας, 20 ἐμπρησμούς, 46 κλοπὰς, 16 τραύματα, 3 ὑφαιρέσεις, 3 ὑπεξαίρέσεις, 1 ἀντίστασιν, 2 καταπιέσεις, 2 παρανόμους κατακρατήσεις, 2 παραβιάσεις ἀστυνομικῶν διατάξεων, 3 παραβάσεις τοῦ νόμου περὶ νεανίδωγ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν (;), 1 ἀντιποίησιν ἐπιτηδεύ-

ματος, 1 διατάραξιν ἐκλογῆς, 1 παράνομον συνοικισμὸν, 3 παραβάσεις καθήκοντος, 7 συκοφαντίας, 11 διαταράξεις οἰκιακῆς εἰρήνης, 36 αὐτοδικίας, 17 ἀπειλᾶς, 28 ἀγροζημίας, 130 αἰκίας, 237 ἐξυβρίσεις, 50 φθορὰς ξένης ἰδιοκτησίας, 1 ναυταπάτην, 1 ἀντιβαδισμὸν, 2 διαρρήξεις χρεωγράφων κλπ.

Ἐκ τῆς ἐπόψεως τῶν καταδικῶν, 84 ἀπέβλεπον ἐξυβρίσεις, 18 φθορὰς ξένης ἰδιοκτησίας, 18 αὐτοδικίας, 17 ἀντιστάσεις, 17 κλοπᾶς, 14 τραύματα, 13 αἰκίας, 11 ἐμπρησμοὺς, 9 διαταράξεις οἰκιακῆς εἰρήνης, 6 ὑφαιρέσεις 4 ἐξυβρίσεις δημοσίων ὑπαλλήλων, 4 ἀποπείρας ἀναιρέσεως, 3 βιασμοὺς, 2 ἀποπείρας βιασμοῦ, 2 διαρρήξεις χρεωγράφων, 2 ὑπεξαιρέσεις, 2 ἀμβλώσεις, 2 ἀρνήσεις ὑπηρεσίας, 2 συκοφαντίας, 2 ἀπειλᾶς, 1 φόνον ἐξ ἀμελείας, 1 πλαστογραφίαν, 1 ἀντίστασιν, 1 ἀντιβαδισμὸν, 1 ναυταπάτην, 1 δωροδοκίαν, 1 ἀπάτην, 1 παράνομον φυλάκισιν κλπ.

Ἰδιαιτέρως ἡ μικρὰ πταισματικὴ δικαιοσύνη λειτουργεῖ ἐν Σάμῳ ἀπὸ 6 Πταισματοδικείων (Βαθέος, Βουρλιωτῶν, Μυτιληνῶν, Παγόνδου, Καρλοβασίων καὶ Μαραθοκάμπου), ἐκδικασάντων 222 πταίσματα, ἧτοι 72 ἐξυβρίσεις, 62 ἀγροζημίας, 28 αἰκίας, 11 κλοπᾶς, 12 φθορὰς ξένης ἰδιοκτησίας, 8 αἰκίας, 8 ἀπειλᾶς, 5 προσβολὰς ἔργῳ κλπ.

Ἐκ τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων 141 μὲν ἦσαν καταδικαστικαί, ἀποβλέπουσαι 133 ἀνδρας καὶ 37 γυναῖκας, 73 δὲ ἀθωοτικαί, ἀποβλέπουσαι 78 ἀνδρας καὶ 21 γυναῖκας.

Τοιαῦτη κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Σταματιάδου ἐκδιδομένην Ἐπετηρίδα τῆς Ἡγεμονείας τῆς Σάμου (1877) ἡ περὶ τὰ ποινικὰ ἀμαρτήματα ἐν ἔτει 1876 κλίσις τοῦ Σαμιακοῦ πληθυσμοῦ. Ὑπολογιζομένου δὲ τούτου εἰς 35,888, ψυχὰς αἱ ἀναλογίαι τῶν κατὰ τὸ 1876 εἰσαχθέντων καὶ ἐκρεμῶν ἀδικημάτων (794 μεγαλῶν καὶ μικρῶν) παριστῶσι 1 ἐπὶ 45 ἀνθρώπων ποινικὴν παράβασιν. Βεβαίως πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἀφαίρεσις τῶν ἀπορριφθεισῶν μηνύσεων καὶ τῶν ἀθωοθέντων ὑποδίκων. Καὶ ἐπὶ διπλασίου ὁμῶς ἀριθμοῦ

ἀνθρώπων ἢ ἀναλογία ἐνός ποινικοῦ ἀμαρτήματος οὐδαμῶς συνδέεται πρὸς τὴν κανονικὴν ἡμερότητα τοῦ νησιωτικοῦ κλίματος.

Μ.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ.

Ἀφ' ἧς ἰδρύθη ἐν Κυπαρισσία Πρωτοδικεῖον, τὸ δευτέρως ἤδη συνεστήθη αὐτόθι Κακούργιοδικεῖον, αἱ ἐργασίαι τοῦ ὁποίου ἀπεπερατώθησαν κατὰ τὴν 28 τοῦ λήξαντος μηνός.

ὑποθέσεις πρὸς ἐκδίκασιν εἰσῆχθησαν ἐνώπιον αὐτοῦ 41, ἐκ τῶν ὁποίων 23 ἐξεδικάσθησαν, 1 παρεπέμφθη εἰς τὸ Πλιμμελειοδικεῖον καὶ 17 ἀνεβλήθησαν εἰς ἄλλην σύνοδον, διαταχθεῖσιν ἐπὶ 4 ἐξ αὐτῶν κρειτόνων ἀποδείξεων.

Αἱ ἐγκληματικαὶ πράξεις, ἃς ἀπέβλεπον αἱ ἐκδικασθεῖσαι ὑποθέσεις, ἦσαν 5 ἀναιρέσεις, 3 ἀπόπειραι ἀναιρέσεων, 1 συνέργεια ἀπαγωγῆς, 1 ζωοκλοπή, 2 κλοπαί, 2 τραύματα θανατηφόρα, 3 τραύματα ἀπλᾶ, 2 φόνοι, 2 ἀπόπειραι φόνου, τὸ ὅλον 22. Ἐξερουμένης μ' αὖς ἀποφάσεως ἀθωοτικῆς, αἱ λοιπαὶ ἦσαν καταδικαστικαί, ἀποβλέπουσαι 29 πρόσωπα ἐκ τῶν ὁποίων 5 κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον, 1 εἰς ἰσοδία δεσμᾶ, 4 εἰς πρόσκαιρα δεσμᾶ, 10 εἰς εἰρκτὴν, 8 εἰς φυλάκισιν, καὶ 1 ἀπελύθη λόγῳ παραγραφῆς τῆς πράξεως.

Οἱ εἰς θανατικὴν ποινὴν καταδικασθέντες ἦσαν ἅπαντες οἱ ἐπὶ φόνῳ κατηγορούμενοι, εἰς τὴν τῶν ἰσοδίων δεσμῶν εἰς τῶν ἐπὶ ἀποπειρᾷ φόνου κατηγορουμένων, εἰς τὴν τῶν πρόσκαιρων δύο ἐκ τῶν ἐπὶ ἀναιρέσει, εἰς ἐκ τῶν ἐπὶ βίαισιν καὶ εἰς ἐκ τῶν ἐπὶ ἀποπειρᾷ φόνου κατηγορουμένων. Αἱ τῆς

είρκτης καὶ τῆς φυλακίσεως ποιναὶ ἐπεβλήθησαν εἰς διάφορα ἄλλα ἐγκλήματα.

Ἐν γένει παρατηροῦμεν ὅτι ἐπικρατεῖ ἡ αἰμοχαρῆς τοῦ ἐγκλήματος τάσις. Ἐκ τῶν 22 ἐκδικασθεισῶν ὑποθέσεων 2 μόνον ἀνάγονται εἰς τὴν ἀγνείαν, (1 βιασμός καὶ 1 συνέργεια ἀπαγωγῆς) καὶ 3 εἰς τὴν περιουσίαν (κλοπαί), αἱ δὲ λοιπαὶ 17 εἰς τὸ αἷμα, (5 ἀναιρέσεις, 3 ἀπόπειραι ἀναιρέσεως, 5 τραύματα θανατηφόρα καὶ μὴ, 2 φόνοι, καὶ 2 ἀπόπειραι φόνου).

Ἐκ τῶν ὑπ' ὄψιν ἐργασιῶν τοῦ Κακουργιοδικείου Κυπαρισίας προκύπτει ὅτι οἱ ἔνορχοι τῶν κατὰ τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἑλλάδος κοινοτήτων ἐμφοροῦνται ὑπὸ πνεύματος αὐστηρᾶς δικαιοσύνης, ἣτις τόσῳ μᾶλλον εἶναι ἀξιοσημείωτος, ὅσῳ πολλαχοῦ δυστυχῶς τοῦ Κράτους καταμαρτυροῦνται ἐναντία ἀποτελέσματα, βεβαίως οὐχὶ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς μεγάλης ἐν τῷ ὀρκωτικῷ συστήματι ιδέας.

Α. Π.

ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ.

Ἄριθ. 13553.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τοὺς Εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους.

Μὲ λύπην μου ἐπληροφορήθην ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν φυλακῶν, ὅτι κατὰ τὴν προδικασίαν τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων καὶ μάλιστα τῶν ἀπαιτουσῶν τὴν προφυλάκισιν τῶν κατηγορουμένων γεννῶνται συνηθέστατα βραδύτητες καὶ παρατάσεις, χαλαροῦσαι τὴν πρὸς τὴν

ποινικὴν δικαιοσύνην πεποιθήσιν τῶν πολιτῶν, ματαιοῦσαι τὸ πρῶτιστον αὐτῆς προσόν, τὴν ταχύτητα τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐνόχων καὶ ἓνα τῶν σωτηριωδῶν σκοπῶν τῆς ποινῆς τὸν διὰ τῆς ταχείας τιμωρίας παραδειγματισμὸν καὶ οὕτω συντελοῦσαι εἰς τὴν αὔξεισιν τῶν φυγοδικιῶν καὶ εἰς τὸν συνηπὴ πολλαπλασιασμὸν τῶν ἐγκλημάτων. Μέλῳ πην μου εἶδον ὑποδίκους κρατουμένους εἰς τὰς φυλακὰς ἓν, δύο καὶ πολλάκις πλείονα ἔτη ἐν τῇ ἀγωνιώδη τῆς τύχης των ἐκκρεμότητι, ἧτις εἶναι ἡ ἄρνησις τῆς προθέσεως τοῦ νόμου καὶ καθίσταται ἀφορμὴ σφοδρῶν καὶ δικαίων κατὰ τῆς δικαιοσύνης παραπόνων.

Δὲν μὲ λανθάνει, Κύριοι, ὅτι πολλάκις ἀφορμαὶ τῶν βραδυτήτων τούτων εἶναι ἡ ἐν τοῖς ἀνακριτικοῖς γραφείοις ἢ ἐνώπιον τῶν Συμβουλίων ἐπισώρευσις πολλῶν ὑποθέσεων, αἱ περὶ τὴν προαγωγὴν τῶν μαρτύρων ἐνώπιον τῆς ἀνακρίσεως δυσχέρειαι, ἡ φυγοδικία συνεργῶν ἢ συναυτουργῶν τῶν κρατουμένων ὑποδίκων, βουλευματα διατάσσοντα πραιτέρῳ ἀνακρίσεις, αἱ ἐκ τῆς ἀπουσίας μαρτύρων ἀναβολαὶ τῆς δίκης, αἱ ἀναιρέσεις ἀποφάσεων καταδικαστικῶν καὶ ἄλλαι τοιαῦται δικονομικαὶ αἰτίαι. Ἄλλ' οὐχ ἤττον πάντα ταῦτα τὰ ἐπάγοντα τὰς βραδύτητας δύνανται, φρονῶ, πολὺνὰ ἐλαττωθῶσι, εἰὰν παρὰ τῆς τε εἰσαγγελικῆς καὶ ἀνακριτικῆς ἀρχῆς καταβάλληται ἡ προσπάθεια ἐκείνη, τὴν ὁποῖαν ἐμπνέει ἡ βεβαιότης, ὅτι ὅσον τάχιστα περαιοῦνται αἱ ποινικαὶ δίκαι τόσον τάχιον ἐπέρχεται ἡ τιμωρία τῶν ἐνόχων ἢ ἡ κήρυξις τῆς ἀθωότητος τῶν ἀθῶων· διότι εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι ὅσον τάχιον ἀποδεικνύεται ἡ ἄγρυπνος καὶ δραστηρὴ ἰσχὺς τῶν νόμων, τοσοῦτω μᾶλλον ἐλαττοῦνται αἱ ἀξιόποιναι πράξεις καὶ εὐκολύνεται ἡ σύντομος περσίωσις τῆς ἐκδικάσεως αὐτῶν.

Τὰ μέσα ἅτινα παρέχει ὁ νόμος πρὸς ματαίωσιν ἢ ἀποτροπὴν τῶν κακῶν τούτων, τῶν ὑπὸ τῆς πείρας προϋποδειχθέντων, εἰσί, νομιζῶ, ἐπαρκῆ εἰς ἀποσόδησιν αὐτῶν, εἰὰν ὑμεῖς θέσητε μὲν εἰς ταχείαν καὶ αὐστηρὰν ἐνέργειαν

τὰ ἀφ' ὑμῶν ἐξαρτώμενα, διατάξητε δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ εἰς τὰς ὑφ' ὑμᾶς ἀρχάς, φροντίζοντες συγχρόνως ν' ἀναφέρητε περὶ τῶν τυχουσῶν ἀμελειῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὅπως φέρω τὸ ἐπ' ἐμοὶ αὐστηρὰν τὴν τιμωρίαν τῶν νόμων κατ' αὐτῶν.

Θέλετε συστήσει εἰς τοὺς Κ. Ἀνακριτὰς τὴν περαιῶσιν τῶν ἐνώπιόν των ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων καταβάλλοντες πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ὑπερπήδησιν τῶν παρουσιαζομένων δυσχερειῶν καὶ ἰδίως ἐνεργοῦντες συμφώνως μετὰ τῶν ἄλλων ἀρμοδίων ἀρχῶν τὴν διὰ τῆς βίας προσαγωγὴν τῶν μὴ προσερχομένων μαρτύρων καὶ ἀπαιτοῦντες τὴν πρὸς ὑμᾶς ἄνευ ἐλαχίστης ἀναβολῆς ἀποστολὴν τῶν περαιωθεισῶν ὑποθέσεων, ὅπως ὑποβάλητε ταύτας εἰς τὰ συμβούλια, εἰς τὰ ὁποῖα θέλετε συνιστᾶ τὴν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν καὶ πρὸ πάσης τυχούσης μεταβολῆς τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν ἔκδοσιν τῶν βουλευμάτων.

Ἐν περιπτώσει ἀνακοπῆς ἢ ἀναιρέσεως ἀνάγκη νὰ πέμπωνται τάχιστα αἱ δικογραφίαι ὅπως ἐπισπευθῆ ἢ ἐξετάσις τῶν παραπόνων τοῦ κατηγορουμένου ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου φέρεται ἡ ὑπόθεσις. Ἐν περιπτώσει εἰσαγωγῆς τῆς δίκης εἰς τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν θέλετε προτιμᾶ τοὺς ἐπὶ πλείονα χρόνον ἐν ταῖς ἐξεταστικαῖς φυλακαῖς διατελοῦντας, προσέχοντες ἵνα ἀποφεύγωνται ἀναβολαὶ μὴ συντελεστικαὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ βλάπτουσαι πολλάκις τὰ συμφέροντα τῶν ὑποδίκων.

Ἐὰν ἐλλείπωσι μάρτυρες, δεόν οὐ μόνον νὰ ζητῆτε παρὰ τῶν δικαστηρίων τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν τῶν ἀναιτιολογήτως ἐλλειπόντων καὶ τὴν βιαίαν προσαγωγὴν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ φροντίζητε ἀποτελεσματικῶς ὅπως ἐκτελῶνται αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων· διότι ἐπὶ πολὺ ἐπλήθυνεν ἡ παράβασις αὕτη τοῦ πρὸς τὴν δικαιοσύνην καθήκοντος παντὸς πολίτου καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ περισταλῆ διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου.

Ἐὰν διατάσσεται περαιτέρω ἀνάκρισις ὑπὸ τῶν Συμβου-

λίω, δεόν να επιτηρήτε ὅπως ἡ συμπληρωτικὴ αὐτῆ ἔρευνα γίνηται ὅσον οἶόν τε συντόμως, καὶ μὴ, παραγνωριζομένης τῆς φύσεως αὐτῆς, παρατείνηται ἐφ' ὅσον ἢ καὶ πλέον ἢ προηγηθεῖσα ἀναίρισις.

Ἀπαντωμένων δυσχερειῶν κατὰ τὴν σύλληψιν συνεργῶν, συναυτουργῶν καὶ συναιτίων, ὑμεῖς φειδόμενοι τῆς θέσεως τῶν προφυλακισμένων, οφείλεται νὰ ἐνεργῆτε, ἐφ' ὅσον καὶ ὅπου ὁ νόμος σᾶς ἐπιτρέπει, τὴν ταχείαν τοῦ παρόντος δίκην, ὅπως μὴ ἐκ τῆς προνοητικῆς τοῦ νόμου ἀρχῆς, τοῦ να δικάζονται οἱ κατηγορούμενοι μετὰ τὴν ἀπολογίαν των, προέρχηται τὸ ἄταπον τοῦ νὰ βασανίζονται εἰς τὴν ἀγωνίαν τοῦ ὑποδίκου οἱ προσερχόμενοι καὶ ἀπολογούμενοι.

Παραγγέλλω ὑμᾶς πρᾶστέ, ὅπως ὑποβάλλητε ἐγκαίρως καὶ τακτικῶς εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τὰς μηνιαίας καταστάσεις τῶν ἐκκρεμῶν ἀνώπιον τῆς ἀνακρίσεως καὶ ὑπὸ συζήτησιν ὑποθέσεων, σημειοῦντες τὴν χρονολογίαν τῆς καταγγελίας τὴν τῆς προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου καὶ τὴν στάσιν εἰς ἣν εὐρίσκειται ἐκάστη ὑπόθεσις, ἵνα πληροφερῆται τὸ Ἰπουργεῖον περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των.

Πᾶν τέλος ὃ,τι ἐκ τοῦ νόμου δέδοται ὑμῖν, πᾶν ὃ,τι ζῆλος ἀληθῆς καὶ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ὑπαγορεύουσι ὅπως ἀποφασίζηται ταχέως ἢ τύχη τῶν κατηγορουμένων, παραγγέλλω ὑμᾶς νὰ ἐνεργῆτε, εἰς οὐδὲν σταματοῦντες κώλυμα, μὴ τοθειμένον ὑπὸ τοῦ νόμου· διότι θέλω φανερὰ λίαν αὐστηρὸς εἰς τὴν παράβασιν τοῦ τοσοῦτω σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου, ἐξ ἧς, ὡς ἐξέθηκα, τὰ μέγιστα προσβάλλεται ἡ δικαιοσύνη καὶ βλάπτεται ἡ δημοσὶα τάξις.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1868

Ὁ Ἰπουργὸς
Σ. Κ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΥΠΟΔΙΚΟΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΦΥΛΑΚΑΙΣ

ΧΑΛΚΙΔΟΣ, ΛΑΜΙΑΣ, ΑΜΦΙΣΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΡΟΥ.

Α'. Χαλκίς.—'Εντὸς τῶν ἐν Χαλκίδι φυλακῶν κατὰ τὴν 6 Ἰουνίου 1877 ἐκρατοῦντο 20 ὑπόδικοι ὑπὸ τὰς ἐξῆς κατηγορίας διατελοῦντες· 1 ἐπὶ ἀναιρέσει, 1 ἐπὶ ἀποπείρα ἀναιρέσεως, 4 ἐπὶ βιασμῶ, 1 ἐπὶ ἀποπείρα βιασμοῦ, 1 ἐπὶ ζωοκλοπῇ, 2 ἐπὶ ζωοκτονία, 1 ἐπὶ ληστεία, 4 ἐπὶ φόνῳ καὶ 5 ἐπὶ ἀποπείρα φόνου, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπροφυλακίσθη 1 τὸν Ἰανουάριον, 1 τὸν Ὀκτώβριον, 1 τὸν Νοέμβριον, 2 τὸν Δεκέμβριον, π. ἔ. 3 τὸν Μάρτιον, 10 τὸν Μάϊον καὶ 2 τὸν Ἰούνιον ἔ. ἔ. Ἐκ τούτων διετέλουν ὑπὸ ἀνάκρισιν 11 οἱ ὑπὸ τοῦ Μαΐου καὶ ἐντεῦθεν προφυλακισθέντες, τῶν δὲ λοιπῶν 9 εἶχον ἐκδοθῆ τὰ τῆς παραπομπῆς βουλεύματα.

Β'. Λαμία.—Εἰς τὰς ἐν Λαμία φυλακὰς κατὰ τὴν 7 Ἰουνίου 1877 ἐκρατοῦντο 17 ὑπόδικοι, κατηγορούμενοι 1 ἐπὶ ἀποπληνῆσει εἰς ἀσέλγειαν, 2 ἐπὶ κλοπῇ, 2 ἐπὶ πλαστογραφία 1 ἐπὶ φόνῳ καὶ 11 διὰ πράξεις, τεινούσας εἰς τὴν διάρρηξιν συνθηκῶν. Ἐκ τούτων ἐπροφυλακίσθησαν 1 τὸν Ἀπρίλιον, 1 τὸν Μάϊον π. ἔ. 2 τὸν Ἀπρίλιον καὶ 13 τὸν Μάϊον ἔ. ἔ. Τῶν παλαιότερων 3 κατὰ τὴν προφυλάκισιν εἶχον ἐκδοθῆ τὰ βουλεύματα, οἱ δὲ λοιποὶ 14 διετέλουν ὑπὸ ἀνάκρισιν.

Γ'. Ἀμφισσα.—'Εν ταῖς ἐν Ἀμφίσση φυλακαῖς ἐκρατοῦντο κατὰ τὴν 9 Ἰουλίου 1877 ὑπόδικοι 13, ὑπὸ τὰς ἐξῆς διατελοῦντες κατηγορίας· 1 ἐπὶ ἀναιρέσει, 4 ἐπὶ ζωοκλοπῇ καὶ ἀναιρέσει, 1 ἐπὶ ληστεία, 6 ἐπὶ φόνῳ καὶ 1 ἐπὶ ψευδορκία, προφυλακισθέντες 1 κατὰ τὸν Νοέμβριον, 4 τὸν Δεκέμβριον π. ἔ. 1 τὸν Ἰανουάριον, 2 τὸν Φεβρουάριον, 2 τὸν Μάρτιον καὶ 3 τὸν Μάϊον ἔ. ἔ. Ἐκ τούτων τῶν μὲν 7 ἢ ἀνάκρισις εἶχε περαιωθῆ, τῶν δὲ λοιπῶν 5 ἔμενον ἐτι ἐκκρεμῆς.

Δ'. Σύρος.—'Εν ταῖς ἐν Σύρῳ φυλακαῖς ἐκρατοῦντο κατὰ τὴν 7 Ἰουλίου 1877 ὑπόδικοι 29 κατηγορούμενοι 1 ἐπὶ

ἀπάτη καὶ ὑπεξαίρεσι, 6 ἐπὶ ἀποπείρα ἀναιρέσεως, 2 ἐπὶ ἀποπείρα φόνου, 1 ἐπὶ βιασμῶ, 1 ἐπὶ ἐμπρησμῶ, 1 ἐπὶ δολία χρεωκοπία, 1 ἐπὶ ἐξυβρίσει, 1 ἐπὶ ἰδιοποιήσει, 10 ἐπὶ κλοπῇ, 3 ἐπὶ ληστεία, 1 γυνὴ ἐπὶ φαρμακεία, καὶ 1 ἐπὶ ὑπεξαίρεσει, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπροφυλακίσθησαν 3 κατὰ τὸν Ἰούλιον, 3 κατὰ τὸν Σεπτέμβριον, 2 κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1876, 4 κατὰ τὸν Φεβρουάριον, 4 κατὰ τὸν Μάρτιον, 11 κατὰ τὸν Μάϊον καὶ 2 κατὰ τὸν Ἰούνιον 1877. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω 29 ὑποδίκων εἰς δικασθεῖς ἤδη, διατελεῖ ὑπὸ ἀναίρεσιν, 7 εἶχον εἰσαχθῆ εἰς δίκην, ἧτις ἀνεβλήθη (καὶ οὗτοι εἰσὶν οἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος προφυλακισθέντες), 10 εἶχον παραπεμφθῆ εἰς δίκην ἐκδοθέντων τῶν βουλευμάτων, καὶ 11 διετέλουν ὑπὸ ἀνάκρισιν. Οἱ τελευταῖοι εἶχον προφυλακισθῆ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ. ἐ. καὶ ἐντεῦθεν.

A. II.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Τὸ ἐν Ἀθήναις Κακούργιοδικεῖον, ἀπὸ τῆς 11 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 13 Ἰουνίου τοῦ 1877 ἐξεδίκασε 42 ὑποθέσεις, καὶ 4 ἀνέβαλεν εἰς ἄλλην σύνοδον· ἐκ τῶν ἐκδικασθεισῶν 30 ἀπέβησαν καταδικαστικαὶ καὶ 12 ἀθωωτικαί. Αἱ καταδικαστικαὶ ὑποθέσεις ἀπέβλεπον τὰς ἐξῆς ἐγκληματικὰς πράξεις: 6 ἀναιρέσεις, 4 ἀποπείρας ἀναιρέσεων, 2 βιασμούς, 1 ἰδιοποίησιν, 3 κλοπὰς, 1 ἀπόπειραν κλοπῆς, 2 ληστείας, 1 πλαστογραφίαν, 2 τραύματα θανατηφόρα, 2 ὑπαιξερέσεις, 4 φόνους, καὶ 2 χρεωκοπίας. Ἐποχαὶ καθ' ἃς αἱ πράξεις αὗται ἐξετελέσθησαν εἰσὶν αἱ ἐξῆς. 1 κατὰ τὸ ἔτος 1867, 1 κατὰ τὸ ἔτος 1874, 4 κατὰ τὸ ἔτος 1875, 21 κατὰ τὸ ἔτος 1876 καὶ 3 κατὰ τὸ ἔτος 1877. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀθωωθέντων ἀναβαίνει εἰς 24, ὁ δὲ τῶν κηρυχθέντων ἐνόχων εἰς 42· ἐκ τούτων κατεδικάσθησαν

1 εἰς θάνατον, 1 εἰς ἰσόβια δεσμά, 11 εἰς πρόσκαιρα δεσμά, 12 εἰς εἰρκτὴν καὶ 17 εἰς φυλάκισιν.

Οἱ καταδικασθέντες ἔφερον ἡλικίαν 5 ἀπὸ 14—21 ἔτους, 20 ἀπὸ 22—30, 11 ἀπὸ 31—40, 4 ἀπὸ 41—50 καὶ 2 ἀπὸ 61 καὶ ἐπέκειτα.

Θεωρούμενοι δὲ κατ' ἐπάγγελμα εἶναι 2 κτηματῖαι, 6 ἔμποροι, 7 βιομήχανοι, 12 ἐργάται, 10 γεωργοί, 4 ποιμένες καὶ 1 δημόσιος ὑπάλληλος. Ἐξ αὐτῶν 13 ἐγίγνωσκον γράμματα καὶ 29 ἦσαν ἀγράμματοι· ὑπὸ τὴν ἔποψιν δὲ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, 24 ἐκ τῶν καταδικασθέντων ἦσαν ἔγγαμοι καὶ 18 ἄγαμοι.

Εἰς τρεῖς κυρίως κατηγορίας ἀνάγονται τὰ κατὰ τὴν προκειμένην σύνοδον ἐκδικασθέντα ἐγκλήματα: 1ον. εἰς 16 κατὰ τῆς ζωῆς, ἅτινα ἀποτελοῦσιν 6 ἀναιρέσεις, 4 ἀποπείρας ἀναιρέσεως, 2 τραύματα θανατηφόρα καὶ 4 φόνους. 2ον. εἰς 12 κατὰ τῆς περιουσίας, ἧτοι 1 ἰδιοποίησιν, 3 κλοπὰς, 1 ἀπόπειραν κλοπῆς, 2 ληστείας, 1 πλαστογραφίαν, 8 ὑπεξαίρέσεις καὶ 2 χρεωκοπίας. 3ον. εἰς 2 κατὰ τῆς ἀγνεΐας, βιασμοί.

Ὑπὸ γενικὴν ἔποψιν παρατηροῦμεν, ὅτι τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσι τὰ κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλήματα, καὶ δεῦτερον ἔρχονται τὰ κατὰ τῆς περιουσίας· ἡ αὐτὴ αἰμοχαρὴς τάσις ὑπερτερεῖ πάντοτε κατὰ τὴν γενικὴν πρὸς τὰ ἐγκλήματα ροπὴν. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἡλικίας, τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως, τοῦ ἐπαγγέλματος, παρατηρεῖται καὶ ἐνταῦθα ὅτι οἱ μᾶλλον εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς νεότητος ἀνήκοντες, μὴ τυχόντες οὐδεμιᾶς παιδείσεως καὶ ἀνήκοντες εἰς τὰ κατώτερα κοινωνικὰ στρώματα, εἰσὶν οἱ μᾶλλον πρὸς τὸ ἐγκλημα ρέποντες.

Ἐπὶ τοῦ ὅλου αἱ ἐργασίαι τῆς ἐν Ἀθήναις ὀρκωτῆς δικαιοσύνης ὑπῆρξαν ἄξιοι τοῦ λαοῦ τῆς πρωτεύουσης. Σταθεραὶ, πεφωτισμέναι καὶ δυνάμεναι νὰ συγκριθῶσι πρὸς τὰ καλλίτερα προϊόντα τῆς τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δικαιοσύνης. Ἀνώτερα μάλιστα αὐτῶν εἰς τὸν καθολικὸν τῆς λαϊκῆς ἐλευθερίας προορισμὸν, τὸν ἀναβιβάζοντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν ὑψηλὴν ἐκείνην ὁδὸν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀπαντᾶται,—ἡ Ἀρχὴ καὶ ἡ Κρίσις,—δηλαδὴ αἱ βᾶσεις τῆς πρακτικῆς τῶν λαῶν ἀναπτύξεως.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

*Περὶ ἐπιτρέψεως νυκτερινοῦ φωτός ἐντὸς τῶν δωματίων
τῶν φυλακῶν.*

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πληροφορηθέντες, ὅτι τὴν ἀπαγόρευσιν νυκτερινοῦ φωτός ἐντὸς τῶν δωματίων τῶν φυλακῶν, περὶ ἧς διέλαβε τὸ 3ον ἄρθρ. τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1836 ὑπ' ἀριθμὸν 6,722 Ἡμετέρας ἀποφάσεως, ἀπέδειξεν ἡ πείρα ἀσύμφορον ὡς ἐκ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῶν ποινικῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους, διότι τὸ σκότος εὐκολύνει τοὺς καταδίκους εἰς ἀλληλομαχίας καὶ εἰς ἐπιχειρήσεις τοιχωρρυχιῶν πρὸς ἀπόδρασιν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἐπιτρέπομεν νὰ ὑπάρχη φῶς τὴν νύκτα ἐντὸς τῶν δωματίων τῶν φυλακῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ἰουνίου 1850.

ΟΘΩΝ.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

*Περὶ συστάσεως διαρκοῦς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς βελτιώσεως
τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους.*

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὰς ποινικὰς τοῦ Κράτους φυλακὰς ὄλαι αἱ ἐφικταὶ μεταρρυθμίσεις καὶ βελτιώσεις, ὥστε καὶ οἱ ἐν αὐταῖς κατάδικοι νὰ εὐρίσκωσι πᾶσαν δυνατὴν καὶ ἐπιτρεπομένην ὑπὸ τοῦ Νόμου περίθαλψιν καὶ περιποίησιν, καὶ πλειοτέρα φροντίς νὰ λαμβάνηται περὶ βελτιώσεως τῆς ἠθικῆς αὐτῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1) Συνίσταται πενταμελής ἐπιτροπή, μέλη τῆς ὁποίας ὀνομάζομεν τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, τὸν τμηματάρχην ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ, τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐπὶ τῶν φυλακῶν παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείῳ, τὸν εισηγητὴν ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ, τὸν ἰατροσύνηδρον καὶ τμηματάρχην παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ καὶ τὸν ἰατροσύνηδρον

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης δὲν θέλουσι λαμβάνει μισθὸν τινα, ἢ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των ταύτην.

2) Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλει προεδρεύει ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, ὁσάκις δὲ οὗτος κωλύεται ὡς ἐκ τῶν ἀσχολιῶν του, ἢ ἄλλης αἰτίας, τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς θέλουσιν ἐκλέξει μεταξὺ αὐτῶν τὸν ἀντιπρόεδρον.

3) Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης καθήκον θέλει εἶσθαι νὰ συνέρχεται καθ' ὀρισθησομένης ἡμέρας καὶ, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν οἰκοδομὴν φυλακῶν, τὴν διοίκησιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν καταδίκων ὑπάρχοντα καὶ ὑποβαλλόμενα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἔγγραφα τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, νὰ συσκέπτηται καὶ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὰς προτάσεις καὶ γνωμοδοτήσεις της.

4) Ἡ ἀναγκαία γραφικὴ ὕλη θέλει χορηγεῖσθαι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ γραφῶν θέλει ἐπιφορτισθῆ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ τὴν κράτησιν τῶν πρακτικῶν αὐτῆς.

5) Τὰ περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐπιτροπῆς θέλουσι κανονισθῆ διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Δεκεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.